

ક્રમબદ્ધપર્યાય પ્રવચન

(શ્રી સમયસાર શાસ્ત્રની ગાથા ૩૦૮-૩૧૧ પર
પૂજ્ય ગુરુદ્વશ્રીના મર્મઉદ્ઘાટક અક્ષરશઃ પ્રવચન)

શ્રી મહાવીરસ્વામી

ૐ
ૐ
ૐ

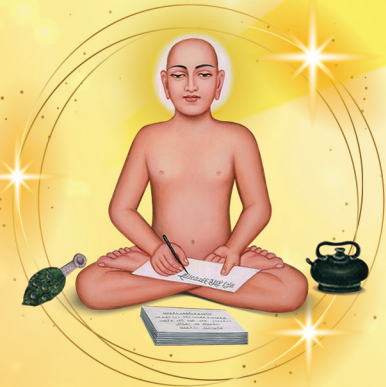

શ્રી સીમંધરસ્વામી

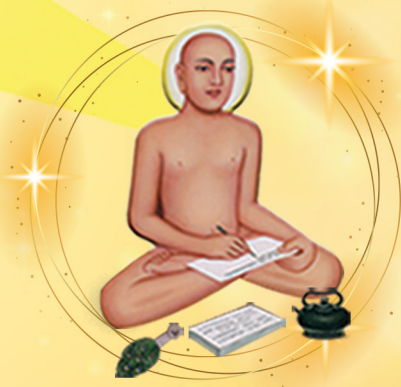
ૐ
ૐ
ૐ

શ્રી સમયસારજી

શ્રી કુંદકુંદાચાર્ય

શ્રી અમૃતચંદ્રાચાર્ય

પૂજ્ય સદ્ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામી

પ્રકાશક :-શ્રી કુંદકુંદ-કહાન પારમાર્થિક ટ્રસ્ટ, વિલેપાર્લા, મુંબઈ

ॐ

નમઃ સિદ્ધેભ્યઃ

ક્રમબદ્ધપર્યાય પ્રવચન

(શ્રીમદ્ ભગવત્ કુંદકુંદાચાર્યદેવ પ્રણીત શ્રી સમયસાર
પરમાગમની ગાથા ૩૦૮ થી ૩૧૧ ઉપર અધ્યાત્મયુગપ્રવર્તક
પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામીના
ઈ.સ. ૧૯૭૯ની સાલના પ્રવચન)

પ્રકાશક

શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ
સોનગઢ-૩૬૪૨૫૦ (સૌરાષ્ટ્ર)

સહપ્રકાશક

શ્રી કુંદકુંદ-કલાન પારમાર્થિક ટ્રસ્ટ
મુંબઈ

[2]

વિક્રમ સંવત
૨૦૧૭

વીર સંવત
૨૫૪૭

ઈ. સન
૨૦૨૦

: પ્રકાશન પ્રસંગ :

ચૈત્ર સુદ ૧૩, વીર સંવત – ૨૫૪૭; રવિવાર, ૨૫-૦૪-૨૦૨૧
શ્રી મહાવીરસ્વામી જન્મ કલ્યાણક તથા
પૂજ્ય સદ્ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામીનો સંપ્રદાય પરિવર્તન દિન

પ્રાપ્તિ સ્થાન

૧. શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ,
સોનગઢ, સૌરાષ્ટ્ર-૩૬૪૨૫૦. ફોન-૦૨૮૪૬-૨૪૪૩૩૪
૨. શ્રી કુંદકુંદ-કહાન પારમાર્થિક ટ્રસ્ટ
૩૦૨, કૃષ્ણ કુંજ, પ્લોટ નં. ૩૦, વી. એલ. મહેતા માર્ગ,
વિલે પાર્લા (વેસ્ટ), મુંબઈ-૪૦૦૦૫૬
ફોન (૦૨૨) ૨૬૧૩૦૮૨૦, ૨૬૧૦૪૯૧૨, ૬૨૩૬૯૦૪૬

www.vitragvani.com,

email-info@vitragvani.com

ટાઈપ સેટીંગ

નિજેશ જૈન

મો. : ૯૬૬૨૫૩૫૩૮૭

પ્રકાશકીય નિવેદન

મંગલં ભગવાન વીરો, મંગલં ગૌતમો ગણી,
મંગલં કુંદકુંદાર્યો, જૈનધર્મોસ્તુ મંગલં.

મહાવીર ભગવાન અને ગૌતમ ગણધર બાદ જેમના નામનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવે છે એવા ભરતના સમર્થ આચાર્ય, સાક્ષાત્ સદેહે વિદેહ જઈ સીમંધરભગવાનની દિવ્યધ્વનિનું પ્રત્યક્ષ રસપાન કરનાર શ્રીમદ્ ભગવત્ કુંદકુંદાર્યદેવ મહાન યોગીશ્વર છે. અનેક મહાન આચાર્યો તેમના દ્વારા રચિત શાસ્ત્રોના આધાર આપે છે. તેનાથી એમ પ્રસિદ્ધ થાય છે કે અન્ય આચાર્યો પણ તેમના વચનોને આધારભૂત માને છે.

તેઓ નિર્મળ પવિત્ર પરિણતિના ધારક તો હતા જ; પરંતુ પુણ્યમાં પણ સમર્થ હતા કે જેથી સીમંધરભગવાનનો સાક્ષાત્ યોગ થયો. મહાવિદેહથી પાછા આવ્યા બાદ પોન્નુર તીર્થધામમાં સાધના કરતાં કરતાં તેમણે અનેક શાસ્ત્રોની રચના કરી. જેમાં શ્રી સમયસાર, પ્રવચનસાર, નિયમસાર, પંચાસ્તિકાયસંગ્રહ, અષ્ટપાહુડ—આ પાંચ પરમાગમ તો પ્રસિદ્ધ છે જ, પરંતુ આ સિવાય પણ અનેક શાસ્ત્રોની રચના તેમણે કરેલ છે.

“શ્રી સમયસાર” આ ભરતક્ષેત્રનું સર્વોત્કૃષ્ટ પરમાગમ છે. તેમાં નવતત્ત્વોનું શુદ્ધનયની દષ્ટિથી નિરૂપણ કરી જીવનું શુદ્ધસ્વરૂપ પ્રકાશ્યું છે. “શ્રી પ્રવચનસાર”માં નામ અનુસાર જિનપ્રવચનનો સાર ઝીલ્યો છે અને તેને જ્ઞાનતત્ત્વ, જ્ઞેયતત્ત્વ અને ચરણાનુયોગસૂચક ચૂલિકા નામના ત્રણ અધિકારોમાં વિભાજિત કર્યું છે. “શ્રી નિયમસાર”માં મુનિદશાના નિશ્ચય અને વ્યવહારઆવશ્યકનું અને મોક્ષમાર્ગનું સ્પષ્ટ સત્યાર્થ નિરૂપણ છે. “શ્રી પંચાસ્તિકાયસંગ્રહ”માં કાળ સહિત પાંચ અસ્તિકાયોનું (અર્થાત્ છ દ્રવ્યોનું) અને નવપદાર્થપૂર્વક મોક્ષમાર્ગનું નિરૂપણ છે. તથા “શ્રી અષ્ટપાહુડ” એક દાર્શનિક ગ્રંથ છે, જેમાં સમ્યક્રત્નત્રય એક જ મોક્ષમાર્ગ છે એની દઢતાપૂર્વક સ્થાપના કરેલ છે.

સર્વજ્ઞ ભગવાનના જ્ઞાનમાં વસ્તુનું સ્વરૂપ ક્રમરૂપ અને અક્રમરૂપે ઝળકી રહ્યું છે. આ અક્રમરૂપ સ્વભાવને દ્રવ્ય અને ગુણ કહે છે અને ક્રમરૂપ સ્વભાવને પર્યાય કહે છે. વિશ્વમાં સમસ્ત (વસ્તુની) દ્રવ્યની આ જ ક્રમરૂપ અને અક્રમરૂપ (દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયમય) વ્યવસ્થા છે. ક્રમરૂપ અને અક્રમરૂપ સ્વભાવની સદ્રશ્યતાને (એકરૂપતાને) શુદ્ધ પરિણામન કહેવાય છે અને ક્રમરૂપ અને અક્રમરૂપ સ્વભાવની વિસદ્રશ્યતાને (વિરૂપતાને) અશુદ્ધ પરિણામન કહેવાય છે. વિશ્વમાં છ દ્રવ્યમાંથી ચાર દ્રવ્ય તો શુદ્ધરૂપે જ પરિણમી રહ્યા છે; પણ જીવ ને પુદ્ગલ એ બે દ્રવ્યો શુદ્ધરૂપે તથા અશુદ્ધરૂપે પરિણમતાં જોવામાં આવે છે.

જીવદ્રવ્યના અશુદ્ધ પરિણામનને જ અજ્ઞાની (અપ્રતિબુદ્ધ અવસ્થા) કહેવાય છે અને તે દુઃખરૂપ છે. અનાદિકાળના અપ્રતિબુદ્ધ જીવને સમયસારમાં આચાર્ય ભગવાન એ પ્રતિબુદ્ધ થવાનો માર્ગ (મોક્ષમાર્ગ) દર્શાવ્યો છે. અનાદિકાળથી આ અપ્રતિબુદ્ધ જીવ પોતાની મિથ્યાબુદ્ધિથી પીડાઈ રહ્યો છે. આ વિપરીત બુદ્ધિનો સાચું જ્ઞાન-શ્રદ્ધાન થતાં નાશ થાય છે. જીવની વિપરીત બુદ્ધિ ઘણા અલગ-અલગ પ્રકારની હોય છે તેમાં મુખ્યત્વે પરમાં એકત્વપણું, મમત્વપણું, કર્તૃત્વપણું, ભોક્તૃત્વપણું અને સ્વામિત્વપણું છે. જીવનો દ્રવ્યસ્વભાવ જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા અને અકર્તાસ્વભાવ છે; પણ અજ્ઞાની જીવ પોતાને પરનો કર્તા અને ભોક્તા માને છે. આ તેનું પરમાં કર્તૃત્વપણું અર્કિચિત્કર છે એ સર્વવિશુદ્ધજ્ઞાન અધિકારની ૩૦૮ થી ૩૧૧મી ગાથામાં આચાર્ય ભગવાનને ખૂબ જ સ્પષ્ટપણે સમજાવ્યું છે. અહીં આત્માનું અકર્તૃત્વપણું કટકાદિના દ્રષ્ટાંતપૂર્વક સમજાવેલ છે. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીએ આ જ ગાથાના આધારે ક્રમબદ્ધપર્યાયનો શંખનાદ ફૂક્યો છે.

અત્રે પ્રસ્તુત પ્રવચન વી. સં. ૨૫૦૫ના અષાઢ માસના આઠ પ્રવચનો છે. અષાઢ અને શ્રાવણ માસમાં નિયમિત સોનગઢમાં શિક્ષણ શિબિરનું આયોજન થતું હતું. આ શિક્ષણ શિબિરમાં ઘણા દૂર દૂરથી મુમુક્ષુઓ આવતા હતા અને પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીને નિરંતર એવી ભાવના રહેતી કે તેઓ નીતરતા સત્ધર્મનું શ્રવણ કરી અને નિજ કલ્યાણના માર્ગમાં આગળ વધે. આ જ ઉત્કૃષ્ટભાવનાથી આવો ગહન વિષય આ શિબિરમાં લેવામાં આવ્યો હતો. આ ગહન આઠ પ્રવચનો અત્રે અક્ષરશઃ શાસ્ત્રરૂપે પ્રસ્તુત કરવામાં આવે છે. આ રીતે આ શાસ્ત્ર ખરેખર પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના પ્રભાવનું જ ફળ છે. અધ્યાત્મનું રહસ્ય સમજાવીને પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીએ જે અપાર ઉપકાર કર્યો છે તેનું વર્ણન વાણીથી વ્યક્ત કરવામાં અમો અસમર્થ છીએ.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની દિવ્યદેશનાની જાળવણી સી.ડી., ડી.વી.ડી. તથા વેબસાઈટ (www.vitragvani.com) જેવા સાધનો વડે શ્રી કુંદકુંદ-કહાન પારમાર્થિક ટ્રસ્ટ, વિલોપાર્લા, મુંબઈ દ્વારા કરવામાં આવેલ છે. આ કાર્ય પાછળ ટ્રસ્ટની એવી ભાવના છે કે વર્તમાનના આધુનિક સાધનો

દ્વારા પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી દ્વારા સમજાવેલ તત્ત્વજ્ઞાનનો બહોળો લાભ સામાન્યજન લે, કે જેથી આ વાણી શાશ્વત જળવાઈ રહે. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના પ્રત્યેક પ્રવચનો અક્ષરશઃ ગ્રંથારૂઢ થાય તેવી ભાવનાના ફળસ્વરૂપે સમયસાર ગ્રંથની ૩૦૮ થી ૩૧૧ ગાથા ઉપર થયેલ પ્રવચનો અત્રે પ્રકાશિત કરવામાં આવી રહ્યા છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની દિવ્યદેશનાને ઓડિયો ટેપમાં ઉતારવાનું મહાન કાર્ય શરૂ કરનાર શ્રી નવનીતભાઈ ઝવેરીનો આ પ્રસંગે આભાર વ્યક્ત કરીએ છીએ. તેમજ શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢે આ ઉમદા કાર્યને અવિરતધારાએ ચાલુ રાખ્યું અને સાચવી રાખ્યું, તે બદલ તેમના આભારી છીએ.

સર્વ પ્રવચનોને સાંભળીને ગ્રંથારૂઢ કરવામાં ચીવટતા રાખવામાં આવેલ છે. વાક્ય રચનાને પૂર્ણ કરવા અર્થે ક્યાંક-ક્યાંક કૌંસ કરવામાં આવેલ છે. આ પ્રવચનો સાંભળી અને ગ્રંથારૂઢ કરવાનું કાર્ય નિજેશ જૈન દ્વારા કરવામાં આવેલ છે તથા શ્રી અતુલભાઈ જૈન અને શ્રીમતી આરતીબેન જૈન, મલાડ તરફથી આ પ્રવચનોના પ્રકાશન અર્થે આર્થિક સહયોગ પ્રાપ્ત થયેલ છે. પ્રવચનોને તપાસવાનું કાર્ય શ્રી અતુલભાઈ જૈન અને શ્રીમતી આરતીબેન જૈન, મલાડ દ્વારા કરવામાં આવેલ છે. આ પ્રસંગે ટ્રસ્ટ તેમના પ્રત્યે આભાર વ્યક્ત કરે છે.

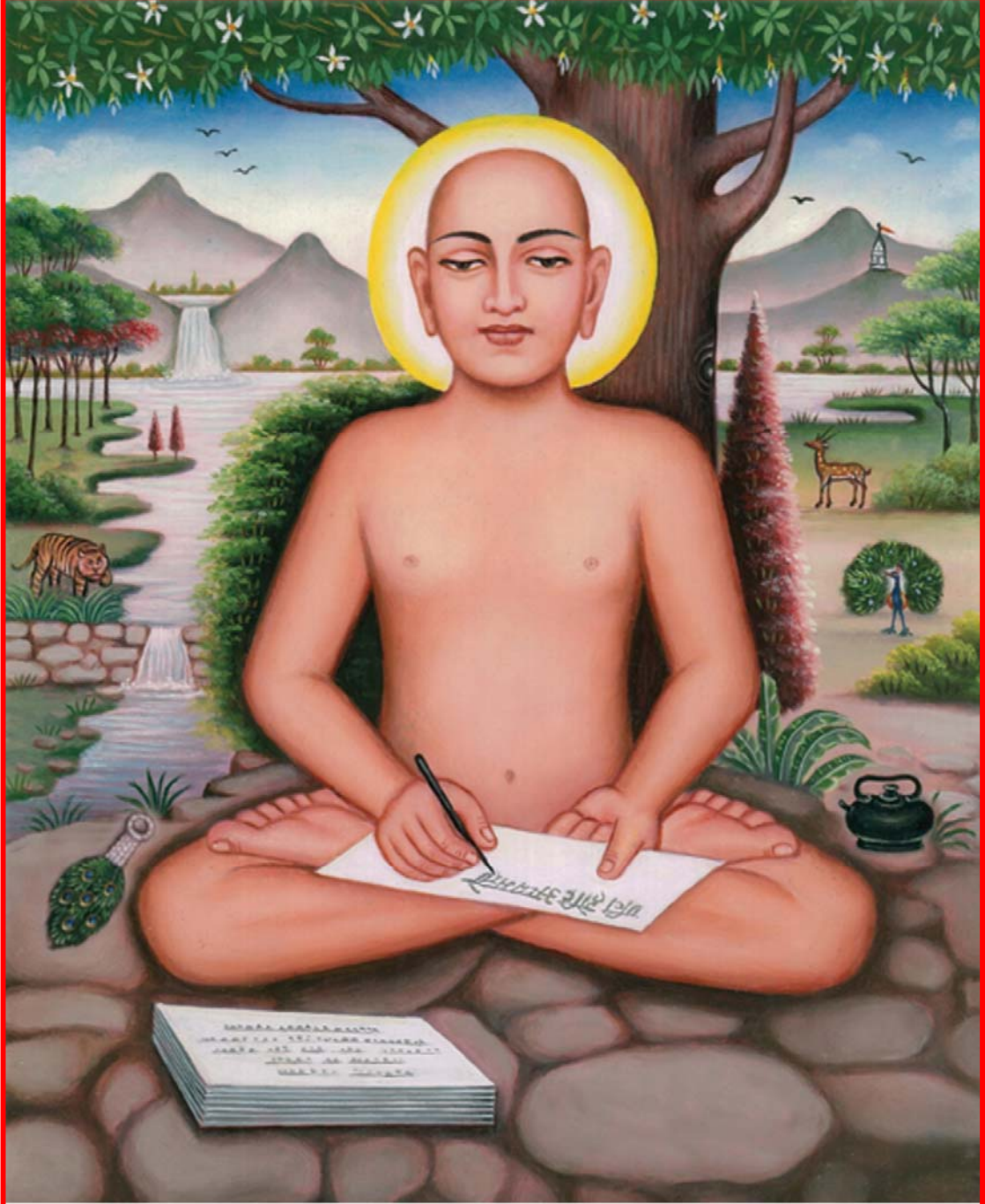
જિનવાણી પ્રકાશનનું કાર્ય ગંભીર તથા જવાબદારીપૂર્ણ હોવાથી અત્યંત જાગૃતિપૂર્વક તથા ઉપયોગની એકાગ્રતાપૂર્વક કરવામાં આવેલ છે. તેમ છતાં પ્રકાશન કાર્યમાં પ્રમાદવશ કે અજાગૃતિવશ કોઈ ભૂલ રહી ગઈ હોય તો ત્રિકાળવર્તી વીતરાગ દેવ-શાસન-ગુરુ પ્રત્યે ક્ષમા યાચીએ છીએ. સર્વ મુમુક્ષુગણને વિનંતી છે કે અશુદ્ધિઓની નોંધ ટ્રસ્ટને પાઠવે જેથી તે આગળની આવૃત્તિમાં સુધારી શકાય. આ પ્રવચનો (www.vitragvani.com) ઉપર ઉપલબ્ધ છે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી તથા તદ્દક્ત પ્રશમમૂર્તિ ભગવતી માતા પૂજ્ય બહેનશ્રી ચંપાબહેનના ચરણકમળમાં સાદર સમર્પિત કરીએ છીએ. પાઠકવર્ગ આ પ્રવચનોનો અવશ્ય લાભ લઈ આત્મકલ્યાણને સાધે એવી ભાવના સાથે વિરામ પામીએ છીએ. ઇતિ શિવમ્.

ટ્રસ્ટીગણ

શ્રી કુંદકુંદ-કહાન પારમાર્થિક ટ્રસ્ટ,

વિલેપાર્લા, મુંબઈ

ભગવાનશ્રી કુંદકુંદાચાર્ય દેવ

શ્રી સમયસારજી-સ્તુતિ

(હરિગીત)

સંસારી જીવનાં ભાવમરણો ટાળવા કરુણા કરી,
સરિતા વહાવી સુધા તણી પ્રભુ વીર! તેં સંજીવની;
શોષાતી દેખી સરિતને કરુણાભીના હૃદયે કરી,
મુનિકુંદ સંજીવની સમયપ્રાભૃત તણે ભાજન ભરી.

(અનુષ્ટુપ)

કુંદકુંદ રચ્યું શાસ્ત્ર, સાથિયા અમૃતે પૂર્યા,
ગ્રંથાધિરાજ! તારામાં ભાવો બ્રહ્માંડના ભર્યા.

(શિખરિણી)

અહો! વાણી તારી પ્રશમરસ-ભાવે નીતરતી,
મુમુક્ષુને પાતી અમૃતરસ અંજલિ ભરી ભરી;
અનાદિની મૂર્છા વિષ તણી ત્વરાથી ઊતરતી,
વિભાવેથી થંભી સ્વરૂપ ભણી દોડે પરિણતિ.

(શાર્દૂલવિકીડિત)

તું છે નિશ્ચયગ્રંથ ભંગ સઘળા વ્યવહારના ભેદવા,
તું પ્રજાછીણી જ્ઞાન ને ઉદયની સંધિ સહુ છેદવા;
સાથી સાધકનો, તું ભાનુ જગનો, સંદેશ મહાવીરનો,
વિસામો ભવકલાંતના હૃદયનો, તું પંથ મુક્તિ તણો.

(વસંતતિલકા)

સુણ્યે તને રસનિબંધ શિથિલ થાય,
જાણ્યે તને હૃદય જ્ઞાની તણાં જણાય;
તું રુચતાં જગતની રુચિ આળસે સૌ,
તું રીઝતાં સકલજ્ઞાયકદેવ રીઝે.

(અનુષ્ટુપ)

બનાવું પત્ર કુંદનનાં, રત્નોના અક્ષરો લખી;
તથાપિ કુંદસૂત્રોનાં અંકાયે મૂલ્ય ના કદી.

અધ્યાત્મયુગસર્જક પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામી

* શ્રી સદ્ગુરુદેવ-સ્તુતિ *

(હરિગીત)

સંસારસાગર તારવા જિનવાણી છે નૌકા ભલી,
જ્ઞાની સુકાની મળ્યા વિના એ નાવ પણ તારે નહીં;
આ કાળમાં શુદ્ધાત્મજ્ઞાની સુકાની બહુ બહુ દોહ્યલો,
મુજ પુણ્યરાશિ ફળ્યો અહો! ગુરુ ક્ષાન તું નાવિક મળ્યો.

(અનુષ્ટુપ)

અહો! ભક્ત ચિદાત્માના, સીમંધર-વીર-કુંદના!
બાહ્યાંતર વિભવો તારા, તારે નાવ મુમુક્ષુનાં.

(શિખરિણી)

સદા દૃષ્ટિ તારી વિમળ નિજ ચૈતન્ય નીરખે,
અને જ્ઞપ્તિમાંહી દરવ-ગુણ-પર્યાય વિલસે;
નિજાલંબીભાવે પરિણતિ સ્વરૂપે જઈ ભળે,
નિમિત્તો વહેવારો ચિદધન વિષે કાંઈ ન મળે.

(શાર્દૂલવિકીરિત)

હેયું 'સત સત, જ્ઞાન જ્ઞાન' ધબકે ને વજ્રવાણી છૂટે,
જે વજ્રે સુમુમુક્ષુ સત્ત્વ ઝળકે; પરદ્રવ્ય નાતો તૂટે;
—રાગદ્વેષ રુચે ન, જંપ ન વળે ભાવેંદ્રિમાં-અંશમાં,
ટંકોત્કીર્ણ અકંપ જ્ઞાન મહિમા હૃદયે રહે સર્વદા.

(વસંતતિલકા)

નિત્યે સુધાઝરણ ચંદ્ર! તને નમું હું,
કરુણા અકારણ સમુદ્ર! તને નમું હું;
હે જ્ઞાનપોષક સુમેઘ! તને નમું હું,
આ દાસના જીવનશિલ્પી! તને નમું હું.

(સગ્ધરા)

ઊંડી ઊંડી, ઊંડેથી સુખનિધિ સતના વાયુ નિત્યે વહંતી,
વાણી ચિન્મૂર્તિ! તારી ઉર-અનુભવના સૂક્ષ્મ ભાવે ભરેલી;
ભાવો ઊંડા વિચારી, અભિનવ મહિમા ચિત્તમાં લાવી લાવી,
ખોયેલું રત્ન પામું,—મનરથ મનનો; પૂરજો શક્તિશાળી!

અધ્યાત્મયુગસર્જક પૂજ્ય સદ્ગુરુદેવ શ્રી કાનજીસ્વામીનો સંક્ષિપ્ત જીવન પરિચય

ભારતદેશના ગુજરાત રાજ્યમાં ભાવનગર જિલ્લાના “ઉમરાળા ગામમાં સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયના દશાશ્રીમાળી વણિક પરિવારના શ્રેષ્ઠીવર્ય શ્રી મોતીચંદભાઈના ઘેર, માતા ઉજમબાની કુંબે, વિક્રમ સંવત ૧૯૪૬ના વૈશાખ સુદ બીજ, (તા. ૨૧-૪-૧૯૮૦) રવિવારે વહેલી સવારે આ બાળ મહાત્માનો જન્મ થયો.

જે સમયે આ બાળ મહાત્મા ધરતી પર પધાર્યા, તે સમયે જૈનોના જીવનનો શ્વાસ અંધશ્રદ્ધા, પાખંડ અને શુષ્ક ક્રિયાકાંડમાં રુંધાઈ રહ્યો હતો. કોઈક સ્થળે આધ્યાત્મિક ચિંતન ચાલતું હતું, પણ તેમાં અધ્યાત્મ નહોતું. એવા એ અંધકારમય કળિકાળમાં આ તેજસ્વી કહાનસૂર્યનો ઉદય થયો.

સાત વર્ષની ઉંમરે નિશાળમાં લૌકિક શિક્ષા લેવાનું શરૂ કર્યું. દરેક વસ્તુના હાર્દ સુધી પહોંચવાની તેજસ્વી બુદ્ધિપ્રતિભા, મધુરભાષીપણું, શાંતસ્વભાવ, ગંભીર મુખમુદ્રા તથા જતું કરવાનો સ્વભાવ હોવાથી બાળ ‘કાનજી’ શિક્ષકોમાં તથા વિદ્યાર્થીઓમાં પ્રિય થઈ ગયા. નિશાળમાં તથા જૈન પાઠશાળાના અભ્યાસમાં પ્રાયઃ પ્રથમ નંબર આવતો, પરંતુ નિશાળના લૌકિક અભ્યાસથી તેમને સંતોષ થયો નહિ અને ઊંડે ઊંડે એમ લાગતું કે હું જેની શોધમાં છું તે આ નથી.

તેર વર્ષની ઉંમરે માતૃશ્રીના અવસાનથી પિતાજી સાથે પાલેજ જવાનું થાય છે. ચાર વર્ષ બાદ પિતાજીનો સ્વર્ગવાસ થતાં સત્તર વર્ષની ઉંમરે ભાગીદાર સાથે વેપારમાં જોડાય છે. વ્યાપારની પ્રવૃત્તિ વખતે પણ તેઓ જરા પણ અપ્રમાણિકતા ચલાવી લેતા નહિ. સત્યનિષ્ઠા, નીતિમત્તા, નિખાલસતા અને નિર્દોષતાથી તેમનું વ્યવહારિક જીવન સુગંધિત હતું. સાથે તેમનો આંતરિક વ્યાપાર અને ઝુકાવ તો સતત સત્યની શોધ તરફ જ હતો. દુકાનમાં પણ ધાર્મિક પુસ્તકો વાંચતા. વૈરાગી ચિત્તવાળા કહાનકુંવર રાત્રિના રામલીલા કે નાટક જોવા જતાં ત્યારે તેમાંથી વૈરાગ્યરસનું ઘોલન કરતાં. જેના ફળસ્વરૂપે સત્તર વર્ષની ઉંમરે ઉજ્જવળ ભવિષ્યની આગાહી કરતા બાર લીટીના કાવ્યની રચના કરે છે : “શિવરમણી રમનાર તું, તું હી દેવનો દેવ...”

ઓગણીસ વર્ષની ઉંમરથી તો રાત્રિના આહાર, પાણી તથા અથાણાંનો ત્યાગ કરે છે. સત્યની શોધ માટે, દીક્ષા લેવાના ભાવથી ૨૨ વર્ષની યુવા વયે દુકાનનો પરિત્યાગ કરે છે અને ગુરુ પાસે આજીવન-બ્રહ્મચર્ય વ્રત અંગીકાર કરે છે. પછી ૨૪ વર્ષની વયે (વિ. સં. ૧૯૭૦) જન્મનગરી ઉમરાળામાં ૨૦૦૦ જેટલા સાધર્મીઓના વિશાળ જનસમુદાયની હાજરીમાં સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયની

દીક્ષા અંગીકાર કરે છે. દીક્ષા સમયે હાથી પર બેસવા જતાં ધોતિયું ફાટે છે. તીક્ષ્ણ બુદ્ધિના ધારક ગુરુવરને શંકા પડી જાય છે કે કંઈક ખોટું થાય છે.

દીક્ષા લીધાં બાદ સત્યના શોધક આ મહાત્માએ સ્થાનકવાસી તથા શ્વેતાંબર સંપ્રદાયના સમસ્ત આગમોનો ગહન અભ્યાસ માત્ર ચાર વર્ષમાં જ પૂરો કર્યો. સંપ્રદાયમાં મોટી ચર્ચાઓ ચાલી. કર્મ છે તો વિકાર થાય છે ને? જો કે પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીને હજી દિગંબર શાસ્ત્રો તો મળ્યા નહોતાં. છતાં પૂર્વના સંસ્કારના બળે તેઓ દઢતાપૂર્વક સિંહગર્જના કરે છે “જીવ પોતાથી સ્વતંત્રપણે વિકાર કરે છે; કર્મથી કે પરથી નહિ. જીવ પોતાના ઊંધા પુરુષાર્થથી વિકાર કરે છે અને સવળા પુરુષાર્થથી નાશ કરે છે.’

વિ. સં. ૧૯૭૮માં મહાવીરપ્રભુના જિનશાસન-ઉદ્ધારનો અને હજારો મુમુક્ષુઓના મહાન પુણ્યોદય સૂચક એક મંગળકારી પવિત્ર પ્રસંગ બને છે.

૨૨ વર્ષની ઉંમરે, વિધિની કોઈ ધન્ય પળે શ્રીમદ્ ભગવત્ કુંદકુંદાચાર્યદેવ વિરચિત સમયસાર નામનું મહાન પરમાગમ દામનગરમાં દામોદર શેઠ દ્વારા પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના હસ્તકમળમાં આવે છે અને આ પવિત્ર પુરુષના અંતરમાંથી સહજ જ ઉદ્દગાર નીકળે છે : “શેઠ! આ તો અશરીરી થવાનું શાસ્ત્ર છે.” એનું અધ્યયન અને ચિંતન કરતાં અંતરમાં આનંદ અને ઉલ્લાસ ઉભરાય છે. આ મહાપુરુષના અંતરંગ જીવનમાં પણ પરમ પવિત્ર પરિવર્તન થયું. ભૂલી પડેલી પરિણતિ નિજ ઘર દેખે છે. ત્યારબાદ વિ.સં. ૧૯૮૨ના ચાતુર્માસ પહેલા રાજકોટમાં શ્રી દામોદરભાઈ લાખાણીએ ‘મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશક’ ગ્રંથ પૂ. ગુરુદેવશ્રીને આપ્યો. જે વાંચતા, પોતાના હૃદયની અનેક વાતોનું સમર્થન આ ગ્રંથમાંથી મળી આવતાં તેઓ તેના વાંચનમાં એવા ઓતપ્રોત થઈ જતાં કે તે વખતે તેમને ખાવું-પીવું કે સૂવું ગમતું નહીં. ત્યારબાદ શ્રી પ્રવચનસાર, અષ્ટપાહુડ, દ્રવ્યસંગ્રહ, સમ્યગ્જ્ઞાન દીપિકા, વગેરે દિગંબર શાસ્ત્રોના અભ્યાસથી ૧૩ વર્ષ સુધી ખૂબ જ જ્ઞાનની પ્રગાઢતા બાદ તેઓશ્રીને નિઃશંક નિર્ણય થઈ જાય છે કે દિગંબર જૈનધર્મ જ મૂળ માર્ગ છે અને તે જ સત્ ધર્મ છે. તેથી અંતરંગ શ્રદ્ધા કંઈક અને બહારમાં વેશ કંઈક એવી સ્થિતિ તેમને અસહ્ય થઈ પડે છે. તેથી અંતરમાં ખૂબ જ મનોમંથન બાદ સંપ્રદાય છોડવાનો નિર્ણય કરે છે.

પરિવર્તન માટે યોગ્ય સ્થળની તપાસ કરતાં કરતાં સોનગઢ આવી “સ્ટાર ઓફ ઇન્ડિયા નામના એકાંત મકાનમાં મહાવીર જન્મકલ્યાણકના દિવસે (વિ. સં. ૧૯૮૧, ચૈત્ર સુદ ૧૩) બપોરે સવા વાગે સંપ્રદાયના ચિહ્ન મુહપત્તીનો ત્યાગ કરે છે અને જાહેર કરે છે : “હવે હું સ્થાનકવાસી સાધુ નથી, હું સનાતન દિગંબર જૈન ધર્મનો શ્રાવક છું.’ સિંહ સમાન વૃત્તિના ધારક આ મહાપુરુષે, ૪૫ વર્ષની ઉંમરે અંતરમાં મહાવીર્ય ઉછાળીને આ અદ્ભુત પરાક્રમી કાર્ય કર્યું.

“સ્ટાર ઓફ ઇન્ડિયા”માં ત્રણ વર્ષ દરમ્યાન જિજ્ઞાસુ ભક્તજનોનો પ્રવાહ દિન-પ્રતિદિન વધતો જ ગયો, જેના કારણે આ મકાન ખુબ જ નાનું પડવા લાગ્યું. તેથી ભક્તોએ આ પરમપ્રતાપી સત્પુરુષ માટે નિવાસ અને પ્રવચનનું મકાન “શ્રી જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર”નું નિર્માણ કરાવ્યું. ગુરુદેવશ્રીએ વિ. સં. ૧૯૮૪ના વૈશાખ વદ ૮ના રોજ આ નિવાસસ્થાનમાં મંગળ પદાર્પણ કર્યું. આ “સ્વાધ્યાય મંદિર” જીવન-પર્યન્ત આ મહાપુરુષની આત્મ-સાધના અને વીરશાસનની પ્રભાવનાનું કેન્દ્ર બની રહ્યું.

અહીં દિગંબર ધર્મના ચારે અનુયોગના નાના-મોટા ૧૮૩ જેટલા ગ્રંથોનો ઊંડાણથી અભ્યાસ કર્યો. તેમાંથી ૩૮ ગ્રંથો પર સભામાં પ્રવચનો કર્યા, જેમાં સમયસાર ઉપર તો ૧૯ વખત અધ્યાત્મવર્ષા કરી છે. પ્રવચનસાર, અષ્ટપાહુડ, પરમાત્મપ્રકાશ, નિયમસાર, પંચાસ્તિકાયસંગ્રહ, સમયસાર કળશ-ટીકા વગેરે ગ્રંથો પર પણ અનેકવાર પ્રવચનો કર્યા છે.

દિવ્યધ્વનિનું રહસ્ય સમજાવનાર તેમજ કુંદકુંદાદિ આચાર્યોના ગહન શાસ્ત્રોનું રહસ્યોદ્ઘાટન કરનાર આ મહાપુરુષની ભવતાપવિનાશક અમૃતવાણીને ભાઈશ્રી નવનીતભાઈ ઝવેરીની દીર્ઘદ્રષ્ટિને કારણે શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ દ્વારા ઈ.સ.૧૯૫૯ થી ૧૯૮૦ સુધી નિયમિત રીતે ટેપમાં ઉતારી લેવામાં આવી હતી. જેના પ્રતાપે આજે આપણી પાસે ૮૦૦૦ થી વધુ પ્રવચનો સુરક્ષિતપણે ઉપલબ્ધ છે. આ મંગલવાણી દેશ-વિદેશના તમામ મુમુક્ષુમંડળોમાં તેમજ લાખો જિજ્ઞાસુ મુમુક્ષુઓના ઘેર-ઘેર ગુંજતી થઈ ગઈ છે. તેથી એટલું તો નક્કી છે કે ભરતક્ષેત્રના ભવ્યજીવોને પંચમ કાળના અંત સુધી આ દિવ્યવાણી જ ભવના અભાવમાં પ્રબળ નિમિત્ત થશે.

આ મહાપુરુષનો ધર્મસંદેશ દેશ-વિદેશના સમસ્ત મુમુક્ષુઓને નિયમિત મળતો રહે તે હેતુથી સૌ પ્રથમ વિ. સં. ૨૦૦૦ના માગશર (ડિસેમ્બર ૧૯૪૩) માસથી “આત્મધર્મ” નામની માસિક આધ્યાત્મિક-પત્રિકાનું પ્રકાશન સોનગઢથી મુરબ્બી શ્રી રામજીભાઈ માણેકચંદ દોશીના સંપાદન હેઠળ શરૂ થયું. આજે પણ “આત્મધર્મ” ગુજરાતી તેમજ હિન્દી ભાષામાં નિયમિત રીતે પ્રકાશિત થઈ રહ્યું છે. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના દૈનિક પ્રવચનોને પ્રસિદ્ધ કરતું “શ્રી સદ્ગુરુ પ્રવચન પ્રસાદ” સપ્ટેમ્બર ૧૯૫૦ થી નવેમ્બર ૧૯૫૬ સુધી પ્રકાશિત થયું. સ્વાનુભૂતિવિભૂષિત આ ચૈતન્યવિહારી મહાપુરુષની મંગળવાણી વાંચીને તેમજ સાંભળીને હજારો સ્થાનકવાસી, શ્વેતાંબર તથા અન્ય કોમના ભવ્યજીવો પણ તત્ત્વની સમજણપૂર્વક સાચા દિગંબર જૈનધર્મના અનુયાયી થયા. અરે...! મૂળ દિગંબર જૈનો પણ સાચા અર્થમાં દિગંબર જૈન બન્યા.

શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ દ્વારા દિગંબર આચાર્યો-મુનિવરોના તેમજ આત્માનુભવી પંડિતવર્યોના ગ્રંથો અને પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના તે ગ્રંથો પરના પ્રવચનોને પુસ્તકરૂપે

છપાવવાનું કાર્ય વિ. સં. ૧૯૯૯ (ઈ.સ. ૧૯૪૩)થી શરૂ થયું. આ સત્-સાહિત્ય દ્વારા વીતરાગી તત્ત્વજ્ઞાનની દેશ-વિદેશમાં અપૂર્વ પ્રભાવના થઈ, જે આજે પણ અવિરતપણે ચાલી રહી છે. પરમાગમોનું ઊંડું રહસ્ય સમજાવીને કૃપાળુ કહાન ગુરુદેવે આપણા સહુ ઉપર કરુણા વરસાવી છે. તત્ત્વજિજ્ઞાસુ જીવો માટે આ એક મહાન આધાર છે અને દિગંબર જૈન સાહિત્યની આ એક અમૂલ્ય સંપત્તિ છે.

દસલક્ષણ પર્યુષણ પર્વ દરમ્યાન ભારતભરમાં અનેક સ્થળોએ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીએ પ્રરૂપેલા તત્ત્વજ્ઞાનના પ્રચાર માટે પ્રવચનકારો મોકલાયા છે. આ પ્રવૃત્તિથી ભારતભરના સમસ્ત દિગંબર સમાજમાં જાગૃત્તિ આવી છે. આજે પણ દેશ-વિદેશમાં પર્યુષણ પર્વમાં સેંકડો પ્રવચનકાર વિદ્વાનો આ વીતરાગી વાણીનો ડંકો વગાડે છે.

બાળકોમાં તત્ત્વજ્ઞાનના સંસ્કારોનું સિંચન થાય તે હેતુથી સોનગઢમાં વિ. સં. ૧૯૯૭ (ઈ. સ. ૧૯૪૧)ના મે માસના વેકેશનથી ૨૦ દિવસના ધાર્મિક શિક્ષણ વર્ગ શરૂ થયા. વડીલો માટેનો પ્રૌઢ શિક્ષણ વર્ગ વિ. સં. ૨૦૦૩ના શ્રાવણ માસથી શરૂ કરવામાં આવેલ છે.

સોનગઢમાં વિ.સં. ૧૯૯૭ના ફાગણ સુદ બીજના રોજ નૂતન દિગંબર જિનમંદિરમાં કહાનગુરુના મંગળ હસ્તે શ્રી સીમંધરાદિ ભગવંતોની પંચકલ્યાણક વિધિપૂર્વક પ્રતિષ્ઠા થઈ. તે સમયે સૌરાષ્ટ્રમાં માંડ ચાર-પાંચ દિગંબર જિનમંદિરો હતા અને દિગંબર જૈનો તો ભાગ્યે જ જોવા મળતા હતાં. આવા ક્ષેત્રે ગુરુદેવશ્રીની પાવન પ્રેરણાથી પ્રથમ જિનમંદિર બને છે અને બપોરે પ્રવચન બાદ જિનમંદિરમાં અડધો કલાક ભક્તિ થાય છે, જેમાં જિનવરભક્ત ગુરુરાજ હંમેશા હાજર રહે છે. ઘણીવાર તેઓશ્રી અતિભાવવાહી ભક્તિપાન કરાવતાં. આમ, ગુરુદેવશ્રીનું જીવન નિશ્ચય-વ્યવહારની અપૂર્વ સંધિપૂર્વકનું હતું.

ઈ. સ. ૧૯૪૧ થી ઈ. સ. ૧૯૮૦ દરમ્યાન સૌરાષ્ટ્ર (ગુજરાત) ઉપરાંત ભારત દેશના અનેક શહેરોમાં તથા વિદેશમાં (નાઈરોબીમાં) એમ કુલ ૬૬ દિગંબર જિનમંદિરોની મંગળ પ્રતિષ્ઠા, આ વીતરાગમાર્ગ પ્રવર્તક સત્પુરુષના પવિત્ર કરકમળ દ્વારા થઈ.

જન્મમરણથી રહિત થવાના સંદેશા નિરંતર સંભળાવનાર આ ચૈતન્યવિહારી પુરુષની મંગળકારી જન્મજયંતી ઉજવવાની શરૂઆત ૫૯મા વર્ષથી થઈ. ૭૫મા હિરકજયંતી પ્રસંગે સમગ્ર ભારતના જૈન સમાજ દ્વારા ચાંદી જડિત એક આઠસો પાનાનો દળદાર “અભિનંદન ગ્રંથ” આ ભાવિ તીર્થાધિનાથને ભારત સરકારના તત્કાલીન ગૃહમંત્રી શ્રી લાલબહાદુર શાસ્ત્રી દ્વારા મુંબઈમાં દેશભરના હજારો ભક્તોની હાજરીમાં અર્પણ થયો.

શ્રી સમ્મેદશીખરજીની યાત્રા નિમિત્તે ઈ. સ. ૧૯૫૭ તથા ઈ. સ. ૧૯૬૭માં એમ બે વખત સમગ્ર ઉત્તર અને પૂર્વ ભારતમાં મંગળ વિહાર કર્યો. તે જ રીતે ઈ. સ. ૧૯૫૯ અને ઈ. સ.

૧૯૬૪માં એમ બે વખત દક્ષિણ અને મધ્ય ભારતમાં મંગળ વિહાર કર્યો. આ મંગળ તીર્થયાત્રાના વિહાર દરમ્યાન લાખો જિજ્ઞાસુ જીવોએ આ સિદ્ધપદના સાધક સંતના દર્શન કર્યા અને તેઓશ્રીની ભવાંતકારી અમૃતમય વાણી સાંભળીને અનેક ભવ્ય જીવોના જીવનની દિશા આત્મ-સન્મુખ થઈ ગઈ. આ સત્પુરુષને અનેક સ્થાનોથી લગભગ ૮૦ જેટલા અભિનંદન પત્ર અર્પણ થયા.

શ્રી વીરપ્રભુના નિર્વાણ બાદ, આ સળંગ ૪૫ વર્ષનો સમય (વીર સંવત ૨૪૬૧ થી ૨૫૦૭ અર્થાત્ ઇ. સ. ૧૯૩૫ થી ૧૯૮૦) વીતરાગમાર્ગની પ્રભાવનાનો સુવર્ણકાળ હતો. જે કોઈ મુમુક્ષુ અધ્યાત્મ તીર્થધામ સુવર્ણપુરી જતા, તેમને તો ત્યાં ચતુર્થ કાળનો જ અનુભવ થતો.

વિ. સં. ૨૦૩૭ના કારતક વદ સાતમ, (તા. ૨૮-૧૧-૧૯૮૦) શુક્રવારના રોજ, આ પ્રબળ પુરુષાર્થી આત્મજ સંતપુરુષ દેહાદિનું લક્ષ છોડી પોતાના જ્ઞાયક ભગવાનના અંતરધ્યાનમાં એકાગ્ર થયા, અતીન્દ્રિય આનંદકંઠ નિજ પરમાત્મતત્ત્વમાં લીન થયા. સાંજે આકાશનો સૂર્ય અસ્ત થયો, ત્યારે સર્વજ્ઞપદના સાધક સંતે ભરતક્ષેત્રથી સ્વર્ગપુરી તરફ પ્રયાણ કર્યું. તેઓશ્રી વીરશાસનને પ્રાણવંતું કરી અધ્યાત્મયુગનું સર્જન કરતાં ગયાં.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામી આ યુગના એક મહાન અને અસાધારણ વ્યક્તિ હતા. તેમના બહુમુખી વ્યક્તિત્વની સૌથી મોટી વિશેષતા એ છે કે તેમણે સત્યથી ખુબ જ દૂર જન્મ લઈને સ્વયંબુદ્ધની જેમ સત્યનું અનુસંધાન કર્યું અને પોતાના પ્રચંડ પુરુષાર્થથી આત્મસાત પણ કર્યું.

આ વિદેહ દશાવંત મહાપુરુષનું અંતર જેટલું ઉજ્જવળ હતું તેટલું બાહ્યજીવન પણ પવિત્ર છે; પવિત્રતા અને પુણ્યનો સહજ યોગ આ કળિકાળમાં ભાગ્યે જ જોવા મળે છે. તેમની અત્યંત નિયમિત દિનચર્યા, સાત્વિક અને પરિમિત આહાર, આગમ સંમત સંભાષણ, કરુણ અને સુકોમળ હૃદય, તેમના વિરલ વ્યક્તિત્વના અભિન્ન અવયવો હતા. શુદ્ધાત્મતત્ત્વનું નિરંતર ચિંતન અને સ્વાધ્યાય એ જ તેમનું જીવન હતું. જૈન શ્રાવકના પવિત્ર આચાર પ્રત્યે તેઓશ્રી હંમેશા સતર્ક અને સાવધાન હતા. તેઓ જગતની પ્રશંસા કે નિંદાથી અપ્રભાવિત, માત્ર પોતાની સાધનામાં જ તત્પર રહેતા. ભાવલિંગી મુનિઓના તેઓ દાસાનુદાસ હતા.

આચાર્ય ભગવંતોએ જે મુક્તિનો માર્ગ પ્રકાશ્યો છે તેને આ અનુભૂતિ વિભૂષિત સંતપુરુષે પોતાના શુદ્ધાત્મતત્ત્વની અનુભૂતિના આધારે, સાત્તિશય જ્ઞાન અને વાણી દ્વારા, યુક્તિ ને ન્યાયથી સર્વ પ્રકારે સમજાવ્યો છે. દ્રવ્યની સ્વતંત્રતા, દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાય, ઉપાદાન-નિમિત્ત, નિશ્ચય-વ્યવહાર, ક્રમબદ્ધપર્યાય, કારણશુદ્ધપર્યાય, આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ, સમ્યગ્દર્શન અને તેનો વિષય, સમ્યગ્જ્ઞાન અને જ્ઞાનનું સ્વ-પરપ્રકાશકપણું ઇત્યાદિ સમસ્ત તેઓશ્રીના પરમ પ્રતાપે આ કાળે સત્યરૂપે બહાર આવ્યા છે. આજે દેશ-વિદેશમાં લાખો જીવો મોક્ષના માર્ગને સમજવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે, તે તેઓશ્રીનો જ પરમ પ્રતાપ છે.

સમગ્ર જીવન દરમ્યાન આ ગુણવંતા જ્ઞાનીપુરુષે બહુ જ અલ્પ લાખ્યું છે, કેમકે તેઓશ્રીને તો તીર્થંકરની વાણી જેવો યોગ હતો. તેમની અમૃતમય મંગળવાણીનો પ્રભાવ જ એવો હતો કે સાંભળનાર તેનું રસપાન કરતાં થાકતા જ નહિ. દિવ્યભાવશ્રુત જ્ઞાનધારી આ પુરાણપુરુષે પોતે જ પરમાગમના આ સારભૂત સિદ્ધાંતો લખાવ્યા છે:

૧. એક દ્રવ્ય બીજા દ્રવ્યને અડે નહિ, સ્પર્શે નહિ.
૨. દરેક દ્રવ્યની દરેક પર્યાય ક્રમબદ્ધ જ થાય છે.
૩. ઉત્પાદ - ઉત્પાદથી છે, વ્યયથી કે ધ્રુવથી નથી.
૪. ઉત્પાદ પોતાના ષટ્કારકના પરિણામનથી થાય છે.
૫. પર્યાયના અને ધ્રુવના પ્રદેશ ભિન્ન છે.
૬. ભાવશક્તિના કારણે પર્યાય હોય જ છે, કરવી પડતી નથી.
૭. ભૂતાર્થના આશ્રયે સમ્યગ્દર્શન થાય છે.
૮. ચારે અનુયોગનું તાત્પર્ય વીતરાગતા છે.
૯. સ્વદ્રવ્યમાં પણ દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયના ભેદ પાડવા તે અન્યવશપણું છે.
૧૦. ધ્રુવનું આલંબન, પણ વેદન નહિ, અને પર્યાયનું વેદન, પણ આલંબન નહિ.

આ અધ્યાત્મયુગસર્જક મહાપુરુષે પ્રકાશેલ સ્વાનુભૂતિનો પાવન પંથ જગતમાં સદા જયવંત વર્તો!

તીર્થંકર શ્રી મહાવીર ભગવાનની દિવ્યધ્વનિનું રહસ્ય સમજાવનાર શાસનસ્તંભ શ્રી કહાન ગુરુદેવ ત્રિકાળ જયવંત વર્તો!

સત્પુરુષનો પ્રભાવના ઉદય જયવંત વર્તો.

અનુક્રમણિકા

પ્રવચન ક્રમ	તારીખ	ગુજરાતી મહિનો	વાર	શ્લોક/ગાથા	પૃષ્ઠ નંબર
૧	૨૧-૭-૧૯૭૯	અષાઢ વદ ૧૩	શનિવાર	૩૦૮-૩૧૧	૧-૧૩
૨	૨૨-૭-૧૯૭૯	અષાઢ વદ ૧૪	રવિવાર	૩૦૮-૩૧૧	૧૪-૨૫
૩	૨૩-૭-૧૯૭૯	અષાઢ વદ ૧૫	સોમવાર	૩૦૮-૩૧૧	૨૬-૩૭
૪	૨૪-૭-૧૯૭૯	શ્રાવણ સુદ ૧	મંગળવાર	૩૦૮-૩૧૧	૩૮-૪૯
૫	૨૫-૭-૧૯૭૯	શ્રાવણ સુદ ૨	બુધવાર	૩૦૮-૩૧૧	૫૦-૬૧
૬	૨૬-૭-૧૯૭૯	શ્રાવણ સુદ ૩	ગુરુવાર	૩૦૮-૩૧૧	૬૨-૭૨
૭	૨૭-૭-૧૯૭૯	શ્રાવણ સુદ ૪	શુક્રવાર	૩૦૮-૩૧૧	૭૩-૮૪
૮	૨૮-૭-૧૯૭૯	શ્રાવણ સુદ ૫	શનિવાર	૩૦૮-૩૧૧	૮૬-૯૬

अषाढ वद १३, शनिवार, ता. २१-७-१९७९
गाथा-३०८-३११, प्रवचन-१

अब, आत्माका अकर्तृत्व दृष्टांतपूर्वक कहते हैं :-

ये गाथा जो है वड मोक्ष अधिकारकी यूतिका है. ये शुभ्रआतकी गाथा जो है, वो मोक्ष अधिकार पूरा हुआ उस मोक्ष अधिकारकी यूतिका है. उर१ गाथामें समयसार... पूरे समयसारकी यूतिका है. 'यूतिका'का अर्थ यड है कि जो कथन आ गया वड भी है, नडीं आया वड भी है, (तथापि) विशेष स्पष्टीकरण करना उसका नाम यूतिका है. तो ये गाथा मोक्ष अधिकारकी... मोक्ष अधिकार पडले आ गया है न ? उसकी यूतिका है. संस्कृत टीकामें सभ है.

दवियं जं उप्पज्जइ गुणेहिं तं तेहिं जाणसु अणणं ।
जह कडयादीहिं दु पज्जणहिं कणयं अणणमिह ॥३०८॥
जीवस्साजीवस्स दु जे परिणामा दु देसिदा सुत्ते ।
तं जीवमजीवं वा तेहिमणणं वियाणाहि ॥३०९॥
ण कुदोचि वि उप्पण्णो जम्हा कज्जं ण तेण सो आदा ।
उप्पादेदि ण किंचि वि कारणमवि तेण ण स होदि ॥३१०॥
कम्मं पडुच्च कत्ता कत्तारं ह पडुच्च कम्माणि ।
उप्पज्जंति य णियमा सिद्धी दु ण दीसदे अण्णा ॥३११॥

जो द्रव्य उपजे जिन गुणोंसे, उनसे ज्ञान अनन्य सो ।
है जगतमें कटकादि, पर्यायोंसे कनक अनन्य ज्यों ॥३०८॥
जीव-अजीवके परिणाम जो, शास्त्रों विषै जिनवर कहे ।
वे जीव और अजीव जान, अनन्य उन परिणामसे ॥३०९॥
उपजे न आत्मा कोइसे, इससे न आत्मा कार्य है ।
उपजावता नहिं कोइको, इससे न कारण भी बने ॥३१०॥
रे! कर्म-आश्रित होय कर्ता, कर्म भी करतार के ।
आश्रित हुवे उपजे नियमसे, अन्य नहिं सिद्धी दिखै ॥३११॥

टीका : सूक्ष्म भात है. ये तो मोक्ष अधिकारकी यूतिका है. उसमें (-शास्त्रमें) न आया छे
ऐसा विशेष भी यडां लेना उसका नाम यूतिका है. कडते हैं, प्रथम तो यड कडना है कि...

પ્રથમ નામ તાવત્ શબ્દ પડા છે સંસ્કૃતમે. તાવત્. મુખ્ય બાત તો યહ કહના છે કિ.... સૂક્ષ્મ બાત છે. **જીવ ક્રમબદ્ધ એસે અપને પરિણામોસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ...** જીવ ક્રમબદ્ધ... એક પીછે એક પરિણામ જો ક્રમબદ્ધ હોતે હૈં (અર્થાત્) આગે-પીછે નહીં ઓર પરસે નહીં. આહાહા ! યે ક્રમબદ્ધકા બડા ઝઘડા હૈ ન. એસા ક્રમબદ્ધ જો હો તો પુરુષાર્થ કહાં રહા. એક પીછે એક પર્યાય જબ ક્રમબદ્ધ હોગી... હૈ તો એસા હી. જીવમે ક્રમસર.... ક્રમવર્તી કહા હૈ (ઉસે) યહાં ક્રમનિયમિત-ક્રમબદ્ધ કહા હૈ. જિસ જીવકો જિસ સમય જો પર્યાય હોનેવાલી હૈ વો ક્રમબદ્ધ નામ ક્રમમે આનેવાલી હૈ વો આતી હૈ. અને વો પર્યાયકા સ્વકાલ હી યે હૈ, જન્મક્ષણ યહ હૈ. જીવમે જિસ સમય જો પર્યાય હોગી, જો પર્યાય હોં, આઘીપાછી કોઈ નહીં. ક્રમબદ્ધકી બડી ચર્ચા હુઈ થી (સંવત) ૧૩કી સાલમે. ક્રમબદ્ધકા એસા અર્થ ક્રિયા કિ એક પીછે હોગી, પણ ઈસકે પીછે યહી (હોગી) એસા નહીં. કીધું, એક પીછે એક હો, વહી હો, એનું નામ ક્રમબદ્ધ છે. ૧૩કી સાલમે બડી ચર્ચા હુઈ થી ઈસરીમે. સમજમે આયા? સૂક્ષ્મ બાત હૈ ભાઈ!

યે જીવ-આત્મા જો હૈ, ઉસકી પર્યાય-અવસ્થા ક્રમબદ્ધ-ક્રમનિયમ (અર્થાત્) જો સમયમે જો પર્યાય હોની હૈ વો હોગી, પીછે (-બાદમે) જો હોનેવાલી (હૈ વો પીછે) હોગી, પીછે (-બાદમે) જો હોનેવાલી (હૈ વો પીછે) હોગી—એસે ક્રમસર હોતી હૈ. આગે-પીછે કરનેકી તાકાત ઈન્દ્ર ઓર નરેન્દ્રકી ભી નહીં હૈ. આહાહા ! પર વહ ક્રમબદ્ધકા તાત્પર્ય ક્યા હૈ, વો કહતે હૈં, દેખો. પહલે કહા ન? **આત્માકા અકર્તૃત્વ દૃષ્ટાંતપૂર્વક કહતે હૈં** ઉપર, ગાથાકે ઉપર. અકર્તૃત્વ... ક્રમબદ્ધમે અકર્તૃત્વ સિદ્ધ કરના હૈ. ઝીણી વાત છે ભગવાન! આહા! દરેક જીવકી પર્યાય જિસ સમય હોનેવાલી હૈ ઉસી સમય હોગી, આગે-પીછે કરનેકી તાકાત ઈન્દ્ર, નરેન્દ્ર, જિનેન્દ્રકી ભી નહીં હૈ ઓર પરસે તો હોતી નહીં. આહાહા ! સૂક્ષ્મ બાત હૈ. યહ કહતે હૈં, અકર્તાપના સિદ્ધ કરનેકો ક્રમબદ્ધકી બાત કહતે હૈં. ક્રમબદ્ધ કહનેકો અકર્તા (કહતે હૈં) ઓર અકર્તાપના સિદ્ધ કરનેકો ક્રમબદ્ધ કહતે હૈં. આહાહા !

પત્ર આયા થા કોઈકા કિ ૧૪વી, ૩૮વી, ૭૩વી ગાથા (લો). પણ યે (ગાથા) લેનેકી જરૂર થી. વો તો ચલી હૈ ૧૮ બાર. ૧૮વી બાર યે (સયમસાર) ચલતા હૈ. દો ગાથા તો ૧૮ બાર ચલ ગઈ હૈ. પર યે શિક્ષણ શિબિર હૈ તો યે ગાથા (લેનેકા વિકલ્પ આયા). બહુત કઠણ હૈ. આહાહા!

જીવકી જિસ સમય જો પર્યાય હોનેવાલી હૈ યે હોગી. ભગવાન દેખતે હૈં તો હોગી એસા ભી નહીં. ભગવાન તો જ્ઞાયક હૈં. યે તો સર્વજ્ઞ હૈં. વે તો, હોતી હૈં ઉસકો જાનતે હૈં ઓર હોનેવાલી પર્યાય દરેક જીવમે—નિગોદસે લેકર સિદ્ધ સબમે..... આહાહા! જો સમય જો પર્યાય ઉત્પન્ન હોનેવાલી હૈ, યે ક્રમસર-ક્રમબદ્ધ-નિયમસર ઉત્પન્ન હોગી. તો ઉસકા તાત્પર્ય ક્યા હૈ?

પ્રથમ તો જીવ ક્રમબદ્ધ એસે અપને પરિણામોસે... જીવ અપને પરિણામોસે.. અપને ક્રમસર પરિણામોસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ. હૈ? **હોતા હુઆ જીવ હી હૈ...** યે પરિણામ પરસે તો હોતે

नहीं और अपने परिणामसे परमें कुछ होता नहीं और अपने परिणाम भी कमबद्ध—अक पछी अक होनेवाले हैं वो ही होंगे. आडाडा! पर्याय कमबद्ध है (अर्थात् होनेवाली) होगी, तो उसमें पुरुषार्थ कहां रखा ? वो कहां है. इसमें अकर्तापना सिद्ध करना है. आडाडा! अकर्तापना भी नास्तिसे बात है, बाकी भरेभर ज्ञाता सिद्ध करना है. पंडितज! आडाडा! जीष्णी वात बापु! भगवत्! तेरी यीज ऐसी है. लोगोंने अपना पक्ष छोडकर सुनी नहीं कभी (कि) सत्य क्या है. आडाडा!

कमबद्धपर्याय होती है, तो उसमें पुरुषार्थ कहां रखा ? तो कहते हैं कि कमबद्धमें अकर्तापनेका पुरुषार्थ है. जो समयमें जो पर्याय (होनेवाली है वो) होगी उसका जब निर्णय करते हैं तो ज्ञायक उपर द्रष्टि जाती है. ज्ञायक पर द्रष्टि होनेसे रागका.... सूक्ष्म बात है. भरेभर तो ये पर्यायका भी कर्ता नहीं. अटली बधी वात अहीं नथी लीधी. जो समयमें जो पर्याय होनेवाली है उसका निर्णय कब होता है ? कि उसका मैं अकर्ता हूं (ऐसा निर्णय हो). अकर्तापनेका निर्णय कब होता है ? कि अपने ज्ञायकभाव उपर नजर पडे, अपने ज्ञायकस्वभाव पर द्रष्टि हो तब कमबद्धका निर्णय होता है. ज्ञायकस्वभाव उपर (द्रष्टि करनेसे) अकर्तापनेका पुरुषार्थ आया. जीष्णी वात छे भगवान! आडाडा!

७२ गाथामें तो 'भगवान' कहकर बुलाते हैं आचार्य. 'भगवान आत्मा' अम कहते हैं. ७२ गाथामें आयेगा. प्रभु! पुण्य ने पाप अशुचि है, मैल है. दया-दान-व्रत-भक्ति-पूजाका भाव भी मैल है. 'भगवान आत्मा' ऐसा शब्द है. संस्कृत टीका ७२. भगवान आत्मा निर्मणानंद ज्ञाता-द्रष्टा है, आडा! निर्मल है. पुण्य ने पाप अशुचि ने मैल है. कमसर परिणाम होता है तो भी जो पुण्य-पापरूप परिणाम होता है, ये है तो दुःखरूप ने मेल. आडाडा! ज्ञानीको भी अपना आत्मा राग ने परका अकर्ता है ऐसी बुद्धि जब होती है, तब उसकी बुद्धि द्रव्य पर जाती है. समजमें आया? द्रव्य ज्ञायक है और ज्ञायक उपर द्रष्टि होनेसे ज्ञाता-द्रष्टाका निर्णय कमबद्धमें होता है. इसका-अकर्तापनेका निर्णय ज्ञाता-द्रष्टापनेमें होता है. आडाडा! समजमें आया?

तो कोई अम कहे, केवलीने देजा ऐसा होगा हम क्या करे? समजमें आया? पर्याय कमबद्ध होगी, भगवानने देजा ऐसा होगा, तो हम क्या कर सकते हैं? ये प्रश्न हमारे ७२की सालमें उठा था. संवत् १८७२. कितने वर्ष हुआ? ६३ वर्ष. ६० और ३ वर्ष पडले. उसमें थे न? संप्रदायमें थे न पडले? वो प्रश्न ७२की सालमें उठा था. बडा प्रश्न यला. दो वर्ष हम नहीं बोले. ७०में दीक्षा और ७२में ये बात यली. दो वर्षकी दीक्षा थी. उस समय ये कहते थे कि केवलीने देजा ऐसा होगा, अपने क्या करे? तो कहां, सुनो! केवलीने देजा ऐसा होगा, तो केवणज्ञानी इस जगतमें हैं.... ज्ञानकी अक पर्याय तीन काल तीन लोक जानती है—ऐसी अक समयकी पर्याय जगतमें है—सत्ता है, उसका स्वीकार है? समजमें आया?

શેઠ! ઝીણી વાત છે. તમારા પૈસા-પૈસામાં આ વાત છે નહીં ક્યાંય. આહાહા! ૬૩ વર્ષ પહલે. છોટી ઉમ્મ થી. ચર્યા ચલી થી હમારે સંપ્રદાયમે. હમારે ગુરુભાઈ બહોત કહતે थे, ક્યા કરે ભૈયા? ભગવાનને દેખા ઐસા હોગા, હમ ક્યા પુરુષાર્થ કરે? (મૈને કહા), સુનો! ભગવાનને દેખા ઐસા હોગા, તો ભગવાન હૈ ઐસા પહેલા નિર્ણય હૈ (તુમકો)? પીછે, દેખા ઐસા હોગા. યે તો બાદમે. ભગવાન સર્વજ્ઞ પરમાત્મા ત્રિલોકનાથ જગતમે હૈ, જિસકી જ્ઞાનકી એક પર્યાયમે ત્રીન કાલ ત્રીન લોકકો (કુછ) ક્રિયે બિના અપની પર્યાયમે જાનતે હૈ—ઐસી જગતમે સત્તા હૈ, જગતમે ઐસી (સત્તા હૈ કિ) જ્ઞાનકી એક પર્યાયમે ત્રીન કાલ ત્રીન લોક દેખે. અરે ! અપને દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાય ત્રિકાલ દેખે, અપની ત્રીન કાલકી પર્યાય ઔર ઉસમે દૂસરેકી અનંતી ત્રીન કાલકી પર્યાય ઔર છહ દ્રવ્ય—સબ (દેખે). આહાહા! એક સમયકી જ્ઞાનપર્યાયમે ઐસા દિખે, ઐસી જ્ઞાનપર્યાયકી જગતમે સત્તા હૈ? દેખા ઐસા હોગા વો (બાદકી) બાત હૈ. સમજમે આયા?

બહુત છોટી ઉમ્મકી બાત હૈ. આહાહા! ૨૫ વર્ષકી ઉમ્મ થી. અભી તો ૮૦ (વર્ષ) હુએ. ૨૫ વર્ષકી ઉમ્મમે—જુવાન અવસ્થામે યહ બાત બહુત ચલી થી. સંપ્રદાયમે હમારે ગુરુ थे, બહોત શાંત थे. સંપ્રદાયમે थे શાંત.. શાંત.. કષાય મંદ. એકદમ વિરોધ ન કરે. પહલે તો હમ બાત કહે વો સુને ભગવાનને દેખા (ઐસા હોગા), પર ભગવાન જગતમે હૈ ઐસી સત્તાકા સ્વીકાર કબ હોગા? કિ કેવલજ્ઞાનકી પર્યાય દૂસરેમે હૈ ઔર જગતમે હૈ—ઐસા સ્વીકાર અપની પર્યાયમે કબ હોગા? કે અપની પર્યાય..., જહાં સર્વજ્ઞસ્વભાવ અંદર પડા હૈ ઉસ પર નજર જાયેગી, તબ કેવલજ્ઞાનકી પર્યાયકી સત્તાકા સ્વીકાર યથાર્થ હોતા હૈ. સૂક્ષ્મ બાત હૈ ભાઈ! યે અધિકાર ક્યો લિયા? આહાહા! સમજમે આયા? પ્રભુ! તારી વાત તો અલૌકિક છે, પણ સમજમાં.... આહાહા!

ભગવાન પરમાત્મા અનંત સિદ્ધ હૈ ઔર મહાવિદેહક્ષેત્રમે સંખ્યાતા કેવળી હૈ ઔર ૨૦ તીર્થકર હૈ. આહાહા! સબ કેવળજ્ઞાની પરમાત્માને દેખા ઐસા હોગા. ઐસે અનંત સિદ્ધ, કેવલી ઔર તીર્થકર કેવલી એક સમયકે કેવલજ્ઞાનમે ત્રીન કાલ ત્રીન લોકકો દેખે ઐસા હોગા, આગે-પીછે નહીં. ઐસા ‘સ્વામીકાર્તિકેયાનુપ્રેક્ષા’મે આતા હૈ. સ્વામિકાર્તિકમે ૩૨૧-૨૨ ગાથામે. ભગવાનને દેખા ઐસા હોગા, ઈસકે સિવા કભી આગે-પીછે નહીં હોગા ઐસા સમકિતી માનતા હૈ. ઉસસે વિરુદ્ધ માને વહ મિથ્યાદ્રષ્ટિ હૈ.—ઐસા લિખા હૈ. આહાહા! ઐસે ઐસે હમ સામાયિક કર લે, પોષા કર લે, મંદિર બના દે—ઉસસે ધર્મ-બર્મ કોઈ હૈ નહીં. આહાહા! લાખો-કરોડો રૂપિયા ખરચે ઉસમે ધર્મ હૈ, લાખો મંદિર બના લે તો ધર્મ હૈ—ઐસી બાત હૈ નહીં. વો તો જગતકી ચીજ હૈ. ઉસકે કારણસે બનનેવાલી હૈ તો બનતી હૈ. વહ અભી આયેગા. ઉસકા કર્તા આત્મા હૈ નહીં. આત્મા ઉસકા કર્તા નહીં, પણ ઉસકા—મંદિર (બનાનેકા), પૂજાકા ભાવ આયા, તો યે શુભભાવ હૈ, વો કોઈ ધર્મ નહીં. આતા હૈ, પણ વો ધર્મ નહીં, પુણ્ય હૈ. સમજમે આયા?

આતા હૈ. શુભભાવ ધર્મી-સમકિતી, મુનિકો ભી આતા હૈ, પણ વે જાનતે હૈ કિ યે રાગ હૈ, હેય હૈ. યે મેરી ચીજ નહીં. રાગ હૈ વહ દુઃખરૂપ હૈ અને ભગવાન (આત્મા) અતીન્દ્રિય આનંદમય હૈ.—ઉસકા જબ નિર્ણય આતા હૈ.... પર્યાયમેં આનંદ કબ આતા હૈ? ભગવાનકો જ્ઞાનકી પર્યાયકે સાથમેં આનંદ હૈ. પર્યાયમેં નિર્ણય કરે તો આનંદકા સ્વાદ આના ચાહિયે. કેસે આતા હૈ? આહાહા! (જબ) યે પર્યાયકા લક્ષ દ્રવ્ય પર જાતા હૈ. ક્યોંકિ પર્યાયમેં પર્યાયકા નિર્ણય પર્યાયકે આશ્રયસે નહીં હોતા. કેવલીકા નિર્ણય ભી પર્યાયકે આશ્રયસે નહીં હોતા ઔર અપની પર્યાયકા નિર્ણય ભી અપની પર્યાયકે આશ્રયસે પર્યાયકા નહીં હોતા. પંડિતજી! આહાહા! ઝીણી વાત છે ભગવાન! એવી વાત અલૌકિક છે.

ત્રણ લોકના નાથ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર કહતે હૈ, સુન તો સહી પ્રભુ! તેરી પર્યાયમેં ‘હમ કેવળજ્ઞાની હૈ’ એસા નિર્ણય આયા હૈ? કબ નિર્ણય આયેગા? પર્યાયકે લક્ષસે આયેગા? હમારે લક્ષસે આયેગા? પર્યાય તો એક સમયકી હૈ, ઉસકે આશ્રયસે ઉસકા નિર્ણય કેસે હો? યે તો પલટતી અવસ્થા હૈ. હૈ કમબદ્ધ, પણ પલટતી-બદલતી અવસ્થા હૈ, ઉસકે આશ્રયસે નિર્ણય કેસે હો? ઉસકા અર્થ હૈ, યે યહાં કહતે હૈ. અકર્તાપના, કમબદ્ધકા નિર્ણય કરતા હૈ ઉસકો અકર્તાપનેકી બુદ્ધિ હોતી હૈ. અકર્તાપનેકી બુદ્ધિ, વો નાસ્તિસે બાત કી હૈ. અસ્તિસે કહો તો જ્ઞાતા-દ્રષ્ટાકી બુદ્ધિ હોતી હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા?

યહ ગાથા જરી સમજને જૈસી હૈ. નિર્જરા અધિકાર ચલતા થા, પણ યે શિક્ષણ શિબિર હૈ તો થોડા ઝીણી ચીજ તો સમજે. આહાહા! ઝીણી વાત છે ભાઈ! મુદ્દાની રકમ આ છે, મુદ્દાકી રકમ હૈ. કે આ ભગવાન આત્મા.... સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર જગતમેં હૈ એસા નિર્ણય પરકે લક્ષસે નહીં હોતા, પર્યાયકે લક્ષસે નહીં હોતા. મેરા ત્રિકાલી સર્વજ્ઞસ્વભાવ હૈ... સર્વજ્ઞશક્તિ હૈ ન? સર્વજ્ઞશક્તિ-ગુણ હૈ તો ગુણકે કારણસે દ્રષ્ટિ ઉત્પન્ન હોતી હૈ, ઉસસે નિર્ણય હોતા હૈ કિ મેરા સર્વજ્ઞસ્વભાવ હૈ ઔર સર્વજ્ઞસ્વભાવમેંસે સર્વજ્ઞકી પર્યાય જગતમેં પ્રગટ હોતી હૈ. તો યે સર્વજ્ઞ(પને)કા નિર્ણય હો, યે તો સમ્યગ્દર્શન હુઆ. મૈં તો સર્વજ્ઞસ્વરૂપ હી હૂં. આહાહા! મૈં પુણ્ય-પાપકા વિકલ્પ નહીં ઔર એક સમયકી પર્યાય જિતના ભી મૈં નહીં. આહાહા! મૈં તો સર્વજ્ઞસ્વરૂપી પ્રભુ (હૂં). એ જ્ઞાન-જ્ઞાયકસ્વરૂપ એમ કહા—છઠ્ઠી ગાથામેં એસા કહા. જ્ઞાયક કહા. **ण वि होदि अपम्मत्तो ण पम्मत्तो...** જ્ઞાયક.. જ્ઞાયક કહો કે સર્વજ્ઞસ્વભાવ કહો. યે જ્ઞાયકભાવ કહા હૈ. ભગવાન આત્મા ભાવવાન હૈ અને જ્ઞાયક ઉસકા ભાવ હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા?

યે જ્ઞાયકભાવ જગતમેં હૈ, મેરેમેં અસ્તિત્વ હૈ—સત્તા હૈ, પૂર્ણ પ્રભુ મૈં હૂં. આહાહા! મેરેમેં એસા એક ગુણ નહીં, પણ એસે અનંત ગુણ પરિપૂર્ણ હૈ. પણ અનંત ગુણકી દ્રષ્ટિ નહીં (કરના). ક્યોંકિ ગુણ-ગુણીકા ભેદકા લક્ષ કરનેસે તો રાગ ઉત્પન્ન હોતા હૈ. આહાહા! ગુણ-ગુણીકે ભેદકા વિચાર-નિર્ણય ભી નહીં (કરના). આહાહા! ડાહ્યાભાઈ! ઝીણી વાત છે પ્રભુ! આહાહા! મૈં એક

જ્ઞાનસે તો પરિપૂર્ણ હું, આનંદસે પરિપૂર્ણ હું, ઈશ્વરતાસે પરિપૂર્ણ હું, કર્તાપનેકે સ્વભાવસે પરિપૂર્ણ ભી હું, વસ્તુ પરિપૂર્ણ હું—એસે અનંત ગુણસે મેં પરિપૂર્ણ હું, યે પરિપૂર્ણ વસ્તુ દ્રવ્ય હૈ વહ એકરૂપ હૈ. (એકરૂપ વસ્તુમે) ગુણ-ગુણી ભેદ નહીં હૈ. આહાહા! દ્રવ્યકા જબ લક્ષ, દ્રષ્ટિ હોતી હૈ, તબ જગતમે સર્વજ્ઞ હૈ અને ઉન્હોને દેખા એસા હોગા—એસા સચ્ચા નિર્ણય સમક્રિતીકો હોતા હૈ. આહાહા! ભૈયા! સૂક્ષ્મ બાત હૈ ભાઈ! યે તો વીતરાગમાર્ગ હૈ ભાઈ!

પરમાત્માના વિરહ પડ્યા, પરમાત્મા તો ત્યાં રહી ગયા. આહાહા! સીમંધર પ્રભુ મહાવિદેહમે બિરાજતે હૈ. ૫૦૦ ધનુષ(કા દેહ) હૈ, કરોડ પૂર્વકા આયુષ્ય હૈ. મહાવિદેહમે કુંદકુંદાચાર્ય ગયે થે, ઉસ (બાત)કો તો દો હજાર વર્ષ હુએ. (પરમાત્મા) તો વહાં અબજો વર્ષસે હૈ ઓર અભી અબજો વર્ષ રહનેવાલે હૈ. કરોડ પૂર્વકા આયુષ્ય હૈ. એક પૂર્વમે ૭૦ લાખ ૫૬ હજાર કરોડ વર્ષ જાતે હૈ. એક પૂર્વમે ૭૦ લાખ ૫૬ હજાર કરોડ વર્ષ જાતે હૈ. આહાહા! એસી બાત હૈ ભગવાન! એસા કરોડ પૂર્વકા પ્રભુકા આયુષ્ય હૈ. શ્વેતામ્બરમાં બીજી વાત છે. શ્વેતામ્બર ૮૪ લાખ પૂર્વ કહતે હૈ. વો તો કલ્પિત બાત હૈ. યે તો સંતો અનાદિસે કહતે આયે હૈ યે બાત હૈ. દિગંબર મુનિઓ કેવળીના કેડાયતો... આહાહા!

જીવ ક્રમબદ્ધ... આમ તો ગુણ સહવર્તી છે ને પર્યાય ક્રમવર્તી છે—એસા પાઠ હૈ ન ? ક્રમવર્તીમે યે (ક્રમ)બદ્ધ ન આયા. ઈસલિયે યહાં પાઠમે એસા લિયા હૈ, દેખો ! ‘ક્રમનિયમિત’ શબ્દ પડા હૈ. ક્રમસે, પણ નિશ્ચયસે જો પર્યાય (હોનેવાલી) હોગી વહી હોગી. ક્રમ-નિયમિત. અકેલા ક્રમ નહીં. બડી ચર્ચિત હૈ. કોઈપણ જયસેન આચાર્યકી ટીકામે એસા લિખા હૈ કિ કોઈ એક ભાવ ભી યથાર્થ સમજમે આયે, તો સબ ભાવ સમજમે આ જાતે હૈ. એસા પાઠ હૈ જયસેનાચાર્યકી ટીકામે. યે અધિકાર મોક્ષ અધિકારકી ચૂલિકા હૈ. આહાહા! મોક્ષ કેસે હોતા હૈ ઓર મોક્ષ હોનેસે પહલે સમ્યગ્દર્શન કેસે હોતા હૈ? સમ્યગ્દર્શન યે મોક્ષકા માર્ગ હૈ. મોક્ષકા માર્ગ સમ્યગ્દર્શન હૈ ઓર સમ્યગ્દર્શન કેસે હોતા હૈ?

ક્રમબદ્ધપર્યાયમે.. અપની પર્યાય ક્રમબદ્ધ હૈ તો આગે-પીછે તો કર સકતે નહીં. પરકા તો કર સકતે નહીં. અપને આત્મા સિવા કોઈ પરમાણુ, કોઈ આત્મા સ્ત્રીકા, પુત્રકા (હો, ઉસકા) કુછ કર સકે (એસા) તીન કાલમે નહીં હૈ. મેરી સ્ત્રી હૈ અને મેરા લડકા હૈ—એસા માનના હી મિથ્યા(જ્ઞાન)—ભ્રમ—અજ્ઞાન હૈ. આહાહા! યે આત્મા ભિન્ન હૈ, શરીર રજકણ ભિન્ન હૈ. ઉસમે તેરા કહાંસે આ ગયા ? આહાહા! લક્ષ્મી મેરી હૈ (એસા માનતા હૈ). લક્ષ્મી તો જડ હૈ, ધૂળ હૈ, અજીવ ધૂળ—માટી હૈ. યે અજીવ તેરે જીવકા કહાંસે આ ગયા? યહાં તો ઈસસે આગે જાકર, પુણ્યકા પરિણામ ભી મેરા હૈ યે માન્યતા મિથ્યાદ્રષ્ટિકી હૈ. ક્યોંકિ યહાં ક્રમબદ્ધમે તો પુણ્ય-પાપકે પરિણામસે ભિન્ન અપને સર્વજ્ઞસ્વભાવકા નિર્ણય કરતા હૈ, તો પુણ્ય-પાપકા ભી અકર્તા હો જાતા હૈ.

મैं તો સર્વજ્ઞસ્વભાવી જ્ઞાયક હૂં, તો જ્ઞાયકભાવ રાગકો કરે? (ન કરે). ક્યોંકિ આત્મામैं અનંતા.. અનંતા.. અનંતા.. અનંતા ગુણ હैं. (ઉસકે) ગુણકા પાર નહીં હૈ. આકાશકે પ્રદેશ હैं.... માપ બિનાકા અલોક.. અલોક.. અલોક હૈ. ઉસકે પ્રદેશ(કી સંખ્યા)સે અનંત ગુને એક જીવમैं ગુણ હैं. અનંત ગુણમैं કોઈ ગુણ ઐસા નહીં કે વિકાર કરે. ક્યા કહા યે ? અનંતા.. અનંતા ગુણ હैं, ઉસમैं વિકાર કરે ઐસા કોઈ ગુણ નહીં હૈ. પર્યાયમैं વિકાર કેસે હોતા હૈ? કે પરકે લક્ષસે, પરકે વશસે વિકાર હોતા હૈ. અપના દ્રવ્ય ને ગુણમैं વિકાર હોનેકી તાકાત હૈ નહીં. આહાહા! દયા-દાનકે પરિણામ કરનેકી ભી અપને ગુણકી તાકાત નહીં. ગુણ તો નિર્મળ હૈ. અનંતા.. અનંતા.. અનંતા ગુણ હैं ઉસમैं, વિકાર કરે ઐસા એક ભી ગુણ હૈ નહીં. આહાહા! તો યહાં કહતે હैं કિ.... મુખ્ય વાત યહ કહના હૈ કિ.... આચાર્ય મહારાજ અમૃતચંદ્રાચાર્ય કહતે હैं. તાવત... હમારી મુદ્દાકી બાત યે હૈ કિ.... સમજમैं આયા?

ક્રમબદ્ધ એસે અપને પરિણામોસે... અપના પરિણામ ક્રમબદ્ધ હોતા હૈ. આહાહા! આગે-પીછે નહીં. વો ચર્યા બહોત ચલી થી વર્ણાજીકે સાથ. વો કહતે થે કિ ભલે પરિણામ ક્રમબદ્ધ હો (અર્થાત) એક પીછે એક હોતા હૈ, પણ ઈસકે પીછે યહી હો.. ઈસકે પીછે યહી હો—ઐસા નહીં હૈ. યહાં ઐસા નહીં હૈ. જો (પરિણામ) હોનેવાલા યે હી હોગા. સમજમैं આયા? સૂક્ષ્મ બાત હૈ ભાઈ! આ તો પરમાત્માના પેટની વાત છે. આહાહા! અરે! ઈસને કભી નિર્ણય કિયા નહીં. સ્વસન્મુખ (ઔર) પરસે વિમુખ. નિમિત્તસે, રાગસે અને પર્યાયસે ભી વિમુખ ઔર અપને ત્રિકાલી સ્વભાવકે સન્મુખ હોકર નિર્ણય કરતા હૈ તબ ક્રમબદ્ધકા સચ્યા નિર્ણય હોતા હૈ. સમજમैं આયા? આહાહા! આકરી વાત બહુ. અભ્યાસ ન મળે, લોકોને નવરાશ ન મળે, આખો દિ' ધંધા પાપના. દુકાન, બાયડી, છોકરામાં રોકાય, પાપ.. પાપ.. પાપ. ધર્મ તો નહીં, પણ પુણ્યકા ભી ઠિકાના નહીં. આહાહા! ચાર કલાક શાસ્ત્ર વાંચન કરના અને સત્ય માટે સત્સમાગમ મિલના કઠણ. ઐસા (અજ્ઞાની) મિલે (ઔર) ઊંધા અર્થ સમજાવે તો મિથ્યાત્વ પોષણ હોતા હૈ. આહાહા! સમજમैं આયા? ઉસમैं ધર્મ.. ધર્મ તો અલૌકિક ચીજ હૈ. હજી ચોબીસ કલાકમૈસે પુણ્યકા-શુભભાવકા ચાર કલાક (નિકાલના) યે ભી ટાઈમ નહીં.. સમજમैं આયા? ઉસમैं યે ધર્મ.... આહાહા!

મેરી ચીજ અનંત ગુણસે પરિપૂર્ણ ભરી હૈ ઉસકા જિસે નિર્ણય હો, ઉસકો ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય હોતા હૈ. ઉસકો કેવળજ્ઞાનીને દેખા ઐસા હોગા ઐસા ઉસકો નિર્ણય હોતા હૈ. સમજમैं આયા? યે ૭૨કી સાલમૈં બડી ચર્યા હુઈ થી. મૈને તો યહ કહા થા કિ દેખો! ગજસુકુમાર.... ઐસી બાત સુની હૈ કિ નહીં? ગજસુકુમાર શ્રીકૃષ્ણકા ભાઈ..... યે ૭૨કી બાત હૈ. ફાગણ માસ.. ફાગણ માસ. ગજસુકુમાર... ગજ નામ હાથીના તાળવા હોય એવું સુંવાળું શરીર હતું. ગજ-સુકુમાર. શ્રીકૃષ્ણકે ભાઈ. નેમિનાથ ભગવાન દ્વારિકામૈં આયે થે, તબ હાથી હોદ્દે પર શ્રીકૃષ્ણકે

સાથ દર્શન કરને જાતે થે. દર્શન કરને જાતે થે તબ ગજસુકુમાર ગોદમે બૈઠે થે. જુવાન અવસ્થા. તો ઉસમે એક સોનીકી લડકી થી બહુત રૂપાળી થી. સોની.. સોની.. સોનાને દડે રમતી હતી. ત્યાં દેખી તો શ્રીકૃષ્ણને કહા, આ કન્યાને અંતેપુરમાં લઈ જાઓ. યે કન્યાકા ગજસુકુમારકે સાથ લગન કરાયેંગે. ગજસુકુમાર બૈઠે થે ગોદમે. વે બાત સુનતે થે. કન્યાકો અંતેપુરમાં લે ગયે. આ બેય ભગવાન પાસે ગયા. ભગવાનકે પાસ સુના અને ઉસી વક્ત ગજસુકુમાર કહતે હૈં, પ્રભો ! આપકી આજ્ઞા હો તો મૈં તો મુનિપના લેના ચાહતા હૂં. આહાહા

હજી એના ભાઈ કન્યાને ત્યાં ગોઠવે છે એ ખબર છે. પ્રભુ! આપની આજ્ઞા હો.... ભગવાન ક્યાં આજ્ઞા આપે? વે તો ઓમ બોલતે હૈં, વાણી તો હૈં નહીં. પણ જેને વિનય કરવાનો ભાવ હોય તો એમ બોલેને. પ્રભુ! આપકી આજ્ઞા હો તો મૈં મુનિપણા લેના ચાહતા હૂં. આહાહા! એ ઘરે ગયા ત્યારે એની મા પાસે..... આ લગનની વાતું.... આહાહા! માતા! મૈં મેરા સ્વરૂપ સાધન કરનેકો સાધકપને સાધુ (હોના ચાહતા હૂં). માતા! રજા દે. મા! માતા રોવા લાગી. માતા! જનેતા! તુજે રોના હો તો રો લે, ફિર માતા નહીં કહુંગા, દૂસરી માતા અબ નહીં કહુંગા. હવે દૂસરા પેટ..... મૈં તો મોક્ષ જાઉંગા. રજા દે મા! મૈં ઈસ ભવમે મોક્ષ જાઉંગા. આહાહા! ભગવાનકો પૂછે બિના છવ્વસ્થકો ઈતના નિર્ણય હો ગયા. અરે! ભગવાન આત્મામે ઈતની તાકાત હૈ. વહાં ગયે ને દીક્ષિત હુએ. દીક્ષિત હુએ.... તો કીધું, ભગવાનને દેખા ઐસા હોગા?

ઐસે એક ક્ષણમે મુનિ હો ગયે ઔર મુનિ હુએ પીછે ભગવાનકે પાસ આજ્ઞા લી. પ્રભુ! મૈં તો દ્વારિકાકે સ્મશાનમે બારહવી પડિમા લેકર ખડા (રહના ચાહતા હૂં). દિગંબરમે બહુત પડિમા નહીં હૈ. સામાયિકમે બારહ પડિમા આતી હૈ. શ્રાવકકો ૧૧ પડિમા હૈ, મુનિકો ૧૨ પડિમા હૈ. આતા હૈ. અપના પાઠ હૈ સામાયિકમે ઉસમે સબ કુછ હૈ. ૧૨ પડિમા હૈ સાધુકી. ૧૨વીં આખિરકી પડિમા બહોત જવાબદારીવાલી હૈ. પ્રભુ! આપકી આજ્ઞા હો તો દ્વારિકાકે સ્મશાનમે જાકર બારહવીં પડિમા લે લું ઔર ધ્યાનમે બૈઠું. આહાહા! ઈતના પુરુષાર્થ! અને ધ્યાનમે બૈઠે થે વહાં વો સોમલ કન્યાકા પિતા આયા. અરેરે! કન્યા અંતેપુરમે ગઈ અને રાજકુમાર દીક્ષા (લે)? તો કન્યા રહેશે ક્યાં? ઉસકો (દ્રેષ) હો ગયા. સ્મશાનમે અગ્નિ થી ન. રાખ લેકર પાણી નાખીને પાળ બાંધી અને અગ્નિ નાખી એમાં. અંદરમે ઉતર ગયે. આહાહા! ઔર કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કિયા. કીધું, યે વાણી ભગવાનકી કૈસી હો કિ ઉન્હોને મુનિપના લે લિયા ઔર મુનિપના લેકર સંસારસે ચલે ગયે. ગજસુકુમાર.. હાથીના તાળવા હોતા હૈ ઐસા (સુકોમલ) શરીર(વાલે) ગજસુકુમાર. અગ્નિ..... દેહ છૂટ ગયા ઔર અંતરમે ઉતરકર કેવળજ્ઞાન હો ગયા. આ વસ્તુ ભગવાનકી વાણીમે કૈસે આવી કિ પુરુષાર્થ કરકે મુનિપના (લે લિયા)?

૭૨કી સાલ. ભગવાનને દેખા એસા હોગા... દેખા એસા હોગા—એમ કરીને એકકોર બેસી રહે ત્યાં? આહાહા! ભગવાનને દેખા એસા હોગા, તો મૈને ભી દેખા એસા હોગા. મેરે જ્ઞાનમે ભી જબ હોતા હૈ ઉસે દેખનેવાલા મૈ હૂં. આહાહા! વો પર્યાયકી દ્રષ્ટિ છૂટકર, પરકા લક્ષ છૂટકર જબ અંતરમે જાતે હૈ તો અપને કમબદ્ધ પરિણામકા નિર્ણય હોતા હૈ. યે પહલી લીટીકા અર્થ હૈ. લીટી સમજે ન?

પ્રથમ તો જીવ કમબદ્ધ એસે.... કમસર.... આગે-પીછેકી બાત નહીં. હુકમચંદજીકા લેખ હૈ ન? કમબદ્ધકા બહોત આતા હૈ. હમ તો પહલે બહોત પુરુષાર્થ કરતે થે. કમબદ્ધકા લેખ આતા હૈ ન. હુકમચંદજી. આત્મધર્મમે બહોત આતા હૈ. આહાહા! ઉસમે તો લોગ એસા કહતે હૈ કિ કમબદ્ધ હોગા, તો પીછે અપનેકો કરના ક્યા? યે તો (જો હોનેવાલા હૈ) વો હોગા. કમબદ્ધકા નિર્ણય કરનેમે આત્માકા પુરુષાર્થ સ્વસન્મુખ હોતા હૈ, યે પુરુષાર્થ હૈ. ભગવાન! તુજે પુરુષાર્થકી ગતિકી ખબર નહીં. આહાહા! તેરી પર્યાય જબ જૈસી હોનેવાલી હોગી, હમ ફેર સકતે નહીં ઔર પરસે હોતી નહીં—એસા જબ નિર્ણય કરને જાતે હૈ, પ્રભુ! તો પ્રભુતા ઉપર તેરી નજર જાયેગી અંદર. આહાહા! પ્રભુતાસે ભરા પડા મૈ પ્રભુ હૂં, ભગવત્ સ્વરૂપ હૂં, ભગવત્ સ્વરૂપ ન હો તો ભગવત્ સ્વરૂપકી પર્યાય કહાંસે આયેગી? સમજમે આયા? કેવળજ્ઞાનકી પર્યાય જો આતી હૈ ભગવત્ સ્વરૂપ અનંત ચતુષ્ટય પ્રગટ હોતા હૈ વો કહાંસે આયા? બહારસે આતા હૈ? આહાહા! અંદરમે પડા હૈ. અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત આનંદ, અનંત વીર્ય, અનંત સત્તા, અનંત સુખાદિ અંદર પડે હૈ. આહાહા! ઉસકી જબ એકાગ્રતા હોતી હૈ ઔર ઉસ ઔર નજર જાતી હૈ, તબ અનંત ગુણકા એક અંશ સમ્યગ્દર્શનમે પ્રગટ હોતા હૈ.

‘સર્વ ગુણાંશે સમકિત.’ શ્રીમદ્ કા વચન હૈ. રહસ્યપૂર્ણ ચિદ્દીમે ભી યે હૈ. એકદેશ જ્ઞાનાદિકા પ્રગટ હોના વહ ચોથા ગુણસ્થાન હૈ અને સર્વદેશ પ્રગટ હોના વહ કેવળીકો હૈ. ટોડરમલ. ક્યા કહતે હૈ? આત્મામે જો અનંત.. અનંત.. અનંત.. અનંત—જિસકા અંત ન હો ઈતની સંખ્યામે ગુણ હૈ, જબ અપને સ્વભાવ સન્મુખ હુઆ તો જિતની સંખ્યા હૈ ઉન સબકા એક અંશ વ્યક્ત નામ પ્રગટ પર્યાયમે આતા હૈ. સમ્યગ્દર્શન હોતે હી સર્વ ગુણાંશે સમકિત—જિતને ગુણ હૈ ઈતને વ્યક્ત અંશ, અલ્પ અંશ વ્યક્ત— પ્રગટ હોતે હૈ. અકેલા સમ્યગ્દર્શન હી નહીં. આહાહા! સમજમે આયા? અકેલા સમ્યગ્દર્શન ક્યો ? ખરેખર તો ‘મૂદત્થો’મે એસે કહતે હૈ કિ શ્રદ્ધાકો આત્મામે લે જાઓ. પણ અકેલી શ્રદ્ધા આત્મામે આતી નહીં, શ્રદ્ધાકી મુખ્યતાસે બાત કી હૈ. સમજમે આયા? અનંત ગુણકી પર્યાય ઈસ ઔર ઝુક જાતી હૈ.

વહ રહસ્યપૂર્ણ ચિદ્દીમે હૈ. સમજાણું? સબ ગુણકી પર્યાય ઈસ ઔર ઢલ જાતી હૈ. રહસ્યપૂર્ણ ચિદ્દીમે હૈ. અનંત.. અનંત ગુણકી પર્યાય જો હૈ, આહાહા! ઈસ ઔર ઝુક જાતી હૈ. ઈસ ઔર ઝુક જાતી હૈ તો જિતને અનંત ગુણ હૈ ઈતનેકા એક અંશ વ્યક્ત હો જાતા હૈ.

આનંદકા અંશ, શ્રદ્ધાકા અંશ, શ્રદ્ધાનો અંશ એટલે સમકિત, ચારિત્રકા અંશ વો સ્વરૂપાચરણ, પ્રભુતા, ઈશ્વરતા, વીર્યકા અંશ. અનંત.. અનંત ગુણકી પર્યાયકી રચના કરનેવાલા વીર્યકા અંશ પ્રગટ હોતા હૈ. આહાહા! આવો માર્ગ છે. માર્ગ સમજે બિના એમને એમ કરો વ્રત, કરો ભક્તિ ને કરો પૂજા. વો શુભભાવ હૈ. બાપુ! યે તો સંસાર હૈ. આહાહા! આતા હૈ, અશુભસે બચનેકો જ્ઞાનીકો ભી આતા હૈ. એસા પાઠ હૈ ‘અશુભ વંચનાર્થ’. અસ્થાનસે બચનેકો આતા હૈ, પણ હૈ બંધકા કારણ.

ભગવાનસ્વરૂપ આત્મા.... **ક્રમબદ્ધ** એસે અપને પરિણામોસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ જીવ હી હૈ... ક્રમમેં પરિણામ ઉત્પન્ન હોગા યે જીવ હી હૈ. આહાહા! ક્રમબદ્ધમેં સ્વકે આશ્રયસે જીવકા જો (પરિણામ) ઉત્પન્ન હુઆ યે જીવ હૈ, યે અજીવ નહીં, અજીવસે ઉત્પન્ન હુઆ નહીં, યે પરિણામકી ઉત્પત્તિમેં પરકી અપેક્ષા હૈ નહીં. આહાહા! આવો માર્ગ છે. **જીવ હી હૈ..** ભાષા હૈ ન? **હી હૈ..** સંસ્કૃતમેં હૈ, **જીવ એવ... જીવ એવ...** પરિણામકો **જીવ એવ** કહા. આહાહા! ક્યા કહા? અપને ભગવાન આત્મામેં સમય-સમયમેં જો ક્રમબદ્ધ પરિણામ ઉત્પન્ન હોતા હૈ, એસા નિર્ણય અપને જ્ઞાયક દ્રવ્ય ઉપર (દ્રષ્ટિ કરને)સે હુઆ, તો જો પરિણામ ઉત્પન્ન હુઆ વો અનંત પરિણામ વ્યક્ત હુઆ. યે પરિણામ જીવ હી હૈ. નહીં તો હૈ તો પર્યાય. **જીવ હી હૈ** એમ કહા. હૈ સંસ્કૃતમેં? **જીવ એવ...** યે પરિણામકો હમ જીવ કહતે હૈ. પણ યે પરિણામ ક્યા હૈ? દ્રવ્યસ્વભાવકે સન્મુખ હોકર નિર્મળ પરિણામ હોતા હૈ ઉસ પરિણામકો યહાં જીવ કહા હૈ. સમજમેં આયા?

રાગાદિ હોતા હૈ, પણ રાગકા જ્ઞાન કરતે હૈ. આહાહા! આવી ઝીણી વાત હોય (તો) પકડાય નહીં, પછી માણસ (કહે), એકાંત હૈ.. એકાંત હૈ.. સોનગઢ એમ કહતે હૈ.—(એસા) પોકાર કરતે હૈ. કરો ભાઈ! ભગવાન! તેરી ચીજ તો એસી હૈ. પ્રિયંકરજી! આહાહા! **જીવ હી હૈ..** અપના પરિણમન ઉત્પન્ન હુઆ, જીવદ્રવ્યકે આશ્રયસે જો પરિણામ ક્રમબદ્ધ ઉત્પન્ન હુઆ (વહ) જીવ હી હૈ, દ્રવ્યકા પરિણામ દ્રવ્ય હી હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા? આહા! ઔર **અજીવ નહીં..** નાસ્તિસે કહા, યે અનેકાંત. અનેકાંત યે નહીં કિ અપના પરિણામ અપનેસે ભી હૈ ઔર પરસે ભી હૈ. યે અનેકાંત નહીં, યે તો એકાંત મિથ્યાત્વ હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા?

અપના પરિણામ અપનેસે ભી હૈ ઔર પરસે ભી હૈ, યે અનેકાંત હૈ એસા કહતે હૈ લોગ. એસા હૈ નહીં. અપના પરિણામ અપનેસે હી હૈ, અજીવ નહીં. કર્મસે નહીં હુઆ, કર્મકા ક્ષયોપશમ હુઆ તો જીવકા પરિણામ જીવકે આશ્રયસે હુઆ—એસા હૈ નહીં. કર્મકા ક્ષયોપશમ હુઆ તો યે પરિણામ હુઆ એસી બાત હૈ નહીં. અપને પરિણામમેં કર્મકે ક્ષયોપશમકી અપેક્ષા હૈ નહીં. આહાહા! આવો માર્ગ હવે સાંભળવો કઠણ પડે. આહાહા! આ તો વીતરાગદેવ ત્રિલોકનાથ અને તે પણ દિગંબર ધર્મમાં આવી વાત છે. શ્વેતામ્બરમેં યહ બાત ચલતી નહીં.

स्थानकवासी, श्वेताम्बरमें ऐसी (भात) है नहीं. 'भोक्षमार्ग प्रकाशक'में तो श्वेताम्बर, स्थानकवासीको अन्य मतमें डाला है, अन्यमतमें. ये पक्ष(की भात) नहीं, प्रभु! ये वस्तुका स्वरूप है. ये यीज तो... आडाडा!

भगवान आत्मा अनंत गुणका पिंड जो है (ऐसे) जब पर्याय कर्मभद्रका निर्णय करने जाती है अपना स्वभाव सन्मुख छोकर जो परिणाम उत्पन्न हुआ ये परिणाम जोव डी है. जोवना परिणाम जोव ज छे, अजोवना परिणाम अजोव ज छे. ऐसा कडकर क्या कडा ? अंदर कर्मका उदय आया, ये (कर्म) मंद पड गया और पीछे डट गया (और) सम्यग्दर्शनकी पर्याय उत्पन्न हुई—ऐसा है नहीं. अपनी सम्यग्दर्शनकी पर्याय होनेमें कर्मका क्षयोपशम है तो हुआ—ऐसी अपेक्षा है नहीं. समजमें आया? आडाडा! अरे! क्यारे निर्णय करे? नवराश न मणे, धंधा आडे नवराश नहीं. डम तो दुकान पर ये वांचते थे. (संवत्) ६४-६५की साल. ६४-६५. पिताजो गुजर गये, दुकान यलानी.... पर डम तो निवृत्ति लेते थे. भागीदार बैठे डो थडे पर तो डम अंदर शास्त्र वांचते थे. ऐ न डोय त्यारे थडे बेसवुं पडे. ६३ से ६८. आडाडा!

इसीप्रकार... अनेकांत किया कि जो अपना—जोवका परिणाम है ये जोव डी है, अजोव नहीं अर्थात् अजोवसे उत्पन्न हुआ नहीं अर्थात् कर्मका क्षयोपशम है तो जोवका परिणाम सम्यग्दर्शन हुआ ऐसी अपेक्षा है नहीं. क्योकि.... यर्या डडी हुई थी ईसरीमें. पंचास्तिकायकी ६२ गाथामें ऐसा लिया है कि आत्मामें जो पुण्य-पापका, दया-दानका, काम-कोधका विकार डोता है, ये षट्कारकसे परिणामनसे उत्पन्न डोता है. ६२ गाथा पंचास्तिकाय. १३की साल. २२ वर्ष पडले ईसरी गये थे न? सम्मोदशिभर जात्रा. तड डडी यर्या हुई थी. वो परिणाम जो डोता है ये अपनेसे है, परसे नहीं, कर्मसे नहीं. कर्मसे विकार न डो तो स्वभाव डो जाय—ऐसा प्रश्न किया सामनेवालेने. ये स्वभाव डी है पर्यायका. आ गया है. ७२ गाथा है न? उसमें भी है. भरेभर स्वभाव है. ये पर्यायमें ...पर्याय डोना ये भी पर्यायका स्वभाव है. पर्यायका है, गुणका नहीं, द्रव्यका नहीं. आडाडा! ये पर्यायमें विकार डोनेमें परकी अपेक्षा बिलकुल है नहीं. कर्मके कारककी अपेक्षा नहीं, ऐसा पाठ है. ६२ गाथा. विकार डोनेमें कर्मके कारककी अपेक्षा नहीं. तो हिर धर्मकी पर्यायमें कोई परकी अपेक्षा है—(ऐसा है नहीं). आडाडा!

निश्चयसे तो ऐसा है कि जब जोवद्रव्यका अवलंबन लेता है, तड वड पर्याय षट्कारकसे परिणामती है. सम्यग्दर्शनकी पर्याय षट्कारकसे परिणामती है. उसका अर्थ क्या है ? कि पर्यायका कर्ता पर्याय है, पर्यायका कर्ता द्रव्य नहीं. आडाडा! सूक्ष्म है थोडा. कर्ता कडना हिर भी परकी अपेक्षा नहीं. सम्यग्दर्शन परिणाम (स्वयं)का कर्ता है ये षट्कारकसे परिणामित हुआ है. कर्ता, कर्म, करण, संप्रदान, अपादान, अधिकरण—षट्कारकसे समकितकी पर्याय उत्पन्न डोती है. पण कर्तामें उसका लक्ष्य स्वद्रव्य पर जाता है. ये स्वतंत्र कर्ता छोकर स्व पर लक्ष जाता

હૈ. ક્યા કહા? આહાહા! એમ કે સ્વકા લક્ષ આયા તો ઈતની પરાધીનતા-અપેક્ષા હુઈ કી નહીં? કે નહીં. યે સમ્યગ્દર્શનકી પર્યાય ષટ્કારકસે ઉત્પન્ન હોતી હૈ, ઉસમેં પરકી અપેક્ષા તો નહીં, પણ દ્રવ્ય-ગુણકી ભી નહીં. સમજમેં આયા?

યે દ્રવ્ય-ગુણકી (અપેક્ષા) નહીં, પર્યાય હૈ તો (કોઈ) કર્તા તો હૈ? કિસકા કર્તા? કે અપની પર્યાયકા. અપની પર્યાયકા કર્તા હૈ યે સ્વતંત્રપને સ્વકે લક્ષમેં જાતા હૈ. સમ્યગ્દર્શન ને જ્ઞાનકી ધર્મકી પરિણતી-પર્યાય કર્તા હોકર સ્વતંત્ર હોતી હૈ ઔર કર્તા હોકર સ્વ ઉપર લક્ષ જાતા હૈ.. કર્તા હોકર સ્વ ઉપર લક્ષ જાતા હૈ. આહાહા! એમ કે સ્વકા આશ્રય કરે તો (ઈતની) પર્યાયકી પરાધીનતા હૈ—ઐસા હૈ નહીં. કહનેમેં આતા હૈ **भूदत्थं असिदो खलु समाहिती हवदि जीवो....** (સમયસાર) ૧૧મી ગાથા. હોતા હૈ, ભગવાન પૂર્ણાનંદકા આશ્રય કરનેસે સમ્યગ્દર્શન હોતા હૈ. સમજમેં આયા? છતાં યહાં કહતે હૈં કિ આશ્રય કરનેમેં ભી યે પર્યાય સ્વતંત્ર હોકર આશ્રય કરતી હૈ. આહાહા! (સ્વ) ઉપર લક્ષ ગયા માટે પર્યાય પરાધીન હુઈ—ઐસા હૈ નહીં. આહાહા! હવે આવી વાત બેસવી કઠણ જગતને. આ ત્રણ લોકના નાથ વીતરાગ પરમાત્માની દિવ્યધ્વનિ-ઓમકાર ધ્વનિ છે. ‘ઓમકાર ધ્વનિ સુની અર્થ ગણધર વિચારે..’ અને આગમ રચે. ‘રચી આગમ ઉપદેશે ભવિક જીવ સંશય નિવારે.’ આવી વાત છે. આહાહા! સમજમેં આયા?

કહતે હૈં, **जीव ही है, अजीव नहीं...** યે અનેકાંત હૈ. જીવકા પરિણામ અપનેસે ભી હોતા હૈ ઔર પરસે ભી હોતા હૈ (—ઐસા નહીં). આતા હૈ તત્ત્વાર્થરાજવાર્તિકમેં (કિ) દો કારણસે કાર્ય હૈ. તત્ત્વાર્થરાજવાર્તિકમેં હૈ. ઉપાદાન ને નિમિત્ત... નિમિત્ત હૈ ઉસકા જ્ઞાન કરાયા. નિમિત્તસે હોતા નહીં, પણ નિમિત્ત હૈ ઉસકા જ્ઞાન કરાયા. દો કારણસે કાર્ય ઐસા પાઠ હૈ. યહાં તો એક ઢી કારણ કહા. આહાહા! અકલંકદેવ ભી કહતે હૈં કિ દો કારણસે કાર્ય હૈ અથવા સ્વામીકાર્તિક્યાનુપ્રેક્ષામેં ઐસા આયા હૈ, પૂર્વ પર્યાય યુક્તં દ્રવ્ય ઉપાદાન... પૂર્વ પર્યાય યુક્તં દ્રવ્ય ઉપાદાન... ઉત્તર પર્યાય યુક્ત દ્રવ્ય ઉપાદેય. ઉપાદાન કારણ હૈ ઔર ઉપાદેય કાર્ય હૈ. પહલી પર્યાય ઉપાદાન કારણ હૈ ઔર પીછેકી પર્યાય (કાર્ય હૈ)—યે સદ્ભુત વ્યવહારનયસે કથન હૈ, નિશ્ચયસે નહીં. આહાહા! નિશ્ચયસે તો યે (વર્તમાન) પર્યાય પૂર્વકી પર્યાયસે ભી ઉત્પન્ન હુઈ નહીં. પૂર્વકી પર્યાયકા તો વ્યય હોકર ઉત્પન્ન હોતી હૈ, તો ઉત્પન્ન હોનેમેં આશ્રય તો ત્રિકાલી દ્રવ્યકા હૈ. આહાહા! કઠણ વાત છે.

નિયમસારમેં પાઠ હૈ કિ અજ્ઞાનીકો ‘સતતં સુલભં’... યે સામગ્રી મિલતી હૈ ‘સતતં સુલભં’—સહજમેં મિલતી હૈ ઐસે સુલભ હૈ. જ્ઞાનીકો આત્મા મિલતા હૈ ‘સતતં સુલભં.’ (કલશ ૧૭૬). દો પાઠ હૈં નિયમસારમેં. આલોચના અધિકારકે આગિરમેં હૈ ઔર પહલે અધિકારમેં હૈ. મિથ્યાદ્રષ્ટિકો યે બાહ્ય સામગ્રી સુલભ હૈ. (કલશ ૩૦). લક્ષ કરતા હૈ કિ મુજે પૈસા મિલા, શરીર મિલા. ધૂળેય મિલતા નહીં, યે તો પૂર્વકે પુણ્યસે મિલતા હૈ. એક બાજુ

ભગવાન, મુનિ એમ પણ કહે કે મિથ્યાદ્રષ્ટિકો સામગ્રી મિલની દુર્લભ છે.—એમ કહે. ક્યો ? ઉસકે પુરુષાર્થકે આધીન નહીં, પૂર્વકે પુણ્યકે આધીન હૈ ઇસલિયે દુર્લભ કહ દિયા. એક બાજુ સુલભ કહા. આહાહા! સમજમેં આયા ?

યહાં કહતે હૈં કિ જીવકા પરિણામ જીવકા હૈ, અજીવસે નહીં, કર્મસે નહીં અથવા દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રસે ભી નહીં. અપને દ્રવ્યકે અવલંબનસે અપના પરિણામ જો હુઆ હૈ, યે પરિણામ દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રકે નિમિત્તસે ભી નહીં. આહાહા! અજીવસે નહીં અર્થાત્ ઇસ જીવસે (મિન્ન) દૂસરે સબ જીવ. યહાં તો અજીવમેં કર્મ લિયા, નહીં તો યે જીવ, જીવ હૈ ઓર ઇસકી અપેક્ષાસે દૂસરે જીવ અજીવ હૈં. આહાહા! સમજમેં આયા ? યે દ્રવ્ય, દ્રવ્ય હૈ ઇસકી અપેક્ષાસે દૂસરે દ્રવ્ય અદ્રવ્ય હૈં. સમજમેં આયા ? ઝીણી વાત છે ભાઈ! પ્રભુનો એક એક બોલ સમજવો, આહાહા! એ અલૌકિક વાતું છે. યે સમજમેં આ ગયા તો ભવકા અંત આ ગયા. આહાહા! ઉસકો ભવ નહીં. યહાં કહતે હૈં, **અજીવ નહીં...**

इसीप्रकार अजीव भी क्रमबद्ध अपने परिणामोंसे... ભાષા દેખો! શરીરમેં ભી પર્યાય ક્રમબદ્ધ હોતી હૈ, આત્માસે નહીં. એસે હિલતા હૈ યે ક્રમબદ્ધ હોનેકી લાયકાતસે હુઆ હૈ. સમજમેં આયા ? પહલે એસા થા, અબ એસા હુઆ. યે અજીવકી પર્યાય ક્રમબદ્ધસે હોનેવાલી હુઈ હૈ, આત્માકી ઇચ્છાસે નહીં, આત્માસે નહીં. આહાહા! **अजीव भी...** ‘અજીવ ભી’ ક્યો કહા ? કિ પહલે જીવકી બાત કી થી ન ? એટલે અજીવ પણ, એમ. ક્રમબદ્ધ... ઉસમેં ભી ક્રમબદ્ધ હૈ. યે મકાન હોનેકી પરમાણુકી પર્યાય ક્રમબદ્ધમેં હુઈ હૈ. આહાહા! મંદિર બનતા હૈ તો પરમાણુકી પર્યાય ક્રમબદ્ધમેં હોનેવાલી હૈ ઉસસે બનતા હૈ. પ્રમુખ ઉસકા બનાનેવાલા નહીં હૈ. આહાહા! ભારે ઝીણી વાતું છે.

अजीव भी क्रमबद्ध... સબમેં ક્રમબદ્ધ હૈ ન ? આહાહા! યે ભાષા નિકલતી હૈ વો ભી ક્રમબદ્ધ પર્યાયસે ભાષા આતી હૈ, આત્માસે નહીં. આહાહા! આત્મા બોલતા નહીં ને બોલતી ભાષાકી પર્યાયકા આત્મા કર્તા નહીં. **अजीव भी क्रमबद्ध...** આહાહા! શરીર, વાણી, મન (આદિ) બાહ્ય પુદ્ગલ (ઓર) આત્મા સિવા સબ અજીવ ઉનકે પરિણામ ક્રમબદ્ધ—ક્રમસે હોનેવાલે હૈ ઓર ક્રમસે હોતે હૈં. આહાહા! કોઈ કહે કિ પરમાણુકો સુધાર હું... સમજમેં આયા ? આહાહા! કચ્ચે શાકમેંસે પક્કા શાક હોતા હૈ યે અગ્નિસે નહીં. ક્રમબદ્ધમેં આનેવાલી પર્યાયસે અજીવકા પરિણામ હુઆ હૈ ઓર અજીવકા પરિણામ યે અજીવ હૈ. તાવડીસે ઓર સ્ત્રીસે રોટી હુઈ, શાક પક્કા હુઆ—એસા હૈ નહીં. આહાહા! વિશેષ કહેંગે.

(પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ)

અષાઢ વદ ૧૪, રવિવાર, તા. ૨૨-૭-૧૯૭૯
ગાથા-૩૦૮-૩૧૧, પ્રવચન - ૨

સમયસાર, ૩૦૮ થી ૩૧૧ ગાથાની ટીકા. એક પંક્તિ કલ ચલી છે. ફિરસે. પ્રથમ તો **જીવ...** તાવત્ શબ્દ પડા છે સંસ્કૃતમાં. સંસ્કૃત (ટીકા)માં તાવત્ શબ્દ પડા છે. **જીવો હિ તાવત્...** સંસ્કૃતમાં છે. અમૃતચંદ્રાર્યા. સૂક્ષ્મ બાત છે. આ વાત અત્યારે કઠણ પડે લોકોને. ક્યા? એક તો અપની પર્યાય પરસે તો હોતી નહીં ઔર અપની પર્યાય આગે-પીછે હોતી નહીં. સમજમાં આયા? એસે દરેક પદાર્થમાં... આ તો અત્યારે જીવ ઉપર (ઉતારે છે). જીવમાં જો પર્યાય હોતી છે યે પરસે તો હોતી નહીં, પણ વો પર્યાય આગે-પીછે હોતી છે એસા ભી નહીં. આહાહા! યે ક્રમસરમાં.... **જં ગુણેહિ** 'ગુણ' શબ્દ(કા અર્થ) યહાં પર્યાય છે. દ્રવ્ય જો પર્યાયોસે ઉત્પન્ન હોતા છે વહ ઉસકા સ્વકાલ છે. સમજમાં આયા? ક્રમબદ્ધ કા વહી અર્થ છે કિ જિસ સમયમાં જો પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી છે, દૂસરે સમયમાં જો પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી છે—યે ક્રમનિયમિત છે. એકલું ક્રમ નહીં, ક્રમ અને નિશ્ચિત. ક્રમસે તો હોતી છે, પણ નિશ્ચિત નામ જો પર્યાય હોતી છે વહી હોતી છે. આહાહા!

તો એસે **જીવ ક્રમબદ્ધ...** 'ક્રમબદ્ધ' (શબ્દ) કેસે નિકાલા? કિ ક્રમનિયમિત. ક્રમકા અર્થ ક્રમ નિકાલા ઔર 'નિયમિત'કા અર્થ બદ્ધ નિકાલા. ક્રમબદ્ધ. યે ક્રમબદ્ધ નિકાલા કહાંસે? કિ 'જં' જો ગુણ અર્થાત્ જો પર્યાય હોતી છે વહાંસે નિકાલા આહાહા! પ્રત્યેક દ્રવ્યમાં અપને સ્વકાલમાં અપની પર્યાય જો ઉત્પન્ન હોનેલાયક છે ઉસસે ઉત્પન્ન હોતી છે. અભી તો રતનચંદ્રજી આદિ કિતને પંડિત એસા કહતે હેં, આત્મદ્રવ્યમાં ઉપાદાનકી યોગ્યતા અનેક પ્રકારકી છે. જૈસા નિમિત્ત આયે એસી પર્યાય હો. યોગ્યતા અનેક પ્રકારકી છે. યહાં યે કહતે હેં કિ એસા છે નહીં. જો પર્યાય ઉત્પન્ન હોનેવાલી છે ઉસી પ્રકારકી ઉસકી યોગ્યતા છે. આહાહા! સમજમાં આયા? ઉપાદાનમાં અનેક પ્રકારકી ઉત્પન્ન હોનેકી (યોગ્યતા છે). જૈસે જલ સફેદ છે, (ઉસમાં) રંગ કાલા ડાલો તો કાલા હો જાય, નીલા ડાલો તો નીલા હો જાય. ઉપાદાનમાં અનેક યોગ્યતા છે, જૈસા નિમિત્ત મિલે એસા હો, નહીં? એસા છે હી નહીં. સમજમાં આયા? આહાહા! યહ તો મુદ્દેકી રકમકી બાત છે. દરેક દ્રવ્ય.... યહાં તો અપના જીવદ્રવ્ય લેના છે. જીવ છે.... યે જીવદ્રવ્ય છે.... 'દ્રવિયં..' જો દ્રવ્ય છે યે તો 'દ્રવિયં' (અર્થાત્) દ્રવ્ય દ્રવતા છે. જિસ પર્યાયસે દ્રવ્ય ઉત્પન્ન હોતા છે ઉસ પર્યાયસે હી ઉત્પન્ન હોગા અને વો પર્યાય ઉસકા કાર્ય અને દ્રવ્ય ઉસકા કર્તા કહનેમાં આતા છે. દ્રવ્યકો કર્તા કહનેમાં આતા છે, પણ ખરેખર દ્રવ્ય કર્તા નહીં છે. ખરેખર તો પર્યાય કર્તા અને પર્યાય કાર્ય છે, પણ યહાં એસા નહીં લેના છે.

અહીં ફક્ત, જો સમયમેં જો દ્રવ્યકી પર્યાય ઉત્પન્ન હોનેવાલી હૈ યે હોગી. ઉસકા તાત્પર્ય ક્યા હૈ? ઐસા કહનેમેં ઔર ઐસે ભાવમેં તાત્પર્ય ક્યા હૈ? ૧૭૨ ગાથા પંચાસ્તિકાયમેં લિખા હૈ. કાર્ય ઉસકા તાત્પર્ય ક્યા? કિ વીતરાગતા. પંચાસ્તિકાયકી ૧૭૨ ગાથા હૈ. તો યે 'કમબદ્ધ'કા તાત્પર્ય ક્યા? જો દ્રવ્ય જો પર્યાયસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ ઉસકા તાત્પર્ય વીતરાગતા હૈ. (ઉસકા) તાત્પર્ય કેસે વીતરાગતા હોતા હૈ? કિ જો સમય જો પર્યાય ઉત્પન્ન હોનેવાલી હૈ ઉસકા અગર નિર્ણય કરતા હૈ તો રાગ આદિકા અકર્તા હો જાતા હૈ. અકર્તા હોતા હૈ.... યહાં અકર્તા(પના) સિદ્ધ કરના હૈ. ઉપર શબ્દ પડા હૈ. આત્મનો અકર્તૃત્વં દ્રષ્ટાંત પુરસ્સરમ્ આલ્યાતિ... સંસ્કૃત પાઠમેં યે હૈ. અકર્તૃત્વ સિદ્ધ કરના હૈ ઉસમેં કમબદ્ધ આયા હૈ.

જો પર્યાય જો સમયમેં હોગી... આહાહા! ઉતના બહુ ભાગ નહીં લિયા હૈ. 'પરકી સત્તામેં' ઐસા લિયા હૈ. ખબર હૈ. પણ અંતરમેં ઈતની બાત નિકાલી હૈ.... જો સમયમેં જો દ્રવ્યકી જૈસી પર્યાય હોતી હૈ, ઉસકા તાત્પર્ય ક્યા? ઉસકા ફલ ક્યા? વો કમબદ્ધપર્યાય કા નિર્ણય કરને જાતા હૈ, તો પર્યાયકે આશ્રયસે કમબદ્ધકા નિર્ણય નહીં હોતા. ઉસકા નિર્ણય પર્યાયમેં પર્યાયકે આશ્રયસે નહીં હોતા. ઉસકા તાત્પર્ય વીતરાગતા હૈ. વીતરાગતા પર્યાયમેં (ઉત્પન્ન કરની) હૈ તો પર્યાયકે આશ્રયસે વીતરાગતા ઉત્પન્ન નહીં હોતી. આહાહા! વીતરાગતા તાત્પર્ય હૈ, (પર) વીતરાગતા ઉત્પન્ન કેસે હોતી હૈ? કિ વીતરાગસ્વરૂપ આત્મા હૈ... 'ઘટ ઘટ અંતર જિન વસે, ઘટ ઘટ અંતર જૈન, મત મદિરાકે પાનસોં મતવાલા સમજે ન. ઘટ ઘટ અંતર જિન વસે, ઘટ ઘટ અંતર જૈન.' જિન ક્યોં કહા, અંતર જૈન? કિ બહારમેં ચકવર્તીકા છહ ખંડકા રાજ્ય ભી હો, ૯૬ હજાર સ્ત્રીયાં હો, કરોડો અપ્સરાઓ દેવકો હો.... જૈનપના અંતરમેં હૈ. અંતરમેં ક્યા? 'ઘટ ઘટ અંતર જિન વસે.' જો જિનસ્વરૂપી ભગવાન આત્મા હૈ ઉસ તરફકા યહાં લક્ષ અને આશ્રય કરને જાતે હૈં તો પર્યાયમેં વીતરાગી સમ્યગ્દર્શન હોતા હૈ. યે જૈનપના ઘટમેં હૈ. યે જૈનપનેકા કોઈ બાદ્ય ત્યાગમેં ઉસકા પ્રમાણ કરને જાયે તો મિલે નહીં. છહ ખંડકા રાજ્ય હો, ૯૬ હજાર સ્ત્રી હો, ૯૬ કરોડ પાયદળ હો, છતાં સમ્યગ્દર્શન હૈ. ઘટ ઘટમેં જિન ને ઘટ ઘટમેં જૈન હૈ. આહાહા!

યે જિનપના જો વસ્તુકા સ્વરૂપ હૈ યે વીતરાગ સ્વભાવી આત્મા હૈ. ત્રિકાળ નિરાવરણ હૈ, અખંડ હૈ, એક હૈ, શુદ્ધ હૈ, પરમપારિણામિકભાવવાલા નિજ દ્રવ્ય હૈ. આહાહા! યે નિજ દ્રવ્ય પર દ્રષ્ટિ કરનેસે.... નિજ દ્રવ્ય વીતરાગસ્વરૂપ હૈ, પણ ઉસકે પર દ્રષ્ટિ કરનેસે વીતરાગી પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ. તો ઉસમેંસે બહોત નિકાલ દિયા. નિમિત્તસે વીતરાગતા હો, વ્યવહાર રત્નત્રયસે નિશ્ચય હો—યે બાત નિકાલ દી. સમજમેં આયા? વ્યવહાર રત્નત્રય દયા, દાન, પૂજા, ભક્તિકે પરિણામ ઉસસે સમ્યગ્દર્શન હોતા હૈ યે બાત નિકાલ દી. આહાહા! અને કરનેવાલા ભી આગે-પીછે કર (સકતા હૈ) યે બાત નિકાલ દી. સમજમેં આયા? છતાં શાસ્ત્રમેં ઐસા પાઠ આવે કિ ઈસ જીવને થોડે-અચિર કાલમેં કેવલજ્ઞાન લિયા. 'અચિરમ્'—વિશેષ નહિ, અલ્પ કાલમેં

લિયા. પણ ઉસકા અર્થ ક્યા? કિ જિસકી દ્રષ્ટિ દ્રવ્ય જ્ઞાયક પર પડી હૈ, જિસકો જિનસ્વરૂપકી દ્રષ્ટિકા અનુભવ હુઆ, ઉસકો કેવલજ્ઞાન પાનેકા કાલ હી અલ્પ હૈ. કમસર તો આયેગા. સમજમે આયા? આહાહા!

ષટ્પાંડાગમમે તો ઐસા ઉલ્લેખ હૈ કિ જબ મતિ અને શ્રુતજ્ઞાનમે સર્વજ્ઞસ્વરૂપી પ્રભુ ઉસકા જહાં અનુભવ હુઆ ઐસા સમ્યગ્જ્ઞાન હુઆ, મતિ-શ્રુતજ્ઞાનમે આહાહા! યે મતિ-શ્રુતજ્ઞાન કેવલજ્ઞાનકો બુલાતા હૈ—ઐસા પાઠ હૈ ષટ્પાંડાગમમે. આહાહા! ક્યા કહતે હૈ? યે મતિ- (શ્રુત)જ્ઞાન, જો સમયમે જો પર્યાય હોતી હૈ ઐસા નિર્ણય કરને જાતા હૈ તો વીતરાગીસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા ઉસ પર દ્રષ્ટિ જાતી હૈ. ઝીણી વાત છે ભાઈ ! આહાહા! ઐસા વીતરાગભાવ ઉત્પન્ન હોતા હૈ, તો કોઈ ઐસે કહતા હૈ કિ ચૌથે ગુણસ્થાનમે તો સમકિત સરાગ હી હોતા હૈ, વીતરાગ સમકિત નહીં હોતા. ઐસે કહતે હૈ યે જૂઠ હૈ. ક્યોંકિ ક્રમબદ્ધકા તાત્પર્ય વીતરાગતા હૈ અને વીતરાગતા વીતરાગસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા ઉસકે આશ્રયસે હોતી હૈ. ચૌથે ગુણસ્થાનમે સમકિત વીતરાગીપર્યાય હૈ. પંડિતજી ! આહાહા! સમજમે આયા? યે તો (સાથમે રહે હુએ) રાગકી અપેક્ષાસે સમકિતકો સરાગ કહા હૈ, (લેકિન) સમકિત સરાગ નહીં હૈ. રાગકા (પૂર્ણ) અભાવ નહીં કિયા, (પૂર્ણ) વીતરાગ નહીં હુઆ ઉસ અપેક્ષાસે સમકિતીકો સરાગ સમકિતી કહા. સમજમે આયા?

તત્ત્વાર્થસૂત્રમે ભી (આતા હૈ કિ) જબ સ્વર્ગકા આયુષ્ય બંધતા હૈ તો સરાગસંયમસે બંધતા હૈ. ઐસા પાઠ આતા હૈ તત્ત્વાર્થસૂત્રમે. સરાગસંયમ. ઐસા શાતાવેદનીય બંધતા હૈ તો સરાગસંયમસે બંધતા હૈ.—ઐસે દો પાઠ હૈ. જુઓ ! તત્ત્વાર્થસૂત્રમે હૈ. ઉમાસ્વામી. સમજમે આયા? વો સરાગસંયમ કહનેમે આયા, વો સંયમ સરાગ(રૂપ) નહીં હૈ. સંયમ તો અંતર વીતરાગી પર્યાય વો હી સંયમ હૈ. પણ સાથમે આયુષ્ય બંધનેકા કારણ રાગ થા, ઉસ રાગકી (અપેક્ષાસે) સરાગ સંયમ કહા. આહાહા! રાગ યે સંયમ હૈ નહીં. આહાહા! ઐસે સમકિતમે ભી સરાગ સમકિત કહા હૈ. યે તો રાગકે દોષકો (પૂર્ણતા) નિકાલા નહીં યે અપેક્ષાસે કહા હૈ. પણ સમ્યગ્દર્શન જો હૈ વો વીતરાગીપર્યાય હૈ. ક્રમબદ્ધમે વો આતા હૈ. આહાહા! જો સમયમે જો પર્યાય (હોનેવાલી હૈ વો હોગી), આગે-પીછે કરના વસ્તુકી મર્યાદામે હૈ નહીં. વસ્તુકી સ્થિતિ ઐસી હૈ કિ આગે-પીછે પર્યાય હોના યે વસ્તુકી સ્થિતિ નહીં. યે આગે-પીછે નહીં હોતી ઐસા જબ હુઈ હૈ, ઉસકા જ્ઞાન યથાર્થ હોના (-કરના) હૈ તો યથાર્થ જ્ઞાન કબ હોગા? ક્રમબદ્ધમે જો પર્યાય આવી હૈ ઉસકા યથાર્થ જ્ઞાન કબ હોગા? કિ જો વીતરાગસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા હૈ ઉસકા-સ્વકા જ્ઞાન હોગા તબ પર્યાયકા જ્ઞાન હોગા. આહાહા! સમજમે આયા?

હમ કહતે હૈ ન? કહા થા ન? કલ કહા થા. હમારે ૭૨કી સાલમે પ્રશ્ન ઊઠા થા. (સંવત) ૭૨. ૬૩ વર્ષ હુએ. ૬૦ ઐસા ૩. બડા પ્રશ્ન ઊઠા થા સંપ્રદાયમે. ૭૦મે દીક્ષા ને ૭૨મે તો.....

७०से ये कडते थे. डम तो सुनते थे. नवदीक्षित थे. २३ वर्षमें दीक्षा ली थी. द्वाे वर्ष दीक्षाके डुअे पीछे बडार निकाला. ये लोग अैसे कडते अैसे थे कि केवलज्ञानीने देआ अैसा डोगा. ये तो भगवतीदास भी कडते हैं कि 'जो जो देणी वीतरागने सो सो डोसी वीरा रे.' आता है? पड असका तात्पर्य क्या? वीतराग सर्वज्ञ परमात्माने देआ अैसा डोता है, तो वीतराग सर्वज्ञ जगतमें 'है' अैसी सत्ताका स्वीकार है पडले? एस सत्ताका स्वीकार (डो), पीछे 'देआ अैसा डोगा' ये पीछेकी बात. लालचंदभाई ! आ तो ७२मां ચાલતી હતી વાત મોટી. ગુરુ નરમ થે, ઉન્હોને તો મેરી બાત સ્વીકાર લી. પણ ગુરુભાઈ થે વે બહોત વિરોધ કરતે થે. આત્મા બિલકુલ પુરુષાર્થ કર સકતા નહીં. સર્વજને દેઆ તબ ડોગા. પ્રભુ! વીતરાગકી વાણીमें ये सार आया है? वीतरागकी वાણી જબ સુની, અસमें અैસા આયા કિ તેરી પર્યાયमें જબ વીતરાગ પર્યાય ડોગી, વો પર્યાયકે કાલमें—સ્વકાલमें ડોગી. સ્વકાલमें ડોગી અैસા જબ પર્યાયકા નિર્ણય કરતે હેં, તબ ત્રિકાલી વીતરાગકા નિર્ણય કરતે હેં તબ સ્વકાલमें વીતરાગી પર્યાય ઉત્પન્ન ડોતી હે. ઝીણી વાત છે પ્રભુ! આહાહા! શાસ્ત્ર તો ગહન હે, ये कोई साधारण शब्द नहीं.

કુંદકુંદાર્ય (કહતે હેં), **दवियं जं... गुणेहिं... दवियं जं... गुणेहिं...** બસ ઈતનેમેંસે નિકાલા હે સાર. આહાહા! ભાઈ! **दवियं जं... गुणेहिं...** ગુણ એટલે પર્યાય લેવાનું. ગુણ કે દિ' ઉત્પન્ન થાય છે? પાઠ તો યે હેં ન? કિ **दवियं जं उपज्जइ गुणेहिं...** હે ન? દ્રવ્યમેં જો પ્રકારસે પર્યાય ઉત્પન્ન ડોનેવાલી હે વો ઉત્પન્ન ડોતી હે. અસમેંસે અમૃતચંદ્રાર્યને 'કમનિયમિત' (શબ્દ) નિકાલા. યહાં પરમાત્મા... પરમાત્મા કહતે હેં વો ડી સંત કહતે હેં. સમજમેં આયા? જો સમયમેં જો ગુણકી, દ્રવ્યકી પર્યાય ઉત્પન્ન (ડોનેવાલી) હે વો ડોગી, અેસા અસમેં હે. તો કમનિયમિત હે. કમમેં તો થી, પણ નિયમિત નામ જો પર્યાય વો ડોનેવાલી હે વો ડી ડોગી. બડી ચર્ચા હુઈ થી ૧૩કી સાલમેં ઈસરીમેં. યે ચર્ચા ૭૨મેં હુઈ થી સંપ્રદાયમેં (કિ) કેવલજ્ઞાનીને દેઆ અેસા ડોગા, અપને क्या पुरुषार्थ करे?

સુન! ઈસ જગતમેં કેવલજ્ઞાન એક સમયકી પર્યાય હે, યે તીન કાલ તીન લોકકો છુઅે બિના જાનતી હે—અેસી એક સમયકી પર્યાયકી સત્તાકા સામર્થ્ય હે. અેસી સત્તાકે સામર્થ્યકી પ્રતીતિ હે પહલી? અસને દેઆ અેસા ડોગા વો પીછેકી બાત. એક સમયકી પર્યાયકા ઈતના સામર્થ્ય હે અેસા જો નિર્ણય કરતે હેં, વો પરકે (આશ્રય)સે, પર્યાયકે આશ્રયસે નિર્ણય નહીં ડોતા. પરકે આશ્રયસે તો નહીં ડોતા, પણ પર્યાયકે આશ્રયસે યે નિર્ણય નહીં ડોતા. સમજમેં આયા? સૂક્ષ્મ બાત હે ભાઈ! વીતરાગ માર્ગ. આહાહા! યે તો ડમ કર દે, મંદિર બના દે, અેસા બનાના... કોન બનાવે? પ્રભુ! યે તો પર્યાયકે કાલમેં **दवियं जं उपज्जइ...** અપની પર્યાયકે કાલમેં ઉત્પન્ન હુઆ હે (અસ) મંદિરકો કોન બનાવે? પ્રતિમાકો કોન વહાં સ્થાપે? આહાહા! સમજમેં

આયા? શુભભાવ આ જાતા હૈ, તો શુભભાવમેં (ક્રિયા) નિમિત્ત કહનેમેં આતી હૈ (ઔર) યે ક્રિયામેં શુભભાવ નિમિત્ત કહનેમેં આતા હૈ. શુભભાવસે વહ હુઆ ઐસા હૈ નહીં. આહાહા!

યહાં કહતે હૈં કિ ક્રમબદ્ધકા જબ નિર્ણય કરતે હૈં (અર્થાત્) કેવલીને દેખા (ઐસા હોગા) ઐસા નિર્ણય કરતે હૈં, તો ઉસકે નિર્ણયમેં, પર્યાય જ્ઞાનસ્વરૂપી પ્રભુમેં ઘુસ જાતી હૈ. ત્રિકાલી જ્ઞાન હું, સર્વજ્ઞ હું.... 'સર્વજ્ઞ હૈં' ઐસા નિર્ણય કરનેમેં મૈં સર્વજ્ઞ પૂર્ણ હું.... આહાહા! અલ્પજ્ઞકે આશ્રયસે સર્વજ્ઞકા સચ્ચા નિર્ણય નહીં હોતા. બાહરકા નિર્ણય હોતા હૈ..... (પ્રવચનસાર) ૮૦ ગાથામેં આતા હૈ, 'જો જાણદિ અરહંતં દવ્વતગુણપજ્જય...' યે વ્યવહાર હૈ. અરિહંતકે દ્રવ્ય, ગુણ, પર્યાય જાનના વો તો વ્યવહાર હૈ અને વો પર્યાયકા નિર્ણય કરના વો ભી વિકલ્પ હૈ-રાગ હૈ. આહાહા! પણ અપના સ્વરૂપ.... વે સર્વજ્ઞ હૈં, યે સર્વજ્ઞપના આયા કહાંસે? સર્વજ્ઞ ઉનકા સ્વભાવ હૈ, 'હૈં' ઉસ પ્રાપ્તકી પ્રાપ્તિ હૈ. હૈં, કુવામેં હૈ યે અવેડામેં... 'અવેડા'કો કયા કહતે હૈં? હોજ. પાની આતા હૈ ન? કુવામેં હો વો હોજમેં આતા હૈ. ઐસે અંદરમેં હો વો બાહર આતા હૈ. આહાહા! ભગવાન આત્મા સર્વજ્ઞસ્વરૂપી પ્રભુ આત્મા ત્રિકાલી અનાદિ-અનંત હૈ ઉસે આવરણ ભી નહીં, અપૂર્ણતા ભી નહીં, વિરોધતા નહીં, વિપરીતતા નહીં, આહાહા! ઐસા સર્વજ્ઞસ્વભાવી ભગવાન (આત્મા) ઉસકે ઉપર જબ દ્રષ્ટિ જાતી હૈ તો પર્યાયમેં-સમ્યગ્દર્શન ને વીતરાગીપર્યાયમેં સર્વજ્ઞકા નિર્ણય હુઆ, તબ સાથમેં તીર્થંકર આદિકા સર્વજ્ઞપના વ્યવહારસે નિશ્ચયમેં (નિર્ણયમેં) આયા.. વ્યવહારસે નિર્ણયમેં આયા. નિર્ણયમેં યે આયા? સમજમેં આયા?

પરદ્રવ્યકા સર્વજ્ઞપના પરદ્રવ્યકા હી હૈ ઔર પરદ્રવ્યકા લક્ષ કરનેસે વિકલ્પ ઊઠતા હૈ. સર્વજ્ઞ હૈં ઐસા નિર્ણય કરતે હી વિકલ્પ ઊઠતા હૈ. આહાહા! યહાં કહતે હૈં, યે અંતર દ્રષ્ટિ.... જો વીતરાગસ્વભાવ હૈ યે સિદ્ધ કરના હૈ. વીતરાગ પ્રભુ અંદર તુમ હો, તો જિસ સમયમેં તેરી (વીતરાગી) પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ, યે ઉત્પત્તિકા નિર્ણય તો ત્રિકાલી જ્ઞાયકભાવકા નિર્ણય કરનેસે હોતા હૈ. આહાહા! યે ગજબકી બાત હૈ! બાત ઐસી હૈ. આહાહા! ત્રણ લોકના નાથ સર્વજ્ઞ પરમાત્માનું આ ફરમાન છે ભાઈ! ઉનહોંને ઐસે કહા કિ હમ સર્વજ્ઞ હુએ વહ કહાંસે હુએ? પર્યાયમેંસે સર્વજ્ઞપર્યાય આવી હૈ? પ્રવચનસારમાં આવે છેને? જ્ઞાનને કારણપણે ગ્રહીને.... આવે છે. પ્રવચનસાર (ગાથા ૨૧)કી ટીકામેં. ત્રિકાલી જ્ઞાનને કારણપણે ગ્રહીને.... ઐસા પાઠ હૈ. પ્રવચનસારમેં હૈ. ત્રિકાલી જ્ઞાનકો જ્ઞાયક જ્ઞાનભાવકો કારણપને ગ્રહકર... આહાહા! ઉસકો કાર્ય-સમ્યગ્દર્શન ને જ્ઞાન હોતા હૈ. સમજમેં આયા? આહાહા! વો ભી યહાં આયા.

જબ જીવ મુખ્ય... પ્રથમકા અર્થ તાવત્... તાવત્ કા અર્થ મુખ્ય. મુખ્ય મુજે યહ કહના કિ ઔર વસ્તુકી મર્યાદા ભી યહ હૈ કિ તાવત્... **જીવ ક્રમબદ્ધ**... ક્રમસર જો પરિણમન હોનેવાલા હૈ વો હોગા. સમજમેં આયા? યહ ચર્ચા ૧૩કી સાલમેં બહુત હુઈ થી વર્ષાજીકે સાથ. વો કહતે

થે કિ કમબદ્ધ હૈ ખરા, પણ ઈસકે પીછે યે હી હોગી ઐસા નહીં, ગમે તે પર્યાય હો. કહા, ઐસા નહીં. જો સમયમેં જિસ પર્યાયકે પીછે જો આનેવાલી હૈ યે હી આયેગી, દૂસરી નહીં (ક્યોંકિ) આગે-પીછે (કમ હોતા) નહીં. બડી ચર્યા હુઈ થી ઈસરીમેં ૧૩કી સાલમેં. સબ થે—રામજીભાઈ થે, હિંમતભાઈ થે, ભાઈ થે ઈંદોરવાલે બંસીધરજી. ન બેસી એમને. ઔર યે કહા કિ આત્મામેં વિકાર હોતા હૈ યે ષટ્કારકકે પરિણમનસે અપનેસે હોતા હૈ. કર્મકે કારણસે નહીં ઔર અપને ત્રિકાલી દ્રવ્યમેં, ગુણમેં તો વિકાર હોનેકે લાયકાત હૈ હી નહીં. દ્રવ્ય-ગુણ તો ત્રિકાલી શુદ્ધ પવિત્ર હૈ. હૈ ગુણ અનંત, પણ સબ પવિત્ર હૈ. પવિત્ર ગુણ અપવિત્રતાકો કરે ઐસા હોતા હી નહીં. સમજમેં આયા? પર્યાયમેં જો અપવિત્રતા હોતી હૈ વહ ગુણસે નહીં. યે નિમિત્તકે વશ હોતા હૈ અપનેસે, નિમિત્તસે નહીં. નિમિત્તસે નહીં, નિમિત્તકે વશ હોકર પર્યાયમેં વિકાર કરતા હૈ, યે વિકાર(રૂપ) પરિણમન પર્યાયમેં ષટ્કારકસે હોતા હૈ. પર કારણસે નહીં, દ્રવ્ય-ગુણસે નહીં. આહાહા!

વિકાર ષટ્કારકસે (હોતા હૈ)—રાગ કર્તા, રાગ કાર્ય, રાગ સાધન, રાગ સંપ્રદાન, રાગ અપાદાન ને રાગ આધાર.... જબ વિકારમેં ઐસા હૈ તો નિર્વિકારી પર્યાયમેં કહાં (પરકા અવલંબન રહા)? આહાહા! નિર્વિકારી પર્યાય જો ધર્મપર્યાય હૈ—સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર મોક્ષમાર્ગ, યે પર્યાય ભી ષટ્કારકસે અપનેસે પરિણમતી હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા? ઉસકો દ્રવ્ય-ગુણકી અપેક્ષા ભી નહીં. ઉસકો વ્યવહારકી અપેક્ષા તો નહીં કિ અચ્છા વ્યવહાર હૈ તો નિશ્ચય હોગા.—ઐસી બાત તો હૈ હી નહીં. આહાહા! પણ સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ઉત્પન્ન હોતા હૈ, યે અપના ત્રિકાલ દ્રવ્યસ્વભાવ જો જ્ઞાયકભાવ હૈ ઉસકે અવલંબનસે હોતા હૈ. યે ભી અપેક્ષિત બાત હૈ. બાકી તો પર્યાય કર્તા, પર્યાય કર્મ, પર્યાય કરણ આદિ પર્યાયકે ષટ્કારક પર્યાયસે હૈ. સમજમેં આયા? આવી વાત છે ભાઈ! યે એક લીટીમેં બહુત ભરા હૈ. આ તો સિદ્ધાંત છે, આ કોઈ વાર્તા નથી, કથા નથી. આહાહા!

કેવલીને દેખા ઐસા (હોગા) ઐસા નિર્ણય હોનેમેં કેવલજ્ઞાનકા નિર્ણય કરના પડેગા. કેવલજ્ઞાનકી જગતમેં સત્તા હૈ (ઐસા) સ્વીકાર કરે, તબ ઉસકી દ્રષ્ટિ દ્રવ્ય ઉપર જાતી હૈ. આહાહા! યે કમબદ્ધકા નિર્ણય કરને જાતે હૈ, આહાહા! તબ ઉસકા તાત્પર્ય દ્રવ્યસ્વભાવ પર જાતા હૈ. સમજમેં આયા? આહાહા! અને પ્રવચનસારમેં ૪૭ નય લિયે હૈ. કાલમેં ભી મોક્ષ ને અકાલમેં ભી મોક્ષ—ઐસા પાઠ આતા હૈ. સમજમેં આયા? ૪૭ નય હૈ. કાળે મોક્ષ ને અકાળે મોક્ષ—દોનોં હી બાત હૈ. જો કમબદ્ધ હૈ (તો) અકાલમેં મોક્ષ કહાંસે આયા? ઉસકા અર્થ દૂસરા હૈ. ‘અકાલમેં મોક્ષ’કા અર્થ વો હી કાલ-સમયમેં મોક્ષ હોતા હૈ, વો ઉસકી પર્યાય આનેવાલી હૈ ઉસ સમય હોતી હૈ. પણ અકાલ (શબ્દ) ક્યોં લિયા? કિ સ્વભાવ ઔર પુરુષાર્થકો સાથમેં લેના હૈ. અકેલા કમબદ્ધ (ન લેકર) સાથમેં પુરુષાર્થ ને સ્વભાવ લેના હૈ. સમજમેં આયા? પાંચ

સમવાય સાથમે લેના હૈ, તો કાલ સિવા દુસરે ચાર સમવાય જોડકર અકાલ કહનેમે આયા હૈ. આહાહા! પણ અકાલકા અર્થ ઐસા નહીં કિ... આહાહા! ડાહ્યાભાઈ! આવી વાત છે.

આહાહા! અરેરે! આવું મનુષ્યપણું મળ્યું, અરે! માંડ (ધર્મ) કરવાના ટાણા આવ્યા. અવસર સબ આ ગયા હૈ. મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશકમે લિખા હૈ. મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમે ટોડરમલજીને લિખા હૈ, 'સબ અવસર ગયા હૈ.' ઐસા પાઠ હૈ. આહાહા! તેરી નીંદ ખોલ દે. જાગૃત હો જા નાથ! પ્રભુ! તેરી શક્તિ તો અનંત.. અનંત ગુણસે ભરી પડી હૈ. આહાહા! ઉસકો જગા દે. તું નીંદમે સોતા હૈ. આહાહા! અપને સ્વરૂપકી ખબર નહીં ને રાગ આદિકો અપના માનતે હૈં, યે સબ પ્રાણી અસાધ્યમે હૈં.. અસાધ્યમે હૈં. મરતે અસાધ્ય હો જાતે હૈં ન? આ તો જીવતો અસાધ્ય છે. સાધ્ય જો ત્રિકાલી જ્ઞાયકમૂર્તિ પ્રભુ હૈ, આહાહા! ઉસકી દ્રષ્ટિ નહીં, ઉસકા અનુભવ નહીં, ઉસ તરફકા આશ્રય નહીં અને રાગકા આશ્રય હૈ, વ્યવહારકા આશ્રય હૈ, વે સબ અંધે હૈં.

યે પાઠ હૈ. આસંસારાત્.. હે અંધા.. સમયસારમે નિર્જરા અધિકાર હૈ ન? આસંસારાત્.. હે અંધા.. 'ભો અંધા' ઐસા લિયા હૈ. હૈ? (નિર્જરા અધિકારકી) છેલ્લી ગાથા. નિર્જરા અધિકાર હૈ ન? આસંસારાત્.. નહીં હૈ? કળશ ૧૩૮. આસંસારાત્પ્રતિપદમીતદ્વિબુધ્યધ્વમ્ રાગિણી નિત્યમત્તા... અંધા... સુસા... હૈ ન? ઓહોહો! સંબોધન કરતે હૈં કિ હે અંધ! અંધા હૈ ન? આહાહા! તદ્વિબુધ્યધ્વમ્ અંધા... દૂસરી લીટી. 'અંધા' શબ્દ હૈ. હે આંધળા! આહાહા! તુને સબ દેખા, પણ તેરી ચીજ નહીં દેખી તો તું અંધા હૈ. આહાહા! હૈ? 'અંધા' સંબોધન હૈ. હે અંધ પ્રાણીયો! આહાહા! અરે! જો દેખનેકી ચીજ થી વો તો દેખી નહીં, જાનનેવાલેકો જાના નહીં, દેખનેવાલેકો દેખા નહીં, આહાહા! અને જાનનેમે જો ચીજ આતી હૈ ઉસકો જાનકર રખડા. ખરેખર યે ચીજકો જાનતા નહીં, ખરેખર તો અપની પર્યાયકો જાનતા હૈ. પરકો જાનતા નહીં, પરકો જાનના) યે તો અસદ્ભૂત વ્યવહારનયસે કહનેમે આતા હૈ. આહાહા! પરકો જાનનેવાલી પર્યાય અપનેમે અપનેસે અપનેકો જાનતી હૈ, પણ વો પર્યાયકો જાનતા હૈ. આહાહા! સમજમે આયા?

વો પર્યાય તો અંશ હૈ (ઔર) ભગવાન અંશી ત્રિકાલી આનંદકંદ પ્રભુ હૈ. આહાહા! શુદ્ધસ્વભાવસે પૂર્ણ ભરા પડા ભગવાન હૈ. આહાહા! હે અંધા! ત્યાં નજર કર. આહાહા! પર્યાયમે રાગ, દયા, દાન, વ્રતમે રુકા તો ભી યહાં તો અંધા કહતે હૈં. આંધળા હૈ, તુમ અંધે હો. તેરી ચીજ રાગસે (ભિન્ન) અંદર પૂર્ણાનંદકા નાથ સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ હૈ, સત્ નામ શાશ્વત જ્ઞાન ને આનંદકે જલસે ભરા સાગર હૈ, જ્ઞાન ને આનંદરૂપી જલસે ભરા સાગર હૈ, આહાહા! પ્રભુ! વહાં તેરી નજર (કર). ક્રમબદ્ધમે યે હૈ. સમજમે આયા? ક્રમબદ્ધમે જો સમયમે જો (પર્યાય) હોગી, જો સમયમે જો હોગી, તો (ક્યા) ઉસકે (-પર્યાયકે) સામને દેખના હૈ? સમજમે આયા? યહાં તો અકર્તાપના, જ્ઞાતાપના સિદ્ધ કરના હૈ. પાઠ તો યે આયા કિ અકર્તાપના સિદ્ધ (કરના

હૈ). અકર્તા કહો કિ જ્ઞાતા કહો. જ્ઞાતા ભગવાન સર્વજ્ઞસ્વરૂપી પ્રભુ, સર્વદર્શી અતીન્દ્રિય આનંદકા પૂર્ણ નાથ હૈ—ઐસા નિર્ણય કરતા હૈ તો ઉસકો સમ્યગ્દર્શન હોતા હૈ. યે બાત હૈ ભાઈ! યે બિના સબ મીંડા હૈ, એકડા વિનાના મીંડા. ક્યા કહતે હૈં? એક બિનાકા શૂન્ય. આહાહા! યહાં કહતે હૈં.... યહાં અંધા શબ્દ... કી બડી બાત ચલતી હૈ. અબ જો યહાં અપના (અધિકાર) ચલતા હૈ.

‘કમબદ્ધ’ આયા ન? **જીવ ક્રમબદ્ધ**.... આહાહા! ઈસમેં પુરુષાર્થ ઉડ જાતા હૈ, પુરુષાર્થ કરનેકા રહતા નહીં—ઐસે માનતે હૈં. ભવિષ્યમેં જો સમયમેં જો પર્યાય હોગી વો હોગી, ઈસમેં હમ ક્યા કર સકે? પણ ઉસકા નિર્ણય કરનેમેં તેરા પુરુષાર્થ સ્વભાવ સન્મુખ જાતા હૈ તબ કમબદ્ધકા નિર્ણય હોતા હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા? હમારે ૭૧સે યહી ચર્યા નિકાલી થી પહલી. ૬૪ વર્ષ હુએ. બાહરમેં ગુરુ બૈઠે થે. ગુરુ ભી સુનતે થે. કર્મસે વિકાર કભી તીન કાલમેં હોતા નહીં. ૭૧કી સાલ. તમારા જન્મ પહેલા. (વ્યાખ્યાન) કરનેકી શુરૂઆત કી દોપહરકો. સુબહમેં તો મેરે ગુરુ વાંચતે થે. પોષા આદિ કરેને પોષા? પોષા આદિ કરે તો બપોરે બેઠા હોય. તો કહે, કાનજીસ્વામી વાંચે.... વાંચતે થે તો યે કહા કિ કર્મસે આત્મા..... ક્યોંકિ કર્મ પરદ્રવ્ય હૈ. પરદ્રવ્યસે અપનેમેં વિકાર હોતા હૈ.. પરદ્રવ્યસે વિકાર હોતા હૈ યે તો તીન કાલમેં હોતા નહીં. પરદ્રવ્ય અપનેકો કભી છૂતા હી નહીં. સમજમેં આયા?

પરદ્રવ્ય કભી અપનેકો છૂતા નહીં. આ ત્રીજી ગાથામાં છે સમયસાર. સમયસાર ત્રીજી ગાથા. દરેક દ્રવ્ય અપને ગુણ-પર્યાયરૂપી ધર્મકો ચુંબતા હૈ, પણ પરદ્રવ્યકી પર્યાયકો કભી છુઆ હી નહીં, ચુંબા નહીં, અડ્યા નહીં. ‘અડ્યા નહીં’કો ક્યા કહતે હૈ? છુઆ નહીં. કર્મકો આત્મા છુઆ હી નહીં ઔર કર્મ આત્માકો છુઆ નહીં. આહાહા! તેરે અપરાધસે તેરેમેં મિથ્યા-ભ્રાંતિ અને રાગ-દ્વેષ તેરેસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ, કર્મસે નહીં. વો મિથ્યા-ભ્રાંતિ અને વિકારકા નાશ કરના હો, મેરેમેં હૈ નહીં ઐસા નિર્ણય કરના હો, તો ઉસકો જ્ઞાયક તરફ જાના પડેગા. આહાહા! પ્રિયંકરજી! યે શાસ્ત્ર..... પંડિતપના યે હૈ. પંડિતાઈની વાતું બધી કરે, પણ મૂળ ચીજ તો.... આહાહા! ૧૧ અંગ ભી પઢ ડાલા અનંત બાર. એક અંગમેં અઢાર હજાર પદ ને એક પદમેં એકાવન કરોડ જાજેરા શ્લોક. ઐસા ૧૧ અંગ કંઠસ્થ ક્રિયા, ઉસમેં ક્યા આયા? વો (જ્ઞાન) તો પરજ્ઞેયનિષ્ઠ હૈ. વો શાસ્ત્રકા જ્ઞાન પરજ્ઞેય હૈ. જ્ઞેય પર હૈ ઉસકે જ્ઞાનમેં નિષ્ઠ હૈ. વહ સ્વજ્ઞાન નહીં. આહાહા! સમજમેં આયા?

વચનામૃતમાં આવે છે, બેનના વચનામૃતમાં. શાસ્ત્રકા જ્ઞાન પરજ્ઞેયનિષ્ઠ હૈ. અંદર આવે છે. અપના જ્ઞેય યે નહીં. આહાહા! જબ નિર્ણય કમબદ્ધકા કરતે હૈં—જો સમયમેં જો પર્યાય હોગી યે હોગી ઉસકા નિર્ણય કરતે હૈં, તો અપને અંતરમેં ઝુકતા જાતા હૈ, દ્રષ્ટિકા વિષય આત્મા હો જાતા હૈ, દ્રષ્ટિકા વિષય કમબદ્ધપર્યાય નહીં રહતી. આહાહા! આવી વાત છે ભાઈ! જરા સમજવું

કદાચ પડે. હમારે પંડિતજી કહતે હૈં ન કિ મુદ્દેકી રકમ હૈ. મૂલ બાત હૈ યે. આહાહા! આ તો પડિમા લઈ લો, આ લઈ લો. ધૂળમૈં હૈ નહીં તેરી પડિમા. પડિમા કહાંસે આયી? સમ્યગ્દર્શનકી તો ખબર નહીં અને સમ્યગ્દર્શન કેસે હોતા હૈ ઉસકી ખબર નહીં. આહાહા! ક્રમબદ્ધપર્યાય હોતી હૈ ઉસમૈં આગે-પીછે કરનેકી ઇન્દ્ર, નરેન્દ્ર ને જિનેન્દ્રકી તાકાત હૈ નહીં. તું આગે-પીછે કર દે પર્યાયકો અને ધર્મ હો જાતા હૈ? આહાહા! સૂક્ષ્મ બાત હૈ ભાઈ! આહાહા! ભાષા તો સાદી છોને પ્રભુ! ભાષા કોઈ ઐસી કઠિન નહીં સંસ્કૃત, વ્યાકરણ... ભાષા તો સાદી છે. પ્રભુ સાદા હૈ અંદર. નિરાવરણસ્વરૂપ પરમાત્મસ્વરૂપ પૂર્ણ પડા હૈ, ઉસકા આશ્રય લેનેસે ક્રમબદ્ધકા સચ્ચા નિર્ણય હોતા હૈ. ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય કરનેમૈં સ્વકા આશ્રય લેનેસે સમ્યગ્દર્શનકી પર્યાય-ભવકે અંતકી પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ. સમજમૈં આયા?

યે કહા, **જીવ ક્રમબદ્ધ... જં ગુણેહિં** ઉસકા અર્થ નિકાલા. જો પર્યાયસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ... યે અપને પરિણામોસે... અહીં પાછું, યે પરિણામ અપને દ્રવ્યકા હૈ ઐસે કહના હૈ. દૂસરી જગહ કહે કિ પરિણામ જો હૈ વહ આત્મદ્રવ્યકા હૈ હી નહીં. પર્યાય પર્યાયકી હૈ, દ્રવ્ય દ્રવ્યકા હૈ. ક્યોંકિ દો વાચ્ય હૈ... દો વાચક હૈ તો અંદર દો વાચ્ય હૈ. તો વાચ્ય દોનોં હી સ્વતંત્ર હૈં. પર્યાય ભી સ્વતંત્ર હૈ ને દ્રવ્ય ભી સ્વતંત્ર હૈ. આહાહા! યહાં તો પરસે ભિન્ન કરનેકી અપેક્ષાસે, અપને પરિણામોસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ (ઐસે કહા). અપને પરિણામોસે... દ્રવ્ય અપને પરિણામોસે... તો પરિણામ દ્રવ્યકા અપના હુઆ. સમજમૈં આયા? પ્રભુ એની વાણી, કુંદકુંદાચાર્યદેવ દિગંબર સંતો એની વાણી, આહાહા! કહીં હૈ નહીં. ઉસકો સમજના... આહાહા! અપના પક્ષ છોડકર, અપને માને હુએ અભિપ્રાયકો છોડકર, વસ્તુકે સ્વરૂપકી મર્યાદા ક્યા હૈ ઉસકા અર્થ, અભિપ્રાય બનાના—યે કોઈ અલૌકિક બાત હૈ. યે અભિપ્રાયમૈં ભગવાન આત્મા આતા હૈ. આહાહા! ઉસકે બિના અભિપ્રાયકા વિષય દ્રવ્ય હોતા નહીં. આહાહા!

તો આહીં કહે છે કે **ઉત્પન્ન હોતા હુઆ જીવ હી...** એકાંત કહા. યે પરિણામોસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ જીવ હી હૈ. યે પરિણામસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ યે પરિણામ જીવ હી હૈ. પરિણામ જીવ હી હૈ. આહાહા! પાઠમૈં હૈ ન? **જીવ એવ...** સંસ્કૃતમૈં હૈ પહલી લીટી. **જીવ એવ...** સંસ્કૃતમૈં હૈ. પહલી લીટીમૈં હૈ. આહાહા! જીવ હી હૈ. અરે પ્રભુ! પરિણામ જીવ હી હૈ? જીવ તો દ્રવ્ય હૈ ઔર યે પરિણામ તો એક સમયકી પર્યાય હૈ. યહાં તો દ્રવ્ય જિસ સમય પરિણામતા હૈ ઐસા લેકર દ્રવ્ય અપને પરિણામોસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ (ઐસા કહા). પરકે પરિણામસે નહીં, પરકા પરિણામ ઉત્પન્ન કરતા નહીં. આત્મા સિવા શરીર, વાણી, મનકી જો અવસ્થા હોતી હૈ યે આત્માસે બિલકુલ નહીં. આહાહા! અપને પરિણામકે સિવા દૂસરેકા પરિણામ-પર્યાય આત્મા તીન કાલમૈં કભી કર સકતા નહીં. યે પૈર ચલતે હૈં.. પૈર ચલતે હૈં ઈસ ક્રિયાકા કર્તા આત્મા નહીં. યે તો પરસોં વિશેષ કહા થા ન? યે પૈર ચલતે હૈં વો જમીનકો છૂતે નહીં. યે પૈર જમીનકો

छूते नहीं और पैर चलते हैं. आडाडा! ज्ञानयंदज! क्योंकि अक द्रव्य दूसरे द्रव्यको कभी छूता नहीं. आडाडा! जीशुं पडे, पश प्रभु! मार्ग आ छे. ये उसको करना पडेगा. आडाडा! बात ये है.

ओडोडो! त्रश लोकना नाथ सर्वज्ञ अनुसारी... द्विगंभर संतो केवणीना केडायतो... केवणज्ञानीना केडायते यालनारा ने केवणज्ञानने अल्पकाणमां लेनारा... छिन्दीमें 'लेनारा'को कडते हैं? समजमें आया? आडाडा! कडा न पडले? कि जब अपने द्रव्यके आश्रयसे मति-श्रुतज्ञान हुआ, तो वो मतिज्ञान केवलज्ञानको बुलाता है. षट्मंडागममें है. आओ.. आओ.. अल्प कालमें केवलज्ञान आओ. अब तुम्हारा केवलज्ञान दूर नहीं रहेगा. आडाडा! अक माशस जातो डोय तो (कडे), भैया! अडी आवो.. अडी आवो.. यड रस्ता है सिद्धपुर जानेका... सिद्धपुर जानेका. आडाडा! आ वाड रस्ते जावुं छे के भुल्ला मार्गे जावुं छे? गाडा रस्तो तो भेय छे. भाई! अडी आवो. अम अडी केवलज्ञानने कडे छे के आवो प्रभु! अभी नजुकमें आओ. अब तुम दूर नहीं रह सकते. आडाडा! बीज ठिगी है तो पूनम डोगी डी डोगी. बीज.. बीज. आज तो यौदश छे. बीज ठिगी पूनम डोगी डी डोगी. जैसे कमबद्धका निर्णय करनेवाला समकृति अल्प कालमें केवलज्ञान ले कर छूटेगा. आडाडा! कठण पडे जगतने, पश भाई! अंतरकी यीज है, प्राप्तकी प्राप्ति है. है, उसमेंसे लेना है. नहीं है उसमेंसे लेना नहीं है. अंदर प्राप्त पडा है. आडाडा!

ये जव डी है. ये जवका परिणाम जव डी है. आडाडा! उर०वी गाथामें कहेंगे. पंडितज! मोक्ष और मोक्षका मार्ग जव करता नहीं. आडाडा! ये तो (ज्ञान)परिणाम करता है. उर० गाथा. आ गाथा छेने उर०मी. उदय, निर्जरा ने बंध, मोक्षको आत्मा जानता है, मोक्षको आत्मा करता नहीं. गाथा उर०. उर०. उदय और निर्जरा.. निर्जराको जानता है, उदयको भी जानता है, निर्जराको भी जानता है, बंधको भी जानता है और मोक्षको भी जानता है. आडाडा! समजमें आया? करता है ऐसा वहां नहीं लिया. वहां तो, अकदम अंदर द्रव्यकी द्रष्टि निर्मल परिणति हुई तो पर्यायका भी जिसको आश्रय नहीं. पर्यायको उसका अवलंबन नहीं ने पर्यायका आश्रय द्रव्यको भी नहीं. आडाडा!

अलिंगग्रहणमें तो ऐसा लिया है. अलिंगग्रहण है न? २० बोल. १७२ गाथा प्रवचनसार. अलिंगग्रहण. २०वे बोलमें तो ऐसा लिया है कि ये आत्मा... अपने प्रत्यभिज्ञानका कारण ऐसा जो आत्मा.... ये है.. ये है.. ये है.. यडी है (ऐसा) प्रत्यभिज्ञानका कारण आत्मा अपने द्रव्यको स्पर्शता नहीं.. अपने द्रव्यको स्पर्शता नहीं ऐसी शुद्ध वेदनपर्याय है. वेदनमें आया वड में हूं. आडाडा! यहां कडते हैं कि द्रव्य है ये में हूं. ये किस अपेक्षासे लेना है? ये तोमार्ग वीतरागका स्याद्वाद् मार्ग है. पश स्याद्वाद्का अर्थ ऐसा नहीं कि निश्चयसे भी डोता है और व्यवहारसे भी डोता है. उपादानसे भी डोता और निमित्तसे भी डोता है—

યે સ્યાદ્વાદ નહીં હૈ. યે તો ક્ષુદ્રીવાદ હૈ. સમજમેં આયા? યહાં કહતે હૈં.... વહાં ૩૨૦ ગાથામેં (પર્યાયમેં) જીવકી (નાસ્તિ કહતે) હૈં. જીવ જો હૈ વહ મોક્ષકા માર્ગ કરતા નહીં, મોક્ષકો ભી કરતા નહીં. આહાહા! યહાં કહતે હૈં કિ.... અભી યે ગાથા ૩૨૦ ચલેગી.

જીવ અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ જીવ હી હૈ.... આહાહા! અભેદ લિયા. જિસમેંસે પરિણામ આયા વો પરિણામ ઉસકા હૈ, જીવકા હી હૈ. **અજીવ નહીં.** આ અનેકાંત.. આ અનેકાંત., જીવ ભી હૈ ઐર અજીવ ભી હૈ—યે અનેકાંત નહીં, યે તો મિથ્યા એકાંત—ક્ષુદ્રીવાદ હૈ. અપના પરિણામ અપનેસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ યે જીવ હી હૈ, અજીવ નહીં. આહાહા! યે કર્મસે ઉત્પન્ન નહીં હુઆ. સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન ઉત્પન્ન હુઆ વો કર્મકે ક્ષયોપશમસે ઉત્પન્ન નહીં હુઆ. આહાહા! સમજમેં આયા? અજીવસે નહીં. આહાહા! સૂક્ષ્મ બાત હૈ ભાઈ! જો સમયમેં જો (હોનેવાલા હૈ) વો હોગા, યે બાત..... ભગવાનને દેખા ઐસા હોગા ઐસા દો વર્ષ સુના.ક્યા કહતે હૈં? ભગવાનને દેખા ઐસા હોગા (ઐસા કહતે હો, તો) સર્વજ્ઞ પરમાત્મા જગતમેં હૈં યે સત્તાકા સ્વીકાર હૈ અંદર? સત્તાકા સ્વીકાર હૈ તો દ્રષ્ટિ જ્ઞાનમેં ઝૂક જાતી હૈ. સર્વજ્ઞ(સ્વભાવ)મેં દ્રષ્ટિ ઝૂક જાયેગી. ભગવાનને ઉસકે ભવ દેખે હી નહીં.

૩૨કી બાત હૈ. વો કહતે થે, ભગવાનને દેખા તો હોગા. યહાં કહા કિ જ્ઞાનસ્વરૂપમેં જો દ્રષ્ટિ ઝૂક ગઈ, આહાહા! તો ભગવાનને ઉસકે ભવ દેખે હી નહીં. એક-દો ભવ હો, વહ ભવ નહીં, યે તો જ્ઞાનકા જ્ઞેય હૈ. સમજમેં આયા? ઝીણી વાત છે ભાઈ! એ વીતરાગનો માર્ગ સૂક્ષ્મ છે. સાધારણ બાતમેં લે લે યા માન લે, જિદગી ચલી જાયેગી બાપા! આવો વીતરાગ માર્ગ છે એનો સત્ય નિર્ણય (નહીં કરે) ને સત્યને પંથે નહીં જાય, એ બધા દુઃખના પંથ છે. આહાહા! શાસ્ત્રમેં ‘ચપલાઈ’ કહા હૈ. પુણ્ય ને પાપના અનેક પ્રકાર વિકાર યે ચપલાઈ હૈ. ચપલાઈ.. ચપલાઈ સમજતે હૈં? માણસ ‘ચપળ’ નથી કહેતા? ‘ચપલાઈ’ ઐસા પાઠ હૈ. આહાહા! અને ચપલાઈ યે દુઃખ હૈ. શુભ ને અશુભભાવ દોનોં જીવકે પરિણામ હી નહીં, યે તો અજીવકે—જડકે પરિણામ હૈં. આહાહા! એવી વાત છે. યહાં તો અભી (શુદ્ધ) પરિણામ અપના હૈ વહાં તક લેના હૈ. પરિણામ અપને હૈં, અજીવ નહીં. એક બોલ હુઆ.

इसीप्रकार अजीव भी... આ શરીર, વાણી ને કર્મ.... કોઈ કહે કિ આત્મા રાગ-દ્વેષ કરતા હૈ તો વહાં કર્મ બંધતે હૈં. યહાં ના પાડતે હૈં. કર્મવર્ગણા જો હૈ ઉસમેં કર્મપર્યાય હોનેકા સમય હૈ, તબ હી કર્મ તરીકે પરિણમન કરતી હૈ. યે અજીવ ભી અપને ક્રમબદ્ધપરિણામસે પરિણમન કરતા હૈ. આહાહા! યે હોઠ ચલતે હૈં, જીભ ચલતી હૈ, વો ઉસમેં (-પરમાણુમેં) ક્રમબદ્ધમેં જો પરિણામ હૈ વો પરિણામસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ, આત્માસે નહીં ઐર આગે-પીછે ભી નહીં. આહાહા! ઉસ સમયકી ભાષાવર્ગણાકી પર્યાય ઉત્પન્ન હોનેકી લાયકાતસે ક્રમબદ્ધમેં હોતી હૈ. વચનવર્ગણામેંસે વચનકી પર્યાય હોતી હૈ, યે ક્રમબદ્ધમેં પર્યાય આનેવાલી હૈ ઉસસે હોતી હૈ,

આત્મા તો કર સકતા નહીં, પણ દૂસરા પરમાણુ ભી ભાષાકી પર્યાય કર સકતા નહીં. આહાહા! ભાષાકી પર્યાય જો પરમાણુમેં હુઈ, ઉસી પરમાણુમેં યે પર્યાય ક્રમબદ્ધ હોતી હૈ. આહાહા!

યે કહા, **इसीप्रकार अजीव भी...** ‘ભી’ કેમ કીધું? કિ પહલે લિયા થા ન? જીવકા બોલ લિયા થા. એમ અજીવ પણ... **क्रमबद्ध अपने परिणामोंसे उत्पन्न होता हुआ...** આહાહા! યે લકડી એસે ઊંચી હોતી એસે, તો કહતે હૈં કિ અંગુલીસે નહીં. ઉસકે ક્રમબદ્ધમેં પરિણામ આનેવાલા થા તો નીચેસે ઊંચી હુઈ. યે પર્યાયકા કર્તા આત્મા તો નહીં, પણ ખરેખર પર્યાયકા કર્તા ઉસકા દ્રવ્ય ભી નહીં. પર્યાયકા કર્તા પર્યાય હૈ. આહાહા! આવી વાત છે. ઝીણી વાત બહુ. અત્યારે તો બહારમાં સંપ્રદાયમાં વ્રત લઈ લો, પડિમા લઈ લો. સમકિત ક્યા ચીજ હૈ (ઉસકી ખબર નહીં). દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રકી શ્રદ્ધા સમકિત હૈ, જાઓ. નવ તત્ત્વકી શ્રદ્ધા... આહાહા! અફીણ પીતા હૈ ને ફિર કહતે હૈં કિ મુજે કસ્તુરીકા ડકાર આયેગા. અફીણ પીતા હૈ ને કસ્તુરીકા ડકાર આયેગા. એમ પડિમા-ફડિમાનો રાગ તો વિકલ્પ હૈ. હજી તો સમ્યગ્દર્શન વગર પડિમા કેવી? પડિમાવાળા બે-બે પડિમા, ચાર પડિમા લે. ધૂળમાંય પડિમા નથી. અને પંચ મહાવ્રત હો ગયા, અધ્યાવીસ મૂળગુણ હો ગયા. અધ્યાવીસ મૂળગુણ ને પંચમહાવ્રત તો રાગ હૈ, આસ્રવ હૈ, બંધકા કારણ હૈ, સંસાર હૈ. કહાંસે ધર્મ આ ગયા ઉસકો? આહાહા! યે પંચમહાવ્રતકા રાગ બંધકા કારણ હૈ, દુઃખકા કારણ હૈ.

કહા થા ન કલ? નહીં? ‘મુનિવ્રત ધાર અનંત બૈર ગ્રૈવેયક ઉપજાયો..’ અનંત બાર દિગંબર મુનિ હુઆ, પંચ મહાવ્રત ધારે, નિરતિચાર ૨૮ મૂળગુણ પાલનેવાલા (હુઆ). ઉસકે લિયે ચોકા કરે તો (આહાર) ભી ન લે. ઉસકે માટે ચોકા કરે (ઔર આહાર લે) તો વ્યવહાર ભી જૂઠા હૈ. આહાહા! નિશ્ચય તો હૈ ડી નહીં, સમ્યગ્દર્શન તો હૈ ડી નહીં. સમજમેં આયા? ઉદ્દેશિક આહારનો ત્યાગ તો અગિયારમી પડિમાવાળાને પણ છે. અગિયારમી પડિમા હૈ ઉસકો ભી ઉદ્દેશિકકા ત્યાગ હૈ. મુનિકે માટે બનાતા હૈ ઔર લેતા હૈ, તો લેનેવાલા ભી મિથ્યાદ્રષ્ટિ, દેનેવાલા ભી મિથ્યાદ્રષ્ટિ. દેનેવાલા સાધુ માનકર દેતા હૈ ને સાધુ માનકર લેતા હૈ. આહાહા! આકરી વાત છે ભાઈ!

अजीव भी क्रमबद्ध अपने परिणामोंसे उत्पन्न होता हुआ अजीव ही है... યે અજીવકા પરિણામ અજીવસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ. **जीव नहीं.** દેખો! ‘જીવ નહીં’ નામ જીવસે ઉત્પન્ન હોતા નહીં. યે હિલતે-ચલતે હૈં તો જીવકી પ્રેરણાસે હિલતે-ચલતે હૈં—એસા બિલકુલ જૂઠા હૈ. આહાહા! હિલતે-ચલતે હૈં તો ઉસકી જડકી પર્યાયસે હૈ, યે જીવસે બિલકુલ નહીં. વિશેષ કહુંગે.

(પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ)

અષાઠ વદ ૧૫, સોમવાર, તા. ૨૩-૭-૧૯૭૯
ગાથા-૩૦૮-૩૧૧, પ્રવચન - ૩

ક્રમબદ્ધ કહા... દરેક દ્રવ્યકી પર્યાય ક્રમસર-એક પીછે એક.. એક પીછે એક હોનેવાલી હોગી. શાસ્ત્રમે ઈતના આયા હૈ કિ ક્રમરૂપ અને અક્રમરૂપ—પર્યાય દો પ્રકારકી હૈ. ઉટવીં ગાથા. ઉટ. એક... એક લેના હૈ. **અહમ્ એકો...** વહાં લિયા હૈ ક્રમરૂપ ને અક્રમરૂપ—દોનોં હી પર્યાયસે ભિન્ન આત્મા હૈ. તો યે અક્રમ ક્યા હૈ? યે અક્રમ (યાની) યે ક્રમબદ્ધકો છોડકર અક્રમ (હોતી હૈ)—ઐસા નહીં. એક સમયમે ગતિ આદિ હોતી હૈ વો એક પીછે એક હોતી હૈ (ઈસલિયે) ક્રમ કહનેમે આતા હૈ ઔર એક હી સમયમે યોગ, રાગ, લેશ્યાદિ (પર્યાય) હોતી હૈ ઉસકો અક્રમ કહનેમે આયા હૈ. હોતી હૈ તો ક્રમબદ્ધ, પણ એક સાથમે યોગ, લેશ્યા, રાગાદિ હોતા હૈ પર્યાયમે, ઉસે અક્રમ કહા. અક્રમકા અર્થ એક સાથ બહોત પર્યાય હૈં. અને ક્રમ(કા અર્થ)—એક સમયમે ગતિ હૈ તો દૂસરે સમયમે વહી ગતિ (પર્યાય) નહીં, તો યે ક્રમ(રૂપ) હૈ. ગતિમે ક્રમ હૈ ને જોગ ને લેશ્યા, રાગ અક્રમ હૈં અર્થાત્ એક સાથ હૈ. હૈ તો ક્રમબદ્ધ.

ઉટ ગાથામે **એકો...** જહાં લિયા ન. **અહમ્ એકો...** લિયા હૈ વહાં. મૈ.. ક્રમરૂપ ને અક્રમરૂપ પ્રવર્તમાન ભાવસે ભિન્ન મૈ હૂં. આહાહા! મૈ એકરૂપ શુદ્ધ ચિદાનંદ હૂં. ક્રમરૂપ ને અક્રમરૂપસે મૈ ભિન્ન હૂં. ક્રમ-અક્રમ હૈં યે વ્યવહારિકભાવ હૈં. ઉટ ગાથામે 'એક'કી વ્યાખ્યા. દૂસરી જગહ આતા હૈ તત્ત્વાર્થ રાજવાર્તિકમે. પણ યે ક્રમ-અક્રમ પર્યાયકી બાત હૈ. બાકી ક્રમ ઔર અક્રમ દૂસરી રીતસે લેં તો, ગુણ હૈ વો અક્રમ હૈ ઔર પર્યાય હૈ યે ક્રમ હૈ. સમજમે આયા? જો ઉટ ગાથામે વો લેના નહીં અને યહાં ભી વો લેના નહીં. આહાહા! હૈ પંડિતજી? ક્રમ-અક્રમ. અપની પર્યાયમે ક્રમસે એક સમયમે એક ગતિ હોતી હૈ, દૂસરી નહીં, તો ઈસે ક્રમ કહનેમે આતા હૈ. હૈ તો પર્યાય. ઔર એક સમયમે.. રાગ, યોગ, લેશ્યાદિ એક સમયમે સાથમે હૈં. હૈ તો પર્યાય, હૈ તો ક્રમબદ્ધ. આહાહા! પણ એકસાથ હોનેસે અક્રમ કહનેમે આયા હૈ.

તો કોઈ દલીલ કરતા હૈ કિ દેખો! અક્રમમે ક્રમ લિખા હૈ. યે તત્ત્વાર્થ રાજવાર્તિકમે હૈ. અક્રમ.. અક્રમ.. પણ યે તો દૂસરી બાત હૈ. પર્યાયમે એકસાથ જોગ, લેશ્યાદિ હો તો ઉસકો અક્રમ કહતે હૈ અથવા... યહાં ઉટ (ગાથાવાલી અપેક્ષા) નહીં, પણ બીજે ઠેકાણે આવે છે કે ગુણ અક્રમ હૈ ઔર પર્યાય ક્રમ હૈ. ગુણ સહવર્તી હૈં (અર્થાત્) એક સાથ અનંત હૈં. તો 'એક સાથમે' (કા અર્થ) દ્રવ્યકે સાથ હૈં ઐસા નહીં. ક્યા કહા? આત્મામે ગુણ અક્રમ હૈં—સહવર્તી હૈં—એક સાથ હૈં. તો એક સાથ ગુણ હૈં વહ દ્રવ્યકે એક સાથ હૈં માટે (સહવર્તી કહા—ઐસા) નહીં, પણ ગુણ એક સાથ અનંત હૈં માટે સહવર્તી કહનેમે આયા હૈ. સમજમે આયા? સૂક્ષ્મ બાત હૈ ભાઈ! ભગવાનકા માર્ગ બહોત સૂક્ષ્મ હૈ. ક્યા કહા?

કિ જો ગુણ હૈં... ભગવાન આત્મા એકરૂપ દ્રવ્ય હૈ ઔર ગુણ અનંત હૈં. ગુણ એકસાથ—સહવર્તી હૈ, સહવર્તી નામ સાથમે વર્ત રહે હૈં. સહવર્તી નામ દ્રવ્યકે સાથ ગુણ હૈં ઈસલિયે

સહવર્તી કહા એસા નહીં. દ્રવ્યકે સાથ તો પર્યાય ભી હૈ. (શ્રોતા : અનંત ગુણ એક સાથ હૈં). અનંત ગુણ સાથમે હૈં અને પર્યાય એક સાથમે નહીં—યે સિદ્ધ કરના હૈ. કમબદ્ધ સિદ્ધ કરના હૈ ન? ગુણ હૈ.... સમજમે આતા હૈ? સૂક્ષ્મ હૈ ભગવાન! માર્ગ તો અંતરની ઝીણી વાત છે ભાઈ! આહાહા! વીતરાગ પરમાત્મા.... યહાં કહતે હૈં.... ૩૮મે ગુરુને સમજાયા.. ગુરુને સમજાયા શિષ્યકો, એસા પાઠ હૈ. તો શિષ્યકો સમજાયા તો યે સમજાયા. પ્રભુ! એકવાર સુન લે! તેરી પર્યાયમે અકમ-કમ દોનો ડી હૈં. દોનોકા અર્થ – કમસર પર્યાય હૈ, એક ગતિ હૈ તબ દૂસરી ગતિ નહીં વો કમ અને એક સાથમે રાગ, યોગ, લેશ્યા માટે અકમ હૈ. પર્યાય કમવર્તીસે છૂટકર અકમ હો જાતી હૈ એસા નહીં. એક સાથ રહતી હૈ માટે અકમ કહનેમે આયા હૈ. અને ગુણકો ભી અકમ કહનેમે આયા હૈ. ભગવાન આત્મા ગુણ અને પર્યાયકે ભેદસે ભી રહિત હૈ. આહાહા!

પૂર્ણાનંદકા નાથ પ્રભુ એકસ્વરૂપસે બિરાજમાન હૈ, ઉસકી દ્રષ્ટિ કરના ઉસકા નામ સમ્યગ્દર્શન હૈ, ઉસકા નામ પ્રથમ ધર્મકી સીઠી હૈ. આહાહા! તો ઉસમે ગુણકો સહવર્તી કહા (ક્યોંકિ) ગુણ એક સાથ રહતે હૈં. પર્યાય એક સાથ નહીં રહતી. વહાં ઇતના કમવર્તી કહા. યહાં જરી કમબદ્ધ કહા. નિશ્ચયસે કમમે એક પીછે એક પર્યાય હોનેવાલી હૈ વહ હોગી. આગે-પીછે પર્યાય દ્રવ્યમે હોગી એસા નહીં. દરેક દ્રવ્યમે પર્યાયકી વ્યવસ્થિત વ્યવસ્થા હૈ. વ્યવસ્થા નામ વિશેષ અવસ્થા. ઉસ ઉસ સમયમે વો પર્યાય અપનેસે વ્યવસ્થિત હૈ. દૂસરા કોઈ પર્યાયકો કરે અથવા યે પર્યાયકો ફેરફાર કરે—એસા નહીં. દૂસરી બાત. જરીક ખ્યાલમે આવી બાત.

એક આત્મામે ૪૭ શક્તિયાં—ગુણ લિયે હૈં. હૈં અનંત, (પણ) ૪૭કા નામ યહાં લિયા. ૪૭ શક્તિમે એક એસા ભાવ નામકા ગુણ હૈ. ભાવ નામકા ગુણ હૈ યે ગુણકા સ્વરૂપ ક્યા? સૂક્ષ્મ હૈ ભગવાન! કોઈ ભી પર્યાય જો સમયમે હોનેવાલી (હૈ વો) હોગી યે ભાવગુણકા કાર્ય હૈ. સમજમે આયા? જો સમયમે જો પર્યાય હોગી યે ભાવગુણકા કાર્ય હૈ. ભાવગુણકે કારણસે પર્યાય જો સમયમે ભવન—હોતી હૈ વો ભાવગુણકે કારણસે હૈ, આગે-પીછે નહીં. એક વાત. દૂસરી બાત. ભાવગુણ હૈ ઉસકા અપને અનંત ગુણમે રૂપ હૈ. તો ભાવગુણ (હૈ તો) ઉસમે વર્તમાન પર્યાય હોનેવાલી હોગી વો ભાવગુણકે કારણસે (હોગી). એસે અનંત ગુણમે ભી ભાવગુણકા રૂપ હૈ. તો અનંત ગુણમે ભાવગુણકે કારણ.... આહાહા! સમજાય છે ભાઈ? સૂક્ષ્મ હૈ ભગવાન! આ કમબદ્ધ તો સૂક્ષ્મ છે. અભી પંડિતજીને ઉસકા સ્પષ્ટીકરણ ક્રિયા. હમારે તો ચલતી હૈ ૭૨કી સાલસે. કમબદ્ધમે સમજે? કહા થા ન કલ? કિ કેવલીને દેખા (એસા) હોગા. બાત તો સચ્ચી એસી ડી હૈ. જો સમયમે જો પર્યાય હોગી, પણ કેવલીને દેખા એસા હોગા એસા પરસે લેતે હૈં ઉસકો છોડ દે. સમજમે આયા?

દ્રવ્યકી પર્યાય જબ હોનેવાલી હૈ તબ હોગી યે દ્રવ્યકા સ્વભાવ હૈ. યે દ્રવ્યમે ભાવ નામકા એક ગુણ હૈ કિ જિસકે કારણસે જો સમયમે જો પર્યાય હોનેવાલી હૈ વો ભાવગુણસે હોતી હૈ. અને યે પર્યાય (વ્યય હોકર) દૂસરી હોતી હૈ તો ઉસમે એક ભાવ-અભાવ નામકા ગુણ હૈ. ભગવાન આત્મામે ભાવ-અભાવ નામકા એક ગુણ હૈ. ઝીણી વાત છે પ્રભુ! આહાહા! અનંત

ગુણકી પર્યાય જો વર્તમાનમે હૈ વો હોનેવાલી હૈ વહી હૈ, પણ વો ભાવકા અભાવ... ભાવકા અભાવ નામ વર્તમાનમે હૈ ઉસકા અભાવ (હોના) ઐસા એક ગુણ હૈ. (ઐર અભાવ-ભાવ) ગુણકે કારણસે જો વર્તમાનમે પર્યાય-ભાવ નહીં ઉસકા-અભાવકા ભાવ વો કરના નહીં પડે. મૈં કરું ઐસા વિકલ્પ (કરના) નહીં (પડે). આહાહા! સમજમે આયા? થોડું સૂક્ષ્મ છે.

યહાં તો ક્રમબદ્ધ આયા, પણ દૂસરી જગહ ક્રમ-અક્રમ (ઐસા ભી) હૈ, પણ યે ક્રમ-અક્રમ પર્યાયકી બાત હૈ. યે ક્રમમે એક પીછે-પીછે હોગી (ઐર) અક્રમ (ભી) હોગી—ઐસા નહીં. પર્યાયમે એક સાથ રહનેવાલી પર્યાયકો અક્રમ કહતે હૈં અને એક સાથ નહીં રહનેવાલી પર્યાયકો ક્રમ કહતે હૈં. સમજમે આયા? યહાં તો... આહાહા! ભાવ નામકા ગુણ હૈ... ભાવ નામકે દો ગુણ હૈં આત્મામે. એક ભાવગુણ ઐસા હૈ કિ ષટ્કારકસે પર્યાયમે જો વિકૃતભાવ હોતા હૈ ક્રમસરમે, તો ભાવગુણકે કારણસે વિકૃતપર્યાયકા અભાવરૂપ પરિણમન હોના વહ ભાવગુણકા કાર્ય હૈ. યહાં તો ક્રમબદ્ધમે નિર્મલ પર્યાય પ્રગટ હોતી હૈ યે સિદ્ધ કરના હૈ. સમજમે આયા? આહાહા! ક્યોંકિ આત્મામે ક્રમબદ્ધ (પરિણમન) હૈ ઐસા જબ નિર્ણય કરતે હૈં તબ તો જ્ઞાયકસ્વરૂપ પર દ્રષ્ટિ હોતી હૈ. ઐર જ્ઞાયકસ્વભાવમે અનંત ગુણ હૈં, તો અનંત ગુણમે એક ભાવ નામકા ગુણ હૈ (ઐર એક) દૂસરા ભી ભાવ નામકા ગુણ હૈ. દો ભાવ નામકે ગુણ હૈં. એક ભાવ ગુણકા અર્થ કિ જો સમયમે જો પર્યાય હોનેવાલી હૈ વો ભાવ(ગુણ)કે કારણસે હોગી. યે ભાવ(ગુણકા) રૂપ અનંત ગુણમે રહતા હૈ તો અનંત ગુણ(મેં ઉસકે) કારણસે હોગી. એક બાત.

દૂસરી બાત. ષટ્કારકસે જો પર્યાયમે વિકૃતિ હોતી હૈ યે ક્રમ(બદ્ધકે નિર્ણય)સે નહીં, દ્રવ્ય-ગુણસે નહીં, પર્યાયમે (અપને) ષટ્કારકસે વિકૃત રાગ કર્તા, રાગ કાર્ય, રાગ સંપ્રદાન આદિ કારણ હૈં. રાગાદિ, દ્વેષાદિ, વિષયવાસના આદિ જો પર્યાયમે ષટ્કારક પરિણમન હોતા હૈ, ઉસમે એક ઐસા ગુણ હૈ કિ વિકારકા અભાવ હોકર અવિકાર પરિણમન હોતા હૈ. ભાવ ગુણ એક. ૪૭ શક્તિમે સબ આ ગયા હૈ. વ્યાખ્યાન બધા લખાઈ ગયા છે ને છપાઈ ગયા છે. સમજમે આયા? અપનેમે એક ભાવશક્તિ-ગુણ ઐસા હૈ કિ જો વિકૃત પરિણમન પર્યાયમે હોતા હૈ ઉસકા, ભાવગુણકે કારણસે વિકૃતકે અભાવરૂપ પરિણમન હોતા હૈ. સમજમે આયા? વિકૃતકે અભાવરૂપ ધર્મરૂપ-મોક્ષમાર્ગકી પર્યાયરૂપ પરિણમન હોતા હૈ. આહાહા! ક્રમબદ્ધમે ભી ઐસા નિકાલના હૈ. સમજમે આયા?

કોઈ કહે કિ ક્રમબદ્ધ હૈ.. ક્રમબદ્ધ હૈ તો (હોનેવાલી પર્યાય) હોગી. પણ સુન તો સહી પ્રભુ! આહાહા! પર્યાય તો ક્રમબદ્ધ હી હોતી હૈ, પણ ક્રમબદ્ધમે અકર્તાપના કબ આતા હૈ? મૈં કરું, મૈં ઈસ પર્યાયકો કરું, તબ તક તો વિકલ્પ હૈ ને કર્તાપનેકા ભાવ હૈ. પર્યાય ક્રમબદ્ધ હોતી હૈ ઐર મૈં કરું ઐસા વિકલ્પ ભી નહીં અને પર્યાય હોતી હૈ ઉસે મૈં કરું ઐસા (કર્તાપનેકા) ભાવ ભી નહીં. આહાહા! શેઠ! આવી વાત ઝીણી છે. આહાહા! પ્રભુ અંદર સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ... 'સિદ્ધ સમાન સદા પદ મેરો' ઐસી જો અંદર ચીજ હૈ યે પર્યાયસે ભિન્ન હૈ. આહાહા! યે ક્રમબદ્ધકી પર્યાય ઐર અક્રમ પર્યાય.. અક્રમ એટલે સાથમે રહનેવાલે યોગ, લેશ્યાદિ ઉસસે ભી રહિત હૈ.

આહાહા! એસા ભગવાન આત્મા જબ દ્રષ્ટિમે આતા હૈ તબ ઉસમે જિતને ગુણ હૈ ઉન ગુણમે ભાવગુણકા રૂપ હૈ ઉસ કારણસે એક સમયમે અનંત ગુણકી પર્યાય હોતી હી હૈ. મૈ કરું તો હોતી હૈ એસા હૈ નહીં. ઝીણી વાત છે ભાઈ! આહાહા!

શ્રોતા : આ જ સમજવા જેવી વાત છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : આ સમજવા જેવી વાત છે. ઝીણી વાતું બાપુ! સમજાય છે કાંઈ? પ્રિયંકરજી! યે પ્રિયંકર કરનેવાલી ચીજ હૈ. આહાહા!

ભગવાન આત્મા એક સમયમે વર્તમાન ધ્રુવ.. ધ્રુવ.. ધ્રુવ.. હૈ. ત્રિકાલ રહેગા એસી ત્રિકાલકી અપેક્ષામે ભી વ્યવહાર આ ગયા. કથન આવે, પણ બાકી એક સમયમે પરમાત્મા સ્વયં પૂર્ણાનંદકા નાથ ધ્રુવ હૈ. કમબદ્ધકે નિર્ણયમે અકર્તાપના આતા હૈ અથવા જ્ઞાતાપના આતા હૈ. જ્ઞાતાપના યા અકર્તાપના કબ આતા હૈ? કિ કમબદ્ધકે લક્ષમે પર્યાયકા લક્ષ છોડકર જિસમેસે (પર્યાય) કમબદ્ધ હોતી હૈ ઉસ દ્રવ્ય પર દ્રષ્ટિ ઢેના. આહાહા! ઝીણી વાત છે ભાઈ! અનંત ગુણકા વિકૃતરૂપ પરિણમન જો હોતા હૈ... પણ ઉસમે એસા ગુણ હૈ કિ દ્રવ્યકો પકડા.. કમબદ્ધપર્યાયમે દ્રવ્યકો-જ્ઞાયકકો પકડા, પણ પર્યાયમે પર્યાયકા નિર્ણય પર્યાયસે નહીં હોતા. પર્યાયકા જ્ઞાન, દ્રવ્યકા નિર્ણય કરનેસે પર્યાયકા જ્ઞાન હોતા હૈ. આહા! તો યહાં કહતે હૈ કિ પર્યાયમે જો કમસર પર્યાય હૈ ઉસકા જબ નિર્ણય કરતે હૈ તો જ્ઞાયકકી દ્રષ્ટિ હોતી હૈ. જ્ઞાયકમે 'ભાવ' નામકે દો ગુણ હૈ. એક ભાવ નામકા ગુણકે કારણસે અનંત ગુણમે એસી શક્તિ અપનેસે હૈ કિ વો સમયમે પર્યાય હોગી, હોગી ને હોગી. મૈ કરું તો હોગી એસા નહીં. ઔર એક ભાવગુણ એસા હૈ કિ પર્યાયકા ષટ્કારક પરિણમન હોતા હૈ ઔર કમબદ્ધકા નિર્ણય જબ જ્ઞાયક પર જાતા હૈ તબ ઉસકો નિર્વિકારી-ધર્મકી પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ. ઓલો ભાવગુણ.. સમજાય છે કાંઈ? આહાહા!

આવી વ્યાખ્યા હવે. ઓલું તો ભાઈ! વ્રત કરો, અપવાસ કરો, તપસ્યા કરો, ભક્તિ કરો, એ સહેલું સટ હતું. રમડવાનું હતું એ તો બધું. રાગકી ક્રિયા હૈ ને રાગકા કર્તા હોતા હૈ. આગે-પીછે કરને જાતા હૈ તો મિથ્યાત્વ હી બઢતા હૈ. આહાહા! ક્યોંકિ જો દ્રવ્યમે ભાવ નામકા ગુણ-સ્વભાવ હૈ, ઉસ ગુણકે કારણસે વર્તમાન પર્યાય હોગી, હોગી ને હોગી. આગે-પીછે નહીં હોગી, જિસ સમયમે હોનેવાલી (હૈ તબ) હોગી હી હોગી. મૈ કરું તો પર્યાય હોતી હૈ એસી દ્રષ્ટિ ઉડ જાતી હૈ. આહાહા! એસા વિકલ્પ તો ઉડ જાતા હૈ. આહાહા! સમજમે આયા? ઝીણી વાત છે ભાઈ! આ તો મૂળ તત્ત્વ છે. પરમાત્મા સર્વજ્ઞદેવ ત્રિલોકનાથને જો કહા યે કોઈ પંથ નહીં, યે કોઈ પક્ષ નહીં, યે તો એસા વસ્તુકા સ્વરૂપ હૈ. આહાહા!

યે વસ્તુકા સ્વરૂપ યહ હૈ કિ જબ યે વસ્તુકી દ્રષ્ટિ હોતી હૈ અને કમબદ્ધ પર્યાય ઉપરસે લક્ષ છૂટ જાતા હૈ, તબ ઉસકી દ્રવ્યકી દ્રષ્ટિ હોતી હૈ તો દ્રવ્યમે દો ભાવગુણ પડે હૈ (ઉસમેસે) એક ગુણકે કારણસે વિકૃતરૂપ પરિણમનકે અભાવરૂપ પરિણમન હોતા હૈ. વિકૃતરૂપ પરિણમનકે અભાવરૂપ પરિણમન હોતા હૈ અર્થાત્ સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રરૂપ પરિણમન હોતા હૈ. ઔર

(દૂસરે) એક ભાવ(ગુણ)કે કારણ ઉસ સમય જો પર્યાય હોનેવાલી હૈ વો હોગી. આહાહા! મૈં યે પર્યાય કરું તો દ્રવ્યમેં હોગી ઐસા પ્રશ્ન હૈ નહીં, ઐસા વિકલ્પ હૈ નહીં. ડાહ્યાભાઈ! ઝીણી વાત છે પ્રભુ! આહાહા!

વસ્તુમેં વિકલ્પ તો નહીં, પણ જબ ભાવગુણકે કારણસે વો પર્યાય હોગી, પીછે મૈં કરું ઐસા વિકલ્પકા લક્ષ ભી હૈ નહીં. યે પર્યાય કરું ઐસા લક્ષ ભી ઉસમેં હૈ નહીં. ઉસકા લક્ષ તો દ્રવ્ય ઉપર જોરમેં આયા હૈ કિ જિસમેં ભાવ, અભાવ, અભાવ-ભાવ (આદિ) અનંત ગુણ પડે હૈં. ઝીણી વાત છે. એક-એક બાત પર પહલે વ્યાખ્યાન હો ગયે હૈં બહોત. યે છપ ગયે હૈં. મુંબઈ નક્કી ક્રિયા ન. ૩૫ વ્યાખ્યાન છપાના હૈ. ચાર માસમેં ખાસ ઈસકે પર લિયા થા સબ—૪૭ શક્તિયાં, ૪૭ નય, ૨૦ અલિંગગ્રહણકે બોલ, છ અવ્યક્તકે બોલ આદિ પર વ્યાખ્યાન ચાર માસમેં એક સાથ લિયે થે. ઉસમેં યે આયા હૈ. કિ ભાવ નામકે દો ગુણ આત્મામેં હૈં, ક્રમબદ્ધકી પર્યાયકા નિર્ણય જબ કરતે હૈં તબ ઉસકી દ્રષ્ટિ દ્રવ્ય પર જાતી હૈ ઔર દ્રવ્યમેં ગુણ પડા હૈ ભાવ નામકા, ઉસ કારણસે વિકાર રહિત પરિણમન હોતા હૈ. નહીં તો ક્રમબદ્ધમેં વિકાર ભી આતા હૈ. સમજમેં આયા? પણ ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય કરને જાતે હૈં વહાં ક્રમબદ્ધમેં નિર્મલ મોક્ષમાર્ગકી પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા? આવી વાતું છે.

તો કહતે હૈં કિ પ્રથમ તો જીવ ક્રમબદ્ધ એસે અપને પરિણામોસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ... યહાં નિર્મલ પરિણામકો અપના પરિણામ કહા. સમજમેં આયા? નહીંતર પર્યાય હૈ યે દ્રવ્યસે ભિન્ન હૈ. પર્યાય તો દ્રવ્ય ઉપર તિરતી હૈ. પર્યાયકા પ્રવેશ દ્રવ્યમેં હૈ નહીં. પણ યહાં તો ઇતના સિદ્ધ કરના હૈ કિ જીવમેં જો પરિણામ હોતા હૈ યે ક્રમસર હોતા હૈ—ક્રમબદ્ધ હોતા હૈ. સાધારણ ભાષા તો ઐસે આતી હૈ ન કિ ગુણ સહવર્તી હૈં અને પર્યાય ક્રમવર્તી હૈં. ઐસા સાધારણ શબ્દ આયા હૈ. યહાં ઈસકે ઉપરાંત 'ક્રમનિયમિત' (શબ્દ પડા હૈ). ક્રમવર્તી તો હૈ, પણ નિયમસે જો હોનેવાલી હૈ વો હોગી. આહાહા! ડાહ્યાભાઈ!

શ્રોતા : જો પર્યાય આનેવાલી હૈ વહી હોગી.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : વહી હોગી. સત્ હૈ ન? ખરેખર તો સત્ પર્યાય....

યહાં તો નિર્મલ સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રકી પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ, વો ભી ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય કરનેસે દ્રવ્યસ્વભાવકા નિર્ણય હોતા હૈ ઉસકા પરિણમન નિર્મલ હી હોતા હૈ. સમજમેં આયા? વિકાર હોતા હૈ, પણ વિકારસે રહિત (દ્રષ્ટિકા) પરિણમન ઉસકા હોતા હૈ. ઝીણી વાત છે ભાઈ! બાબુભાઈ! આવી વાત છે. લોકોને બેસે, ન બેસે, વસ્તુકા સ્વરૂપ હી ઐસા હૈ. વસ્તુ હી ઐસી હૈ. આત્મા હૈ ને આત્મામેં અનંત ગુણ હૈં, તો અનંત ગુણમેં એક ગુણ ઐસા હૈ. વર્તમાન પર્યાય હો સબ ગુણકી ઐસા ભી ઉસમેં ગુણ હૈ. પર્યાય કરું તો હોગી ઐસી બાત હૈ નહીં. એક બાત. અને ભાવપર્યાય હૈ ઉસકા અભાવ હોતા હૈ, તો યે પર્યાયકા વ્યય મૈં કરું ઐસા ભી નહીં હૈ. ક્યોંકિ ભાવ-અભાવ નામકા એક ગુણ આત્મામેં હૈ. સમજમેં આયા? આહાહા! યે વ્યય હોકર... આહાહા!

વીતરાગ માર્ગ તો જુઓ! ઓહોહો! ત્રણ લોકના નાથ જિનેશ્વરદેવના પંથ કોઈ જુદી જાતના છે ભાઈ! દુનિયા સાથે કાંઈ મેળ (ખાય એવું નથી). કઠણ (પડે) એટલે લોકો 'સોનગઢનું એકાંત છે.. એકાંત છે.. એકાંત છે..' (એમ કહે છે). કહો પ્રભુ! તુમ ભી પ્રભુ હો. સિદ્ધાંતમાં તો એસા લિયા હૈ કિ સમકિતીકો પર્યાયદ્રષ્ટિ ઉડ ગઈ હૈ, તો દ્રવ્ય (અપેક્ષા)સે પર દ્રવ્ય-(જીવ) ઉસકા સાધર્મી હૈ ક્યોંકિ અપની પર્યાયદ્રષ્ટિ ઉડ ગઈ હૈ તો દૂસરેકી પર્યાય નહીં દેખતા. પર્યાયસે રહિત દ્રવ્ય ઉસકા હૈ (એસા દેખતે હૈં). સમજમેં આયા? આહાહા! દ્રવ્ય સાધર્મી હૈ, ભગવાન હૈ. અપને પર્યાયકા લક્ષ ઉસમેં છૂટા તો પરકી પર્યાય હૈ ઉસ પરસે લક્ષ છૂટ ગયા હૈ, તો ઉસકા દ્રવ્ય હૈ ઉસે દેખતે હૈં. આહાહા! ભગવાનસ્વરૂપ પરમાત્મા હૈ અંદર. ઉપરસે શરીર આદિ યા રાગ આદિ પરિણામ ગમે તે હો, પણ અંદર તો ઈસસે ભિન્ન ભગવાન હૈ. આહાહા! એસી દ્રષ્ટિ હુએ બિના કમબદ્ધકી ઔર ધર્મકી નિર્મલ પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી નહીં. આહાહા! સમજમેં આયા? પહલે બહોત બાત હોતી થી. ઘણીવાર ચાલી ગયુંને એટલે, નહીં તો શરૂઆતમાં આ વ્યાખ્યાન થતા હતા.

અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન.... યે પરિણામ (કૌનસે)? નિર્મલ લેના. વિકાર હોતા હૈ સાથમેં, પણ ઉસકા જ્ઞાન હોતા હૈ યે (જ્ઞાન)પરિણામ ઉસકા લેના હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા? વિકાર તો હોતા હૈ પરિણામમેં, પણ યે અપના પરિણામ નહીં. ક્યોંકિ કમબદ્ધકા જબ નિર્ણય હોતા હૈ તબ તો દ્રવ્ય-જ્ઞાયક ઉપર દ્રષ્ટિ પડતી હૈ. જ્ઞાયકમેં તો કોઈ વિકારીગુણ તો હૈ હી નહીં, અવિકારી અનંત ગુણકા પિંડ પ્રભુ હૈ. આહાહા! યે અનંત ગુણકા પિંડકા સ્વીકાર જહાં હુઆ તો પર્યાયમેં વિકૃતિ હોતી હૈ, પર યે અપને પરિણામ નહીં. ઉસસે રહિત પરિણામ હૈં યે અપને પરિણામ હૈં. કમસર હોતા હૈ, હોના હો તબ હોતા હૈ, તો ભી નિર્મલ હી અપને પરિણામ હૈં. સમજમેં આયા?

વિકૃત અવસ્થા જ્ઞાનીકો ભી હોતી હૈ, પણ યે અપના પરિણામ હૈ એસા (ઉસકો) નહીં આતા. આહાહા! કમબદ્ધમેં વિકૃત પરિણામ ભી કમસર હી આતા હૈ. યે વિકૃત (પરિણામ) જો કમસર આતા હૈ ઉસી સમયમેં વિકૃતિસે રહિત.... કમબદ્ધકે નિર્ણયમેં દ્રવ્યકા (નિર્ણય) કિયા તો દ્રવ્યમેં તો અનંત ગુણ હૈં. અનંત ગુણ નિર્મલ હૈં, તો વિકૃત અવસ્થાસે રહિત કમબદ્ધકા નિર્ણય કરતે (હુએ) દ્રવ્યકા નિર્ણય હુઆ તો નિર્મલ પર્યાયકી હી ઉત્પત્તિ હોતી હૈ. યે **અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ જીવ હી હૈ**. આહાહા! સમજમેં આયા?

આ તો રહસ્યનો પાર ન મળે. ક્યાંય પહોંચી શકે નહીં એટલે.... આ તો સંતોની વાણી, દિગંબર સંતોની વાણી તો અલૌકિક છે. આહાહા! ક્યાંય છે નહીં. વેદાંત (સબ મિલકર) એક આત્મા હૈ, શુદ્ધ હૈ—કહતે હૈં. સુધરેલમેં બહોત ચલતી હૈ ન. પરદેશમેં ભી બહોત ચલતા હૈ વેદાંત. વેદાંત. એક સર્વવ્યાપક હૈ.. સર્વવ્યાપક હૈ. મુસલમાનમેં ભી એસા ચલતા હૈ. ઉસમેં એક સુફી નામકા માર્ગ હૈ, સુફી. દેખા હૈ, હમને દેખા હૈ. એક બાર બોટાદ હમ બહાર નિકલતે થે તો સુફી સામને મિલા. મિલા તો સામને ખડા હો ગયા. વૈરાગ્ય દેખાય. ફકીર હોં. વો માને એક હમ

हैं, अक जुदा.. अक जुदा डम हैं. दो यीज है नडीं. डम हैं जुद जुदा यारो.. डम हैं जुद जुदा यारो. दूसरी कोई यीज है नडीं. अैसा माननेवाला.... डम तो बडेतके परिययमें आये हैं न? डम दरवाजेसे निकलते थे. दो इकीर थे. वैराग्य.. उदास.. उदास..(पूछा), कौन हैं? ये सुई इकीर है. अक जुदा माननेवाले. अक डी जुदा है. सब जूठ है. वेदांत भी सर्वव्यापक मानते हैं. वेदांत तो वडां तक कडता है कि आत्मा ने आत्माका अनुभव—दो कडांसे आये? वडां तो आत्मा ने आत्माकी पर्याय—दो लेने हैं. अनुभव है ये पर्याय है. आत्मा त्रिकाली है, ये कमबद्धका जडां निर्णय करते हैं तो आत्माका अनुभव डोता है. आत्माका अनुभव ने आत्मा—(अैसे) दो का वेदांत निषेध करता है. आत्मा ने अनुभव, (ये तो) द्वैत डो गया.—अैसा है नडीं. समजमें आया? आडाडा! द्वैत डी है.

श्रोता :

पूज्य गुरुदेवश्री : अनुभवकी पर्याय है, विकारकी पर्याय भी है, पण उस पर्यायसे रडित अपना परिणामन डोता है. पण छे तो जराने? है तो उससे रडित डुआ न? आडाडा! नडीं डो तो उससे रडित क्या (डोना)? छ द्रव्यसे रडित आत्मा है. तो छ द्रव्य हैं कि नडीं? अपने आत्मा सिवा दूसरे अनंत आत्मा आदि सब हैं. छ द्रव्यका.... अक समयकी पर्यायमें द्रव्यका जडां आश्रय डोकर निर्णय डोता है तो ये पर्यायमें अपने द्रव्य-गुणका भी ज्ञान डोता है, वो पर्यायमें ज्ञानका स्व-परप्रकाशक स्वभाव अपनेसे (प्रगट) डोता है. स्व-परप्रकाशककी पर्याय उत्पन्न डोती है. आडाडा! परको जानुं ये भी नडीं. परको जानना ये भी है नडीं. पर संबंधी अपना ज्ञान जो है उसको डी जानते हैं. परको छूता नडीं तो परको जाने कडांसे? आडाडा! समजमें आया? थोडा सूक्ष्म है भैया! बात तो अैसी है. बराबर न समजय तो रात्रे पूछवुं. अेम न समजवुं के अमारें न पूछय. बधाअे पूछवुं. आडाडा!

अपने परिणामोंसे उत्पन्न होता हुआ... यडां तो (कडा कि) अपने परिणामोंसे... भाई!
अपने परिणामोंसे... विकार ये अपने परिणाम नडीं, जवका ये परिणाम डी नडीं. उस समयमें विकृत (परिणाम) डोता है, पण उसी समयमें द्रव्यकी द्रष्टिसे कमबद्धका निर्णय है, तो विकार रडित अपना परिणाम कमबद्धमें डोता है. आडाडा! समजमें आया? ये तो अक लीटीका अर्थ तीसरी बार डोता है. परसों किया था, कल किया था, आज किया. पार नडीं, वीतराग मागकि शास्त्रमें रडस्यका पार नडीं. आडाडा! अैसी यीज भगवान त्रिलोकनाथ सर्वज्ञके श्रीमुभसे दिव्यध्वनिमें आयी है. दिव्यध्वनिमेंसे 'ओंकार धुनी सुनी अर्थ गणधर विचारें, रयी आगम उपदेश भविक जव संशय निवारें.' आडाडा! भव्य प्राणी... आडाडा!

उट गाथामें तो अैसा कडा है, उटमें कि कम-अकम... शिष्य पंचम आराका श्रोता है. पंचम आरानी वात छे ने? साधु पंचम आराना छेने आ अमृतचंद्रायार्य आदि? पंचम काल—पंचम आरा. पंचम कालमें अमृतचंद्रायार्य, कुंडकुंदायार्य (डुअे और) श्रोता पंचम कालका है. श्रोताको समजते हैं... उट गाथामें अैसा लिया है कि श्रोता सुनता है और सुनकर तुरत

પ્રતિબુદ્ધ (હોતા હૈ)—પામતે હૈં. અને ઐસા પ્રતિબુદ્ધ (હોતા હૈં)—પામતે હૈં.... પાઠ હૈં ૩૮મૈં. મુજે સમ્યગ્દર્શન જો હુઆ, મિથ્યાત્વકા નાશ હુઆ, યે (મિથ્યાત્વકા) અંકુર અભી ઉત્પન્ન નહીં હોગા. આહાહા! ૩૮મૈં હૈં, ૩૮ ગાથામૈં હૈં. એક ૯૨મૈં હૈં. પ્રવચનસાર ૯૨વી ગાથામૈં હૈં.

યે અંકુર.... પંચમ આરાકા શ્રોતા ઐસે કહતા હૈં. પંચમ આરાકે શ્રોતાકો ગુરુને સમજાયા—અપ્રતિબુદ્ધકો સમજાયા. કેટલાક એમ કહે છે કે સમયસાર તો સાધુકો (હી પઢના) ચાહિયે. પણ યહાં પાઠમૈં તો અપ્રતિબુદ્ધકો સમજાયા હૈં. આહાહા! અપ્રતિબુદ્ધ સમજા... આહાહા! સંતોને ઐસી બાત લી હૈં કિ શિષ્ય ઐસા કહતા હૈં કિ પ્રભો! હમારે મિથ્યાત્વકા નાશ હુઆ, યે મિથ્યાત્વકા અંકુર અબ સાદિ-અનંત (કાલ)મૈં (કભી) ઉત્પન્ન નહીં હોગા. આહાહા! અરે પ્રભુ! તુમ તો ઇન્દ્રસ્થ હો. પંચમ આરાકા શ્રોતા અપ્રતિબુદ્ધ થા, ઐસા સુના તો ઇતના જોર આ ગયા? ડાહ્યાભાઈ! ભગવાન! જોર ક્યા, આત્મામૈં ઇતની તાકાત હી હૈં. ઓહોહો! ‘અપ્રતિહત’કી બાત કી હૈં ૩૮ (ગાથા)મૈં, ૯૨ (ગાથા)મૈં. ઉત્પન્ન હુઆ યે હુઆ. સમ્યગ્દર્શન હુઆ ઐસા પીછે ગિર જાયેગા (-નાશ હોગા)—યે બાત હૈં હી નહીં. આસવ અધિકારમૈં લિયા હૈં જરી જ્ઞાન કરાનેકો (કિ) નયસે પરિચ્યુત હો તો ઐસા હોતા હૈં. આસવમૈં ‘નય પરિચ્યુત...’ (કલશ ૧૨૧).

શ્રોતા તો ઐસા લિયા હૈં કિ આહાહા! ઐસે સુનતે હી ઉસે રસ આ ગયા ઐસા દ્રવ્ય ઉપર ઝૂક ગયા. આહાહા! ઝૂક ગયા ને જો અનુભવ હુઆ, સમ્યગ્દર્શન હુઆ, તો કહતે હૈં કે અબ હમ સમ્યગ્દર્શનસે ગિરેંગૈં ઐસા મિથ્યાત્વ ઉત્પન્ન હોગા—યે હમારે નહીં. આવી વાત છે. આહાહા! ૯૨મૈં ભી ઐસા કહા હૈં પ્રવચનસારમૈં. આગમ પુરુષોસે ઐસા અપને અનુભવસે જો દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર હુઆ તો મિથ્યાત્વ આદિકા અંકુર ઉત્પન્ન હોગા નહીં. ચારિત્રકી બાત દૂસરી હૈં. ક્યોંકિ પંચમ આરામૈં હૈં તો સ્વર્ગમૈં જાયેંગૈં તો ચારિત્ર નહીં રહેગા. પંચમ આરાકા સાધુ હૈં ન? કેવલજ્ઞાન તો હૈં નહીં. દર્શનમૈં મિથ્યાત્વકા અંકુર હમકો ઉત્પન્ન નહીં હોગા. હમ ચારિત્રવંત હૈં, (ફિર ભી) ચારિત્રકા નાશ નહીં હોગા ઐસા નહીં. ક્યોંકિ હમ પંચમ આરામૈં હૈં ઐસા ઐસા ઐસા જાના પડેગા. ક્યોંકિ કેવલજ્ઞાન હૈં નહીં, હમારે પુરુષાર્થમૈં કમી હૈં. યે કાલકે કારણસે નહીં. આહાહા! યહાંસે તો સ્વર્ગમૈં જાના પડેગા, તો ચારિત્રસે તો રહિત હોગા. આહાહા!

શ્રોતા : ચારિત્ર અપ્રતિહત નહીં હૈં.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : ચારિત્ર અપ્રતિહત નહીં હૈં, એમ કહા ન. આહા! મગજમાં કેટલીય વાત યાદ આવે, કાંઈ બધી કહેવા જાય?

ચારિત્રપાહુડમૈં ભાવ આયા હૈં. ચારિત્રપાહુડમૈં પર્યાયકા... પર્યાય અક્ષય હૈં. દો બોલ હૈં ન? અમેય. અક્ષય ને અમેય. પર્યાય હોં. દ્રવ્ય-ગુણકી તો બાત ક્યા કરના! દ્રવ્યકી જહાં અનુભવ દ્રષ્ટિ હુઈ—મૈં પૂર્ણાનંદ પ્રભુ અભેદ અખંડાનંદ હૂં ઐસી જબ દ્રષ્ટિ હુઈ—તો કહતે હૈં... આહાહા! યે પર્યાય ચારિત્રવંતકી..., ચારિત્રવંતની લીધી છે હોં. અક્ષય હૈં ને અમેય હૈં. નહીં તો

ચારિત્ર તો છૂટ જાયેગા, હમારા ચારિત્ર છૂટા તો ભી હમ તો દૂસરે ભવમે લેંગે હી લેંગે ઔર પૂર્ણ કરેંગે. (કોઈ કહે), હમ પંચમ આરાકે સાધુ હૈં. હમ પંચમ આરાકે નહીં, હમ તો હમારે આત્માકે હૈં. આરા-વારા હમકો નડતા નહીં. આહાહા! ચારિત્રકી પર્યાયમે.... ચારિત્રકે અધિકારમે લિયા હૈ વહાં. ઉસકી પર્યાય અક્ષય ને અમેય (અર્થાત્) પર્યાયમે મર્યાદા નહીં. ઇતની તાકાત પર્યાયમે હૈ. ક્યોંકિ અનંત ગુણકી પર્યાયમે એક-એક પર્યાય ઇતની તાકાતવાલી હૈ કિ અનંત ગુણકો જાને, અનંત પર્યાયકો જાને ઐસી એક જ્ઞાનપર્યાયકી તાકાત હૈ, ઐસી તાકાત શ્રદ્ધાકી, ઐસી તાકાત ચારિત્રકી, ઐસી તાકાત અસ્તિત્વ, વસ્તુત્વ, પ્રમેયત્વ, અગુરુલઘુત્વકી આદિ દરેક પર્યાયકી ઇતની તાકાત હૈ. આહાહા! સમજમે આયા?

યે પર્યાયમે, ઐસે કહતે હૈં કિ હમે તો મિથ્યાત્વ (ફિરસે) ઉત્પન્ન નહીં હોગા. પ્રભુ! આપ ભગવાન પાસે ગયે નહીં ઔર આપને ઇતના દેખા (-જાના)? આપ તો મહાવ્રતધારી હો ન? આપ મહાવ્રતધારી હો ને ઇતના કબ દેખા (-જાના)? અમારો નાથ એમ પોકાર કરે છે. અમારો પ્રભુ પોકાર કરે છે. યે પ્રભુ ઐસે કહતા હૈ કિ હમકો મિથ્યાત્વ અબ (ફિરસે) કભી નહીં હોગા. આહાહા! યે ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય કરનેમે દર્શનકા નિર્ણય જો હુઆ તો અપના નિર્મલ પરિણામ હુઆ, પીછે યે નિર્મલ સમ્યક્ પરિણામ નહીં ગિરેગા. સમજમે આયા? શેઠ! આવી વાત સાંભળી નહીં હોય કોઈ દિ' આટલા વરસમાં. પૈસો સાંભળવા જાય બિચારા. દયા કરો ને વ્રત કરો, મંદિર બનાવો. ઉસકે ગાંવમે મંદિર નહીં હૈ. મંદિર બનાતે હૈં ન? નયા બનાતે હૈં ન? તુમને બતાયા થા ન કિ યે નયા બનતા હૈ. વો મંદિરકે પાસમે.... આહાહા! યે તો જો સમયમે જો પર્યાય જડકી હોનેવાલી હૈ વહ હોગી, હોગી, હોગી. દૂસરા કરે (તો હો) ને દૂસરા ન કરે તો ન હો—ઐસા હૈ નહીં. વો યહાં આયા.

અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ જીવ હી હૈ.. આહાહા! પંડિતજી! જીવ હી હૈ (ઐસા નિર્ણય હુઆ) તો વિકારકા પરિણામ દૂર કર દિયા. આહાહા! જીવ હી હૈ..... કિ ક્રમબદ્ધકા જહાં નિર્ણય હુઆ... આહાહા! ગજબ વાત છે! અમૃતચંદ્ર આચાર્ય. ગાથા કરનેવાલે કુંદકુંદાચાર્યને તીર્થકર જૈસા કામ કિયા હૈ અને અમૃતચંદ્રાચાર્યને ઉનકે ગણધર જૈસા કામ કિયા હૈ. આહાહા! અરે! વાણી મળવી મુશ્કેલ બાપા! પ્રભુ! યે કોઈ લૌકિક બાત નહીં, જગતકે પ્રપંચકી બાત નહીં, યે તો અંતરકી બાત હૈ. આહાહા! **જીવ ક્રમબદ્ધ..** આહાહા! ઈસમેંસે નિકલના રંચતા નહીં ઇતના ઈસમેં ભરા હૈ. આહાહા! **અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ..** વિકારાદિ હૈ તો ખરા, પણ વિકારકા જ્ઞાન હૈ યે અપના પરિણામ હૈ. સમજમે આયા? ક્યોંકિ અકર્તાપનેકી બાત હૈ ન? અકર્તાપનેમે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા હુઆ. જ્ઞાતા-દ્રષ્ટાકા પરિણામ યે અપના પરિણામ હૈ. ઉસમેં રાગ આતા હૈ વો રાગકો જાનના ઐસા જ્ઞાતા-દ્રષ્ટાકા પરિણામ હી અપના હૈ. આહાહા!

ક્રમબદ્ધ એસે અપને પરિણામોંસે... યે પરિણામકા ક્રમબદ્ધ. પરિણામમેં ક્રમબદ્ધ લેના હૈ ન? દ્રવ્યમેં ક્યા હૈ? **ક્રમબદ્ધ એસે અપને પરિણામોંસે....** **ક્રમબદ્ધ એસે અપને પરિણામોંસે...** પરિણામમેં ક્રમબદ્ધ લેના હૈ ન? આહાહા! ઓછું છે, પણ પ્રભુ! અમૃતનો ઘડો છે આ તો. એવી

વાત દિગંબર સંતો સિવાય ક્યાંય નથી. શ્વેતાંબરમં ભી કલ્પિત બાત હૈ. શાસ્ત્ર બનાયે વો કલ્પિત બનાયે. આ તો ભગવાન ત્રિલોકના નાથની વાણીને સર્વજ્ઞના કેડાયતો આડતિયા થઈને વાત કરે છે. સર્વજ્ઞકે આડતિયા હૈ મુનિ. આડતિયા સમજતે હૈ ન? માલ.... આહાહા! યે સર્વજ્ઞ ભગવાનકા માલ હૈ પ્રત્યક્ષપને, શ્રુતજ્ઞાનીકો પરોક્ષ હૈ. પ્રત્યક્ષપને ઉનકા માલ હૈ, યે પ્રત્યક્ષપને બતાતે હૈ. આહાહા! પ્રભુ! તું પૂર્ણાનંદકા નાથ હૈ ન. યે તેરી પર્યાય જો સમયમે હોની હૈ વો હોગી ઉસ પરસે દ્રષ્ટિ હટા લે. આહાહા! ઇતના સબ હોગા.... ક્યા કહતે હૈ? જો સમયમે પર્યાય સત્ હૈ.... ઉત્પાદ-વ્યયરૂપ સત્ હૈ ન? ઉત્પાદ-વ્યય યે સત્ હૈ. વ્યય અભાવરૂપ હૈ, પણ સત્ હૈ. તીનો સત્ હૈ—ઉત્પાદ સત્ હૈ, વ્યય સત્ હૈ... અભાવ સત્ હૈ, ભાવ સત્ હૈ, ધ્રુવ સત્ હૈ. ઔર (કિસી) સત્ કો કિસીકી અપેક્ષા નહીં. ઐસા ૧૦૧ ગાથામે હૈ. પ્રવચનસારમે આયા હૈ. ઉત્પાદકી અપેક્ષા ધ્રુવકો નહીં, આહાહા! ધ્રુવકી અપેક્ષા ઉત્પાદકો નહીં. આહાહા!

યહાં (કહતે હૈ કિ) જો પરિણામ ઉત્પન્ન હોતા હૈ વહ જીવ હી હૈ. યે નિર્મલ પરિણામ ઉત્પન્ન હુઆ... આહાહા! સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, શાંતિ... કમબદ્ધ પરિણામમે વો પરિણામ ઉત્પન્ન હુઆ. આહાહા! ગજબ વાત હૈ! આ દિગંબર શાસ્ત્ર. સમજે નહીં ને સમજ્યા વિના વાંચ્યા કરે અને દીધે રાખે અને શેઠિયા જેવા પૈસાવાળા માણસ બેઠા હોય તો જય નારાયણ કરે, એને કાંઈ ખબર ન હોય. શેઠ! દાખલો આપું છું. સબ આતે હૈ ન શેઠ. અહીં એક શેઠ છે.... તમારા ઈન્દોરના શેઠ ત્યાંના મુખ્ય. હુકમીચંદજી સુનતે થે. યહાં આ ગયે હૈ. પ્રવચનમંડપ ઉસકે હાથસે ખુલ્લા કિયા. રાજકુમાર ભી આયે થે, વો મકાન બનાયા તબ. હુકમીચંદજી તો સુનકર ઐસે કહતે થે કિ સ્વામીજીકા (કથન) પંડિત લોગોંકો સમજના પડેગા. ઐસા કહતે થે. જરી નરમ માણસ હૈ. રાજકુમારમે ઐસા હૈ નહીં. એ બધી ગરબડ છે. યહાં તો સત્ય હૈ યે સત્ય હૈ.

હુકમીચંદજી તો ઐસે કહતે થે..... પહલે સાધારણ બાત કરતે થે. પહલે જબ આયે થે એકકી સાલમે. પહલે આયે થે એકકી સાલમે, ૩૫ વર્ષ પહલે. પહલે તો જબ સુની ઉપાદાનકી બાત, તો (કહા), મહારાજ તો અભી આયે હૈ ન સ્થાનકવાસીમેસે, તો યે બાત બહુત છંછેડના નહીં, બહુત છંછેડના નહીં, પહલે ઐસે કહતે થે. છંછેડના નહીં ક્યોંકિ..... મેં કીધું, છંછેડો. શેઠ! સબ બાત મેં નિકાલુંગા. કે ઉપાદાન પર્યાય અપનેસે હોતી હૈ, પરસે નહીં. ઢંઢેરો પીટો. અહીં કાંઈ ખાનગી નથી. ઢૂંઢીયામેસે આયે ને.... પછી તો અનુકૂળ કરી નાખ્યું. કેટલી વાર આવ્યા? ત્રણ વાર આવ્યા. પહલી બાર આયે થે એકકી સાલમે, દૂસરી બાર આયે થે ઉદ્ઘાટનકે ટાઈમ પર... દોપહરકો (કહા કિ) ૨૫૦૦૦ સંસ્થાકો દે દો. સંસ્થાકો ૨૫૦૦૦ દે દો. પહલે એકકી સાલમે. ૩૫ સાલ હુએ. પણ આ માર્ગ.... અનુકૂળ બહોત બોલતે થે. પંડિત લોગોંકો ભી સમજના પડેગા. સ્વામીજી કહતે હૈ વો બરાબર સમજે નહીં હૈ ન. આહાહા!

અજીવ નહીં... યે પરિણામ હૈ (વહ) અજીવ નહીં. ઉસકા અર્થ હૈ કિ યે પરિણામમે રાગ ભી નહીં ને અજીવ ભી નહીં. આહાહા! સમજમે આયા? માર્ગ જરી ઝીણો છે પ્રભુ! પકડવા માટે બહુ ધ્યાન રાખવું જોઈએ. બહોત પ્રયત્ન ચાહિયે. આહાહા! દુનિયાને રાજી રાખવા વાત કરે,

રંજન લોકરંજન.... તારણસ્વામી કહતે હૈં ન કિ સારી દુનિયાકા લોકરંજન કરતે હૈં. જનરંજન. યહાં અષ્ટપાહુડમેં આયા હૈ. જનરંજન... લોગોંકો ઠીક કૈસે પડે. અરે! ઠીક ક્યા? (જો) હૈ વહ કહ ન? જનરંજન-દુનિયા રાજી હો, ઐસા કરો, દેશ સેવા કરો, એકબીજાને મદદ કરો, સાધર્મીને મદદ કરો. પણ યહાં કહતે હૈં કિ કોઈ મદદ-ફદદ કર સકતા નહીં. આહાહા! જડકી પર્યાય..... આહાહા! મુનિ-સચ્ચે સંત હૈં (ઉનહેં) આહારપાણી દેતે હૈં, યે આહાર-પાણી દેનેકી ક્રિયા આત્મા કર સકતા નહીં. આહાહા! ઉસ સમય જો વિકલ્પ આયા... ઉસ સમય જ્ઞાની ભી આહાર દેતા હૈ, પણ વિકલ્પસે રહિત નિર્મલ પરિણામકા સ્વામી હૈ વહ. નિર્મલ પરિણામ ઉસસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ. ક્રમબદ્ધસે નિર્મલ પરિણામ ઉત્પન્ન હોતા હૈ. આહાહા! મૈં રાગ ભી નહીં ને મૈં આહાર મુનિકો દેતા હૂં (ઉસ ક્રિયાકા) ભી ધણી-સ્વામી નહીં. આહાહા! બહુ આકરી વાત છે.

આ લોકો આહીં કહે, શ્વેતામ્બરની જાત્રા કરેને આ શેત્રુંજયની. જાત્રા કરીને નીચે ઉતરે ને સાધુને આહાર આપે તો બહોત લાભ હોગા. સાધુ ગમે તેવા હોય એના. સાધુ ક્યાં હતા? શ્વેતામ્બરમેં સાધુ.... ગૃહીત મિથ્યાત્વ હૈ. આહાહા! કુંદકુંદાચાર્યને કહા ન? મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશકમેં આયા ન પંચમ અધ્યાયમેં? અન્ય મતમેં... અન્ય મતમેં ડાલા હૈ. શ્વેતામ્બર, સ્થાનકવાસી સબકો અન્ય મતમેં ડાલા હૈ. દુઃખ લાગે.... પણ સત્ય હૈ વો સત્ય હૈ. તેરે લાભકા કારણ તો યે હૈ. તુજે અનુકૂલ બોલે..... વિપરીત હો જાય, નરક ને નિગોદ મિલેગા. પ્રભુ! યે રંજન કરને જાયેગા, નરક, નિગોદ મિલેગા. આહાહા!

અહીં કહે છે, **જીવ હી હૈ, અજીવ નહીં.** આ અનેકાંત. જીવ ભી હૈ પરિણામકા કર્તા ને અજીવ ભી પરિણામકા કર્તા હૈ (ઐસા હૈ નહીં). આહાહા! ખરેખર તો ક્રમબદ્ધકે નિર્ણયમેં જબ સમ્યગ્દર્શન હુઆ, ઉસ પરિણામકે કાલમેં રાગ હૈ, પણ ઉસ સમય રાગ સંબંધી અપના જ્ઞાન અપનેસે હોતા હૈ. રાગ હૈ તો જ્ઞાન હોતા હૈ ઐસા ભી નહીં હૈ. આહાહા! યે અપને પરિણામકા કર્તા અજીવ નહીં. એટલે ક્યા કહતે હૈં? જો અપનેમેં જ્ઞાતા-દ્રષ્ટાકા પરિણામ હુઆ, તો રાગકો જાના યે ભી નહીં. અપનેકો જાના હૈ પર્યાયમેં (અર્થાત્) રાગ સંબંધીકા જ્ઞાન અપના હૈ ઉસકો જાના હૈ. સમજમેં આયા? રાગ ભી અજીવ હૈ, તો અજીવકા જ્ઞાન યહાં હુઆ હૈ યે ભી વ્યવહાર કહનેમેં આયા હૈ. ઉસ સમયમેં અપની સ્વ-પરપ્રકાશક શક્તિસે અજીવ સંબંધી પરકા જ્ઞાન અપનેસે અપનેમેં હુઆ હૈ, પરકે કારણસે નહીં. રાગકા જ્ઞાન રાગ હૈ તો હુઆ, ઐસા હૈ નહીં. આહાહા! સમજમેં આયા?

અજીવ નહીં... અજીવ પરિણામ નહીં. આહાહા! યે પરિણામકા કર્તા અજીવ નહીં. આહાહા! ભગવાન આત્મા.... યે ક્રમસર કહા (અર્થાત્) જો હોનેકા (હૈ વો) હોગા હી હોગા ઐસા જબ અકર્તાપના હો જાતા હૈ, તબ અકર્તાપનેકા જ્ઞાતા હો જાતા હૈ. જ્ઞાતા હોતે હી દ્રષ્ટિ જ્ઞાન પર જાતી હૈ. આહાહા! યે પરિણામમેં જો રાગકો જાનને(રૂપ) પરિણામ હુઆ તો રાગકે કારણસે જાનના હુઆ ઐસા હૈ નહીં. આહાહા! સમજમેં આયા? રાગકા ભી જ્ઞાન હુઆ ન? ભાવગુણ કહા ન? (પહલે) ભાવગુણકે કારણસે વિકૃતપને (પરિણામ) ષટ્કારકસે હોતે હૈ, પણ (દૂસરે)

ભાવગુણકે કારણસે વિકૃત રહિત ઉસકા પરિણામ હૈ. વો ભાવગુણ, હોનેવાલા હોગા યે દૂસરા (ગુણ) હૈ. એક ભાવગુણ હૈ ઉસમેં (હોનેવાલી) પર્યાય હોગી યે દૂસરા (ગુણ) હૈ અને એક ભાવ(ગુણકા કાર્ય) વિકૃતિ રહિત ભાવ હૈ. દો ભાવગુણ હૈં ૪૭ (શક્તિ)મેં. સમજમેં આયા? તો દૂસરા ભાવ(ગુણ) એસા હૈ કિ દ્રષ્ટિ જબ દ્રવ્ય ઉપર ગઈ ને કમબદ્ધકા નિર્ણય હુઆ, તો રાગ હૈ તો રાગકા જ્ઞાન હુઆ એસા હૈ નહીં. રાગકા તો કર્તા(પના) આતા નહીં, પણ રાગકા જ્ઞાન હુઆ એસા ભી વ્યવહાર હૈ. યે અપને સ્વ-પરપ્રકાશકકા જ્ઞાન અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ, યે રાગસે ને અજીવસે નહીં. વિશેષ કર્હેંગેં.

(પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ)

શ્રાવણ સુદ ૧, મંગળવાર, તા. ૨૪-૭-૧૯૭૯
ગાથા-૩૦૮-૩૧૧, પ્રવચન - ૪

યે ૩૦૮ સે ૩૧૧ (ગાથા) હૈ. પહેલી લીટી ચાલી છે. ત્રીન દિન ચલી, આજ ચૌથા દિન હૈ. ક્યા કહતે હૈં? પ્રથમ... મુખ્ય બાત તો યહ હૈ કિ.... અમૃતચંદ્રાચાર્ય એસે કહતે હૈં... તાવત્ શબ્દ પડા હૈ. મુખ્ય બાત યહ હૈ કિ **જીવ ક્રમબદ્ધ એસે**... જીવ હૈ (ઉસકી) ક્રમબદ્ધપર્યાય હોતી હૈ. વો પરસોં નહીં કહા થા? કિ આત્મામેં ક્રમવર્તી ને અક્રમવર્તી ગુણ હૈ. યે કલ નહીં આયા થા. આત્મા જો વસ્તુ હૈ, ઉસમેં એક ક્રમવર્તી અને અક્રમવર્તી નામકા ગુણ હૈ. જબ ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય કરતે હૈં કિ જો સમયમેં જો પર્યાય હોનેવાલી (હૈ વો) ક્રમસર હોગી, આગે-પીછે નહીં. પરસે નહીં, આગે-પીછે નહીં. આહાહા! તો ઉસમેં પુરુષાર્થ કહાં રહા? વો કહતે હૈં. ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય કરતે હી પર્યાયકા લક્ષ છૂટ જાતા હૈ ઓર જ્ઞાયકકા લક્ષ હોતા હૈ, તબ ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય (સચ્યા) હોતા હૈ. ક્યોંકિ ક્રમબદ્ધ પર્યાયમેં હૈ. દ્રવ્યમેં કાંઈ ક્રમબદ્ધ હૈ નહીં. દ્રવ્યમેં ક્રમસર હોના ઓર અક્રમ હોના એસા ગુણ હૈ. સમજમેં આયા ?

કલ તો થોડી યે બાત કી થી કિ ઉતવી ગાથામેં એસા કહા હૈ કિ ક્રમ અને અક્રમ—દોનોં પર્યાયમેં હૈં. કહા થા? ક્યા? યે ક્રમ ને અક્રમ દૂસરી ચીજ હૈ. ક્રમ નામ એક સમયમેં એક ગતિ(કી પર્યાય) હોતી હૈ, દૂસરે કાલમેં દૂસરી ગતિ(કી પર્યાય હોતી હૈ), તો યે ગતિ ક્રમસર હૈ. પણ આત્મામેં યોગ, લેશ્યા, કષાય એક સમયમેં હૈં તો વો અક્રમ કહનેમેં આતા હૈ. પર્યાય અક્રમસર હોતી હૈ એસા હૈ નહીં, પર્યાય તો ક્રમબદ્ધ હી હોતી હૈ. આહાહા! પણ વો ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય કરને જાતે હૈં વહાં પર્યાય ઉપર લક્ષ નહીં રહતા. આહાહા! જ્ઞાયક સર્વજ્ઞસ્વભાવી મેં હૂં.. સર્વજ્ઞસ્વભાવી હૂં. ‘સર્વજ્ઞ’ યે પ્રવચનસારમેં કહા હૈ કિ ‘અસાધારણ જ્ઞાનકો કારણ ગ્રહકર’ એસા સંસ્કૃત પાઠ હૈ. (ગાથા ૨૧).

જો અસાધારણ નામ સર્વજ્ઞસ્વભાવ આત્માકા હૈ યે અસાધારણ ગુણ હૈ, ઉસકો ‘કારણપને ગ્રહકર’ એસા પાઠ હૈ પ્રવચનસારમેં. અહીં તો યાદ આવે એ આવે... પાર ન મળે વસ્તુનો..... આહાહા! એસી ટીકા હૈ સંસ્કૃતમેં. ‘જ્ઞાનકો કારણપને ગ્રહકર..’ ઉસકા અર્થ કિ જબ ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય કરતે હૈં તો સર્વજ્ઞસ્વભાવકા કારણ ગ્રહણ કરકે ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય હોતા હૈ. અને સર્વજ્ઞસ્વભાવ જો અંદરમેં હૈ..... ઝીણી વાત છે પ્રભુ! વીતરાગ માર્ગ કોઈ અલૌકિક હૈ. આહાહા! એમાં આ દિગંબર સંતોની વાણી ક્યાંય છે નહીં. પણ ગંભીર બહોત હૈ. એક-એક શબ્દ ને એક-એક પદમેં ગંભીરતા બહોત હૈ. કહતે હૈં કિ (હર એક) સમયમેં ક્રમબદ્ધ હોતા હૈ તો હમારા (ઉસમેં) પુરુષાર્થ કહાં રહા ?

વો કહા થા ૭૨કી સાલમેં. ૭૨કી સાલમેં. ૬૩ વર્ષ હુએ. ઉસ વક્ત ચર્યા હુઈ થી સંપ્રદાયમેં. ઉસમેં થે ન હમ તો. હમ તો સંપ્રદાયમેં આયે નહીં. હમ તો અંતરમેં સત્ય

(लगेगा) वो लेंगे. ऐसा प्रश्न उठा ७२में कि केवलज्ञानीने देभा ऐसा होगा. अपने क्या पुरुषार्थ कर सके? भगवानने जब देभा (होगा) तब पुरुषार्थ होगा. हम पुरुषार्थ कैसे कर सके? ऐसा प्रश्न दो वर्ष यथा (संवत्) ७० और ७१. नयी नयी दीक्षा थी. २३-२४ वर्षमें दीक्षा ली थी. दोढ वर्ष पछी, २५ वर्षकी उमरमें ये यर्था प्रगट की. तब तक बोले नहीं हम. सुनते थे. अक गुरुभाई था वो वारंवार ऐसा कडा करे. मैंने ऐसा कडा... भाईने बताव्युं हतुं त्यां रामञ्जुभाईने. सरवा. विंछीयाथी पाणियाद जता सरवा छे. ७२नी वात छे. ७२. ६३ वर्ष हुअे. ६० और ३. तुम्हारे जन्म पडले. ४४ + १८ वर्ष हुअे.

ऐसा प्रश्न निकला तो कडा, प्रभु! तुम कडते हो वो बात मुजको नहीं बैठती. क्यों? केवलीने देभा ऐसा होगा, एतनी बात तो बराबर है. पण पुरुषार्थ क्या करे? तो हम तो कडते हैं कि केवली जगतमें हैं... ईस जगतमें अक समयकी ज्ञानकी पर्यायमें तीन काल तीन लोक जाननेवाले हैं जैसे अनंत सिद्ध हैं, लाभो केवली हैं, मडाविदेडमें वीस तीर्थकर हैं. केवलज्ञानी हैं, अक समयमें तीन काल तीन लोकको जाननेवाली पर्यायकी सत्ता है, तो ईस सत्ताका स्वीकार है पडले? पीछे उसने देभा ऐसा होगा. ये ७२की बात है. ६३ वर्ष पडलेकी. पूर्वका संस्कार था न.

अरेअर ये बात तो ८० गाथामें चलती है. ८०-८१-८२ गाथामें प्रवचनसारमें. ये (प्रवचनसार) तो छथमें भी नहीं आया था ७२में. ७८में (छथमें) आया. पण बात वडी अंदरसे आयी. ८०-८१-८२ गाथा है न प्रवचनसार. **जो जाणदि अरिहंतं दवत्तगुणत्तपज्जयत्तेहिं...** जो कोई अरिहंतके द्रव्य-गुण-पर्याय जाने **सो जाणदि अप्पाणं...** अरिहंतके द्रव्य-गुण-पर्याय तो परद्रव्य है. परद्रव्यको जानना.... यहां तो कडा है कि परद्रव्यके द्रव्य-गुण-पर्याय जानना ये तो विकल्प है. अरे! ये तो विकल्प है, पण अपने आत्माके द्रव्य-गुण-पर्याय—तीनका विचार करना वो भी विकल्प है. (परम) आवश्यक अधिकार, नियमसार. सब आधार देने जावे तो देर लगे. नियमसार, आवश्यक अधिकारमें ऐसा लिया है कि भगवानके द्रव्य-गुण-पर्याय तो परद्रव्य है. भगवान तो जैसे कडते हैं कि परद्रव्यका विचार करेगा तो तेरी दूर्गति होगी. भोक्षपाहुंडमें १६मी गाथामें ऐसा कडा.

भगवानने जैसे कडा, कुंदकुंदाचार्यने जैसे कडा कि हमारा लक्ष करेगा तो तुजे राग होगा और तेरी दूर्गति नाम यैतन्यकी गति नहीं होगी. यहां तो जैसे कडा, **जो जाणदि अरिहंतं दवत्तगुणत्तपज्जयत्तेहिं, सो जाणदि अप्पाणं....** ऐसा क्यों कडा? वो तो निमित्तसे कथन किया. कि सर्वज्ञकी पर्याय अक समयमें पूर्ण त्रिकाल (जानती) है, तो ये पर्याय निकली कहांसे? वो सर्वज्ञशक्तिमेंसे निकली है. सर्वज्ञ जो गुण है न अंदर? ४७ शक्तिमां छे. ये सर्वज्ञ(गुण)मेंसे वो सर्वज्ञ पर्याय निकली है. अरिहंतके द्रव्य-गुण ने पर्यायका निर्णय करने जाते हैं, तो अपने द्रव्यमें सर्वज्ञशक्ति है उसका निर्णय होता है, तब उसको कमबद्ध ने अरिहंतके द्रव्य-गुण-पर्याय व्यवहारसे जाननेमें आये. सूक्ष्म बात है भगवान!

ક્રમબદ્ધ હોતા (હૈ અર્થાત્) જો સમયમે જો પર્યાય હોનેવાલી (હૈ વો) હોગી. આગે-પીછે નહીં, પરસે તો નહીં, પરદ્રવ્યસે તો નહીં. નિશ્ચયસે તો યહાં યહાં લિયા હૈ કિ ક્રમબદ્ધકા જબ નિર્ણય હોતા હૈ તો અરિહંતકે કેવલજ્ઞાનકા તો નિર્ણય ઉસકો હુઆ, વો તો પર હૈ, પણ અપના નિર્ણય હુઆ કિ મૈં સર્વજ્ઞસ્વભાવી હૂં. આહાહા! મેરી ચીજ હી સર્વજ્ઞસ્વભાવી હૈ. અને સર્વજ્ઞસ્વભાવ ન હો તો પર્યાયમે સર્વજ્ઞપના આયેગા કહાંસે? સમજમે આયા? તો સર્વજ્ઞસ્વભાવકા જબ નિર્ણય કરતે હૈં તબ ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય આ ગયા, તબ ઉસકો પુરુષાર્થ આ ગયા. કેવલીને દેખા ઐસા હોગા, તો પહલે કેવલીકી શ્રદ્ધા (હૈ)? અને કેવલીકી શ્રદ્ધાસે પહલે અપના સર્વજ્ઞસ્વભાવ હૈ ઉસકી શ્રદ્ધા (હૈ)? આહાહા! ઝીણી વાત છે ભાઈ! આ તો પ્રભુના વિરહ પડ્યા ને આવી પડ્યા બાપા! આહાહા! આ વાત ક્યાંથી ક્યારે કઈ આવે છે? એ પણ.... અંતરથી આવે છે. તૈયાર ગોખી રાખી છે એમ નથી. કલ ક્યા આયા થા ઉસકા ભી ખ્યાલ નહીં હૈ. કલ આયા થા વ્યાખ્યાનમે વો સારી જીંદગીમે નહીં કહા ઐસા આયા થા. આહાહા! તબ ક્યા આયા થા યે ભી (યાદ નહીં). (શ્રોતા: અંતર સે આતી હૈ...) આહાહા! અંદરસે આતી હૈ બાત.

યહાં કહતે હૈં કિ ક્રમવર્તી ને અક્રમવર્તી નામકા અંદર ગુણ હૈ, તો સર્વજ્ઞસ્વભાવકા જબ નિર્ણય કરતે હૈં તબ દ્રવ્યકા નિર્ણય કરનેમે ક્રમવર્તી ને અક્રમવર્તી નામકે ગુણકા નિર્ણય ભી સાથમે આ ગયા. થોડી ઝીણી વાત છે ભાઈ! સમજમે આયા? જૈસે સર્વજ્ઞ જગતમે હૈં (ઔર) ઉન્હોને દેખા ઐસા હોગા, તો યે સર્વજ્ઞપર્યાય આપી કહાંસે? વો સર્વજ્ઞશક્તિમેસે આપી. **અપ્પાણં જાણહિ..** હૈ ન? મૈં ભી સર્વજ્ઞશક્તિવાન હૂં, મેરા સ્વભાવ હી સર્વજ્ઞસ્વભાવ હૈ. કોઈ એક ચીજકા કરના વો તો હૈ નહીં, પણ ઉસકો જાને બિના રહે ઐસા (સ્વભાવ) નહીં. તીન કાલ, તીન લોકકે દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાય હૈં યે એક પર્યાયમે જાનનેકી મેરી તાકાત હૈ, યે પર્યાય સર્વજ્ઞસ્વભાવમેસે આતી હૈ. કપૂરચંદજી! બહુ ઝીણી વાત છે ભગવાન! આહાહા!

તો ઐસા જબ નિર્ણય કરને જાતે હૈં, તો યે ક્રમવર્તી-ક્રમબદ્ધમે જો સમયમે જો પર્યાય હોનેવાલી હૈ (વો હોગી).... ઉસે તો ન બૈઠી. બડી ચર્ચા હુઈ થી વર્ણીજીકે સાથ. ૧૩કી સાલ. યે બાત ન બૈઠી. (ઉન્હોને કહા), એક પીછે એક હોગી, પણ યહી હોગી ઐસા નહીં. અહીં કીધું કે જો (હોનેવાલી હૈ) વહી હોગી. આગે-પીછેકા કોઈ પ્રશ્ન હી નહીં, ઈસકે પીછે યહી આયેગી ઐસા હી હૈ. (ઉનકા કહના થા કિ એકકે પીછે દૂસરી) આયેગી, પણ ઈસકે પીછે યહી આયેગી ઐસા નહીં. કીધું, નહીં, ઈસકે પીછે યહી આયેગી ઐસા નિયમ હૈ. યે તો ૧૩કી સાલકી બાત હૈ. તુમ થે કિ નહીં? નહીં થે. આહાહા!

યહાં કહતે હૈં કિ **ક્રમબદ્ધ એસે અપને પરિણામોસે... અપને પરિણામોસે...** આહાહા! એક બાજુ ઐસે કહે કિ પર્યાય દ્રવ્યમે હૈ નહીં ઔર દ્રવ્ય પર્યાયમે આતા નહીં. સમજમે આયા? આહાહા! ક્યોંકિ દો ચીજ હૈ, અસ્તિત્વ હૈ. પર્યાયકા અસ્તિત્વ હૈ, દ્રવ્યકા અસ્તિત્વ હૈ. અસ્તિત્વકો હેતુ નહીં હોતા. હૈ, ઉસકા હેતુ નહીં. યાહે તો દ્રવ્ય હો, યાહે તો ગુણ હો, યાહે તો પર્યાય હો, હૈ સત્.... બંધ અધિકારમે હૈ સમયસારમે. અહેતુક. પર્યાય અહેતુક હૈ. યે તો ઠીક,

પણ કમબદ્ધકા નિર્ણય કરનેસે જો પર્યાય ઉત્પન્ન હુઈ—દ્રવ્યકા લક્ષ (કરનેસે) જો પર્યાય ઉત્પન્ન હુઈ—નિશ્ચયસે યે પર્યાયકો દ્રવ્યકી-ધ્રુવકી ભી અપેક્ષા નહીં. ક્યોંકિ જો પર્યાય હૈ યે સત્ હૈ. સત્ કો હેતુ નહીં. આહાહા! ઉસકા-ધ્રુવકા હેતુ નહીં ઉસકો (-પર્યાયકો). બહુ ઝીણી વાત છે. આહાહા!

તો યે પરિણામ અપનેસે.... એક બાજુ એસા કહે કિ ઉસ પરિણામકો ધ્રુવકી અપેક્ષા નહીં હૈ. યહાં કહે કિ કમબદ્ધ અપને પરિણામોસે ઉત્પન્ન હોતા.... સમજમે આયા? દ્રવ્યકી-જ્ઞાયકકી દ્રષ્ટિ હુઈ તો જો નિર્મલ પરિણામ ઉત્પન્ન હુઆ, વિકારકી યહાં બાત નહીં. વિકાર પરિણામમે આતા હૈ.... વો કલ કહા થા. ભાવ નામકા એક ગુણ હૈ આત્મામે.... ભાવ નામકે દો ગુણ હૈ. આત્મામે ભાવ નામકે દો ગુણ હૈ. ૪૭ શક્તિમે હૈ. એક ભાવગુણકા એસા અર્થ હૈ કિ જો સમયમે જો પર્યાય હોનેવાલી હૈ યે ભાવગુણકે કારણસે હોગી. (ભાવ)ગુણકે કારણસે હોગી. યે ગુણકા અનંત ગુણમે રૂપ હૈ, તો અનંત ગુણમે ભી જો સમયમે જો પર્યાય હોગી વહ ભાવગુણકે કારણસે (હોગી) ઔર ભાવગુણકા અનંત ગુણમે રૂપ હૈ વહ અનંત ગુણકે (અપને) કારણસે હૈ. આહાહા! જો સમયમે જો પર્યાય અનંત ગુણકી હોનેવાલી હૈ....

યહાં યે શબ્દ હૈ કિ **અપને પરિણામોસે...** ‘પરિણામસે’ એસે નહીં કહા, ‘પરિણામોસે’. અનંત લિયે હૈ. હૈ? બહુવચન હૈ. પહલી લીટીમે. આ તો ગંભીર વાત બાપુ! દિગંબર સંતોની વાત કોઈ અલૌકિક છે. યહાં તો ‘કમબદ્ધ’ એક શબ્દ લિયા હૈ.

શ્રોતા : કમબદ્ધ શબ્દ જ અલૌકિક છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : અલૌકિક હૈ. આહાહા! અને કમબદ્ધકા જિસકો નિર્ણય હુઆ, ઉસકો સર્વજ્ઞસ્વભાવી પ્રભુકા નિર્ણય હુઆ. મૈને તો ઉસ વક્ત હી કહા થા ૭૨કી સાલમે. વો કહે કિ ભગવાનને દેખા તબ ભવ હોગા, ઈતને ભવ હોંગે. સુનો! બાહરસે કહતે થે. ગુરુ તો સુનતે થે.. ગુરુ સુનતે થે. ગુરુ બોલતે નહીં થે. ગુરુભાઈ થા વો કડક થા, બહુ આકરા કષાયી.

કહા, ભગવાનકા જ્ઞાન (હુઆ) ઔર અપને સર્વજ્ઞસ્વભાવકા નિર્ણય હુઆ, ઉસકે કેવલજ્ઞાનીને ભવ દેખે હી નહીં હૈ. સમજમે આયા? ભવ હૈ હી નહીં. દો-ચાર ભવ હો, કદાચિત્ એક-દો હો, વહ જ્ઞાનકા જ્ઞેય હૈ. ૭૨મે કહા થા. ૬૩ વર્ષ પહલે. વહાંકી (-મહાવિદેહકી) બાત થી ન. ભગવાન ત્રણ લોકના નાથ પાસે હતા. યે તો (પીડા) સહન નહીં હુઈ તો જન્મ (લેકર) આ ગયે હૈ. વહાં કહા કિ સર્વજ્ઞ જગતમે હૈ એસી સત્તાકા જબ સ્વીકાર કરને જાતા હૈ તો ઉસકા લક્ષ પર્યાય ઉપર નહીં રહતા, ઉસકા લક્ષ ગુણ-ગુણી ભેદ ઉપર નહીં રહતા, ઉસકા લક્ષ દ્રવ્ય ઉપર જાતા હૈ—અભેદ પર જાતા હૈ તબ કમબદ્ધકા નિર્ણય સચ્યા હોતા હૈ. તો કેવલજ્ઞાનીને દેખા (એસા) હોગા (એસી) કેવલજ્ઞાનકી સત્તાકા સ્વીકાર કિયા (ઔર) અપની સત્તાકા સ્વીકાર કિયા, વહાં પુરુષાર્થ આ ગયા. સમજમે આ ગયા? આહાહા! ઝીણી વાત છે ભાઈ! દૂસરી બાત. યે કમ ને અકમ ગુણ હૈ ઉસમે તો કમસર—કમબદ્ધ હી પર્યાય હોગી. યે ગુણકા ધરનેવાલા ગુણી પ્રભુ હૈ, ઉસ ગુણીકી જબ દ્રષ્ટિ હોતી હૈ તો કમવર્તી ગુણકે કારણસે જો કમબદ્ધ આનેવાલી

પર્યાય હૈ વો હી હોગી. સમજમે આયા? ઝીણું પડે થોડું, પણ ધીમેથી પચાવવું. ભાઈ! ઝીણું પડે થોડું.

પીછે દૂસરી બાત. પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ યાની એક પરિણામ નહીં હૈ. આજે સવારમાં પ્રશ્ન કર્યો હતો કોઈ ભાઈએ. એક સમયમે એક હી પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ? કીધું, એક ગુણકી એક, પણ (સબ મિલકર) અનંતી. ‘પરિણામોં’ લિયા હૈ ન? તો અનંત ગુણોંકે પરિણામ ઉત્પન્ન હોતે હૈ એક સમયમે. દ્રવ્યમે અનંત ગુણ હૈ ઐર દ્રવ્યકી જબ દ્રષ્ટિ હુઈ તો અનંત ગુણ જિતની સંખ્યામે હૈ કિ પાર નહીં. આહાહા! આકાશના પ્રદેશનો અંત નથી. અલોકકા અંત કહાં આયેગા? કહીં અંત નહીં. અંત કહાં? લોકકા અંત હૈ, અલોકકા અંત કહાં? દસો દિશામે આકાશ કહાં પૂરા હુઆ? કહીં અંત નહીં.. અંત નહીં.. અંત નહીં.. અંત નહીં.. યે ક્યા હૈ? આહાહા! ભાઈ! એકવાર નાસ્તિક વિચાર કરે તો ઉસે અસ્તિકી શ્રદ્ધા હો જાતી હૈ. કિ આકાશકે પીછે ક્યા હૈ?

એકવાર વાત ચાલી હતી. ઓલા જામનગરના દીવાન હતાને. દીવાન મહેરબાનજી. એની દીકરો હતો, એ મારી પાસે આવ્યો હતો ૮૧માં. ૮૧માં અહીં આવવું હતુંને ત્યારે. એ અને એક ડોક્ટર. બેય આવ્યા હતા. ભઈ! જુઓ! ધુવાણ ગામ હૈ. ઈતના વિચાર તો કરો, દૂસરા બાજુમે રખો. યે (આકાશ) ચીજ હૈ વહ કહા તક હૈ? અનંત.. અનંત.. અનંત.. અનંત.. જોજન આગે જાયે. યે ચીજ અનંત.. અનંત.. અનંત.. જોજનમે નહીં તો પીછે ક્યા હૈ? અને પીછે હૈ તો ઉસકા અંત કહાં? આહાહા! અંદર માથું ફરી જાય એવું છે. માથું એટલે દ્રષ્ટિ. આકાશકે પ્રદેશકા અંત કહા? છેલ્લો છેડો. છેલ્લા આકાશકા પ્રદેશ કહાં? ‘છેલ્લા’કો ક્યા કહતે હૈ? લોકકે બાહર આખિરકા આકાશકા પ્રદેશ કહાં? આખરી હૈ હી નહીં. જિતને પ્રદેશ હૈ ઉસસે અનંત ગુને તો એક આત્મામે ગુણ હૈ. આહાહા! યે અનંત ગુણકે પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ, એસે કહા. એક ગુણકી પર્યાય નહીં. આહાહા!

શ્રદ્ધાકી પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ, આનંદકી પર્યાય હોતી હૈ, અરે! જિતને અનંત ગુણ હૈ ઉન સબકે વ્યક્ત-પ્રગટ પરિણામ ઉત્પન્ન હોતે હૈ. આહાહા! સમજમે આયા? જિતની ગુણકી સંખ્યા હૈ... દ્રવ્ય ઉપર દ્રષ્ટિ જાનેસે, જિતને ગુણ હૈ સંખ્યામે ઉન સબ ગુણકા એક અંશ વ્યક્ત-પ્રગટ હોતા હૈ. સમ્યગ્દર્શનમે અકેલા સમ્યગ્દર્શન હોતા હૈ એસા નહીં. સમ્યગ્દર્શનકી પર્યાયમે આનંદકા અંશ, વીર્યકા અંશ... જો આત્મામે વીર્ય ગુણ હૈ, યે વીર્યગુણકા કાર્ય યહ હૈ કિ સ્વરૂપકી રચના કરના. શુભ ને અશુભ રાગકી રચના કરના યે વીર્યગુણકા કાર્ય નહીં. સમજમે આયા? અપનેમે એક વીર્યગુણ હૈ-પુરુષાર્થ નામકા એક ગુણ હૈ. યે ગુણકા કાર્ય ક્યા? એ ૪૭ શક્તિમાં છે. સ્વરૂપની રચના. જબ દ્રવ્યકી અંતર્મુખ દ્રષ્ટિ હુઈ તો જિતને અનંત ગુણ હૈ ઉનકી પ્રગટ અવસ્થાકી રચના કરતા હૈ યે વીર્યકા કાર્ય હૈ. આહાહા! પુરુષાર્થસે હોતા હૈ એસે કહના હૈ. યે પર્યાય ભી ક્રમબદ્ધમે આતી હૈ, પણ પુરુષાર્થસે હોતી હૈ. સમજમે આયા?

વીર્યગુણ હૈ ન અંદર? વીર્યગુણ અનંતી પર્યાયકી રચના કરતા હૈ, તો પુરુષાર્થ આયા કિ નહીં? વો સમય જો રાગ આયા હૈ.... યે આત્મામેં એસા એક ભાવગુણ હૈ કિ ષટ્કારકરૂપસે વિકૃત પરિણતિ હોતી હૈ ઉસસે રહિત હોના એસા ભાવગુણ હૈ. ૪૭ ગુણમેં હૈ. આહાહા! આવી વાતું હવે આમાં... ષટ્કારકરૂપસે વિકૃતિ હોતી હૈ પર્યાયમેં, ઉસ પર્યાયસે રહિત... ભાવ નામકા ગુણ હૈ તો (વિકારસે) રહિતપને ઉસકા પરિણમન હોતા હૈ, સહિતપને નહીં. યે કમબદ્ધકા નિર્ણય કરનેમેં દ્રવ્યકા નિર્ણય હોતા હૈ, તો દ્રવ્યમેં એક એસા વીર્યગુણ હૈ કિ જો નિર્મલસ્વરૂપકી રચના કરે. રાગકી (રચના) કરે એસા ઉસમેં હૈ હી નહીં. આહાહા! હા, રાગ આતા હૈ, તો રાગ સંબંધી યહાં જ્ઞાન કરતી હૈ જ્ઞાન(પર્યાય). યે રાગ હૈ તો ઉસકા જ્ઞાન કરતા હૈ એસા ભી નહીં. યે જ્ઞાનકી પર્યાય સ્વકા જ્ઞાન ઔર પરકા જ્ઞાન કરતી હૈ. પર હૈ તો પરકા જ્ઞાન કરતી હૈ એસા ભી નહીં. યે જ્ઞાનકી પર્યાય અપને સ્વ-પરપ્રકાશક સામર્થ્યસે પ્રગટ હોતી હૈ. રાગ હો, પણ રાગ હૈ તો યહાં રાગકા જ્ઞાન હુઆ એસા હૈ નહીં.

અપને જ્ઞાનકી પર્યાયમેં સ્વ-પરપ્રકાશકી તાકાત હોનેસે.... અનંતી પર્યાયમેં દરેક પર્યાયમેં વીર્યકી રચના હૈ. આહાહા! યે અનંત પરિણામ અપને પુરુષાર્થસે પ્રગટ હોતે હૈ ઔર જો પરિણામોસે (દ્રવ્ય) ઉત્પન્ન હોતા હૈ વે નિર્મલ હૈ. મલિનકી બાત યહાં હૈ નહીં. આહાહા! અને જો સમયમેં જો રાગ હૈ ઉસ સંબંધીકા જ્ઞાન અપનેસે અપને કારણસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ. રાગ હૈ તો રાગકા જ્ઞાન હોતા હૈ એસા ભી નહીં. એસા કહા ન? **અપને પરિણામોસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ...** રાગ યે અપના પરિણામ હૈ નહીં. આહાહા! રાગ, દયા, દાન આદિ અપને સ્વભાવકા પરિણમન હૈ નહીં. ક્યો? કિ આત્મામેં જિતને ગુણ હૈ ઉસમેં વિકૃતિ કર સકે એસા કોઈ ગુણ નહીં. અનંત ગુણ પવિત્રતાકી પરિણતિ કર સકે એસે ગુણ હૈ. વિકૃતિ કર સકે એસા કોઈ ગુણ હી નહીં અનંતમેં. આહાહા! વિકૃતિ તો હોતી હૈ, યે પર્યાયદ્રષ્ટિસે નિમિત્તકે વશ હોકર હોતી હૈ. ઉસકા ભી જ્ઞાનીકો.... કમબદ્ધકા જબ નિર્ણય હુઆ તબ રાગકા જ્ઞાન, રાગ હુઆ તો રાગ સંબંધી જ્ઞાન હુઆ એસા ભી નહીં હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા?

ક્રમબદ્ધ એસે અપને પરિણામોસે... દેખો! અનંત અપને નિર્મલ પરિણામોસે.... જિતને ગુણ હૈ ઉતની અનંત પર્યાય આયી. એક ગુણકી એક, પણ અનંત ગુણકી અનંત પર્યાય એક સમયમેં હુઈ. સમ્યગ્દર્શન જહાં હુઆ, કમબદ્ધકા નિર્ણય હુઆ, સર્વજ્ઞગુણકા નિર્ણય હુઆ, સર્વદર્શી, સર્વજ્ઞગુણકા ધરનેવાલા દ્રવ્યકા નિર્ણય હુઆ, તો અનંત અનંત જિતને ગુણ હૈ સબમેં નિર્મલપને પરિણામ ઉત્પન્ન હોતે હૈ. આહાહા! ઝીણું બહુ ભાઈ! સમજાય એટલું સમજવું બાપુ! આ તો પરમાત્મા ત્રણ લોકના નાથ એના ઘરની વાતું છે. એના પેટની વાતું છે આ તો. આહાહા!

શ્રોતા : રચના કરતા હૈ તો પુરુષાર્થ સિદ્ધ હો ગયા.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : પુરુષાર્થ હૈ સાથમેં. પુરુષાર્થ બિના કોઈ પર્યાય હી હોતી નહીં. ક્યોંકિ વીર્યગુણ જો હૈ, ઉસ વીર્યગુણકા અનંત ગુણમેં રૂપ હૈ. તો અનંત ગુણમેં ભી વીર્યશક્તિ.. વીર્ય નામકી શક્તિકા રૂપ હૈ. જબ દ્રવ્ય ઉપર દ્રષ્ટિ હુઈ, તો અનંત ગુણમેં વીર્યસે પર્યાય પ્રગટ

હોતી છે. ભગવાનને દેખા એસા હોગા એસા નિર્ણય જબ હુઆ, તબ અપનેમેં અનંતી પર્યાય પુરુષાર્થસે ઉત્પન્ન હોતી છે. આહાહા! ડાહ્યાભાઈ!

બીજી વાત. યે **પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ...** પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ ઉસ વક્ત રાગ, અજીવ આદિ સારી બાહ્ય ચીજ હો, પણ ઉસ સંબંધીકા અપના જ્ઞાન અપનેસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ. યે ચીજકો દેખતે હૈં યા ચીજકો જાનતે હૈં એસા નહીં. પરચીજકો દેખતા-જાનતા હૈ એસા હૈ નહીં, યે તો અપનેકો હી દેખતા-જાનતા હૈ. ક્યોંકિ પરમેં ઔર અપની પર્યાયમેં અત્યંત અભાવ હૈ. દોનોંમેં અત્યંત અભાવ હૈ, તો યે પર્યાય ઉસકો દેખતી હૈ યહ કહના તો વ્યવહારસે કથન હૈ, અસદ્ભૂત વ્યવહારનયકા કથન હૈ. ઉસ સંબંધી... લોકાલોક ને અપને દ્રવ્ય સંબંધી જો અપની (જ્ઞાન)પર્યાય ઉત્પન્ન હુઈ, યે અપને સામર્થ્યસે અપને કારણસે ઉત્પન્ન હુઈ હૈ. લોકાલોક હૈ તો ઉત્પન્ન હુઈ એસા ભી નહીં હૈ. આહાહા! હવે આટલે બધે જાવું કઠણ પડે બાપુ! પણ માર્ગ તો આ છે. આહાહા!

અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ... દૂસરેકે પરિણામકો જીવ ન કહા. પર્યાય દ્રવ્યમેં જાતી નહીં ઔર દ્રવ્ય પર્યાયમેં આતા નહીં. યહાં યે કહા કિ પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ જીવદ્રવ્ય હી હૈ. સમજમેં આયા? યે અનંત ગુણકા પરિણામન... આહાહા! જહાં ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય કરને જાતે હૈં તો જ્ઞાયકસ્વભાવ પર.... ‘અકર્તાપના..’ ઉપર યે શબ્દ હૈ. જુઓ! ઉપર. **આત્માકા અકર્તૃત્વ દ્રષ્ટાંતપૂર્વક કહતે હૈ..** અકર્તૃત્વ (શબ્દ) હૈ ગાથા ઉપર. અકર્તૃત્વ સિદ્ધ કરના હૈ. ક્રમબદ્ધમેં પરકી પર્યાયકા કર્તાપના હૈ નહીં, જ્ઞાતાપના સિદ્ધ કરના હૈ. અકર્તૃત્વ સિદ્ધ કરના હૈ ઉસકા અર્થ, અસ્તિસે જ્ઞાતાપના સિદ્ધ કરના હૈ. આહાહા! જ્ઞાતાપના જો સિદ્ધ હુઆ, તબ રાગકા ભી કર્તા નહીં ઔર રાગસે જ્ઞાન હોતા હૈ એસા ભી નહીં. આહાહા! આવી વાત છે ભાઈ! સમજમેં આયા?

યે અનંત શુદ્ધ પરિણામોંસે... **અપને પરિણામોંસે** એસા શબ્દ કહા ન? પરકા પરિણામ નહીં, રાગકા ભી નહીં. **અપને પરિણામોંસે...** અપને ગુણ અનંત હૈં ઉસકી પવિત્ર પરિણતિ હો યે અપને પરિણામ હૈં. વ્યવહાર રત્નત્રય હૈ યે અપના પરિણામ નહીં અને વ્યવહાર રત્નત્રય હૈ તબ ઉસકા જ્ઞાન યહાં હુઆ, યે વ્યવહારકા રાગ હૈ તો યહાં (જ્ઞાન) હુઆ એસા ભી નહીં. અપને જ્ઞાનકી પર્યાય ઇતની સામર્થ્યવાલી હૈ કિ પરકી અપેક્ષા રખે બિના સ્વ-પરકો જાનનેકા પરિણામન અપનેસે હોતા હૈ. ઝીણી વાતું બહુ બાપુ! આહાહા!

અપને પરિણામોંસે... આહાહા! એક કોર કહે કિ પર્યાય દ્રવ્યકી નહીં. આહાહા! પર્યાય પર્યાયકી હૈ. ન્યાયગ્રંથમેં ભી આતા હૈ. આપ્તમીમાંસા. ધર્મા ને ધર્મ—દો ભિન્ન હૈં. ધર્મા (હૈ વહ) ધર્મ નહીં અને ધર્મ (હૈ વહ) ધર્મા નહીં. આહાહા! આપ્તમીમાંસા ન્યાયગ્રંથ હૈ, ઉસમેં ભી એસા આયા હૈ. હૈ યે પરિણામ હી જીવ હૈ. આહાહા! હૈ? બાપુ! વીતરાગમાર્ગ એ કંઈ હળદરના ગાંઠે ગાંધી થઈ જાય એવું નથી. યે તો બડી ગંભીર ચીજ હૈ. આહાહા! થોડા શાસ્ત્ર

પઢા-ભણ્યા એટલે જ્ઞાન હો ગયા, એસા હૈ નહીં ભાઈ! ભગવાન આત્માકા જ્ઞાન હો તો (સરચ્યા) જ્ઞાન હોતા હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા?

અપને પરિણામોંસે... એક વાત. 'પરિણામોંસે' (કહનેમેં) અનંત પરિણામ લિયે. બહુવચન. **उत्पन्न होता हुआ... उत्पन्न होता हुआ जीव ही है...** ये जवद्रव्य ही है. ये पर्याय जवकी है तो जवद्रव्य ही है. आहोहा! आवी वात छे. अरे प्रभु! आत्मामें ताकात है, ऐक क्षणमें केवलज्ञान लेनेकी ताकात है. उसको ऐसी बात समजमें न आवे ऐसा कलंक नहीं लगाना. आहोहा! ऐ कलंक छे. अपनेको नहीं जान सकता ऐसी बात न कहना, प्रभु! केवलज्ञान सारा त्रण काण त्रण लोकको जाने ऐसी पर्याय ऐक क्षणमें प्रगट होती है—ऐक समयमें प्रगट होती है. आहोहा! अपने सामर्थ्यसे द्रव्यका लक्ष करनेसे केवलज्ञान उत्पन्न होता है ये मोक्ष है. ये मोक्षके मार्गसे मोक्ष उत्पन्न हुआ ऐसा भी नहीं. समजमें आया? मोक्ष तो अभाव है—व्यय है अने व्ययकी अपेक्षा उत्पादको है नहीं. आहोहा! ये उत्पाद उत्पादसे (हुआ). बहुत कछो तो द्रव्यके आश्रयसे उत्पन्न हुआ ऐसा कहनेमें आता है. ये मोक्षमार्गका तो व्यय—अभाव हो जाता है. वरना केवलज्ञान मोक्षपर्याय है वो भाववाली है. ये भाव उत्पन्न कहांसे हुआ? कि द्रव्यमेंसे उत्पन्न हुआ, ऐसा ऐक अपेक्षासे कहनेमें आता है. द्रव्य कर्ता ने पर्याय कर्म, ये भी उपचारसे कथन है. आहोहा!

कलशटीकामें आता है. कलशटीका है न? आ कणश छे ने? कलशटीका है न? अमृतचंद्रायार्थ. उसमें ऐसा आता है. निर्मल परिणाम अपना कार्य ने आत्मा कर्ता, ये भी उपचारसे (कथन) है. आहोहा! अरे भगवान! तेरी बलिहारी तो अंदर है, तुम तो भगवान हो. चैतन्य डीरला तेरे डीरेकी किंमत कहां? आहोहा! 'बडा बडाई बोले नहीं, बडा न बोले बोले, डीरा मुभसे ना कहे, लाज उमारा मोल' ऐम कहे छे. ऐसे भगवान (आत्मा)की किंमत करने नहीं जाना, बापु! ये तो किंमत बिनाकी यीज है. ये तो मडा यीज है. आहोहा! बापु! ये कोई साधारण यीज नहीं. सम्यग्दर्शन-ज्ञान कोई साधारण यीज नहीं. ऐना विना अधुं लई ले, व्रत लई लो, पडिमा लई लो—ये सब धूण है. आहोहा! मूण यीजना जयां ठेकाणा छे नहीं, उसमें व्रत ने तप ने पूजा, पडिमा ने ભક્તિ આવી કહાંસે? ये सब तो राग है. ये धर्मका कारण है (ऐसा मानना) ये तो मिथ्यात्व है. आहोहा! आकरी वात छे भाई!

आहीं कहे छे, आहोहा! **अपने परिणामोंसे उत्पन्न होता हुआ...** आहोहा! जव है ऐसा भी नहीं कडा. **जीव ही है...** संस्कृतमें है **जीव एव**. संस्कृतमें है **जीव एव**. जव ज. प्रभु! तुम कहते थे कि परिणाममें द्रव्य नहीं आता (और) तुम तो परिणामको द्रव्य कहते हो. भाई! परसे जूदा ने अपने परिणामसे अत्मिन्न है. अत्मिन्नका अर्थ, परिणाम द्रव्यमें ऐकमेक होता है ऐसा नहीं. अत्मिन्नका अर्थ, परिणाम परिणामीमें अत्मेद होता है—ऐकमेक होता है ऐसा नहीं. वो (परिणाम स्व)सन्मुख हुआ तो परसे विमुखता हो गई, तो परिणाम आत्मामें अत्मेद हुआ ऐसा कहनेमें आया. आहोहा! आवो मार्ग त्रण लोकना नाथ जिनेश्वरदेव.... अरे! जेने

સાંભળવા ન મળે, એ વિચારે ક્યારે ને બેસે ક્યારે? બાપુ! અને આવો મનુષ્યદેહ ચાલ્યો જાય છે. એના મૃત્યુનો જે સમય છે એ તો પાકો છે. જિતને દિન જાતે હૈં યે મૃત્યુકે સમીપ જાતા હૈં. આહાહા!

યહાં કહતે હૈં, **અપને પરિણામોંસે... અપને પરિણામોંસે...** યે અપને પરિણામમેં નિર્મલ લેના, વિકારી નહીં લેના. વિકાર હોતા હૈ, પર જહાં દ્રવ્યકી દ્રષ્ટિ હુઈ, ઉસમેં ભાવ નામકા ગુણ હૈ ઉસ કારણસે વિકારસે રહિત પરિણામન (હુઆ) વો ઉસકા હૈ. વિકારકા જો જ્ઞાન હુઆ, વિકારકી શ્રદ્ધા હુઈ, યે હુઈ અપનેસે. વિકાર હૈ તો જ્ઞાન હુઆ ને વિકાર હૈ તો શ્રદ્ધા હુઈ—ઐસા નહીં. યે શ્રદ્ધા ને જ્ઞાન હુઆ યે અપના પરિણામ હૈ. રાગ અપના પરિણામ નહીં. આહાહા! ઝીણી વાત છે. કાલે આવ્યું એનું એ જ બધું આવે કાંઈ? આહાહા!

જીવ હી હૈ... આહાહા! એક કોર પ્રભુ એમ કહે કિ પરિણામ ધ્રુવકી અપેક્ષાસે નહીં (હોતે). ૧૦૧ ગાથા, પ્રવચનસાર. જો પરિણામ ઉત્પન્ન હોતે હૈં ઉસકો ધ્રુવકી અપેક્ષા નહીં, ઉસકો વ્યયકી અપેક્ષા નહીં, ધ્રુવકો ઉત્પાદકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! અરે ભાઈ! એ ટાણા ક્યારે મળે? બાપા! ભગવાન સર્વજ્ઞ ત્રિલોકનાથ ઉસકા હૃદય યે હૈ, ઉસકા અભિપ્રાય યે હૈ. સમજમેં આયા? આહાહા! યે અપને (પરિણામ) **જીવ હી હૈ...** પરિણામ ઉસકા હૈ ન? ઉસસે ઉત્પન્ન હુઆ હૈ ન? નિમિત્તસે ઉત્પન્ન હુઆ હૈ યે ભી નહીં. વ્યવહાર રત્નત્રય રાગ હૈ તો ઉસસે યહાં સમ્યગ્દર્શન હુઆ ઐસા હૈ નહીં. વ્યવહાર રત્નત્રયકા રાગ હૈ, તો રાગકે કારણસે ઉસકા યહાં જ્ઞાન હુઆ, ઐસા હૈ નહીં. અપને જ્ઞાનગુણ આદિ જો અનંત ગુણ-શક્તિ હૈ યે અપને કારણસે અનંત (ગુણકી) પર્યાયરૂપ પરિણામન હોતા હૈ. આહાહા! દ્રવ્ય ભી સ્વતંત્ર, ગુણ ભી સ્વતંત્ર અને અનંત પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ વો ભી સ્વતંત્ર. આહાહા!

યે પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ (જિસે) યહાં **જીવ હી** કહા, (પર) નિશ્ચયસે યે પરિણામ ષટ્કારકસે ઉત્પન્ન હુઆ હૈ. જો નિર્મલ પર્યાય સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર આદિ હુએ, યે પર્યાયકા કર્તા પર્યાય, પર્યાયકા કાર્ય પર્યાય, પર્યાયકા સાધન પર્યાય, પર્યાયસે પર્યાય (હુઈ), પર્યાય હોકર પર્યાય રખી, પર્યાયકે આધારસે પર્યાય હૈ. આહાહા! અરેરે! ક્યાં માર્ગ પ્રભુનો અને ક્યાં લોક એને માને? આહાહા! અને સત્ય બાત આવી તો કહે, એ.. એકાંત હૈ. અરે પ્રભુ! આહાહા! યે સમ્યક્ એકાંત હી હૈ. યે ચીજ હી ઐસી હૈ. નય હૈ વો એક અંશકા લક્ષ હી કરતા હૈ, તો એકાંત હૈ. પ્રમાણ હૈ વો દોનો (નયોં)કા લક્ષ કરતા હૈ, યે અનેકાંત હૈ. દ્રવ્યકા ભી જ્ઞાન ને પર્યાયકા જ્ઞાન. યહાં તો દ્રવ્યકા જ્ઞાન હુઆ તબ પર્યાયકા જ્ઞાન-નિર્ણય યથાર્થ હુઆ. ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય કબ હુઆ? જબ દ્રવ્યકા નિર્ણય યથાર્થ હુઆ તો ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય હુઆ. તબ સર્વજ્ઞ જગતમેં હૈં પરદ્રવ્ય, ઐસા ભી વ્યવહારસે નિર્ણય ઉસકો હુઆ. સમજમેં આયા? આહાહા!

અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ જીવ હી હૈ... આહાહા! કાલ તો ઘણું કહેવાણું હતું, કાંઈ બધું યાદ રહે છે? કાગળ આપ્યો હતો કે કાલ બોલાણું એ ફરીને બોલવું, એમ. અહીં તો આવતા આવતા આવે ત્યારે આવે. આહાહા! **અજીવ નહીં...** યે ક્યા કહા? કિ જો અનંત

પરિણામોસે ઉત્પન્ન હુઆ.... રાગ આયા તો રાગસે યહાં જ્ઞાન હુઆ ઐસા નહીં. અજીવ નહીં, યે અજીવસે નહીં હુઆ. રાગ યે અજીવ હૈ, શરીરાદિ અજીવ હૈ, તો અનંત પરિણામ જો ઉત્પન્ન હુએ યે અજીવસે નહીં હુએ, રાગસે નહીં હુએ, રાગકા જ્ઞાન રાગસે નહીં હુઆ. આહાહા! આવી ઝીણી વાત છે. અબ શિક્ષણ શિબિરમેં બાહરસે કહાંસે આયે હૈ લોગ. ખ્યાલમેં તો લેના ચાહિયે ન? આ મનુષ્યપણું ચાલ્યું જશે. આહાહા!

અને વિપરીત શ્રદ્ધા થોડી ભી જો રહ ગઈ.... સાતવેં અધ્યાયમેં કહા ન? મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમેં સાતવેં અધ્યાયમેં. પાંચવેં અધ્યાયમેં ગૃહીત મિથ્યાત્વકી બાત કી, છઠવેં અધ્યાયમેં કુગુરુ-દેવ(કી બાત કી). સાતવેં અધ્યાયમેં, જૈન સંપ્રદાયમેં જન્મે ફિર ભી મિથ્યાત્વ કહાં રહ જાતા હૈ ઉસકા અધિકાર હૈ. મિથ્યાત્વકા એક અંશ શલ્ય ભી સંસારકા કારણ હૈ. સાતવાં અધ્યાય, મોક્ષમાર્ગપ્રકાશક. પહલે શરૂઆતમેં કહા. આહાહા! દિગંબર જૈનમેં જન્મે તો ભી કહાં મિથ્યાત્વ રહ જાતા હૈ, ઉસકી ખબર નહીં ઉસે. ઉસકા અધિકાર સાતવાં હૈ.

યહાં કહતે હૈ, જો અપના પરિણામ સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર.. કમબદ્ધકા નિર્ણય કરનેમેં દ્રવ્યકે નિર્ણયમેં યે આયા, યે રાગસે નહીં, યે અજીવસે નહીં. યહાં તો અજીવકે સાથ લેંગે. ખરેખર તો ઈસ (-સ્વ) જીવકી અપેક્ષાસે ભગવાન પંચપરમેષ્ઠી ભી જીવ નહીં. ક્યા કહા? ઈસ (સ્વ)દ્રવ્યકી અપેક્ષાસે પર અદ્રવ્ય હૈ. ત્રણ લોકના નાથ આદિ પંચ પરમેષ્ઠી હૈં વે ભી ઈસ (સ્વ)દ્રવ્યકી અપેક્ષાસે અદ્રવ્ય હૈ, યે (સ્વ)ક્ષેત્રકી અપેક્ષાસે અક્ષેત્ર હૈ, યે (સ્વ)કાલકી અપેક્ષાસે અકાલ હૈ ને યે (સ્વ)ભાવકી અપેક્ષાસે અભાવ હૈ. આહાહા! ઈસ દ્રવ્યકી અપેક્ષાસે તો યે અદ્રવ્ય હૈ, તો ઈસ જીવકી અપેક્ષાસે પંચપરમેષ્ઠી (સ્વ)જીવ નહીં તો અજીવ હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા? થોડી સૂક્ષ્મ બાત હૈ ભાઈ! સમજનેકી ચીજ તો યે હૈ. ઈસકે બિના—ઐસા યથાર્થ જ્ઞાન, યથાર્થ શ્રદ્ધા બિના—જો કુછ કરે વો સબ સંસાર હૈ.

શુભભાવ યે સંસાર હૈ. દયા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પડિમાકે પરિણામ યે સબ શુભ(ભાવ હૈ), સંસાર હૈ. સંસાર, કોઈ સ્ત્રી, કુટુંબ—પરિવાર, લક્ષ્મી સંસાર નહીં. સંસાર તો અપની પર્યાયમેં, અજ્ઞાનીકી અપની પર્યાયમેં રહતા હૈ. સંસાર કોઈ દૂસરેમેં રહે? સંસાર તો વિકૃત પર્યાય હૈ. વિકૃત પર્યાય તો આત્માકી પર્યાયમેં હોતી હૈ. સંસાર તો ઈસકી પર્યાયમેં હૈ. સંસાર કોઈ બાહરમેં હૈ? સ્ત્રી, કુટુંબ—પરિવાર, લક્ષ્મી યે સંસાર હૈ? કિ નહીં, યે તો પરચીજ હૈ. આહાહા! સંસાર તો, તેરી પર્યાયમેં શુભરાગ ને અશુભરાગ જો ઉત્પન્ન હોતા હૈ યે સંસાર હૈ. આહાહા! ભારે આકરી વાત ભાઈ! યે સંસાર અજીવ હૈ. સમજમેં આયા? તો યે અજીવસે યહાં જ્ઞાનપરિણામ ઉત્પન્ન હુઆ યા અનંત પરિણામ ઉત્પન્ન હુએ ઐસા નહીં. આહાહા! આકરી વાત છે ભાઈ! આહાહા!

ત્રણ લોકના નાથની વાણી આવતી હશે એ કેવી હશે? આહાહા! સંતો આવી વાત કરે, છન્નસ્થ મુનિઓ આવી વાત કરે, તો સર્વજ્ઞકી વાણી—દિવ્યધ્વનિમેં કેસા (આતા હોગા)? ઇન્દ્ર ભી કુત્તીકે બચ્ચે જૈસે સમવસરણમેં સુનને બૈઠે. એક ભવતારી, પહલે સ્વર્ગકા ઇન્દ્ર હૈ વો એક

ભવતારી છે. ઔર ઉસકી મુખ્ય સ્ત્રી-ઇન્દ્રાણી છે, કરોડોમેં એક મુખ્ય (હોતી) છે, વો ભી એક ભવતારી છે. દોનોં મનુષ્ય હોકર મોક્ષ જાનેવાલે હૈં. વે જબ સુનનેકો જાતે હૈં તો વાણી કેસી હોગી? પોષા કરો, વ્રત કરો. યે તો કુંભાર ભી કહતા છે. સમજમેં આયા?

શ્રોતા : શ્રાવણ મહિનાનો સોમવાર આવે તો સૌ કહે કે અપવાસ કરો.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : અપવાસ કરો સોમવારના. આ બેઠો શ્રાવણ મહિનો. શ્રાવણની એકમ આજ છે. સિદ્ધાંતને હિસાબે તો શ્રાવણ માસકા એક પક્ષ ચલા ગયા. (અષાઢ) વદ યે શ્રાવણ વદ થી, અષાઢ વદ યે શ્રાવણ વદ થી. યે તો દૂસરા પક્ષ (શુક્ર હુઆ). શ્રાવણ સુદ એકમ દૂસરા પખવાડિયા (-પક્ષ) છે. પહેલા પખવાડિયા ચલા ગયા. બહારની હિસાબે અષાઢ કહે છે, સિદ્ધાંતની હિસાબે અષાઢ વદની અમાસ એ શ્રાવણ વદની અમાસ હતી. આજ શ્રાવણ સુદ એકમ છે. આહાહા!

અજીવ નહીં... ઇતના આયા, લો. કલકા થોડા બાકી રહી ગયા થા યે જરા.... **इसी प्रकार...** જીવની પેઠે **अजीव भी...** અજીવ પણ... ઓલો જીવ લીધો (એટલે) અજીવ પણ... **क्रमबद्ध...** આહાહા! ઉસમેં ભી ક્રમસર પર્યાય હોનેવાલી હોતી છે. યે મંદિર બના તો ઉસકી પર્યાયસે બના છે. કોઈ કડિયાને બનાયા છે એસા છે નહીં. આહાહા! સમજમેં આયા? આહારકા એક કવલ નીચે (થાલીમેં) છે, વો એસે ઉંચા હોતા છે વો ઉસકી પર્યાયસે હોતા છે, હાથસે નહીં, ...સે નહીં. આહાહા! અજીવ પણ **क्रमबद्ध...** આહાહા! શરીરકી એસી પર્યાય રહે વહ ક્રમબદ્ધમેં આનેવાલી છે વો આવી છે. મેં ધ્યાન રખૂં તો બરાબર રહ સકે, પથ્ય આહાર કરું તો નિરોગતા રહે, યે બાત સબ (જૂઠી છે). આહાહા! દવા યે પરદ્રવ્યકી પર્યાયકો નિરોગ કરે, યહાં મના કરતે હૈં. ક્યોંકિ નિરોગતા ઉસકી-શરીરકી પર્યાયકા ક્રમ છે તો હોતા છે.

શ્રોતા : તો આખું આયુર્વેદ ખોટું પડે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : યે વ્યવહાર કહા. આયુર્વેદમેં.... વૈદકી દવા કરનેસે (રોગ) મિટતા છે એસા આયા છે અકલંકદેવમેં. યે તો વ્યવહારનયકા કથન છે.

એક દ્રવ્યકી પર્યાય દૂસરે દ્રવ્યકો કભી છૂતી નહીં. તીસરી ગાથા સમયસારકી. એક દ્રવ્ય અપને ગુણ-પર્યાય(રૂપ) ધર્મકો ચૂંબતા છે. ટીકા છે. દરેક પદાર્થ અપને ગુણ અને પર્યાયરૂપી ધર્મકો છૂતા છે, પરદ્રવ્યકો કભી છૂતા હી નહીં. યે આત્મા છે (ઉસને) કભી કર્મકો છુઆ ભી નહીં. ઈસ શરીરકો ભી આત્માને કભી છુઆ નહીં. શરીરને આત્માકો છુઆ નહીં, આત્માને શરીરકો છુઆ નહીં. આહાહા! સમજમેં આયા? યે લકડી ઊંચી હોતી છે, દેખો! તો કહતે હૈં કિ ક્રમબદ્ધ પર્યાયસે એસે ઊંચી હુઈ છે. અંગુલીકા આધાર છે તો ઊંચી હુઈ, અંગુલીસે ઊંચી હુઈ— એસા તીન કાલમેં છે નહીં. આહાહા! પણ વો સંયોગસે દેખતા છે. યે યહાં (સંયોગકો) દેખતા છે, યહાં (સ્વભાવકો) દેખતા નહીં. લાલચંદભાઈ! એ આહીં દેખે છે. આહીં (સ્વભાવ) દેખે તો એની પર્યાય અહીંથી (-પોતાથી) છે. પણ આ દેખે છે કે જો આ છે તો... પણ એ તો બીજી ચીજ છે. આહાહા! સમજમેં આયા?

અજીવ મી ક્રમબદ્ધ અપને પરિણામોંસે... ઈસમં ભી બહુવચન આયા. અજીવ બહોત હેં ન? બહોત અનંત હૈ. સબ અનંત.. આહાહા! યે પાસડા (-પાંસળી) હૈ ન પાસડા? વો નીચેકી (હડકીકે) આધારસે નહીં રહા હૈ. એક-એક પરમાણુ અપને ષટ્કારક આધારસે પરમાણુ રહા હૈ, પરકે આધારસે નહીં. આ તે કોણ માને?

શ્રોતા : સંયોગદ્રષ્ટિવાળા ન માને.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : સંયોગ(દ્રષ્ટિ)વાળા ન માને. વો સંયોગસે દેખતે હેં. યે અપનેસે રહા હૈ વો નહીં દેખતે.

શ્રોતા : યે ખંભા બનાયા વો કિસને બનાયા?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : કિસને બનાયા? પર્યાયને બનાયા હૈ. જડકી પર્યાયસે ખંભા બના હૈ. યે પુસ્તક બનતા હૈ તો જડકી પર્યાયસે બનતા હૈ. આહાહા! અક્ષર લિખતે હેં, તો યે અક્ષર ઇચ્છાસે તો નહીં હુએ હેં, પણ કલમસે ભી નહીં હુએ હેં. આહાહા! આવી વાત છે. એમ પ્રભુનો પોકાર છે, ત્રણ લોકના નાથ જિનેશ્વરદેવનો પોકાર છે. અજીવ પરમાણુની દરેક ગુણની પર્યાય જો સમયમેં હોનેવાલી હોતી હૈ યે અપનેસે હોતી હૈ, પરકે કારણસે હોતી નહીં. આહાહા!

ઈસકી ભી તકરાર થી ન? ૧૩કી સાલમેં ચર્યા બહોત હુઈ થી. યહાં ભી ૭૧કી સાલસે હમ કહતે હેં. ૭૧કી સાલ, ૬૪ વર્ષ પહલે. કિ વિકાર અપનેમેં કર્મસે હોતા નહીં. ૭૧કી સાલસે. હમ તો લાઠીમેં..... યે પ્રશ્ન વર્ણીજીકે સાથ ચલા. વર્ણીજી કહે, એસા નહીં હૈ, કર્મસે વિકાર હોતા હૈ. સર્વદા (હોતા હૈ), કોઈ સમય ભી નિમિત્તસે નહીં હોતા હૈ એસા નહીં. કીધું, તીન કાલ તીન લોકમેં નિમિત્તસે હોતા નહીં. જુદી વાત છે. ...ભાઈ! આહાહા! પરદ્રવ્યકી પર્યાય... એક પરમાણુકી પર્યાય દૂસરે પરમાણુકી પર્યાયકો છૂતા નહીં, કરતા નહીં. તો પરમાણુકી પર્યાય જીવ કરે એસે કેમ બને? ક્યોંકિ અજીવકા પરિણામ ઉત્પન્ન હોતા હૈ વો અજીવ હી હૈ. આહાહા!

યે અજીવ મી ક્રમબદ્ધ અપને પરિણામોંસે... આહાહા! યે કમબદ્ધમેં મહા ભગવંત બિરાજતે હેં (અર્થાત્) કમબદ્ધકા નિર્ણય કરનેસે ભગવાન (આત્મા) નજરમેં આતા હૈ, તબ કમબદ્ધકા સચ્યા નિર્ણય હોતા હૈ. સમજમેં આયા? ઝીણી વાત છે ભાઈ! અજીવ મી ક્રમબદ્ધ... આહાહા! યે પુસ્તક હૈ યે ઘોડીકે આધારસે રહા હૈ એસા નહીં એમ કહતે હેં. યે પરમાણુ અપની પર્યાયકે અપને આધારસે, અપને કારણસે પર્યાયમેં હૈ. પરમાણુ અપની પર્યાયમેં અપને કારણસે હૈ. પરકે કારણસે પરમાણુ નહીં. એક પરમાણુ દૂસરા.... સિદ્ધાંતમેં એસા (આતા) હૈ કિ દો ગુણ અધિક હો.... યહાં તીન ગુણ હો ઔર દૂસરા (પરમાણુ) પાંચ ગુણ હો, (તો પહલા) પાંચ ગુણ(૩૫) હો જાતા હૈ, લો. તત્ત્વાર્થસૂત્રમેં એસા હૈ. યે તો નિમિત્તકા કથન હૈ. પરમાણુમેં પંચ ગુણ તીખાશકી પર્યાય હૈ અને દૂસરે પરમાણુમેં તીન ગુણકી હૈ. યહાં પાંચ ગુણ(વાલા) આ જાય તો (દૂસરા) પાંચ ગુણ(૩૫) હો જાતા હૈ. તો પાંચ ગુણકે મિલનેસે પાંચ ગુણ હોતા હૈ એસા નહીં. કમબદ્ધમેં પાંચ હોનેકા કાલ ઉસકા હૈ તો પાંચ(ગુણ૩૫) હુઆ હૈ. આહાહા! વિશેષ આયેગા.

(પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ)

શ્રાવણ સુદ ૨, બુધવાર, તા. ૨૫ -૭-૧૯૭૯

ગાથા-૩૦૮-૩૧૧, પ્રવચન - ૫

સમયસાર, સર્વવિશુદ્ધ અધિકાર. યે અધિકાર મોક્ષ અધિકારકી ચૂલિકા હૈ. ચૂલિકાકા અર્થ યહ હૈ કિ પહલે કહા હુઆ હૈ વો ભી કહેંગે ઔર નહીં કહા વો ભી વિશેષ કહેંગે. મોક્ષ અધિકારકી યહ ચૂલિકા હૈ. ઈસમેં સ્પષ્ટ બહોત આયા હૈ. કોઈ પ્રશ્ન કરે કિ ૧૪વીં ગાથામેં, ૩૮વીં ગાથામેં—ઉસમેં સબ આયા હૈ. ૧૪વીં ગાથામેં યે કહા કિ અપના ભગવાન આત્મા અબદ્ધ હૈ. રાગસે બંધ નહીં, કર્મસે બંધ નહીં, એક પર્યાય જિતના નહીં. વો બાત યહાં આતી હૈ. ભગવાન (આત્મા) અબદ્ધસ્પૃષ્ટ હૈ. અબદ્ધસ્પૃષ્ટમેં નાસ્તિસે કથન હૈ, અસ્તિસે કહો તો મુક્તસ્વરૂપ હી ભગવાન અંદર હૈ. દ્રવ્યસ્વરૂપ.. દ્રવ્ય-વસ્તુ હૈ યે તો મુક્તસ્વરૂપ હૈ. ઉસે અબદ્ધ કહકર મુક્તસ્વરૂપકા ભી જ્ઞાન કરતે હૈં, મુક્તસ્વરૂપકી પ્રતીતિ કરતે હૈં, મુક્તસ્વરૂપકા અનુભવ કરતે હૈં, યે સારે જૈનશાસનકા અનુભવ કરતે હૈં. યે ૧૫વીં ગાથામેં કહા હૈ. સમજમેં આયા? તો ઉસમેં ભી સબ આ ગયા હૈ. ૧૪વીં, ૩૮વીં...

૭૩વીંમે ભી યહ કહા કિ એક સમયકી પર્યાય.... પરસે તો ભગવાન ભિન્ન હી હૈ, રાગસે ભી ભિન્ન હૈ. અપની જો ધર્મકી નિર્મલપર્યાય વહ સ્વદ્રવ્યકે આશ્રયસે ઉત્પન્ન હોતી હૈ, યે ષટ્કારકકે પરિણામનસે ઉત્પન્ન હોતી હૈ, દ્રવ્યસે ભી નહીં. આહાહા! સમજમેં આયા? યહાં કહા કિ અપના આત્મા ક્રમસર અપને નિર્મલ પરિણામસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ. વસ્તુ તો ત્રિકાલી વસ્તુ હૈ. ત્રિકાલ નિર્મલ શુદ્ધ બુદ્ધ ચૈતન્યઘન, શુદ્ધ બુદ્ધ ચિદ્સ્વરૂપ પ્રભુ. શુદ્ધ હૈ, બુદ્ધ હૈ, જ્ઞાનકા પિંડ હૈ અને 'સિદ્ધ સમાન સદા પદ મેરો.' આહાહા! ઉસમેં ષટ્કારકકી પરિણતિ જો પર્યાયમેં હૈ, ધર્મકી હોં, વિકારકી નહીં, પરકી તો નહીં. અપની પર્યાયમેં ધર્મકી પરિણતિ—ચૈતન્ય શુદ્ધ ભગવંત ઉસકા અનુભવ, ઉસકી પ્રતીતિ, ઉસકા જ્ઞાન, ઉસમેં લીનતા, વો પર્યાય અપને ષટ્કારકસે ઉત્પન્ન હોતી હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા?

૭૩મેં કહા વહી યહાં કહા. 'અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ' ઉસકા અર્થ, વો પરિણામ ભી નિર્મલ ષટ્કારકસે ઉત્પન્ન હોતે હૈં. આહાહા! સૂક્ષ્મ બાત હૈ. વીતરાગકા ધર્મ વીતરાગસ્વભાવસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ. વીતરાગસ્વભાવ(રૂપ) વો અપના પરિણામ હૈ, યે પરિણામ કહાંસે ઉત્પન્ન હુઆ? કિ ત્રિકાલી વીતરાગસ્વભાવ હૈ ઉસકે આશ્રયસે હુઆ. સમજમેં આયા? આ તો પહેલી લીટીના થોડાક શબ્દ... **જીવ ક્રમબદ્ધ એસે અપને પરિણામોંસે...** દ્રવ્ય તો દ્રવ્ય હૈ હી, પણ ઉસકી જો નિર્મલ પર્યાય હોતી હૈ યે ભી ક્રમબદ્ધ અપની પર્યાયકે કાલમેં પર્યાયકા જન્મક્ષણ હૈ. યે પર્યાયકા ઉત્પત્તિકા કાલ હૈ. આહાહા! ૧૦૨ ગાથા પ્રવચનસાર.

અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ... 'પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ' એસા ક્યોં કહા? કિ પરિણામ દ્રવ્યકી પર્યાય હૈ ઈસ અપેક્ષાસે કહા, બાકી 'દ્રવ્યસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ' (એસા

कलना) यह भी व्यवहार है. समझमें आया? सूक्ष्म बात है भाई! **अपने परिणामोंसे उत्पन्न होता हुआ जीव ही है...** आडाडा! अपनेको केवलज्ञान उत्पन्न होता है ये अपने परिणामसे उत्पन्न होता है. यार घातिका नाश होता है तो केवलज्ञान उत्पन्न होता है ऐसी अपेक्षा नहीं. आडाडा! जैसे दर्शनमोहनीय कर्म अकेले है उसका अभाव होता है तो यद्यपि पर्याय होती है ऐसी अपेक्षा भी नहीं. आडाडा! जैसे अपनेमें, आत्म सम्यग्दर्शन शुद्ध चैतन्य आत्माका साक्षात्कार (अर्थात्) जैसा आत्मा है ऐसी ज्ञानमें आकर, अनुभवमें आकर प्रतीति की और पीछे उसमें लीनता होती है, ये भी अपने द्रव्यके आश्रयसे लीनता होती है. પણ वो लीनता भी भरेभर तो अपने षट्कारके परिणामसे लीनता उत्पन्न होती है. आडाडा! द्रव्यसे उत्पन्न होती है यह भी अकेले व्यवहार संबंध बताना है. बहुत बात सूक्ष्म छे. यह बात यार दिन यली थी, आज पांचवां दिन है. ये तो गंभीरताकी बात है. पार नहीं उसका. अमृतचंद्रचार्यकी टीका और कुंदकुंदचार्यके श्लोक. अकेले-अकेले श्लोकमें गंभीरताका पार नहीं.

यहां दूसरा आया. **इसीप्रकार अजीव भी...** जैसे जव भी अपनी पर्यायके कमकालमें— अपनी उत्पत्तिके कालमें—अपने परिणामसे उत्पन्न होता है, ये परिणाम यहां निर्मल लेना, मलिन नहीं. क्योंकि द्रव्यमें अनंत गुण होने पर भी कोई गुण विकृति करे पर्यायमें ऐसा कोई गुण नहीं. आडाडा! ऐसा अनंत गुणका पिंड प्रभु अपनी पर्यायसे जो उत्पन्न होता है तो अजव भी अपनी पर्यायसे कमसर उत्पन्न होता है. आडाडा! समझमें आया? ये अंगुली चलती है जैसे, तो कमबद्ध पर्यायमें स्वकालमें होनेकी क्रियाका परिणाम होना था तो हुआ है. आत्मासे हुआ है, आत्माने ऐसा किया तो अंगुली चलती है (ऐसा है नहीं). भगवानकी पूजामें स्वाडा... स्वाडाकी भाषाकी पर्याय अजवमें कमसर होनेवाली हुई है. जीशी बात. आडाडा! आ तमारा पैसावाणाअे सांभणवुं..... करोडपति बे करोड रुपिया. मंदिर बनाया न मंदिर? आठ लाख भरया. आठ लाखमें पीछे.... डम वहां रहे तब तक (वडीं) रहे तो, स्टील पडा था स्टील, उसमें सालीस लाख उत्पन्न हो गया. नझमें सालीस लाख विशेष. आठ लाख भरया ने सालीस लाख आया. (श्रोता : अखण धंधा है). ये तो अजवकी पर्याय कमसे आनेवाली थी तो आयी है, उसमें आत्माको क्या? आडाडा!

वो तो यहां कहते है, **अजीव भी क्रमबद्ध...** ये पैसेकी पर्याय उस समय ये क्षेत्रमें आनेवाली थी..., ये क्षेत्रमें (आनेवाली) थी, उसमें मान ले कि मेरा पैसा है, ये तो मिथ्या(द्रष्टि) मूढ है. आडाडा! कडो, माणोक्यंदभाई! आ तमारा पैसावाणाने..... पैसेकी पर्याय, कमबद्धमें अजवकी जो पर्याय उस समयमें यहां क्षेत्रांतर होनेवाली है ऐसी होती है. दूसरा प्राणी कडे के मैने राग किया, पुरुषार्थ किया तो पैसा कमाया, ये भ्रम यानी अज्ञान है. आडाडा! **अजीव भी...** 'अजव भी' क्यों कडा? जवकी बात पडले यली है न? अजव પણ... आडाडा! रोटी बनती है तो आटेकी पर्याय उस समय रोटी(रूप) होनेवालीथी तो हुई है. स्त्रीसे हुई नहीं, तवा-तावडीसे हुई नहीं, अग्निसे हुई नहीं. आडाडा! स्त्रीकी छंखण रोटी (बनाने)की थी तो हुई

है ऐसा भी नहीं. गजब बात है. आहा! और वो आटा लेकर उसमें वेलण डिराते हैं, तो वेलण उसको छूता है ऐसा भी नहीं. वेलण कडते हैं? ये वेलणसे रोटी जैसे चौकी होती है ऐसा है नहीं. इसकी पर्याय कमबद्धमें ऐसी होनेवाली थी तो होती है. आहाहा!

श्रोता : देजाय छे ने?

पूज्य गुरुदेवश्री : देजाय, ये तो संयोगसे देजाता है मूढ. उसकी पर्यायसे देजे तो उसकी पर्याय अपनेसे कुछ है. देजाता है संयोगसे—वेलणसे, अग्निसे. देजनेवालेकी द्रष्टिमें डेर है. आहाहा!

श्रोता : दरबारने तो आटला भधा रुपिया आवे...

पूज्य गुरुदेवश्री : कोनी पासे रुपिया आवे? क्यां रुपिया धूणमां आवे?

आनी पासे तो बे करोड रुपिया छे. शांतिप्रसाद अपने यहां आते थे उसके पास वालीस करोड. उसमें क्या है? अभी अेक वैष्णव शेठ वहां मुंभई आया था डमारे दर्शन करनेको, (उसके पास) पयास करोड है. आ अमारा यीमनभाईना शेठ. यीमनभाई हैं न? उसके यहां नोकरी करते थे. छोड दी. वो वैष्णव है और औरतें हैं सब श्वेताम्बर जैन. अने लडका आदि सारे आदमी वैष्णव. ये घरमें दो (धर्म). श्रीको प्रेम है.... वो माणस भी नरम है. थोडा सुननेको आये थे. वो वैष्णव है न? (तो पूछा), मडाराज! कर्ता है कि नहीं? कर्ता है कि नहीं? ५० करोड रुपिया. धूणमें क्या है? पयास... पांय अबज है कि धूण अबज है.

जडकी पर्याय उस समय उस क्षेत्रमें आनेका कम था तो आयी है. उसके पुण्यसे आयी है ऐसा कडना ये भी निमित्तका कथन है. पूर्वका पुण्य है ये तो जडकी पर्याय है. ये (पुण्यका) परमाणु जुदी पर्याय है अने ये पैसा आता है वड दूसरी पर्याय है. पुण्यसे पैसा आया ऐसे कडना ये भी निमित्तका कथन है. आहाहा! बहु बात..... प्रभुनो मार्ग. यहां तो प्रभुकी भक्ति करते हैं उसमें अवाज आता है 'स्वाडा', ये जडकी कमबद्धपर्यायमें होनेवाली (है तो) होती है. स्तुति करनेवाला ऐसा माने कि मैं यड भाषा करता हूं, मैं स्तुति करता हूं.. अररर! समजमें आया? ये तो मिथ्यात्वका पोषण है. आहाहा! शेठ नहीं आते बडे भाई? डरीशयंद्रभाई. नरम है. वो तो जिनेश्वरप्रसाद सडरानपुर. मैं तो डरीशयंद्र जडलपुर कडता था. आहाहा!

यहां कडते हैं कि शरीरकी पर्याय भी जब जो क्षेत्रमें जानेकी योग्यता है वहां कमबद्ध होती है. समजमें आया? ये कडते हैं, **अजीव भी कमबद्ध अपने परिणामोंसे.. अपने परिणामोंसे..** ये भी परिणाम उसको कडते हैं. पर्यायकी दशाको यहां परिणाम कडते हैं. परिणाम क्यों कडा? कि परि-समस्त प्रकारे, पर्यायके त्तेद... नियमसारमें आया है. १४वीं गाथामें. **परि समंतात् भेदम् इति गच्छतीति पर्यायः** ऐसा शब्द है नियमसार १४वीं गाथा. शरुआत करते हैं न. नियमसार १४वीं गाथा है न? संस्कृत है. **परि समंतात् भेदम् इति गच्छतीति पर्यायः** संस्कृत है. पर्याय किसको कडना? परिणाम क्यों कडा? परि-समस्त प्रकारे,

नम गया. पर्याय अपनेसे हुई है. परिणाम.. परिणाम.. समस्त प्रकारे नमन नाम उत्पन्न होना. ये अपनेसे (उत्पन्न) हुई है, द्रव्यसे नहीं, गुणसे नहीं, परसे नहीं. आडाडा! आवुं अडीं क्यां संभणवा मणे? है संस्कृत है. १४वीं गाथा है न? आज़िरमें. परिसमंतात्.. परि+याय. पर्याय क्यों कडा? कमबद्ध पर्याय-परिणाम क्यों कडा? परि समंतात् भेदम् इति गच्छतीति पर्यायरूपी भेद उत्पन्न होता है द्रव्यमें. भेदम् इति गच्छति इति पर्यायः अर्थात् जो सर्व तरङ्गसे भेदको प्राप्त हो ये पर्याय है. समझमें आया?

तो ये परिणाम भी पर्याय है. तो द्रव्यमें ये सर्व प्रकारसे अपने परिणाम भेद होकर अपनेसे होता है. परके कारणसे अणुवकी पर्याय होती है (ऐसा है नहीं). आडाडा! जैसे काउस्सगग लगाना, मैं ऐसा काउस्सगग.... शरीरकी पर्याय कममें जैसे होती है तो ऐसा होता है. उससे 'मैंने ऐसा किया' (ऐसा मानना) ये तो उसका अभिमान है. कौन लगाते हैं? कोई लगाते नहीं. मानते हैं. अज्ञानी मानते हैं कि हम जैसे करते हैं. भगवानकी स्तुति भी यलती है तो वाणीकी पर्यायसे यलती है अने कमसर पर्याय है उससे यलती है. आडाडा! मंदिर भी हुआ, प्रतिमा भगवानकी उपरमें... वो कमसर जड-अणुवकी पर्याय होनेके कारणसे परिणाम वहां हुआ है. ये परमाणुमें भेदम् इति गच्छति... उस समय भेदरूप पर्यायकी उत्पत्ति है तो कमसर उत्पन्न होता है. दूसरा जव कि दूसरा अणुव उसको बनाये ऐसा तीन कालमें होता नहीं. आडाडा!

यहां तो थोडा... मैंने किया, मैंने किया, हमने किया, ऐसा मैंने किया, ऐसा मैंने किया.... यहां तो दरेक अणुवकी पर्याय व्यवस्थित है. व्यवस्थितका अर्थ व्यवस्था. व्यवस्थाका अर्थ विशेषे अवस्था. व्यवस्थाका अर्थ विशेषे अवस्था. सामान्य परमाणु जो द्रव्य है उसकी विशेष अवस्थाको व्यवस्था कहते हैं. तो परमाणुकी व्यवस्था द्रव्यमें पर्यायसे होती है. आडाडा! समझमें आया? आ जीण्णी वात छे भाई! अत्यारे तत्त्वनो फेरफार बहु थई गयो छे. मान लेते हैं कि हमारे धर्म होता है. भगवानकी स्तुति की, भगवानको यावल यढाया, केसर यढाया. अब तो भगवानका अभिषेक करते हैं पंचामृतसे. भगवान तो वीतराग हैं. मूर्तिको पंचामृत भी होता नहीं. आडाडा!

ये मूर्ति भी स्थापन हुई है वो कमपर्यायसे वहां स्थापन हुई है. स्थापन करनेका भाववाला था तो कममें शुभभाव आनेवाला तो आया. ये शुभभावसे तो..... सब कममें है. सब कममें है. ... भोपालमें थे न? भोपालमें गये थे न? पवैयाज! भोपालमें पंचकल्याणक था तब आये थे न? ४० हजार माणसो थे. व्याप्यान-प्रवचनमें ४० हजार. सब सुनते थे, पण वो सब आनेवाली पर्याय थी तो आयी है. आडाडा! अने भाषाकी निकलनेका काल है तो भाषा निकलती है. प्रभु! ऐसी बात है. ये जड है. जड कमबद्ध अपने परिणामसे उत्पन्न होता है. आडाडा! आ वात बेसे...

श्रोता : निश्चयसे तो ऐसा है.....

पूज्य गुरुदेवश्री : निश्चयसे नाम यथार्थ जैसी वस्तुकी स्थिति है औसा यह है. इससे विपरीत मानना यह द्रष्टि विपरीत है. आडाडा! अम के निश्चयसे औसा है. तो व्यवहारसे होता है कि नहीं? स्पष्टीकरण कराते हैं. आडाडा! यहां तो कहते हैं कि श्रीमदने अक बार कडा.... श्रीमद् राजयंद्र. तिनकाका टूकडा करना ये भी आत्मामें ताकात नहीं है. अक तिनका-तरणा. तिनकाका दो टूकडा करना ये आत्माकी शक्ति नहीं. तो टूकडाकी पर्याय कमबद्धमें होनेवाली है तो होती है. आडाडा! पुरुषार्थ तो अज्ञानका करे. माने कि मैं भेड करता हूं, बणदको जेतता हूं, बणदको यत्नाता हूं. ये सब अतिमान मिथ्यात्व अतिमान है. आडाडा!

ये कहते हैं, इसीप्रकार नाम जवनी पेठे-जवनी जेम, **अजीव भी क्रमबद्ध अपने परिणामोंसे...** आडाडा! 'परिणामोंसे' क्यों कडा? अनंत परिणाम हैं न? दरेक परमाणुमें अनंत गुण हैं, तो अक समयमें अनंती पर्याय उत्पन्न होती है. अक परमाणुमें अक समयमें अनंती पर्याय (होती है). क्योंकि अनंत गुण हैं न? तो उसकी अनंती पर्याय कमबद्धमें-कमसरमें आनेवाली है वो आयी है. आडाडा! आवुं काम. निश्चयसे औसे है, पण व्यवहारसे कर सकता है न? औसे कहते हैं. व्यवहारसे बोलनेमें आता है. उसने कडा कि ये शहरे मेरा. समजमें आया? गाव मेरा, राजकोट मेरा. सरदारशहरे.... सरदार शहरे नहि, कौनसा गाव? सहरानपुरके डम रहनेवाले. सहरानपुर दूसरी यीज है, तुम रहनेवाले दूसरी यीज हो. सहरानपुरमें रहनेवाले तुम हो? तुम तो आत्मामें रहनेवाले हो. रागमें रहनेवाले भी नहीं, तो शहरेमें रहनेवाले (कडां)? आडाडा! बडोत डेर है.

अजीव भी क्रमबद्ध अपने परिणामोंसे उत्पन्न होता हुआ... आडाडा! पाणी उष्ण होता है अग्निके निमित्तसे, तो कहते हैं कि उष्ण होनेके कममें पाणीमें उष्ण होनेका पर्यायका काल था तो उष्ण हुआ, अग्निके नहीं. आडाडा! समजमें आया? आ तो द्रष्टांत छे. सिद्धांत तो ये है कि प्रत्येक अजव पदार्थमें अपने स्वकालमें कमसरमें आनेवाले परिणामसे ये परिणाम होता है. आनेवाला है और होनेवाला है, स्वकाल है. आडाडा! भरेभर तो जो भी परिणाम (होता है) परमाणुमें ने अजवमें, वो षटकारकसे परिणामन होता है. ये परमाणुका परिणाम भी....

पंचास्तिकाय दर गाथा है. पंचास्तिकाय. उसमें, जव और कर्म—दोनों(के परिणाम) अपने परिणामसे हुअे हैं औसा पाठ है. दर गाथा, पंचास्तिकाय. वो यथा हुई थी वशीकि साथ. विकार अपनेसे होता है, परसे नहीं. यहां तो अभी निर्मल पर्यायकी बात यलती है. निर्मल पर्याय भी अपनेसे कमसर होनेवाली है तब होती है. उसका अर्थ, धर्मकी निर्मल पर्यायका आश्रय द्रव्य (कडना) ये व्यवहार है. तो द्रव्य उपर द्रष्टि जायेगी—पर्याय अपने द्रव्यकी तरफ लुकेगी.. आडाडा! पर्याय मुज बढलेगी—पर्यायका मुज राग, पुण्य ने दया-दान ने विकल्प उपर है, ये पर्याय मुज बढलेगी, अपने द्रव्य तरफ मुज बढलेगी, तब उसको कमबद्धमें सम्यग्दर्शन ने धर्म होता है.

श्रोता : मुज कैसे बढलना है?

पूज्य गुरुदेवश्री : ये है उसको जैसे करना है. मोढ़ूं आम छे तो आम करी नाभ. समजमें आया ?

कोई भी परका कर सके ऐसा छे तो, ये ऐसा है (उसे) ऐसा कर दो. आछा! जैसे था, जैसे कर दो. जैसे नहीं छेती. समजमें आया? ऐसा है..... आछाछा! वात बहुत जीझी छे बापु! भगवान सर्वज्ञ परमात्मा.... अनंत द्रव्य जैसे हैं.... अनंत अनंतपने कब रहेंगे? अनंतमें अेक द्रव्यकी पर्यायका दूसरा कर्ता न छे तो अनंत अनंतपने रहेंगे. जो दूसरा द्रव्य दूसरेकी पर्यायका कर्ता छे तो ये पर्याय बिनाका वो द्रव्य रछा. पर्याय बिनाका द्रव्य रछता नहीं. अेक (द्रव्य) पर्याय बिना रछा, दूसरा दूसरेका कर्ता छे तो वो पर्याय बिनाका द्रव्य रछा. पर्याय बिनाका द्रव्य रछे तो द्रव्यका भी नाश छेता है. आछाछा! समजमें आया? शेर! ऐसी जीझी बात है. शेर अेटला भाग्यशाणी के शिबिरमें आवे छे, दुनियासे छूट जाता है.

यछां तो ये कछते हैं कि कोई भी रजकष के कोई भी परमाशुका र्कंध... ये र्कंध है उसमें जो परमाशु है, ये परमाशु भी कमसर अपनी पर्यायसे उत्पन्न छेता है. ये र्कंधमें आया है तो ऐसी पर्याय छुई ऐसा नहीं. ये परमाशुकी लोडीकी... ये लोडी है न? लोडीको क्या कछते हैं? भून. उसकी पर्याय छुई न, तो परमाशु यछां आया तो भूनकी पर्याय छुई ऐसा है नहीं. ये परमाशुकी भूनकी पर्याय छेनेकी योग्यतासे कमबद्ध आनेवाली थी तो आयी है. आछाछा! प्रभु! तुम तो शाता-द्रष्टा छे न. जानने-देखनेवाला कर्ता छे जाये तो मिथ्यात्वपना आ जाता है. आछाछा! तुम तो.... शाता-अकर्ता सिद्ध करना है न? यछां तो अकर्ता सिद्ध करना है. उपर है न. बताया था.

आत्माका अकर्तृत्व दृष्टांतपूर्वक कहते हैं.. अमृतयंद्राचार्य. अकर्तृत्व... वे (-अज्ञानी) ईश्वरको कर्ता कछते हैं तो यछां तो कछते हैं कि द्रव्य पर्यायका कर्ता नहीं. ईश्वर कर्ता तो है नहीं कोई चीजका, पक्ष चीजकी जो पर्याय है उस पर्यायका द्रव्य कर्ता नहीं. दूसरा द्रव्य तो नहीं कर्ता... आछाछा! आकरी वात छे भाई! ये तो परमात्मा जिनेश्वरदेव त्रिलोकनाथने सर्वज्ञस्वभावमें ऐसी पदार्थकी मर्यादा-स्थिति देभी है ये बात है. दुनिया माने कि न माने. उसको-सत्यको संभ्याकी जरूर नहीं. लाभो माने तो सत्य कछेवाय, थोडा माने तो असत्य कछेवाय—अेवुं छे नहीं. वो कछते हैं. आछाछा!

आ कोडियुं... श्री भरत भरती है न? भरत कपडेमें. तो कछते हैं कि ये पर्याय श्रीके आत्माने किया ऐसा डराम है. भरत भरती है न कपडेमें? अडीया गोठवी दीधुं.... वे (अज्ञानी) कछते हैं कि श्रीने किया, इसकी ईच्छा छुई तो छुआ. ये बिलकुल जूठ है. आछाछा! भरत भी अपनी पर्यायमें कमबद्धमें छेनेवाली पर्यायसे छेता है. आछाछा! शुं कछेवाय? तोरष करते हैं न? तोरष... तोरष... उसमें दाशा.... छाथी बनाते हैं. मोतीको... ये गोठवाणीकी पर्याय श्रीने की कि उसकी अंगुलीसे छुआ (ऐसा है नहीं).

श्रोता : ...से भून निकलता है...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : યે નહીં, અપનેસે ખૂનકી પર્યાય નીકલતી હૈ. આહા! દેખો! યે અંગુલી હૈ ન? યે અંગુલી ઉસકો અડી (-છુઈ) હી નહીં. ઐસે ખડા હુઆ, યે ખડેકી પર્યાય ક્રમસર પરમાણુમેં હોને(વાલી) હુઈ હૈ, ઉંગલીસે નહીં હુઈ. આહાહા! સમજમેં આયા? યે બાત.... પણ સંયોગસે દેખતે હૈં, ઉસકી પર્યાયકો દેખે તો..... અંગુલી દૂસરી ચીજ હૈ ઐર વો હુઆ દૂસરી ચીજ હૈ. વો સંયોગસે દેખતે હૈં, પણ ઉસકી પર્યાય ઉસમેં (અપનેમેં) ઉત્પન્ન હુઈ ઉસ દ્રષ્ટિસે તો દેખતે નહીં. આહાહા! સૂક્ષ્મ બાત હૈ ભાઈ! અભી તો ગડબડ બહુત હો ગઈ હૈ.

પુસ્તક બનાના, વો ભી (પરમાણુકી) અપની પર્યાયસે હોતા હૈ. પુસ્તક હમને બનાયા... આહાહા! આચાર્ય મહારાજ તો કહતે હૈં, યે ટીકા... હમને ટીકા બનાયી ઐસે મોહસે ન નાયો. હમ તો જ્ઞાતા(-દ્રષ્ટા) હમારે સ્વરૂપમેં હૈં. હમારે સ્વરૂપસે બહાર નિકલકર યે ટીકાકી રચના હુઈ (ઐસા હૈ નહીં) અને વિકલ્પ આયા હૈ તો ટીકાકી રચના હુઈ ઐસા ભી નહીં. વિકલ્પ આયા હૈ તો વિકલ્પ મેરા કર્તવ્ય હૈ યે ભી નહીં. આહાહા! મૈં તો જ્ઞાતા (હું). અકર્તા સિદ્ધ કરના હૈ ન? પરકા તો કર્તા નહીં, પણ રાગકા ભી કર્તા આત્મા નહીં. દયા-દાન-વ્રતાદિકા વિકલ્પ આતા હૈ, પણ આત્મા કર્તા હૈ ઐસા નહીં. ક્યોંકિ આત્મા પવિત્ર પિંડ પ્રભુ હૈ, વો વિકારકો ક્યોં કરે? ચક્રવર્તી રાજાકો મકાનકી ધૂલ સાફ કરનેકો કહના કિ ચક્રવર્તી! ધૂલ નિકાલ દે. ઐસે ભગવાન આત્મા અનંત પવિત્ર ગુણકા પિંડ હૈ ઉસકો દયા-દાન વિકલ્પકા કર્તા બનાના, યે ચક્રવર્તીકો ધૂલ નિકાલનેકો (કહને જૈસી) બાત હૈ. આહાહા! યે દ્રષ્ટાંત આતા હૈ શાસ્ત્રમેં. શાસ્ત્રમેં સબ ભરા હૈ. દિગંબર શાસ્ત્રમેં દ્રષ્ટાંત ઐર ન્યાય સબ ભરા હૈ. જહાં જહાં જૈસે ચાહિયે વહાં વહાં સબ ભરા હૈ.

ક્રમબદ્ધ અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હુઆ... જોયું! ઉત્પન્ન હોતા હુઆ અજીવ હી હૈ.. યે પર્યાયકો અજીવ કહા. અજીવકી પર્યાયકો અજીવ કહા, જીવકી પર્યાયકો જીવ કહા.—એમ અત્યારે લેવું છે. નહીં તો જીવદ્રવ્ય હૈ વો પર્યાયમેં આતા નહીં, ઐસે અજીવદ્રવ્ય હૈ વો પર્યાયમેં આતા નહીં. પણ યે પર્યાય ઉસસે હુઈ હૈ ઐસે બતાના હૈ. પરસે નહીં હુઈ અને ક્રમસે આનેવાલી (થી વો) હુઈ હૈ—આયી હૈ, યે બતાકર (કહા કિ) અજીવકા પરિણામ અજીવ હૈ. આહાહા! ઐસે ક્યોં કહા? અજીવકા પરિણામ અજીવ હૈ અર્થાત્ દૂસરે સાથમેં જીવ હો તો ઉસસે હુઆ ઐસા હૈ નહીં. એ ના પાડે છે દેખો! **અજીવ હી હૈ, જીવ નહીં..** હૈ? ‘જીવ નહીં’ ઐસે ક્યોં કહા? કિ જીવ સંયોગમેં હો, તો ઉસસે વહ પર્યાય જડકી હુઈ હૈ ઐસા તીન કાલમેં નહીં. આહાહા!

આ વાત.... પછી સોનગઢનું એકાંત છે.. એકાંત છે, ઐસા કહતે હૈં. કહો પ્રભુ! ભગવાન કહતે હૈં (કિ સોનગઢ કહતા હૈ?) કિસકી બાત હૈ યે? આહાહા! ત્રણ લોકના નાથ તીર્થંકરદેવ સીમંધર ભગવાનકે શ્રીમુખસે નિકલી હુઈ વાણી હૈ. યે કુંદકુંદાચાર્યને સુની હૈ ઐર યહાં આકર યે શાસ્ત્ર બનાયા. આહાહા!

શ્રોતા : આપ ઉસ સમય થે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : તભી વહાં થે. સુનનેકો ગયે થે. એ વાત એટલી..... યે તો ભગવાન કુંદકુંદાચાર્યકી બાત હૈ. આહાહા!

યહાં કહતે હૈં, **અજીવ હી હૈ..** યૂં લિયા. એકાંત નહીં હૈ ન? એસે કહતે હૈં કિ કથચિત્ અજીવપર્યાય અજીવસે હુઈ, કથચિત્ જીવસે હુઈ—એસે અનેકાંત કહો. યે અનેકાંત હૈ નહીં પ્રભુ! યે એકાંત તો હૈ. યે કહતે હૈં કિ અજીવકી અપની પર્યાયસે અજીવ ઉત્પન્ન હુઆ યે અજીવ હી હૈ.. અજીવ હી હૈ.. આહાહા! યે હોઠ હલતે હૈં તો અજીવકી પર્યાય અજીવ હી હૈ, જીવ નહીં. એસે ક્યોં કહા? અંદર જીવ હૈ તો ઉસસે હોઠ હિલા હૈ એસા નહીં, માટે જીવ નહીં. આહાહા! ઈતના અભિમાન છોડના..... આહાહા!

શ્રોતા : મડદું કેમ બોલતું નથી?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : મડદું બોલતું..? મડદું ચાલે પણ છે. સુના હૈ?

રાતકો... અમને તો નજરે પડેને. હમારા બડા ભાઈ થે. વો ૫૭કી સાલમેં ગુજર ગયે. બડે ભાઈ થે, બહુત સુંદર થે, બહુત હુશિયાર થે. મુંબઈકા પાની લગ ગયા થા. ૫૭, સંવત ૧૯૫૭. તબ હમારી ઉંમર ૧૧ વર્ષકી થી. ૧૧ વર્ષકી. ૪૬મેં જન્મ હૈ. રાતકો વો ગુજર ગયે, હમને દેખા થા. રાત્રિકો ઉસમેં સુલાયે... વો કોશ... કોશ સમજતે હો? લોહેકી કોશ હોતી હૈ ન? ક્યા કહતે હૈં? યે લોહેકી કોશ નહીં હોતી? એ મૂકી છાતી પર. ક્યોંકિ મુર્દા ખડા ન હો જાય. મુર્દા ભી ખડા હો જાતા હૈ. યે મુર્દા ભી.... પર એસા હોનેવાલા હો તબ.... કોશ.. કોશકો ક્યા કહતે હૈ? લોહેકી હોતી હૈ ન લંબી? ખોદનેકી... હમને દેખા હૈ.

૫૭કી સાલ. હમ તો છોટી ઉમ્મરે થે. હમારી માતાજી કહે, યહાંસે નિકલ જાઓ. મામાને ઘેર જાઓ. મામા ગૃહસ્થ હતા, બધા બહુ પૈસાવાળા હતા. મામા હતા પૈસાવાળા. કલ્હું, અહીંથી ચાલ્યા જાઓ. તમે નહીં દેખી શકો. અહીં સૂવું નહીં. ભાઈ ગુજરી ગયા છે. મુર્દા રખા હૈ તો યહાં સોના નહીં. યે ૫૭કી બાત હૈ. કિતને વર્ષ હુએ? ૭૮ વર્ષ પહલેકી બાત હૈ. વો મુર્દાકો રખતે હૈં એસા. બાકી તો મુર્દેકી પર્યાય એસી ખડી હોનેકી નહીં થી તો બાહ્ય નિમિત્ત... પણ હોનેકી થી ઔર રખા તો નહીં હુઆ એસા ભી નહીં.

વો હમને દેખા હૈ. ૧૧ વર્ષની ઉંમરે ૫૭ મેં. છપ્પનીયો દુકાળ હતોને. ૫૬મેં બડા અકાલ (પડા) થા. ૫૬મેં વરસાદ નહીં થા. હમારી તો છોટી ઉમ્મર થી ૧૦ વર્ષકી. બડા અકાલ.. બહોત દુકાળ.. એસા દુકાળ કિ હમ લડકે નદીકે પાર ગયે, નદીકો દેખને. એક ભરવાડ ખડા થા. ભરવાડ ખડા થા ઔર ગાય ૨૫, ૩૦, ૪૦, ૫૦ ખડી થી. ગાયોકી આંખોમેં આંસુ.. આંસુ.. ભરવાડકો પૂછા... ભાઈ! ચાર-પાંચ દિનસે ઘાસકા એક તૃણ ભી નહીં મિલા ગાયકો. એક તિનકા નહીં. ૫૬ કી સાલમેં..... પાંચ ઈંચ વરસાદ આયા થા પહલે. બસ, પીછે નહીં આયા. ૫૬કી બાત હૈ. ભરવાડ ખડા થા. ભરવાડ સમજતે હો? ગાયોકા ગોવાળ. ગોવાળની આંખ્યુંમાં

आंसु. अरे! आ गायुं... ३०-४० गाय. चार-पांच दिनसे अेक तिनका नडीं मिला. कडांसे लावे? घास डी नडीं उगा.

अभी भी अैसा सुना है. (वरसाद) जेयाई गयोने अेक मडिनो. अषाढ सुद त्रीज तक ११ ँय आ गया है. अभी नडीं आया. घास बिना बारड-चौदड डेर मर गये. थोडा थोडा घास उगा है. जेडे तो जाई शके. जेडनेकी शक्ति न डो, मर गये. पर वो समयमें वो पर्याय डोनेकी थी ँससे डोती है. आडाडा! घास न मिला माटे देड छूट गया अैसा है नडीं. देडकी पर्याय छूटनेकी थी और देडमें आत्मा रड तो आयुष्यके कारणसे रड—ये भी है नडीं. आयुष्य जड है और भगवान आत्मा चैतन्य है. तो जडसे आत्मा रड सके अंदरमें, अैसा है नडीं. अपनी पर्यायकी योग्यतासे कमसरमें शरीरमें रहनेकी योग्यता है ँतने साल रहते हैं. जब योग्यता छूट जाती है तब छूटकर स्वर्गमें चले जाते हैं. धर्माञ्चवकी (भात है). समजमें आया?

आचार्यने द्रष्टांत दिया है. मनुष्यमेंसे स्वर्गमें (जाता है) ये द्रष्टांत अपना दिया है. कारण के आचार्य देड छोडकर स्वर्गमें जानेवाले हैं. चार गतिका द्रष्टांत हैं पंचास्तिकायमें, वडां वो दिया है. मनुष्यसे स्वर्ग ने स्वर्गसे फिर मनुष्य डोकर.... कुंढकुंढाचार्य आदि कितने संत तो केवलज्ञान पाकर मोक्ष जानेवाले हैं. अैसी स्थिति है. ये मनुष्यका द्रष्टांत अैसा दिया है. मनुष्य मरकर नरक कि तिर्यचमें जाते हैं अैसा नडीं दिया. मनुष्य मरकर स्वर्गमें जाते हैं अैसा दिया. कारण के अपनी भात की है. अपने कमसे देड छूट जायेगा तो डमें कमसे स्वर्गकी गति मिलेगी. केवलज्ञान है नडीं, पूर्ण प्राप्ति है नडीं तो देड तो मिलेगा, पण ये जडके कारणसे जड संयोग मिलेगा. अपनी योग्यताके कारणसे वडां स्वर्गमें रहते हैं. श्रेणिक राजा भी अभी नरकमें भी हैं... श्रेणिक राजा नरकमें हैं नडीं, वे अपनी पर्यायमें और गुणमें हैं. आडाडा!

परको कभी छुआ डी नडीं, तो परमें रहे अैसा कडां है? बडु कडण.. कडण.. भाई! समजमें आया? अेकने तो प्रश्न किया था कि श्रेणिक राजा मरकर नरकमें गये. देजो! नरकगतिका उदय आया तो उन्हें जाना पडा. नरकगति बांधी थी न पडली? मुनिकी अशातना की थी. नरकका आयुष्य बंध गया. बडा आयुष्य बंध गया था. पीछे मुनि मिले और मुनिके पास समकित पाया. वो बडुत (लंबी) स्थिति बंधी थी वो तोडकर ८४००० वर्षकी रह गई. ८४००० वर्ष है. अभी भी (नरकमें) हैं. पर अपनी पर्यायकी योग्यतासे (है). गतिका उदय है उस कारणसे वडां गये हैं अैसा है नडीं. आडाडा! अनुपूर्वी भी जूठी है. नामकर्ममें ८३ प्रकृतिमें अेक अनुपूर्वी प्रकृति है. ये अनुपूर्वी प्रकृति क्या है? कि अेक गतिमेंसे दूसरी गतिमें ले जाना. अैसे कडते हैं ये सब निमित्तसे कथन है. आडाडा!

ये बैल है न? नाथ, बैलको नाकमें नाथ डालते हैं (फिर) जेयते है. अैसे आनुपूर्वी जेयकर ले जाते हैं अैसा लेज है. वो तो आनुपूर्वी प्रकृति है अैसा निमित्तका ज्ञान करानेको (कथन) है. बाकी अपनी पर्यायकी योग्यतासे कर्म है तो उस प्रकारसे स्वर्गमें जाते हैं, नरकमें जाते हैं. आडाडा! तो **अपने परिणामोंसे उत्पन्न होता हुआ अजीव ही है, जीव नहीं...** आ

अनेकांत छे. जवसे भी डो ओर अजवसे भी डो तो अनेकांत (कडलाये)—ये अनेकांत नडीं. आडाडा! कथंयित् अपनी पर्याय अपनेसे, कथंयित् परसे—ऐसा कडो तो अनेकांत सिद्ध छेता है.—ऐसा है नडीं. **जीव नहीं...** जवकी पर्याय उसको (अजव) उत्पन्न कर सके ऐसा बिलकुल है नडीं. क्यों?

उवे द्रष्टांत आपे छे. जैसे (कंकण आदि परिणामोंसे उत्पन्न होनेवाले ऐसे) सुवर्ण ... सोना.. सोना.. सुवर्ण.. **कंकण आदि परिणामोंसे...** कंकण, कडा, वींटी विगेरे. **परिणामोंके साथ तादात्म्य है...** आडाडा! सोना जो जेवररूप हुआ, उस जेवर(रूप) परिणामसे सोना तादात्म्य है. जैसे उष्णताके साथ अग्नि तादात्म्य है, जैसे ज्ञानके साथ आत्मा तादात्म्य है—तत्स्वरूप है, जैसे सुवर्ण कंकण (आदि) अपनी पर्यायसे तादात्म्य है. परसे हुआ डी नडीं. सोनेमेंसे कंकण हुआ वो सोनीसे हुआ नडीं. आडाडा! क्योंकि उसके परिणामोंसे तादात्म्य है. ये परिणामोंसे सोना उत्पन्न हुआ है. जेवरकी अवस्था सोनेसे उत्पन्न हुई है, सोनीसे नडीं, डथोडीसे नडीं, नीचे अरइसे नडीं. आवी वातुं... आकरुं लागे माइसने. आपो दि' अमे आ करीअे छीअे, आ करीअे छीअे वेपार-धंधा. कौन करता है? आपु! सब संयोगसे द्विभता है. बाकी संयोगी पर्याय तो उसके कारणसे छेती है. तुम मानते डो कि डमारेसे ये हुई, ये तो मिथ्यात्वका पोषण है. मिथ्यात्व संसार है, ये मिथ्यात्व डी आस्रव और संसार है. ये अडंकार निकालना (और) भेदज्ञान करना वड अलौकिक बात है.

जडकी पर्याय मेरेसे नडीं और मेरी पर्याय जडसे नडीं. आडाडा! जैसे भेद करना... यडां कडा, **सुवर्णका कंकण आदि परिणामोंके साथ तादात्म्य है.** सोनेमेंसे जो जेवर छेता है ये परिणाम हैं. परिणामके साथ सुवर्ण तादात्म्य है. परिणामके साथ सोनी तादात्म्य है? ये जेवरके साथ अरइ तादात्म्य है? ये परिणामके साथ डथोडी तादात्म्य है? आडाडा! जेवर उत्पन्न हुआ है वो डथोडीसे नडीं, अरइसे नडीं, सोनीसे नडीं. आडाडा! पूर्व पर्यायसे भी नडीं. अेक समयमें जो पर्याय कमबद्ध उत्पन्न हुई है, वो पूर्वकी पर्यायसे भी नडीं अने निश्चयसे तो सुवर्णके द्रव्य-गुणसे भी नडीं. आडाडा!

तादात्म्य कडा है न? **उसी प्रकार सर्व द्रव्योंका... सर्व द्रव्योंका अपने परिणामोंके साथ तादात्म्य है.** जवका परिणाम अपने आत्माके साथ तादात्म्य है. अजवका परिणाम अजवसे तादात्म्य है. अेक परमाणुका परिणाम वो परमाणुसे तादात्म्य है. कोईपण यीजका परिणाम उस तत्त्वसे तत्त रूप है, परके साथ कोई संबंध है नडीं. आडाडा! शिक्षण शिबिरमें ऐसा अर्थ निकालते हैं. आ छे आपु! अरेरे! अनादिकाणथी ८४ लाजमां.... भाई! भूली गयो ८४ लाजना अवतारने...

श्रोता : बीजा पूछे केआनाथी आ थाय छे?

पूज्य गुरुदेवश्री : अे बीजा पूछे, न पूछे अे जाणे. अडीं तो वस्तुस्थिति आ छे. आ बीजा पूछे अेनी तो वात याले छे. ये डजारो माइसमें तो बात यलती है. पूछे (अैसी)

भाषाकी पर्याय भी पूछनेवालेकी किया नहीं है. दरबार! अेवी वात छे भाई! आडाडा! परम सत्यकी बात है. आडाडा! इसप्रकार जीव अपने परिणामोंसे उत्पन्न होता है तथापि उसका अजीवके साथ कार्यकारणभाव सिद्ध नहीं होता... क्या कलते हैं? कोई कले कि जव अपने परिणामोंसे तो उत्पन्न होता है न? एतना तो कारण ने कार्य करता है न? जव अपने परिणामका कार्य तो करता है न? अपने परिणामका कार्य करे तो दूसरेके परिणाम भी करे. जेम गोवाण अेक गायको यराने ले जाय, तो दूसरा कले, मेरी गाय भी ले जा. अैसा आता है. गोवाण है न? गोवाण. अेक गायको ले जाय तो हमारी गायको भी साथमें ले जा. हमारे कलं..... अैसे अजवका परिणाम होता है? समजमें आया?

उसमें दूसरे द्रव्यका भी परिणाम कारणरूप हो तो उसमें क्या है? आडाडा! जुओ, प्रभु! आत्मामें अेक अकार्यकारण नामका गुण है. क्या कल? ४७ गुण है न? उसमें अकार्यकारण नामका अेक गुण है. १४वा है. आडाडा! ४७में १४वा है, अकार्यकारण. आत्मा परका कार्य नहीं अने आत्मा राग ने परका कारण नहीं. आडाडा! पीछे है ४७ शक्ति. है कि नहीं? ११२ पन्ना? श्लोक.. श्लोक.. १३. १४में आया.. 'अन्यसे नहीं किया जाता और अन्यको नहीं करता अैसा अेक द्रव्यस्वरूप अकारणकार्यशक्ति है.' है अंदर? १४वी है. १३ नंबर पीछे १४वी. 'अन्यसे नहीं किया जाता...' आडाडा! आत्मामें जडसे कोई पर्याय नहीं की जाती और आत्मामें रागसे सम्यग्दर्शनकी पर्याय नहीं की जाती. आडाडा! 'अन्यसे नहीं किया जाता...' 'अन्यसे'में परद्रव्य ने राग सब लेना. क्योंकि शक्तिका वर्णन है न? तो शक्तिके वर्णनमें पर्याय निर्मल ही ली है. कम-अकम लिया है पीछे उसमें. अकम गुण ने कम पर्याय, पर ये कम पर्याय निर्मल ली है. शक्तिका वर्णन है न? कम-अकममें यलं अेकसी निर्मल पर्याय ही ली है. कममें राग.... क्योंकि शक्ति है वो वस्तुका गुण है. गुणको धरनेवाला द्रव्य है वल पवित्र है और शक्ति भी पवित्र है, तो पवित्रताका परिणाम पवित्र है. समजमें आया?

रागका परिणाम आत्माका है अैसा यलं है नहीं. शक्तिके वर्णनमें शुद्धात्ममें और पीछे दोनों जगल अैसे लिया है. आडाडा! नयका अधिकार, प्रवचनसारमें ४७ नयका अधिकार लिया है यलं लिया है ज्ञान करानेको. धर्माजव गणधर हैं उनके भी जरा विकल्प आया शास्त्र रयनेका, तो उनका परिणामन है तो कर्ता कलनेमें आते हैं. आडाडा! परिणामनकी अपेक्षासे कर्ता कलनेमें आता है, करनेलायक है माटे कर्ता है अैसा नहीं. आडाडा! समजमें आया? प्रवचनसारमें अैसा लिया है. कर्तानय है, लोक्तानय है. यलं ये नहीं लेना. ये द्रव्यद्रष्टिका विषय है. शक्तिका वर्णन है. समजमें आया? आडाडा!

श्रोता : समयसार ... कि प्रवचनसार ... ?

पूज्य गुरुदेवश्री : दोनों ज्ञानकी प्रधानतासे जाननेलायक यीज है अैसे मानना. द्रष्टिकी अपेक्षासे अपना परिणाम निर्मल ही होता है अैसा मानना.

आगे है, प्रश्न है आगे. 'जिसमें कम-अकमसे प्रवर्तमान अनंत धर्म हैं ऐसा आत्मा ज्ञानमात्र किस प्रकार है?' उसमें है पडले ये बात. 'जिसमें कम-अकमसे प्रवर्तमान अनंत धर्म हैं...' પણ यहाँ कम लेना निर्मल. यहाँ कममें मलिन न लेना. पडले शब्द है. पीछे भी है. ये तो बडोत बार सत्तामें १८ चल गया है. ये १८वीं बार चलता है. उत्तर है?

'प्रश्न : जिसने कम-अकमसे प्रवर्तमान अनंत धर्म हैं ऐसा आत्मा ज्ञानमात्र कैसे है?' वो तो ज्ञानमात्र ही है. 'परस्पर भिन्न जैसे अनंत धर्मोंके समुदायरूपसे परिणामित अेक शक्तिमात्र भावरूपसे स्वयं ही है.' समझमें आया? ये अनंत शक्तिमें कम तो निर्मल लिया है. दूसरी (जगह) पंचास्तिकायमें ६२ गाथामें लिया, वहाँ विकारकी पर्याय स्वतंत्र षट्कारकसे परिणामती-डोती है ऐसा लिया है. वहाँ तो ज्ञेय अधिकार है तो ज्ञेयको बताना है. यहाँ तो द्रष्टिप्रधान शक्तिका वर्णन है. शक्ति पवित्र हैं सब अने पवित्रको धरनेवाला प्रभु भी पवित्र द्रव्य है. पवित्रसे कममें अपवित्रता आती है ये बात है नहीं. आती है अपवित्रता, પણ वो अपवित्रताका ज्ञान करती है ये ज्ञानपर्याय अपनी है. आडाडा! समझमें आया?

वो तो कछा था न? भाव नामका अेक गुण है. भावगुण है. उसमें पीछे है. भाव है न? अंदर शक्ति है. भावशक्ति है. हेजो! उउवी. 'विद्यमान अवस्था युक्तपनेरूप भावशक्ति.' अमुक अवस्था जिसमें विद्यमान डो वड भावशक्ति. उउवी शक्ति है. ये भावशक्तिके कारणसे उसकी पर्याय निर्मल ही डोती है. निर्मलकी बात है यहाँ. मैं करुं तो पर्याय निर्मल डो ऐसा विकल्प भी जहाँ नहीं. आडाडा! जहाँ द्रव्य पर द्रष्टि कर पर्याय ठुक गई, द्रव्यमें भाव नामका गुण है उस कारणसे अनंत गुणकी पर्याय निर्मल ही प्रगट डोती है. आडाडा! समझमें आया? अेक भाव(गुण) ये लिया. अेक भाव(गुण) दूसरा है. आडाडा! आगे है.

उउ. जूओ! 'कर्ता-कर्म आदि कारकोंके अनुसार जो क्रिया...' ये विकार है. विकार पर्यायमें डोता है, 'उससे रडित भवनमात्रमय डोनेवाली भावशक्ति.' डो प्रकारकी शक्ति है. अेक भावशक्ति, अनंत गुणमें भावशक्ति पडी है तो दरेक गुणकी अेक समयमें डोनेवाली पर्याय डोगी, डोगी ने डोगी. मैं करुं तो डोगी ऐसा है नहीं. ये अेक भावशक्ति. अेक भावशक्ति, विकारका परिणाम षट्कारक(रूप) परिणामन डोता है उससे रडित परिणामन ये भावशक्तिका इल है. विशेष कडेंगे.

(प्रमाण वचन गुरुदेव)

શ્રાવણ સુદ ૩, ગુરુવાર, તા. ૨૬-૭-૧૯૭૯

ગાથા-૩૦૮-૩૧૧, પ્રવચન - ૬

સમયસાર, (ગાથા) ૩૦૮ થી ૩૧૧. ક્રમબદ્ધની વ્યાખ્યા આવીને? ક્રમબદ્ધમાં પરકા કારણ-કાર્યકા અભાવ હોતા હૈ. વિશેષ સ્પષ્ટીકરણ આતા હૈ. ઉસકા કારણ વહ હૈ. ક્યા? કિ **જીવ અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ..** યે ક્રમબદ્ધમાંસે નિકાલા. જબ **જીવ અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ..** ક્રમબદ્ધમાં ઉસકા નિશ્ચય (-નિર્ણય) જાતા હૈ જ્ઞાયક ઉપર. વો બાત યહાં હૈ. જ્ઞાયક ઉપર દૃષ્ટિ હુઈ તો જવ અપને પરિણામોંકે સાથ તાદાત્મ્ય હૈ. આહાહા! **इसप्रकार जीव अપने परिणामोंसे उत्पन्न होता है..** નિગોદસે લેકર સિદ્ધ, એક-એક સમયકે પરિણામ.... નિર્મલકી યહાં બાત હૈ ડોં. અપને પરિણામસે જવ ઉત્પન્ન હોતા હૈ. આહાહા! પરિણામસે ઉત્પન્ન (હોતા હૈ). જવદ્રવ્ય તો હૈ ડી. **परिणामोंसे उत्पन्न होता है तथापि...** એસે ક્યોં કહા? કિ અપને પરિણામોંસે તો ઉત્પન્ન હોતા હૈ ન? ઈતના તો કાર્ય કરતા હૈ ન? અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ ન? નહીં ઉત્પન્ન હોતા એસા તો હૈ નહીં.

उसका अजीवके साथ कार्यकारणभाव सिद्ध नहीं होता... એસે કિ અપને પરિણામસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ, તો પરકા પરિણામ ભી કરે. જો ઉત્પન્ન ન હોતા હો, કાર્ય ન હોતા હો તો તો પરકા કાર્ય ન કરે. આહાહા ! કાર્ય તો કરતા હૈ. ઝીણી વાત છે. જવ અપને નિર્મલ પરિણામકા કાર્ય તો કરતા હૈ, તથાપિ પરકા કાર્ય નહીં કરતા—એસા લેના હૈ. સમજમાં આયા? ગંભીર શબ્દ હૈ. કિ અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ તથાપિ—તોપણ.... નિર્મલ પરિણામસે તો ઉત્પન્ન હોતા હૈ. મેં શુદ્ધ ચૈતન્યઘન જ્ઞાન આનંદકંદ પ્રભુ હૂં, ઉસકા (-મેરા) પરિણામ તો આનંદ ને શાંતિ યે ઉસકા પરિણામ હૈ. અહીં ધર્મ પામેલાની વાત ચાલે છે અથવા ક્રમબદ્ધકા જિસકો નિર્ણય હુઆ ઉસકી બાત ચલતી હૈ. આહાહા!

જગતમાં દરેક પદાર્થકી અપની અવસ્થાસે વ્યવસ્થિત વ્યવસ્થા હોતી હૈ. દરેક પદાર્થકી અપને પરિણામ—અવસ્થાસે વ્યવસ્થા હોતી હૈ. દૂસરા પરિણામ ઉસકો કરે તો ઉસકી પર્યાય વ્યવસ્થા હોતી હૈ એસા હૈ નહીં. તો આ બધા વ્યવસ્થાપક છે ને? નહીં? યે પ્રમુખ હૈ, વ્યવસ્થાપક હૈ. કિસકા વ્યવસ્થાપક? ભાઈ! જો દ્રવ્ય અપને પરિણામસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ ક્રમમાં, તો ઉસકી પર્યાયકી વ્યવસ્થા વો ડી ઉસકી વ્યવસ્થા હૈ. આહાહા! દૂસરા જવ ઉસકી વ્યવસ્થા કરે? દૂસરા જવ ભી અપને નિર્મલ પરિણામસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ, તો વો અપને પરિણામસે ઉત્પન્ન હો ઓર દૂસરેકે ભી પરિણામ ઉત્પન્ન કરે—એસા નહીં હોતા.

તેથી... 'તથાપિ' લિયા હૈ. એમ કે અપના કાર્ય કરે ન? કરતા તો હૈ કિ નહીં? કરતા હૈ કિ નહીં? પલટતા હૈ કિ નહીં? તો ફિર દૂસરેકો ભી પલટાવે. કહતે હૈં કિ એસા હોતા નહીં.

क्योंकि दूसरा द्रव्य भी अपने परिणामसे परिणामित होता है. दूसरा द्रव्य कोई पर्याय बिनाका द्रव्य है, ऐसा द्रव्य है नहीं. आडाडा ! (उसकी) पर्यायका कार्य करनेवाला कोई एक द्रव्य-परद्रव्य है, तो उसकी पर्यायका कार्य दूसरा श्रव करे ऐसा कभी होता नहीं. आडाडा! आ बधा शोठियाओ धंधो करे, वेपार करे दुकानमां धडाधड. क्या करे? कर्ता होना तो मरना है. मैं करूं... भगवान ज्ञायकस्वरूप प्रभु उसको रागका, परका काम सोंपना.. आडाडा! ये तो प्रभुका मृत्यु है अथवा उसका अनादर है. अनादर है वो ही मृत्यु है. आडाडा! आ बधा वेपार करे छे लोढाना. आडाडा! बब्बे करोडनुं तो स्टील (पङ्कुं डतुं), अमां भाव वधी गया तो यालीस लाभ पेदा थई गया, ल्यो. भुश थया के नहीं?

वो परमाशु, वहां कमबद्धमें आनेवाला परमाशु आया है, उसकी पर्यायके कमबद्धमें. दूसरेके कारणसे पैसा आया वहां..... (श्रोता : अनी ज पासे आव्या, बीजा पासे न आव्या?) उसके पास आया वो तो उस समय कार्यकी दशा ने काल ही ऐसा था. पूर्वका पुण्य कलनेमें आया, वो पुण्य तो निमित्त है. पूर्वका पुण्य पैसेको भीयकर लावे—ऐसा है नहीं. बोलनेमें आता है कि उसके पुण्यके कारणसे..... शास्त्र भी ऐसा कहता है कि पुण्यका फल मिलता है.

पद्मप्रभमलधारीदेव कहते हैं कि प्रभु! दूसरेकी रुद्धि देभकर तुजे विस्मय होता है और तुजे ध्येण होती है कि आडाडा! करोडपति, अबजपति मैं भी होऊँ. तो प्रभु! ये अरिहंतकी भक्ति कर तो उसमें पुण्य होगा और उससे मिलेगी वस्तु. तेरेको मिलेगी तो भी तुजे क्या लाभ है? आडाडा! तुं तो भगवान आत्मा सख्यिदानंद प्रभु है, जिसमें अनंत अनंत निर्मल गुणकी भाण है. ये भाणकी प्रतीति जिसको कमबद्धके परिणाममें हुई.. आडाडा! ये तो अपने परिणामसे उत्पन्न होता है. क्यों? कि दरेक श्रवद्रव्यमें कर्ता नामका एक गुण है... कर्ता नामका गुण है. तो कर्ता होकर अपने परिणामका कर्म नाम कार्य करता है. आडाडा! कर्ता होकर... अपने निर्मल परिणामकी बात है हो.

सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र... कमबद्धके निर्णयमें ज्ञायक उपर द्रष्टि होनेसे सम्यग्दर्शन-ज्ञान हुआ, ये सम्यग्दर्शनके कार्यका कर्ता कौन है? कि श्रवमें कर्ता नामका गुण है. ये कर्ता(गुण)के कारणसे सम्यग्दर्शनकी पर्याय उत्पन्न हुई है. पूर्वकी पर्यायसे नहीं, निमित्तसे नहीं, सुननेसे नहीं. आडाडा! बडोत मंथन किया विकल्पसे अंदर, तो उससे प्राप्त होता है, ऐसा है नहीं. आडाडा! मंथन है ये तो विकल्प है. आडाडा! अपनेमें कर्ता नामका अनादि गुण है, ये कर्तागुणके कारणसे उसकी सम्यग्दर्शन आदि पर्याय उत्पन्न होती है.

अथवा कर्म नामका गुण है आत्मामें. ओडोडो! एक जडकर्म है, एक नोकर्म है, एक रागका कर्म है, एक निर्मलपर्यायरूपी भावकर्म है, निर्मल... आडाडा! अने एक कर्म नामका गुण आत्मामें है. क्या कडा? आत्मा सिवाय अनंत पदार्थका कार्य होता है वो भी उसका कर्म है. ये कर्म, पदार्थने अपना परिणाम किया, वो परिणाम उसका कार्य है. कार्य कडो कि कर्म कडो. एक वात. दूसरी - जडकर्म है उसको कर्म कहना, परमाशु अपनी पर्यायसे परिणाम है वो भी कर्म

હૈ.- દો. તીસરા - રાગ-દ્વેષકા પરિણામ કરના વો ભી એક કર્મ હૈ, ભાવકર્મ. તીન. એક નિર્મલ પરિણામ(રૂપ) કાર્ય હો વો ભી કર્મ હૈ - ચાર. ઔર એક કર્મ નામકા ગુણ આત્મામેં હૈ. આહાહા!

સૂક્ષ્મ બાત હૈ ભાઈ! અરેરે! અનંત કાલમેં સત્ય વાત મિલી નહીં (ઔર) મિલી તો રુચિ નહીં. આહાહા! એકાંત.. એકાંત લગે. વ્યવહાર.. કુછ કુછ રાગકી મંદતા કરનેસે હોતા હૈ કિ નહીં? તો કહતે હૈં કિ ઉસકે કર્મ નામકે ગુણને ક્યા કિયા? રાગસે જો હુઆ, તો રાગ કર્તા.. આહાહા! સમજમેં આયા? અને ધર્મપર્યાય કાર્ય (હુઈ). યે રાગ કર્તા (ઔર ધર્મપર્યાય) કાર્ય (હો) તો કર્તા નામકે ગુણકા કાર્ય ક્યા હૈ? આહાહા! બહુત ઝીણી વાત છે. મુદ્દેકી બાતકો ઉસને કભી દ્રષ્ટિમેં લિયા નહીં. આહાહા! યહાં કહતે હૈં કિ કર્મ ઇતને પ્રકારકા હૈ. આહાહા! એક ગુણરૂપી કર્મ, એક નિર્મલ પર્યાયરૂપી કર્મ, એક રાગરૂપી ભાવકર્મ, એક (દ્રવ્ય)કર્મરૂપી પર્યાય જડકી ઔર એક પરકે પરિણામરૂપી કર્મ. આહાહા!

પરકા કર્મ આત્મા કરતા હૈ કિ નહીં? કર્મકા પરિણામ જો હૈ ઉસકો ભી આત્મા કરતા નહીં ઔર રાગ હૈ વો ભી આત્માકા કર્તૃત્વ નહીં ઔર નિર્મલ પર્યાયકા કર્તા હૈ વો ભી ઉપચારસે હૈ. આહાહા! નિર્મલ પરિણામ અપના કાર્ય ને આત્મા કર્તા ઐસા ભી ઉપચારસે-વ્યવહારસે કહનેમેં આતા હૈ. કલશટીકામેં હૈ. કલશટીકામેં હૈ સબ. સમજમેં આયા? આહાહા! યહાં તો કહતે હૈં કિ આત્મામેં કર્મ નામકા ગુણ હૈ.. કર્મ નામકા ગુણ હૈ. જડકર્મકા નહીં, રાગકા નહીં, પર્યાયકા નહીં. આહાહા! જૈસે ભગવાન આત્મા જ્ઞાનસ્વભાવી ત્રિકાલ હૈ, આનંદસ્વભાવી ત્રિકાલ હૈ, ઐસે કર્મસ્વભાવી ત્રિકાલ હૈ. આહાહા!

આ બધું સાંભળ્યું ન હોય, ત્યાં પૈસા-પૈસામાં ન સાંભળ્યું હોય. મંદિરમેં આઠ લાખ ખરચા માટે ધર્મ હો ગયા (ઐસે માને), પણ પૈસા ખરચ સકતા હી નહીં આત્મા. યે પરમાણુકી પર્યાયકા કાર્ય તો પરમાણુકા હૈ, દૂસરેકા યે કાર્ય હૈ હી નહીં. આહાહા! અને યે પૈસેકે કાર્યસે મંદિરકા કાર્ય હોતા હૈ ઐસા ભી નહીં. (શ્રોતા : કોઈનો ઉપકાર ગણતા જ નથી). એ તો બધી વ્યવહારની વાતું છે. આહાહા! 'ઉપકાર' આતા હૈ ન? ભાઈને લિયા હૈ ન 'મોક્ષમાર્ગપ્રકાશક'મેં આઠવે અધ્યાયમેં? અરિહંતને ઉપકાર કિયા હૈ ઉપદેશ દેકર, મૈં યે ઉપકારકા ઉલ્લેખ કરતા હું. આઠવે અધ્યાયમેં હૈ. 'મોક્ષમાર્ગપ્રકાશક.' આહાહા! હમ ઉપકાર કરતે હૈં, યે તો નિમિત્તસે કથન હૈ. સમજમેં આયા?

અભી તો બહોત ચલતા હૈ ન? વો ચૌદ બ્રહ્માંડકા નકશા બનાકર નીચે લખતે હૈં 'જીવાનાં પરસ્પર ઉપગ્રહો.' પરસ્પર ઉપકાર કરતે હૈં. ઉપકાર કરતે હૈં ઉસકી વ્યાખ્યા ઐસી હૈ નહીં. જહાં તહાં યે ચલ રહા હૈ. 'ઉપકાર'કા અર્થ નિમિત્તપને હૈ ઇતના જ્ઞાન કરાનેકો ઉપગ્રહઃ અથવા ઉપકાર ઐસે દો શબ્દ લિયે હૈં. આહાહા! યહાં તો પરમાત્મા ઐસે કહતે હૈં કિ જીવ અપને પરિણામકો... પરિણામ કહો કિ કર્મ કો કિ કાર્ય કહો. અપને કાર્યસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ તથાપિ ઉસકા અજીવકે સાથ, રાગકે સાથ, કર્મકે સાથ, શરીરકે સાથ કાર્યકારણભાવ સિદ્ધ નહીં

હોતા. યે જડકર્મ કાર્ય ને આત્મા કારણ એસા સિદ્ધ નહીં હોતા. આહાહા! યે શરીર ચલતા હૈ, એસી ભાષા નિકલતી હૈ, યે ભાષાકા નિકલના કાર્ય ને આત્મા કર્તા એસા કભી સિદ્ધ હોતા નહીં. આહાહા!

ઉસકા અજીવકે સાથ કાર્યકારણભાવ... યે તો કલ કહા થા ન? આત્મામેં અકાર્યકારણ નામકા ગુણ હૈ.. આત્મામેં અકાર્યકારણ ગુણ હૈ કિ (જિસસે) પર(દ્રવ્ય) કર્તા ને આત્માકી પર્યાય કાર્ય એસા તો હોતા નહીં, પણ રાગ કર્તા ને નિર્મલ પર્યાય કાર્ય એસા ભી હોતા નહીં. સૂક્ષ્મ બાત હૈ. સમજમેં આયા? વ્યવહારરત્નત્રય કર્તા અને સમ્યગ્દર્શન નિર્મલપર્યાય કાર્ય એસા કર્તા-કર્મ (સંબંધ) હૈ નહીં. બહોત (હુઆ તો) આત્મા કર્તા ને નિર્મલપર્યાય કર્મ એસે ઉપચારસે દો ભેદ પડતે હૈ, પણ વ્યવહાર રાગ..... સબકા વો લેખ આતા હૈ. વ્યવહાર.. વ્યવહાર.. વ્યવહાર.. વ્યવહાર તો કરો, વ્યવહાર કરો, કરતે-કરતે પીછે છોડ દો. આહાહા! (શ્રોતા : પહલે તો કરના પડતા હૈ?) પહલે ને પીછે કરે કૌન? અપને પરિણામસે ઉત્પન્ન હોનેવાલા પ્રભુ (આત્મા હૈ) ઔર દૂસરે પરિણામસે ઉત્પન્ન હોનેવાલા વો (દૂસરા) દ્રવ્ય હૈ. પરિણામ બિનાકા તો કોઈ દ્રવ્ય હૈ નહીં અથવા પરદ્રવ્ય અપને કાર્ય બિનાકા તો હૈ નહીં. ઉસકા (અપના) કાર્ય હૈ, તો આત્મા અપના કાર્ય કરતા હૈ ને પરકા ભી કાર્ય કરતા હૈ? તો કાર્ય બિનાકા દ્રવ્ય હો ગયા. પર્યાય બિનાકા દ્રવ્ય હો ગયા. પર્યાય બિનાકા દ્રવ્ય હોતા હી નહીં કભી. છન્નાલાલજી! આવી વાત છો ભાઈ! આહાહા!

ભગવાનકી વાણી કર્તા અને આત્માકી જ્ઞાનપર્યાય કાર્ય એસા હૈ નહીં. સમજમેં આયા? ક્યા કહતે હૈ? ફિરસે લેતે હૈ. વાણી જો ભગવાનકી દિવ્યધ્વનિ હૈ, યે તો પરમાણુકી પર્યાય અપનેસે ઉત્પન્ન હુઈ હૈ. યે ભગવાનસે ભી નહીં. ભગવાનકી દિવ્યધ્વનિ ભગવાનસે ભી નહીં (હોતી). આહાહા! ભગવાન તો નિમિત્ત કહનેમેં આતે હૈ. લોકાલોકકો કેવલજ્ઞાન નિમિત્ત કહનેમેં આતા હૈ ઔર કેવલજ્ઞાનમેં લોકાલોક નિમિત્ત કહનેમેં આતા હૈ. નિમિત્ત કહનેમેં આયા, પણ નિમિત્તસે હુઆ હૈ એસી ચીજ હૈ નહીં. કેવલજ્ઞાન લોકાલોકકો નિમિત્ત હૈ તો કેવલજ્ઞાનસે લોકાલોક ઉત્પન્ન હુઆ હૈ? અને લોકાલોક કેવલજ્ઞાનમેં નિમિત્ત હૈ તો લોકાલોકસે કેવલજ્ઞાનકી પર્યાય ઉત્પન્ન હુઈ હૈ? યે સર્વવિશુદ્ધ (અધિકાર)મેં પાઠ હૈ. સર્વવિશુદ્ધ (અધિકાર) સમયસાર. આખિરી અધિકારમેં હૈ. કેવલજ્ઞાન લોકાલોકકો નિમિત્ત હૈ ઔર લોકાલોક કેવલજ્ઞાનકો નિમિત્ત હૈ. સર્વવિશુદ્ધ અધિકારમેં પીછે હૈ. ઉસકા અર્થ ક્યા? કિ દૂસરી ચીજ હૈ ઇતના જ્ઞાન કરાયા. કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન હુઆ, તો યે લોકાલોક ઉસકા કારણ-કર્તા ને આત્માકા કેવલજ્ઞાન કાર્ય એસા હૈ? અને કેવલજ્ઞાનકા કાર્ય વો લોકાલોકકો નિમિત્ત હૈ તો કેવલજ્ઞાન કર્તા ને લોકાલોક કાર્ય— એસા હૈ નહીં. આહાહા! આવી ઝીણી વાત.

યે યહાં કહતે હૈ. જીવ અપને પરિણામસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ—કાર્ય તો કરતા હૈ, એસે કહતે હૈ. કાર્ય કિયે બિના રહતા હૈ એસા તો નહીં. કાર્ય કરતા હૈ તો પરકા ભી કાર્ય કરે તો ઉસમેં ક્યા હૈ? લોકમેં કહતે હૈ કિ ગોપાલ એક ગાયકો ચરાતા હૈ તો હમારી ગાયકો ભી લે જા.

दो गाय यरावे, यार गाय यरावे... अेक गायको यरावे तो पांय गायको यरावे. अपना कार्य करता है तो परका भी कार्य करे. कार्य करे बिना रहता है तो तो परका कार्य न करे, अैसा कडते हैं. देओ! शब्द कैसा लिया है?

जीव अपने परिणामोंसे... परिणाम नाम कार्य. सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र आदि परिणाम-कार्य. आत्माका कर्ता नामके गुणसे कार्य होता है अथवा कर्मगुणसे ये कर्म हुआ है. अपनेमें कर्मगुण है.. कर्मगुण है उस कारणसे कर्म नाम धर्मकी वीतरागी पर्याय (हुँ है)—कर्मगुणसे कर्म हुआ है. आडाडा! ये अपने परिणामसे उत्पन्न होता है, तथापि—अैसा होने पर भी.... अेक अपना कार्य करे बिना रहे और आप अैसे कडो कि परका कार्य न करे (तो तो ठीक है). पण कार्य तो करता है. समजमें आया? आडाडा! जीशी वात छे भाई!

वीतराग सर्वज्ञ परमात्मा.... अंतर वस्तु आत्मा ही सर्वज्ञ वीतराग परमात्मा है. आडा! अपने परिणामसे उत्पन्न होता है, अपना कार्य करता तो है. कार्य किये बिना रहता नहीं, तो भी—तथापि परका कार्य नहीं करता. अैसा लिया न? 'तथापि' लिया न? अैसा होने पर भी... तथापि नाम अैसा होने पर भी... अपना सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्रका कार्य आत्मा अपने परिणामसे करता है. उसमें गुण हैं. उसके गुण तो ध्रुव हैं, गुणका परिणामन नहीं होता. गुण तो अपरिणामनस्वभावी, अपरिणामी पारिणामिकभावसे त्रिकाल है. सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्रका परिणाम ये परिणामन है. तो ये परिणामनका कर्ता आत्मा अपने परिणामका कर्ता है. ये परिणाम कर्ताका कार्य है. राग नहीं, शरीर नहीं, वाणी नहीं, स्त्री नहीं, कुटुंब नहीं, धंधा नहीं. आडाडा! पैसावाणाने आ बंधु आकरुं पडे. पैसा अमे आटला आप्या, संग्रह्या, आटला भेगा कर्या. दुकानके गदले पर बैठकर, ग्राहकका ध्यान रभकर.... अहंकार है.. अहंकार है. परद्रव्य और तेरे द्रव्यमें अत्यंत अभाव है. तो अभाव (होने पर भी) परका कार्य करे, (अैसे) कैसे बने प्रभु? आडाडा! तेरे अहंकारका नाम मिथ्यात्व है. आडाडा!

अपने कार्यसे उत्पन्न होता है **तथापि उसका अजीवके साथ कार्यकारणभाव सिद्ध नहीं होता...** अैसा सिद्ध किया कि जब कमबद्धका निर्णय करते (हुँअे) अपने ज्ञायकभावका निर्णय हुआ, तो अपनेमें सम्यग्दर्शन-ज्ञान पर्याय उत्पन्न हुँ. वो पर्याय है उसका कर्ता तो आत्मा है. उसमें व्यवहार रत्नत्रय राग कर्ता और निर्मल पर्याय कार्य—अैसा है? कि अैसा है नहीं. अेक वात. निर्मल पर्याय कर्ता ने राग कार्य—अैसा है? कि अैसा है नहीं. रागका कार्य जुद्ध है. आडाडा! समजमें आया? अपनी रीजको जानकर जो सम्यग्दर्शन-ज्ञान हुआ, उससे उत्पन्न होता हुआ वो परिणाम(रूपी) कार्य करता है. वो कैसे? कि वो परिणामका कार्य पूर्व पर्याय थी तो उत्पन्न हुआ? केवलज्ञान हुआ, तो भोक्षमार्ग था तो केवलज्ञान उत्पन्न हुआ? के, ना. ये भोक्षमार्गका तो व्यय होता है. ये (जुव) तो सीधा अपने केवलज्ञान पर्यायसे उत्पन्न होता है.

आडाडा! समजमें आया? आवी वातो डवे. जहां मोक्षमार्गसे भी मोक्ष नहीं, तो रागसे, निमित्तसे और परसे तो कहां रडा? आडाडा!

अजीवके साथ.... यहां 'अज्जवके साथ' (शब्द) लिया है, પણ उसका अर्थ यहां ऐसा भी लेना कि ईस ज्जवके सिवा दूसरे ज्जव हैं वे ईसकी अपेक्षासे अज्जव हैं. उनका कार्य भी आत्मा कर सकता नहीं. आडाडा! अज्जवका कर्म-कार्य तो नहीं.... ईस ज्जवके सिवा दूसरे ज्जव हैं वड अज्जव हैं. अपनी अपेक्षासे अज्जव हैं, उनकी (अपनी) अपेक्षासे ज्जव हैं. आडाडा! यहां तो अज्जवका निषेध किया, तो फिर (अन्य) ज्जवकी पर्यायका कर्ता (बनकर) कर सकता ऐसा है आता है कि नहीं? परज्जवका कार्य कर सकता है ऐसा आता है कि नहीं? ये आत्माके सिवा परवस्तु सब (अज्जव हैं अर्थात्) ये ज्जव नहीं. ये ज्जव अपने सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्रके परिणामसे उत्पन्न होता है. आडाडा! परज्जवमें सम्यग्दर्शन उत्पन्न होता है तो उसमें (ईस) आत्माकी पर्याय कर्ता ने सम्यग्दर्शन उसका कार्य—ऐसा है नहीं. आडाडा!

तोपण.... आडाडा! **उसका अजीवके साथ कार्यकारणभाव सिद्ध नहीं होता... क्यों?** कारण देते हैं. **क्योंकि सर्व द्रव्योंका अन्यद्रव्यके साथ उत्पाद्य-उत्पादकभावका अभाव है..** क्या कडते हैं? सर्व द्रव्योंके साथ.... उत्पाद्य नाम उत्पन्न होनेलायक कर्म (-कार्य) अने पर आत्मा उत्पादक—उत्पाद्य ने उत्पादक ऐसा है नहीं. आडाडा! छाथकी जैसे उपर होनेकी लायकात् उत्पाद्य और आत्माका विकल्प उत्पादक अथवा ज्ञानमें आया कि मुजे छाथको उपर करना है ऐसा ज्ञान उत्पादक अने छाथ उपर हुआ ये उत्पाद्य—उसका अभाव है. आडाडा! ભભૂતમલજી! ये ભભૂતિ दूसरी है. वो सब तो धूलकी ભભૂતિ है. आडाडा! ભગવાન! तेरा मार्ग, प्रभु! कोई अलौकिक है. आडाडा!

अकेला सांभल्या—सुना और उससे ज्ञानकी पर्याय हुई, कडते हैं कि सुनना.. सुननेकी पर्याय कर्ता ने ज्ञानपर्याय कार्य—ऐसा है नहीं. ये ज्ञानपर्याय भी परलक्षी है, ये सम्यग्ज्ञान नहीं. क्या कडा? सुननेसे अंदर जो ज्ञान होता है, उसकी पर्याय तो उसके कारणसे होती है, सुननेसे नहीं. પણ वो ज्ञान जो उत्पन्न हुआ, सूत्रका निमित्त है सुननेमें, तो ये ज्ञान भी सम्यग्ज्ञान नहीं. क्योंकि परलक्षसे हुआ है. सम्यग्ज्ञानका कार्य तो अपने द्रव्यके आश्रयसे होता है. आडाडा! शास्त्रका ज्ञान कर्ता ने आत्माका सम्यग्दर्शन कार्य—ऐसा है नहीं. आडाडा! कहां ले जाना है?

प्रभु! तेरी स्वतंत्रता.... तेरेमें प्रभुता नामका गुण है. ४७ शक्ति है न? उसमें प्रभुत्व नामका अेक गुण है—ईश्वर होनेका गुण है. ईश्वर होनेका अेक गुण है, सर्व गुणमें ईश्वरगुणका रूप है. आडाडा! अनंता.. अनंता.. गुण ईश्वररूप हैं. ईश्वर कोई परकी आशा नहीं करते. आडाडा! अण्ड प्रभुतासे शोभायमान, स्वतंत्रतासे, अपने प्रतापसे प्रत्येक गुणकी पर्याय

અપની અખંડ સ્વતંત્રતાસે પર્યાયસે ઉત્પન્ન હોતી છે. આહાહા! કોઈ નિમિત્ત કારણસે તો નહીં, પણ પૂર્વકી પર્યાયસે યે ઉત્પન્ન હુઈ એસા ભી જિસમેં નહીં. આહાહા!

યહાં તો સીધે જ્ઞાયકભાવસે આત્મા પરિણામમેં ઉત્પન્ન હોતા હુઆ કાર્ય કરતા હૈ તો દૂસરેકે કાર્યમેં ઉસકી મદદ હો એસા હૈ નહીં. સમજમેં આયા? આહાહા! યે લકડી ઉંચી હોતી હૈ, ઉસમેં કર્તા(ગુણ) હૈ—ઉસમેં ભી કર્તા નામકી શક્તિ હૈ, ઉસકે કારણસે કાર્ય હોતા હૈ. અંગુલીસે નહીં. દુનિયા સંયોગસે દેખતી હૈ, પણ ઉસકે સ્વભાવસે (કાર્ય હુઆ) હૈ એસા નહીં દેખતી. આંખસે દેખતે હૈં કિ ઉંગલી હૈ કિ નહીં? પણ ઉંગલી તો સંયોગ હૈ, પર હૈ. સમજમેં આયા?

એમ સુનનેસે જ્ઞાન હુઆ... યે ભી પર હૈ. સુનના પરચીજ હૈ, ઉસસે જ્ઞાન તેરેમેં હો? યે તો અમૃતચંદ્રાચાર્યને કહા હૈ કિ યે ટીકા મૈને કી હૈ એસે મોહસે ન નાયો. પ્રભુ! મૈં તો જ્ઞાનસ્વરૂપસે મગ્ન હૂં. મૈં વિકલ્પમેં ભી આયા નહીં, તો ટીકાકી ક્રિયામેં કહાંસે આઉંગા? આહાહા! સમયસાર, પ્રવચનસાર, નિયમસાર, ઇષ્ટોપદેશમેં દરેકમેં પીછે હૈ. આહાહા! એસી ટીકા! કહતે હૈં કિ યે તો શબ્દકી પર્યાયસે કાર્ય હુઆ હૈ. શબ્દ પરમાણુમેં કર્તા-કર્મ શક્તિ હૈ ઉસસે પર્યાયકા કાર્ય હુઆ હૈ, મેરેસે નહીં. મૈં ટીકાકા કરનેવાલા હૂં એસે મોહસે ન નાયો ઔર મેરી ટીકા સુનનેસે તુમકો જ્ઞાન હોતા હૈ એસે ન નાયો. આહાહા! ઉસમેં હૈ. મેરી ટીકા સુનનેસે તુજે જ્ઞાન હોતા હૈ એસે ન નાયો. આહાહા! હૈ કિ નહીં અંદર? આખિરકે શ્લોકમેં. પ્રવચનસારમેં વિશેષ હૈ... પ્રવચનસારમેં વિશેષ હૈ. આહાહા! છે પ્રવચનસાર? (શ્લોક ૨૧).

‘ખરેખર પુદ્ગલો જ સ્વયં શબ્દરૂપે પરિણામે છે. આત્મા તેમને પરિણામાવી શકતો નથી.’ આત્મા શબ્દકો પરિણામા સકતા નહીં. ‘તેમ જ ખરેખર સર્વ પદાર્થો જ સ્વયં જ્ઞેયપણે—પ્રમેયપણે પરિણામે છે. શબ્દો તેમને જ્ઞેય બનાવી—સમજાવી શકતા નથી.’ યે શબ્દ આયા તો તુજે જ્ઞાનકી પર્યાય ઉત્પન્ન હુઈ, એસે ન નાયો. પ્રભુ! આહાહા! એ મણિભાઈ! શબ્દ જો પરિણામતે હૈં વો પુદ્ગલકી પર્યાયસે પરિણામતે હૈં, આત્માસે નહીં. એક બાત. તેમને પરિણામાવી શકતો નથી—પરિણામા સકતા નહીં. તેમ જ સર્વ પદાર્થ સ્વયં જ્ઞેયપને પરિણામતે હૈં. યે અપની પર્યાયમેં જાનના હોતા હૈ યે અપનેસે હોતા હૈ. સુનનેસે હોતા હૈ, કાનમેં શબ્દ પડા તો જ્ઞાન હુઆ—એસે ન નાયો પ્રભુ! એસી પરાધીનતા નહીં હૈ. આહાહા! કપૂરચંદજી! એસી બાત હૈ. આહાહા! શબ્દ, શાસ્ત્ર.....

કહતે હૈં, યે તો વિકલ્પ હૈ. અને શાસ્ત્રસે જ્ઞાન હોતા હૈ એસે ન નાયો. જ્ઞાનકી ખાણ તો તુમ હો. તુમહારેસે જ્ઞાન કર્તા હોકર જ્ઞાનકી પર્યાય કર્મ નામ કાર્ય હોતા હૈ. તો સુનનેસે હોતા હૈ એસા ન માનો. આહાહા! એ તો આવે, પણ આમ વાત છે. ભાષા તો એસી હી આવે કિ આગમકા અભ્યાસ કરો, દેવ-ગુરુકી શ્રદ્ધા કરો, સુનો, ગુરુકી સેવા કરનેસે—ગુરુકી ચરણસેવના કરનેસે સમકિત હોતા હૈ—એસા ભી આતા હૈ. યે નિમિત્તકા કથન હૈ. સમજમેં આયા?

આહાહા! ‘શબ્દો તેમને જ્ઞેય બનાવી સમજાવી શકતા નથી. આત્મા સહિત વિશ્વ તે વ્યાખ્યેય...’ આત્મા સહિત સારા વિશ્વ વ્યાખ્યેય-વ્યાખ્યા કરનેલાયક-સમજાવવા યોગ્ય ‘(અને) વાણીની ગૂંથણી તે વ્યાખ્યા-સમજૂતી અને અમૃતચંદ્રસૂરિ વ્યાખ્યાતા-વ્યાખ્યા કરનાર-સમજાવનાર— એમ મોહથી જનો ના નાચો.’ અર્થમેંસે એસે લે કિ યે તો નિર્માની હૈં તો નિર્માનતાસે બાત કરતે હૈં. નિર્માની હૈં, પણ નિમિત્ત કર્તા હૈ ડી નહીં. આહાહા!

પીછે હૈ. ૨૧ (શ્લોક)મેં. પ્રવચનસારમેં શ્લોક બહોત થોડે હૈં-કલશ થોડે હૈં. સમયસારમેં ૨૭૮ હૈ, નિયમસારમેં બહોત હૈં કલશ. ઇસમેં થોડે હૈં. ૨૨ કલશ હૈં, સારે પ્રવચનસારમેં કલશ ૨૨ હૈં. સમયસારમેં ૨૭૮ કલશ હૈં, નિયમસારમેં બહોત હૈં. યહાં કહતે હૈં કિ અમૃતચંદ્રસૂરિ વ્યાખ્યાતા-સમજાનેવાલે હૈં એસે મોહસે જનો ના નાચો. આહાહા! સમજાનેવાલેકો એસા હો જાયે કિ મૈં સમજાતા હૂં તો ઉસે સમજમેં આતા હૈ.

શ્રોતા : આપ સમજાતે હૈં મહારાજ! તો હમ સમજતે હૈં.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : એસી બાત હૈ નહીં, એમ કહતે હૈં. માર્ગ અલૌકિક હૈ ભાઈ! આહાહા! યે વિકલ્પકા કર્તા આત્મા નહીં. આહાહા! ભગવાન જ્ઞાનસ્વરૂપ વો ક્યા વિકલ્પ-રાગ, વિકાર, દુઃખ, આકુલતા(કો ઉત્પન્ન કરે)? આનંદકા નાથ આકુલતાકો ઉત્પન્ન કરે? આહાહા! વિકલ્પ જો સમજાનેકા હૈ વો ભી આકુલતા, દુઃખ હૈ. સમાધિશતકમેં વહાં તક લિયા હૈ, આહાહા! મૈં પરકો સમજાતા હૂં યે ભી ઉન્મત્તતા હૈ, ઘેલછા છે. સમાધિશતક. પાગલપના હૈ. આહાહા! ક્યોંકિ ઉસકો તેરેસે સમજમેં નહીં આતા, ઉસકો ઉસસે (-ખુદસે) સમજમેં આતા હૈ. વાત આકરી બહુ. આખી દુનિયાથી ફેર છે. અત્યારના તો પંડિતો તો હમ એસા કરે...

એક બાર એસા સુના થા. ૫૦ પંડિત યહાંકે વિરોધમેં ઈકઠ્ઠે હુએ થા ઇન્દોરમેં. ૫૦ પંડિતોંને એસા નિર્ણય કિયા કે પરદ્રવ્યકા કરે નહીં યે દિગંબર (જૈન) નહીં. અહીંથી ના પાડેને કે પરદ્રવ્ય(નું કરી શકે નહીં). કરો પ્રભુ! તુમ તો પ્રભુ હો અંદરમેં. ભૂલ હોતી હૈ પર્યાયમેં. ‘જામે જિતની બુદ્ધિ હૈ ઉતનો દિયો બતાય, વાંકો બુરો ન માનીયે ઓર કહાંસે લાય.’ આહાહા! ઝીણી વાત છે ભાઈ! અહીં ભગવાન અમૃતચંદ્રાચાર્ય કહે છે કે ન ફુલાઓ. આહાહા! ઓહો! ટીકા સુની ઉસસે મેરેકો જ્ઞાન હુઆ એસા નહીં હોતા. એમ ફુલાઓ નહીં. આહાહા! ‘સ્યાદ્વાદવિદ્યાના બળથી વિશુદ્ધજ્ઞાનની કલા વડે...’ સ્યાદ્વાદવિદ્યાકે બલસે વિશુદ્ધજ્ઞાનકી કલા.... ‘આ એક આખા શાશ્વત સ્વતત્ત્વને પ્રાપ્ત કરો...’ આજે જ પ્રાપ્ત કરો. આહાહા! એસા પાઠ હૈ. દિગંબર સંતોની વાણી કોઈ અલૌકિક છે. આજે જ પ્રાપ્ત કરો. પીછે કરંગા (એસા ભાવના હૈ) તો તુજે રચિ નહીં. જિસકી રચિ હૈ ઉસકા વીર્ય ઉસ ઓર ગતિ કિયે બિના રહેગા નહીં. આહાહા! ‘રચિ અનુયાયી વીર્ય.’ ધન્નાલાલજી! આહાહા ! જિસકો રચિ હૈ વો વાયદા કરે એસા હોતા નહીં. આહાહા!

‘વાયદા’ કહતે હૈં? હિન્દીમેં ક્યા કહતે હૈં? (વાદા.. વાદા.) વાયદા કરે કિ પીછે.. પીછે.. (-બાદમેં). પીછેમેં પીછે રહેગા.. પીછેમેં પીછે રહેગા.. આહાહા!

‘એક આખા શાશ્વત સ્વતત્ત્વને પ્રાપ્ત કરી...’ આહાહા! પ્રભુ! ‘એક આખા શાશ્વત સ્વતત્ત્વ..’ ભાષા દેખો! એક સારા પરિપૂર્ણ પ્રભુ શાશ્વત ટંકોત્કીર્ણ શાશ્વત સ્વતત્ત્વ.. એ સ્વતત્ત્વ અહીં આવ્યું. આહાહા! ‘એને પ્રાપ્ત કરીને આજે (જનો) અવ્યાકુળપણે નાચો.’ આહાહા! એક અખંડ શાશ્વત ચૈતન્ય પ્રભુ.. આહાહા! ઉસ તરફકા લક્ષ કરકે પ્રાપ્ત કરો. યે કરનેલાયક હૈ. આહા! ‘આજે (જનો) અવ્યાકુળપણે...’ પ્રભુ! તું તેરી ચીજમેં આજ હી જો અંદરમેં એકાગ્ર હોગા તો આજ હી નામ ઉસ કાલમેં હી તુજે આનંદ આયેગા. એ જ કહે છે, દેખો! અવ્યાકુળપણે પરિણમો. આહાહા! અતીન્દ્રિય આનંદપને પરિણમો પ્રભુ! આહા! યે હી તેરા કાર્ય હૈ. યે આત્મા અપને પરિણામસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ. સમજમેં આયા? આહાહા! આકરી વાત છે ભાઈ! આ તો, ‘હું કરું.. હું કરું.. એ જ અજ્ઞાન છે, શક્ટનો ભાર જેમ જ્ઞાન તાણે.’ બૈલ ગાડીકો ચલાતા હો, ઉસકે નીચે ...મેં કુત્તાકા સિર છુએ તો (ઉસે લગતા હૈ કિ) મેરેસે ગાડી ચલતી હૈ. એસે દુકાનમેં બૈઠે તો મેરેસે ધંધા ચલતા હૈ (એસે માનતા હૈ તો) કુત્તે જૈસા હૈ. શેઠ! અહીં તો આ વાત છે. શેઠ સંપ્રદાયકી દષ્ટિ છોડકર આયે હૈં ન કિ ક્યા કહતે હૈં યે સુનનેકો? માર્ગ તો, પ્રભુ! કોઈ અલૌકિક હૈ.

યે યહાં કહા કિ **કાર્યકારણભાવ સિદ્ધ નહીં હોતા...** યે શબ્દ કારણ અને જ્ઞાનકી પર્યાય કાર્ય—એસા સિદ્ધ નહીં હોતા. આહાહા! સમયસારમેં આતા હૈ ન? કિ મૈં પરકો બંધ કરા દૂં, મૈં પરકો વીતરાગ કરા દૂં... બંધ અધિકારમેં હૈ. પરકો મૈં મોક્ષ કરા દૂં. મૂઢ હૈ. ઉસકી વીતરાગતાસે મોક્ષ હોગા ને ઉસકે રાગસે, અજ્ઞાનસે સંસારમેં રહેગા. તુમ ઉસકો વીતરાગતા દે સકતે હો? આહાહા! બંધ અધિકારમેં હૈ. મૈં પરકો બંધ ને મોક્ષ કરા દૂં... આહાહા! પ્રભુ! તું શું કરે છે? પ્રભુ! તું તો જ્ઞાનસ્વરૂપ હૈ ન? જ્ઞાનસ્વરૂપમેં વિકલ્પ ઊઠતે હૈં યે, પ્રભુ! દુઃખરૂપ હૈ ન? તો તુજે દૂસરેકા ક્યા કરના હૈ? આહાહા! એસા અભિમાન કહાં તક તુજે રખના હૈ? આહાહા! જબ તક મૈં પરકા કર સકતા હૂં (એસા) અભિમાન હૈ, મિથ્યાત્વ હૈ, તબ તક તું સ્વસન્મુખ નહીં હો સકતા. આહાહા! ભાષા સમજમેં આતી હૈ શેઠ? આહાહા! ઝીણી વાત છે પ્રભુ!

ઉત્પાદ્ય-ઉત્પાદકભાવકા અભાવ હૈ. ક્યા કહા? સર્વ દ્રવ્યોંકા... સર્વ દ્રવ્યોંકા અન્યદ્રવ્યકે સાથ... અરિહંતકા દ્રવ્ય ઉત્પાદક અને સુનનેવાલેકા જ્ઞાન ઉત્પાદ્ય (અર્થાત્) ઉત્પન્ન હુઆ— એસા અભાવ હૈ. હૈ કિ નહીં અંદર? ઉત્પાદ્ય ને ઉત્પાદક. ઉત્પાદ્ય-ઉત્પન્ન હોનેવાલા કાર્ય અને ઉત્પાદક દૂસરી ચીજ—એસા ઉત્પાદ્ય-ઉત્પાદકકા અભાવ હૈ. જડકી પર્યાય ઉત્પાદ્ય-હોનેલાયક અને આત્મા ઉત્પાદક—એસા અભાવ હૈ. આહાહા! વાણીકી પર્યાય ઉત્પાદ્ય અને આત્મા ઉસકા ઉત્પાદક—(એસા) અભાવ હૈ. આહાહા!

શ્રોતા : કર્મશાસ્ત્રમાં તો દૂસરા હી લિખા હૈ ?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : ક્યા લિખા હૈ ? યે તો પહલે બતાયા પ્રવચનસારમાં. ટીકા હમને કી હી નહીં. હમ કહાં હમારી પર્યાયકો છોડકર પરમં જાયેં ઔર કરેં ? આહાહા! આકરી વાત બાપુ! જગતથી મેળ ખાવું મુશ્કેલ. આહાહા! જન્મ-મરણસે રહિત હોનેકી રીત કોઈ અલૌકિક હૈ.

બાહરસે રાજી હો જાય, સુખી હો જાય અને દૂસરેકો.... અષ્ટપાહુડમાં કહા હૈ ઔર તારણસ્વામીમાં કહા હૈ કિ જનરંજન, ઐસી અનુકૂલ બાત કરે કે જનરંજન હો જાય. અષ્ટપાહુડમાં કહા હૈ કુંદકુંદાચાર્યને. આહાહા! પ્રભુ! જનરંજનકી અનુકૂલ બાત તુમ કરોગે, તો તુજે ભ્રમણા હૈ. સારી દુનિયા ખુશી હો જાય. ભૈયા! એક-દૂસરેકી મદદ કરો. ત્યાં ગરીબ ઓશિયાળો માણસ હોય તો કહે, મહારાજને બહોત અચ્છા કહા, હમં મદદ કી. હમ ગરીબ માણસ હૈં તો હમકો મદદ કરનેકો શેઠકો કહા. રાજી હો જાય. શુકનચંદજી! આહાહા! એય!

ઘણા માણસનો કાગળ આવે અમારી પાસે ખાનગી કિ હમ નિવૃત્ત હો ગયે હૈં તો યહાં હમકો રખો. આહીં રાખે કોણ ? ઐસી ... પ્રવૃત્તિમાં પડે કૌન ? સાધુકા ભી લખાણ આતા કિ હમં વહાં આના હૈ. ભવ્યસાગર દિગંબર સાધુ હૈ ન ? (શ્રોતા : આપ વ્યવસ્થા કરતે નહીં ?) કુછ કરતે નહીં. આહાહા! ભવ્યસાગરકે પત્ર બહોત આયે. દિગંબર સાધુ જાલનામાં થે. સ્થાનકવાસીકા આચાર્ય થા આનંદસાગર, ઉસકો (બહોત લોગ) વંદન કરને આતે થે. આનંદસાગર સ્થાનકવાસી સાધુ થા. આહાહા! આનંદસાગર, નહીં ? સ્થાનકવાસી. શું કહે ? આનંદશ્રુષિ. વો ભવ્યસાગરકે પાસ આતા થા. નગ્ર મુનિ હૈ તો વહાં આતા થા. તો કહતે થે કિ હમારે પાસ આતા હૈ....

યહાં તો પત્ર ઐસે લિખા હૈ હમકો કિ તુમહારી બાત નિકલી તો કહતે હૈં કિ ભૈયા! હમ સાધુ નહીં, હમ મુનિ નહીં. હમને તો સમકિત બિનાકા ભેષ લે લિયા હૈ. અબ હમારા વહાં આનેકા ભાવ હૈ. તુમ ઇતના લિખો કિ આઓ. હમ તો ઇતના ભી લિખતે નહીં કિ આઓ યા જાઓ. બહોત પત્ર આયે થે. સ્વામી! ઇતના લિખો કિ આઓ. તુમ આઓ તો કહાં ઠહરાના ? ઇસમાં મૈં ક્યા પ્રવૃત્તિ કરું ? ઉસકો આહાર-પાની કૌન દે, મકાન કૌન દે ? આહાહા! વે ભી કહતે હૈં.... એક બાર લિખા થા ઉસને કિ આહાર-પાનીકા તો હો જાયેગા. ભલે ન આપે, હો જાયેગા. પણ અહીં કરે કોણ ? અહીં આવે તો ક્યાં નાખીએ ? પછી તમને કોણ રાખે ને ક્યાં રાખે ? અહીં કોણ કરે ? બાપુ! અહીં કોઈ કરે નહીં.

એક સ્થાનકવાસી સાધુ આયા થા જુવાન. ઉસકી બહેનને દીક્ષા લી, ઉસમાં કોઈ ભૂલ હો ગઈ થી. તે કંટાળો આવી ગયો હતો. આવ્યો, કહે, મને અહીં રાખો. હમ તો કિસીકો રખતે નહીં. તુમહે કહાં રખના ? મકાન ક્યા.... ચલા ગયા. સુબહમાં આયા થા, દોપહરમાં ગયા. જુવાન થા, મારવાડી. પત્ર તો બહોત આતે હૈં ખાનગી, પણ અહીં કોણ કરે ? બાપા! યે તો ઉપદેશકા વિકલ્પ

આતા હૈ ઔર વાણી નિકલતી હૈ, આતી હૈ. અહીં રાખીને ઉપાધિ કોણ (વહોરે)? યહાં દેખો! ક્યા કહા?

સર્વ દ્રવ્યોંકા અન્યદ્રવ્યકે સાથ... સર્વ દ્રવ્ય લિયે ન? જીવ, અજીવ—પરમાણુ, ધર્માસ્તિ આદિ કોઈપણ તત્ત્વ. ઉત્પાદ—ઉત્પન્ન હોનેલાયક અને ઉત્પાદક—ઉત્પાદ કરનેવાલા—ઐસા (સંબંધ) હૈ નહીં. સર્વ દ્રવ્યોંમેં ઉત્પાદ વહ ને ઉત્પાદક દૂસરા—ઐસા હૈ નહીં. ઉત્પાદ વહ ને ઉત્પાદક ભી વહ. ખરેખર ઉસકી પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ ઉસકા કારણ ભી વહ ને કાર્ય ભી વહ—પર્યાય કારણ ને પર્યાય હી કાર્ય—ઐસા હૈ પ્રભુ! ઇસમેં નિમિત્ત ઉત્પાદક ને નૈમિત્તિક ઉત્પાદ—ઉસકા અભાવ હૈ. હૈ? ઉત્પાદ.. ઉત્પાદ નામ ઉત્પન્ન હોનેલાયક કાર્ય ઔર ઉત્પાદક—ઉસકો ઉત્પન્ન કરનેવાલા. **સર્વ દ્રવ્યોંકા અન્યદ્રવ્યકે સાથ...** આહાહા! ક્યા બાકી રહા ઇસમેં?

દેવ-ગુરુ ઉત્પાદક અને (શિષ્યકી) સમ્યગ્દર્શનકી પર્યાય ઉત્પાદ—(ઐસા) હૈ નહીં. આહાહા! આકરી વાત છે ભાઈ! આ શિક્ષણ શિબિરમાં આવ્યા તો શિક્ષક આ જ વાત કરેને. પંડિતજી! આહાહા! અભાવ હૈ... **ઉસકે કારણ-કાર્યભાવ સિદ્ધ ન હોને પર...** પરદ્રવ્ય ઉત્પાદ ને દૂસરા પરદ્રવ્ય ઉત્પાદક ઐસા સિદ્ધ ન હોને પર **જીવકે અજીવકા કર્તૃત્વ સિદ્ધ નહીં હોતા.** અજીવ(ની પર્યાય) જીવનું કાર્ય..., અજીવકી પર્યાય જીવકા કાર્ય ઐસા સિદ્ધ હોતા નહીં. સમજમેં આયા? ક્યા આયા? **અજીવકે જીવકા કર્મત્વ...** અજીવકો જીવકા કર્મત્વ—કાર્ય ઐસા સિદ્ધ નહીં હોતા. **અજીવકે જીવકા કર્મત્વ...** અજીવકો જીવકા કાર્ય(પના)... અજીવને જીવનું કાર્ય(પણું)... હૈ કિ નહીં અંદર? અજીવકો કર્મત્વ... પીછે ઐસે લેના. તીસરા શબ્દ હૈ, અજીવકો જીવકા કર્મત્વ સિદ્ધ નહીં હોતા. આહાહા! સમજમેં આયા? આહાહા!

સમ્યગ્દૃષ્ટિ જો કુંભાર હો, તો ઘડા બનને(કે કાલમેં) ‘ઘડા મૈ બનાતા હૂં’ ઐસા વિકલ્પ ઉઠતા હી નહીં. કુંભાર સમ્યગ્દૃષ્ટિ હોતા હૈ કિ નહીં? સ્ત્રી સમ્યગ્દૃષ્ટિ હો વો, રોટી બનાતી હૂં, શાક બનાતી હૂં—ઐસા માનતી નહીં. આહાહા! સમ્યગ્દૃષ્ટિ જીવ કાર્યમેં (નિમિત્તકી) ઉપસ્થિતિ દેખે તો ભી ઉસસે બનતા હૈ ઐસા માનતે નહીં. આહાહા! બહુ આકરું કામ! રોટી, દાલ, ભાત, શાક કરના, પુડલા કરના, વડી, પાપડ, સેવ.... હુશિયાર બાઈ હોય, હાથ હળવો હોય તો બરાબર થાય. ભ્રમણા હૈ તેરી. આહાહા! **જીવકે અજીવકા કર્તૃત્વ સિદ્ધ નહીં હોતા.** અજીવકો જીવકા કાર્ય ઐસા સિદ્ધ નહીં હોતા. હૈ? આહાહા! **ઔર ઉસકે (-અજીવકે જીવકા કર્મત્વ) સિદ્ધ ન હોને પર, કર્તા-કર્મકી અન્યનિરપેક્ષતા...** આહાહા! સિદ્ધિ હોનેસે.... જરી ઉસકી વિશેષ વ્યાખ્યા હૈ. નિરપેક્ષ આયા ન? વિશેષ કહેંગે.

(પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ)

શ્રાવણ સુદ ૪, શુક્રવાર, તા. ૨૭ -૭-૧૯૭૯

ગાથા-૩૦૮-૩૧૧, પ્રવચન - ૭

આ સમયસાર છે. યે સર્વવિશુદ્ધ અધિકાર બહોત અપૂર્વ હૈ. પ્રત્યેક પદાર્થમે પર્યાય ક્રમબદ્ધ હોતી હૈ ઉસ પર્યાયકો પરકી અપેક્ષા નહીં. સમજમે આયા? જૈસે ઘડા-ઘટ ઉત્પન્ન હોતા હૈ ઉસકો કુંભારકી અપેક્ષા નહીં. હૈ? કર્તા-કર્મકા મહા સિદ્ધાન્ત હૈ યહ. **કર્તા-કર્મકી અન્યનિરપેક્ષ...** આહાહા! કર્તાકા કાર્ય ઉસમે અન્યકી અપેક્ષા હી નહીં. ઘડા હોતા હૈ તો કુંભારકી અપેક્ષા નહીં. વણકર વસ્ત્ર કરતા હૈ તો વસ્ત્રમે વણકરકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! ભાષા હોતી હૈ ઉસમે આત્માકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! સમજમે આયા? યહ અક્ષર લિખનેમે આતા હૈ (ઉસમે) લિખનેવાલેકી અપેક્ષા નહીં. સારી દુનિયાકી બાત ક્રમબદ્ધમે આ ગયી હૈ. કર્તા-કર્મ મહાસિદ્ધાન્ત હૈ. **કર્તા-કર્મકી અન્યનિરપેક્ષ...** અન્ય પદાર્થકી અપેક્ષા નહીં જહાં. આહાહા! જૈસે આત્મામે રાગ હો તો ઉસમે કર્મકી અપેક્ષા હી નહીં ઔર કર્મબંધન જો હોતા હૈ ઉસકે રાગકી અપેક્ષા નહીં. રાગ ઉસને ક્રિયા માટે કર્મબંધન હોતા હૈ ઐસા હૈ નહીં. આહાહા!

યે શરીર ચલતા હૈ ઉસમે આત્માકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! આત્માને ઈચ્છા કી ઈતની અપેક્ષાસે શરીર ચલતા હૈ ઐસા હૈ નહીં. રોટી બનતી હૈ તો રોટીમે સ્ત્રીકી કિ તવેકી, અગ્નિકી અપેક્ષા હૈ—ઐસા હૈ નહીં, ઐસે કહતે હૈ. સમજમે આયા? યે ટોપી જો ઉપર રહતી હૈ ઉસકો શરીરકી અપેક્ષા નહીં. **કર્તા-કર્મકી અન્યનિરપેક્ષ...** હૈ ન? આહાહા! ઝીણી વાત છે ભગવાન! યે બાત યથાર્થપને ન બૈઠે, ઉસે અન્તર્મુખ હોનેકી લાયકાત હી નહીં. આહાહા! સમજમે આયા? યહાં કહતે હૈ, યે હીરેકી બાત યાદ આ ગઈ, શાંતિભાઈકી. હીરા ઘિસતે હૈ ન? ઉનકી દુકાનમે બહોત ૨૦-૨૫ માણસ ઘિસતે હૈ હીરા. ઝળકતે હૈ. તો હીરા ઘસતે હૈ ઔર જો ઉજ્જવલતા (ઉત્પન્ન હોતી) હૈ ઉસકો વો ઘસનેવાલેકી અપેક્ષા નહીં હૈ. આહાહા! સમજમે આયા? શાક પક્કા હોતા હૈ ઉસમે અગ્નિકી, સ્ત્રીકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! યે હોઠ હિલતે હૈ તો પરમાણુ કર્તા ને હોઠ ઉસકા કર્મ હૈ, ઉસમે આત્માકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! આ ચીજ... યે ક્રમબદ્ધમે ડાલા હૈ ક્યોંકિ પ્રત્યેક પદાર્થમે જિસ સમયમે જો પર્યાય હોનેવાલી હોતી હૈ તો ઉસકો પરકી અપેક્ષા નહીં હૈ. આહાહા! સમજમે આયા?

જગતમે કોઈ ભી ચીજકી પર્યાય-કાર્ય, યે પદાર્થકા કર્મ કહો કે કાર્ય કહો કે પર્યાય કહો કે ઉસકા-પરમાણુકા, જીવકા કાર્ય કહો, યે અપની પર્યાયકે કાર્યમે પરકી કોઈ અપેક્ષા નહીં હૈ. આહાહા! આ વાત બેસવી (કઠણ) આખી દુનિયાને હોં. યે ઉપર રહા હૈ ન? ક્યા કહતે હૈ? પાસડા (-પાંસળી). પાસડાકો નીચેકે આધારકી અપેક્ષા નહીં. ભભૂતમલજી આહાહા! પાસડા જો રહા હૈ... પાસડા કહતે હૈ તુમહારેમે? વો નીચેકી અપેક્ષાસે રહા હૈ (ઐસા હૈ નહીં). આહાહા!

ગજબ વાત છે. ભભૂતમલજી! ગજબ વાત હૈ! આહાહા! કહતે હૈ, એક પરમાણુ ગતિ કરતા હૈ, પવન આયા તો પરમાણુ-તિનકા ચલતા હૈ (એસા હૈ નહીં). વંટોળિયા હોતા હૈ ન વંટોળિયા? ઉસમેં તિનકા ઉડતા હૈ, વો તિનકા ઉડતા હૈ તો ઉસકો પવનકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા!

યે પુસ્તક બનતા હૈ ઉસકો બનાવેવાલેકી અપેક્ષા હૈ હી નહીં ઔર પુસ્તક બનતા હૈ. પંડિતજી બહોત બનાતે હૈ. આહાહા! આ સિદ્ધાંત તો સર્વજ્ઞ પરમાત્મા ત્રિલોકનાથનો સિદ્ધાંત ક્રમબદ્ધ કહીને.... આહાહા! જબ જો દ્રવ્યકી જો પર્યાય જો સમયમેં ઉત્પન્ન હોતી હૈ તો ઉસકો પરકી અપેક્ષા કહાં રહી? હો, નિમિત્ત હો. ઘડા બનનેમેં ઘડેકો કુંભારકી અપેક્ષા નહીં હૈ. કુંભાર હો, પણ ઉસકી અપેક્ષાસે ઘડા બના હૈ એસા હૈ નહીં. ઔર વણકર હૈ વણકર—વસ્ત્ર—કપડા બુનનેવાલા, ઉસસે કપડા બુના (ગયા) હૈ એસા હૈ હી નહીં. કપડેકી પર્યાયકે કર્તા-કર્મકી અપેક્ષામેં વણકરકી અપેક્ષા હૈ હી નહીં. આહાહા! આ વાત...

ઘરમેં તિજોરીમેં પૈસા રખતે હૈ કિ કોઈ ન લે જાયે તો, કહતે હૈ કિ ઉસમેં પૈસા રખનેકી અપેક્ષામેં કિસીકી અપેક્ષા હૈ નહીં. વહાં રહનેકી ઉસકી યોગ્યતાકા કર્તા-કર્મ ઉસમેં હૈ. આહાહા! તિજોરીસે રહા નહીં. તિજોરીમેં રખે ઉસકી અપેક્ષાસે વહાં રહા નહીં. આહાહા! તાલા દિયા, કહતે હૈ, તાલા બંધ હુઆ ઉસકો કુંચીકી અપેક્ષા નહીં. પંડિતજી! આવી વાત છે પ્રભુ! આહાહા! પ્રભુની વાત અપૂર્વ છે. આ વાત કહેવામાત્ર નથી, પણ અંતરમાં આ વાત બેસવી (કઠણ છે). યહાં તો એસે કહતે હૈ, ભગવાનકી વાણી કાનમેં પડી તો વહાં જ્ઞાનકી પર્યાય ઉત્પન્ન હુઈ, એસી વાણીકી અપેક્ષા ઉસકો હૈ નહીં. યે પન્ના જો હૈ ઉસકે વાંચનેસે જ્ઞાન હોતા હૈ, તો કહતે હૈ કિ જ્ઞાનકી પર્યાયમેં પન્નેકી અપેક્ષા હૈ હી નહીં. જ્ઞાનકી પર્યાય કાર્ય હૈ ઔર કર્તા આત્મા હૈ, યહ વ્યવહાર હૈ. નિશ્ચયસે પર્યાય કર્તા ને પર્યાય કાર્ય હૈ. આહાહા! ઉસમેં-પન્નેમેં દેખનેસે જ્ઞાન હોતા હૈ યે બાત સત્ય નહીં હૈ. આહાહા! ઔર પરકે સમજાનેસે જ્ઞાન હોતા હૈ, ઉસમેં સમજાનેવાલા ઔર વાણીકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! કિતનેમેંસે હઠ જાના! આહાહા!

રોટીકા ટુકડા હોતા હૈ ઉસકો દાંતકી અપેક્ષા નહીં. ટુકડા હોતા હૈ ન દાંતસે? યે ટુકડા હોતા હૈ વો કાર્ય હૈ—રોટીકા-પરમાણુકા ક્રમ હૈ, ઉસમેં દાંતકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! ઔર જાનનેમેં આતા હૈ તો ચશ્મા નિમિત્ત હૈ ઔર નીચે ઉતરા તો નહીં જાનનેમેં ચશ્મેકી અપેક્ષા હી નહીં. આહાહા! સમજમેં આયા? (શ્રોતા : સર્વથા વિપરીત હૈ?) સર્વથા વિપરીત જગતમેં હૈ ભૈયા! આહાહા! યહાંકા-દિગંબરકા વિરોધ આતા હૈ કરુણાદીપ આદિમેં. એક દેરાવાસી સાધુ ચંદ્રશેખર મિલા થા. ચંદ્રશેખર હૈ, વો હમારે પાસ લીંબડી આયા થા. કહા, ચર્ચા કરના હૈ. (મૈને કહા), હમ કિસીસે ચર્ચા કરતે નહીં. પણ યે બાત એસી કોઈ હૈ! કહતે હૈ, વાદવિવાદ એસા કોઈ હો.... નિયમસારમેં તો કુંદકુંદાચાર્ય પ્રભુ કહતે હૈ, પ્રભુ! સ્વસમય ને પરસમય સાથે વાદવિવાદ નહીં કરતો. એસી ચીજ અગમ્ય હૈ કિ ગમ્ય કરનેમેં કોઈ વાદવિવાદસે ગમ્ય હો જાયે (એસા હૈ

नहीं). नियमसारमें आता है. वादविवाद.... स्वसमय-अपना जैन और परसमय अन्य-उसके साथ वाद नहीं करना.

तो कडा कि हम वाद बिलकुल करते नहीं. पीछे उठते समय बोले कि ये यश्मे बिना जाननेमें आता है? कडा, डो गया भाई! वाद. वो सब बात अब करुणादीपमें डालते हैं, ये दिगंबरकी बात. लो, चंद्रशेखरकी बात तोड देते थे, औसा-वैसा... यश्मेसे देजनेमें आता है कि नहीं? कडा, डो गઈ यर्था भैया! यश्मा दूसरी यीज है और जाननेकी पर्याय दूसरी यीज है. जाननेकी पर्यायमें... शुं कडेवाय? यश्मेकी अपेक्षा डी नहीं. तो यढाते क्यों डो? कौन यढाता है? प्रभु! वो यढता है तो अपने कर्ता-कर्मसे यढता है, अंगुलीसे नहीं यढता. आडाडा! अरेरे! नाकके आधारसे यश्मा रडा है औसी परकी अपेक्षा नहीं. ये शब्द है? है कि नहीं अंदर? देजो!

कर्ता-कर्मकी अन्यनिरपेक्षतया (-अन्यद्रव्यसे निरपेक्षतया, स्वद्रव्यमें ही) सिद्धि होनेसे..
आडाडा! मडा सिद्धांत है. डमारे पवैयाज कडते थे कि कमबद्धकी बडोत अस्थी बात आयी. आज सवेरेमें पवैयाज आये थे न? कमबद्धका नियोड ये है. समजमें आया? कि प्रत्येक पदार्थकी जो पर्याय जो समयमें-जो कालमें-जन्मक्षणमें उत्पन्न डोनेकी है वो उत्पन्न डोगी, उसको परकी अपेक्षा है नहीं. आडाडा! समजमें आया? अक डथ दूसरे डथको छूता नहीं. अपना जो कार्य है यडां औसा, उस कार्यमें अंगुलीकी अपेक्षा नहीं और अंगुलीके कार्यमें ईस अंगुलीकी अपेक्षा नहीं. अरर! आवी वात! समजानेवालेको जोर आ जाये कि भाषासे लोगोको समजा डूं... आडाडा! तो कडते हैं कि समजनेकी पर्याय उसकी है, उसमें तेरी भाषाकी अपेक्षा है नहीं. आडाडा! (श्रोता : परस्पर उपकार....) ये बात निमित्तका कथन है.

‘परस्पर उपग्रडो..’ आता है न सबमें? यौद ब्रह्मांडका (झोटो बना डो), नीये लिजे ‘परस्पर उपग्रडो..’ सबमें आता है बडोत. ओडोडो! ‘परस्पर उपग्रडो...’ अे तो डीक, मोक्षमार्गप्रकाशकके आठवे अध्यायमें है. तीर्थकरों, गणधरोंने भी परोपकार किया है उपदेश देकर, (वडी) मैं भी कडता डूं. ये तो निमित्तका कथन है. मोक्षमार्गप्रकाशक आठवें अध्यायमें है. समजमें आया? है यडां? यडां डोगा. ‘मित्यादृष्टि जवोंको मोक्षमार्गका उपदेश देकर उसका उपकार करना वडी उत्तम उपकार है.’ देजो! मोक्षमार्गप्रकाशक. ये सब निमित्तसे कथन है. समजमें आया? ‘श्री तीर्थकर-गणधरादि भी औसा उपाय करते हैं. ईसलिये शास्त्रमें भी उनके उपदेशानुसार उपदेश देते हैं.’ ये व्यवहारका कथन है. मोक्षमार्गप्रकाशकमां छे.

अरे प्रभु! यडां तो कडते हैं कि प्रत्येक द्रव्यकी.... सुननेवालेको जो (ज्ञान)पर्याय उत्पन्न डोती है वो पर्याय सुननेकी अपेक्षा बिना उत्पन्न डोती है. आडाडा! बंध अधिकारमें लिया है न? कि परका मोक्ष (करता डूं) और परको बंध कराता डूं औसा मानते डो, (लेकिन) उसको अज्ञानसे बंध डोता है और वीतरागभावसे उसका मोक्ष डोता है, तो तुम क्या उसको (बंध)-

मोक्ष करा देते हो? आडाडा! बहु जीशी वात! बहु अपूर्व वात! आडाडा! माला फिराते हैं माला, उसमें भण्डा (-मोती) जो नीचे उतरता है उसे अंगुलीकी अपेक्षा नहीं. समझमें आया? आडाडा! अंगुलीसे फिरता है ऐसी परकी अपेक्षा नहीं है. उसमें आत्माकी अपेक्षा नहीं. वो पर्याय उसके समयमें कालक्रमसर—कमबद्ध होनेवाला कार्यका कर्ता तो वही परमाशु है. जिसका कार्य देभो, उस कार्यका कर्ता वो है. उस कार्यमें दूसरेकी अपेक्षा है नहीं. रोटी बनती है, रोटला बनता है... जैसे जैसे बनता है न? भाई (धुमाती है) गोल चक्कर करनेको, तो कलते हैं कि उसमें धातकी अपेक्षा है नहीं. आडाडा!

श्रोता : संयोगथी देभाय.

पूज्य गुरुदेवश्री : संयोगसे देभनेवाला संयोगसे देभता है. उसके स्वभावसे देभे तो उसकी पर्याय उससे कुछ है. आडाडा! जगतकी द्रष्टि संयोग उपर है.

जैसे एक दूधी है दूधी, उस पर छरी पडी तो टुकडा हुआ, ये भी जूठ है. टुकडा होनेमें छरीकी अपेक्षा है ही नहीं. आवी वात.... क्या कलते हैं? समझमें आया? आडाडा! कर्ता-कर्मकी.... करनेवाला ने उसका जो कर्म-कार्य, कोई भी पदार्थका—चैतन्यका कि जडका.... उसमेंसे ऐसा ही निकला कि आत्मामें जो विकार होता है, तो कर्ता (जड)कर्म और कार्य विकार—ऐसा है ही नहीं. ये बडी चर्चा कुछ थी १३की सालमें. नहीं. कर्मके निमित्त बिना विकार होता है? यहाँ कहे कि विकार होनेमें—विकारके कार्यमें कर्ता ये जवकी पर्याय है. पर्याय कलते कि जव कलते. पण उसमें कर्मकी अपेक्षा है ही नहीं. आडाडा!

तो ये भी आया कि अपनेमें ज्ञानका जो क्षयोपशम होता है, ज्ञानकी शुद्धिकी वृद्धि होती है. भले अज्ञान हो थोडा, पण उसमें कर्मके क्षयोपशमकी अपेक्षा है नहीं. उसमें आता है कि नहीं? पंडितज! उसमें यल आया कि नहीं? ज्ञानावरणीयका क्षयोपशम होता है तो आत्मामें ज्ञानका विकास होता है ऐसी अपेक्षा है ही नहीं. बडी चर्चा कुछ थी १३की सालमें. नहीं, कर्मका उघाड हो तो यहाँ (ज्ञानका) क्षयोपशम होता है. कर्मका उदय हो तो यहाँ विभंग्गावधिज्ञान होता है. कीधुं, ऐसा है नहीं. ये तो १३की साल, २२ वर्ष पललेकी बात है. डम तो ७१की सालसे कलते हैं, ६५ वर्ष पललेसे.

श्रोता : करणानुयोगकी भाषा ऐसी है कि

पूज्य गुरुदेवश्री : वो तो ऐसा ही कलते हैं. कर्मसे विकार होता है और विकार हुआ तो कर्मबंधन होता है. दोनों आमनेसामने. विकार हुआ तो कर्मकी अपेक्षा और कर्मका बंधन हुआ तो राग-द्वेषकी अपेक्षा है. पर यहाँ मना करते हैं. विकार हुआ तो कर्मकी अपेक्षा है नहीं. **कर्ता-कर्मकी अन्यनिरपेक्षता... है? आडाडा!**

श्रोता : वो तो द्रव्यानुयोगमें लिभा है....

पूज्य गुरुदेवश्री : यही यीज है. द्रव्यानुयोगसे दृष्टि करे ने पीछे तीन अनुयोग वांछे तो दृष्टिमें बैठे. उसमें लिजा है मोक्षमार्गप्रकाशकमें टोडरमलज्जने. द्रव्यानुयोगसे दृष्टि मिले पीछे उस दृष्टिके प्रमाशसे यरज्ञानुयोग पढे तो बैठेगा, नहीं तो नहीं बैठेगा. उसमें है. ये तो ८२की सालमें मिला था मोक्षमार्गप्रकाशक. जब डम पढते थे तो धुन यड गઈ थी. जाना-पीना, वडोरवा जावुं, कोई (यीजकी) रुचि नहीं—ऐसा डो गया था. मोक्षमार्ग ८२.. ८२. कितने वर्ष डुअे? पउ वर्ष पडले राजकोटमें.

श्रोता : कितना आश्चर्य डुआ था उस वक्त आपको?

पूज्य गुरुदेवश्री : उससे नहीं, अपनी पर्यायकी योग्यता ऐसी थी. आडाडा!

४ वर्ष पडले ७८में समयसार मिला. प७ वर्ष डुअे. ७८में... आडा! पडले ७७में मिला था, डथमें आया, पीछे डे डिया. कीधुं, पढनेका वजत नहीं है. ७८में पढा. समयसार, प्रवचनसार, नियमसार. झगण मासमें. ७८का झगण. सारे शास्त्र अपासरेमें पढते थे. अेकवार व्याख्यान डेकर डम यडी पढते थे. अने आठम ने पूनमना डिवसे....

उसमें (स्थानकवासीमें) पूनम मानते हैं. आठम ने पूनम और आठम ने अमास मानते हैं. उस दिन उपवास रजते थे. अेक मडिनेमें यार योविडारा. योविडारा अेटले पाणीनुं भिंढु नहीं. तो अेक व्याख्यान डेकर डम तो जंगलमें यले जाते थे. ७८की भात है. सुडडमें अेक व्याख्यान डेकर... उस दिन उपवास रजते थे. आठम ने पूनम, अमास. डो आठम ने अेक पूनम ने अमास. व्याख्यान डेकर जंगलमें यले जाते थे. अेक माईल छेटे डूर. कोई माशस नहीं. लाभो गाडा माटी निकला अेक भङ्गा था, उसमें यले जाते थे. अकेला.... व्याख्यानके भाडसे लेकर शामको पांच-छ बजे तक अकेले रडते थे. पाणी-भाणी पीते नहीं थे उस वक्त उपवास. ७८में पडले समयसार मिला. जंगलमें पढा.

ओडोडो! ये यीज... यड तो मैंने संप्रदायमें भी कडा था. शरीर रडित डोनेकी यीज डो तो यड है. सब शास्त्र श्वेताम्बरके भले डो, पश शरीर रडित डोनेकी यीज तो ये समयसार है. ऐसा भाव अंदर आना वो शरीर रडित डोनेकी यीज है. आडाडा! ये यीज तो निमित्त है. आडाडा! समजमें आया? ये अेक शब्ड तो गजब कामका है. लालयंडभाई! **कर्ता-कर्मकी अन्यानिरपेक्षतया**... आडाडा! मडासिद्धांत.. आडाडा! डाढ्याभाई! आडाडा! कोई भी द्रव्य-पदार्थकी पर्याय जो समयमें डोनेवाली (है वो) डोगी, उस कार्यका कर्ता ये द्रव्य है. अे पर्यायका-कार्यका कर्ता द्रव्य है ने ये पर्याय कर्म है. ये पर्यायमें परद्रव्यकी कोई अपेक्षा है नहीं. डो, निमित्त डो. प्रत्येक पदार्थके कार्यकालमें निमित्त तो डोता डी है. अनाडि-अनंत जो द्रव्यकी पर्याय डोती है, पर्याय अपनेसे डोती है उस वक्त निमित्त तो डोता डी है, पश निमित्तकी अपेक्षासे वो पर्याय डुई ऐसा है नहीं. आडाडा!

શ્રોતા : સબ નિમિત્તોંકો ધર્મદ્રવ્યકે સમાન સમજના.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : ધર્મદ્રવ્ય કહા ન? ઇષ્ટોપદેશમેં આતા હૈ. હમારે યહાં સબ બાત આ ગઈ હૈ. જેસે (જીવ) સ્વતંત્રતાસે અપની ગતિ કરતા હૈ, તો ધર્માસ્તિકો નિમિત્ત કહનેમેં આતા હૈ. ઇષ્ટોપદેશમેં ઐસા કહા હૈ. ધર્માસ્તિકાયવત્. સબ દ્રવ્ય ધર્માસ્તિકાયવત્... નિમિત્ત કૈસા હૈ? ધર્માસ્તિકાયવત્ હૈ. યહાં તો વો કહતે હૈં કિ નિમિત્તકી યહાં અપેક્ષા હી નહીં હૈ. આહાહા! નિમિત્ત હો, પણ નિમિત્તકી અપેક્ષા પર્યાય-કાર્ય કરનેમેં હૈ હી નહીં. જડકા ઔર ચેતનકા જો સમયકા કાર્ય હૈ, ઉસકા કર્તા ને કાર્ય સ્વદ્રવ્યમેં હૈ. સ્વદ્રવ્ય કર્તા ને સ્વદ્રવ્યકી પર્યાય કાર્ય હૈ. પરદ્રવ્યકે નિમિત્તકી અપેક્ષા ઉસમેં હૈ નહીં. આહાહા!

આ કાંડામાં ઘડિયાળ રહી છે... આ શેઠને દેખીને વિચાર આવ્યો. ઘડિયાળ રહી હૈ વો કલાઈકે આધારસે રહી હૈ ઐસા હૈ નહીં. હાથકે આધારસે રહી હૈ યે હૈ હી નહીં. આહાહા! લકડીકા ટેકા લેતે હૈં વૃદ્ધ લોગ... યે હૈ ન? તો (લકડી) જમીનકો છૂતા હૈ? કે ના. જમીનકો છૂતી હી નહીં. હાથમેં પકડી હૈ તો હાથ ભી લકડીકો છૂઆ હી નહીં. આહાહા! સંયોગસે દેખતે હૈં, યે સંયોગ(દ્રષ્ટિ) કે કારણસે દિખતા હૈ. આહાહા!

શ્રોતા : આપ કહતે હો તો માનના હી પડેગા.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : એમ નહીં. ધન્નાલાલજી ઠીક કહતે હૈં. ન્યાયસે જેસા હૈ ઐસા માનના પડા. ન્યાય નામ 'નિ' ધાતુ હૈ. 'નિ' ધાતુ (કા અર્થ) વસ્તુકા જેસા સ્વરૂપ હૈ ઉસ તરફ લે જાના ઉસકા નામ ન્યાય. ન્યાયસે સમજના. ઐસે કહતે હૈં તો માન લેના, ઐસા નહીં. ન્યાયમેં 'નિ' ધાતુ હૈ. 'નિ' ધાતુકા અર્થ યે હૈ કિ લે જાના. ઐસી ચીજ હૈ ઉસ તરફ જ્ઞાનકો (લે) જાના ઉસકા નામ ન્યાય. પ્રત્યેક ચીજ અપને સમયમેં આગે-પીછે હુએ બિના અપને કાલમેં પર્યાય હોતી હૈ, યે પર્યાયકો પરદ્રવ્યકી અપેક્ષા બિલકુલ કિચિત્ હોતી નહીં. આહાહા! કપૂરચંદજી! આવી વાત છે.

ભગવાનકે દર્શન કરનેસે શુભભાવ હોતા હૈ ઉસકી મના કરતે હૈં યહાં. શુભભાવ હોતા હૈ ઉસમેં ભગવાનકે નિમિત્તકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! ગજબ વાત છે! યે વસ્તુકા સ્વરૂપ ઐસા હૈ. કોઈ ભગવાનને બનાયા નહીં. જેસા હૈ વૈસા કહ દિયા, (ભગવાન) કર્તા નહીં. આહાહા! ભગવાનકી દિવ્યધ્વનિ છૂટતી હૈ તો દિવ્યધ્વનિકા કાર્ય ભગવાનકા હૈ ઐસા ભી નહીં. ભગવાનકી દિવ્યધ્વનિ 'ભવિજન જોગ...' આતા હૈ ન વો? 'ભવિ ભાગ વચન યોગ...' વો ભી નિમિત્તકા કથન હૈ. 'ભવિ ભાગ વચન યોગ...' યે નિમિત્તકો કથન હૈ. વાણીકે કાલમેં પરમાણુકી પર્યાય ભાષારૂપ હોનેકી થી, ઉસ પર્યાયકો આત્માકી અપેક્ષા નહીં ને સુનનેવાલેકી ભી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! એવી વાત છે પ્રભુ! તારી પ્રભુતાનો પાર નથી. આહાહા!

યહાં અપનેમેં સમ્યગ્દર્શન જબ હોતા હૈ તો ઉસમેં રાગ ને નિમિત્તકી અપેક્ષા નહીં. કર્તા-કર્મ.. કર્તા આત્મા ને સમ્યગ્દર્શન પર્યાય કાર્ય યે ભી વ્યવહાર હૈ. બાકી પર્યાય કર્તા ને પર્યાય કાર્ય હૈ, ઉસમેં નિમિત્તકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! કિ ગુરુ મિલે, તીર્થકર મિલે માટે સમ્યગ્દર્શન હુઆ. આહાહા! દેશનાલબ્ધિ મિલનેસે જ્ઞાન હોતા નહીં. દેશનાલબ્ધિકે કાલમેં જો પર્યાય હુઈ વો તો પરલક્ષી જ્ઞાન હૈ, યે ભી દેશનાલબ્ધિસે હુઆ નહીં. ઉસ સમયમેં પરલક્ષી ઈતના વિકાસ હોનેકા પર્યાયકા કાલ થા તો ઐસા હુઆ હૈ. આહાહા!

યહાં તો જહાં હો વહાં હમ કરતે હૈ.. હમ કરતે હૈ... સારી વ્યવસ્થા હમ કરતે હૈ.. સારા બે કરોડ રૂપિયા..... ભભૂતમલજી..... આહાહા! યે તો દ્રષ્ટાંત હૈ. ૫૦ કરોડ રૂપિયાકા (આસામી) આયા થા ન હમારે પાસ મુંબઈમેં? ચીમનભાઈકા શેઠ વૈષ્ણવ હૈ. પચાસ કરોડ. પણ સ્ત્રી (-પત્ની) શ્વેતામ્બર જૈન હૈ. લડકા આદિ સબ સારા વૈષ્ણવ, ઉસકી સબ સ્ત્રીયાં જૈન શ્વેતામ્બર. આયા થા. વિનંતી ભી કી થી, મહારાજ! હમારે ઘર પર પધારો. સબકા ભાવ હૈ. ગયે થે. ૧૫૦૦ રૂપયે રખે થે. પહલે આયે થે વ્યાખ્યાનમેં તબ હજાર રૂપિયે રખે થે. હોનેવાલે, રહનેવાલે પરમાણુ વહાં રહે, જહાં જાના હૈ વહાં જાતા હૈ. વહ કહે કિ મૈને દિયે ઔર દૂસરા કહે, મેરેકો મિલા, (જૂઠ હૈ). અરેરે! બહોત ફેર હૈ ભાઈ! વીતરાગ માર્ગ. આહાહા!

પૈસેકી પર્યાય.... શાસ્ત્રમેં આતા હૈ, મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશમેં ભી આતા હૈ. શાતા વેદનીયકે ઉદયસે શરીર મિલે, સંયોગ અનુકૂલ મિલે—ઐસા આતા હૈ. યે નિમિત્તસે બાત હૈ. ઉસમેં નિમિત્ત કૌન થા?—(ઈતના બતાના હૈ). બાકી શરીરમેં રોગ હોતા હૈ યે અશાતાકા ઉદયસે (હોતા હૈ) યે નિમિત્તકા કથન હૈ. રોગ હોતા હૈ શરીરકી પર્યાયમેં, ઉસમેં અશાતાકે ઉદયકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! ડાહ્યાભાઈ! ડહાપણ ઉડી જાય એવું છે. દુનિયાના ડાહ્યા ઉડી જાય એવું છે. આહાહા! પૈસા લેના-દેના, મૈ પૈસા દે સકતા હૂં.... પૈસેકા કર્તા-કર્મ તો પૈસા (બુદ) થા. પૈસેકા પરમાણુ કર્તા ઔર જાનેકી ક્રિયા ઉસકા કાર્ય હૈ. દેનેવાલા ઐસે માને કિ મૈને દિયા, મિથ્યાભ્રમ હૈ. આહાહા!

આગળ પૈસાવાળા બેઠા છે. આ શેઠ પૈસાવાળા છે. ભભૂતમલજી, કપૂરચંદજી હૈ. બહોત લાખોપતિ હૈ. થોડા લાખોપતિ ઐસે નહીં. જ્ઞાનચંદજી! તુમહારી આબરું તો બહોત હૈ વહાં. શેઠ બડા પૈસાવાળા હૈ. પૈસાવાળા આત્મા હૈ? કિતના વાળા હૈ? એક વાળો નીકળે પગમાં, તો રાડ નાખે. આહાહા! પાણી ખારા બહુત હો, ...કા પાણી હો તો વાળા નિકલતા હૈ. આ તો કેટલા વાળા? પૈસાવાળા, બાયડીવાળા, કુટુંબવાળા, આબરૂવાળા, છોકરાવાળા, છોકરીવાળા, જમાઈવાળા. કેટલા વાળા? આહાહા! કોના દિકરા, કોના બાપ? પ્રભુ ઐસે કહતે હૈ. બાપકી પર્યાયકા કર્તા બાપકા આત્મા હૈ, લડકેકી પર્યાયકા કર્તા ઉસકા આત્મા હૈ. તો લડકા ઉસકા કહાંસે આયા? અને લડકેકા બાપ.. પણ બાપ આયા કહાંસે? પ્રભુ! એવી વાત છે ભાઈ!

બાહરમાં તો સુનને મિલતી નહીં. શેઠ દરકાર છોડકર ચલે આયે, સંપ્રદાયકી દૃષ્ટિ રખે તો આ સકે નહીં. ઐસી તો બાત ચલતી નહીં વહાં. યહાંકા વિરોધ કરતે હૈં. અરે પ્રભુ! યે બાત હમારે ઘરકી નહીં, યે વસ્તુકા સ્વરૂપ હૈ. આહાહા!

પ્રત્યેક પદાર્થમાં જો સમયમાં પર્યાય ઉત્પન્ન (હોને)કા કાલ હૈ, ઉસ સમયમાં ઉત્પન્ન હોગી. નિમિત્ત હોતા હૈ, પણ નિમિત્તસે ઉત્પન્ન હુઈ ઐસી અપેક્ષા હૈ નહીં. આહાહા! તત્ત્વાર્થરાજવાર્તિકમાં ભી ઐસા આયા હૈ. એક કાર્યમાં દો કારણ હૈં.—ઉપાદાન, નિમિત્ત. તત્ત્વાર્થરાજવાર્તિકમાં હૈ. એક કાર્યમાં દો કારણ હૈં—ઉપાદાન અને નિમિત્ત. યે તો નિમિત્તકા જ્ઞાન કરાયા હૈ. બાકી ઉપાદાનકી પર્યાય હોનેમાં કોઈ નિમિત્તકી અપેક્ષા હૈ હી નહીં. સમજમાં આયા? તો અભી પંડિત ઐસે કહતે હૈં કિ પ્રત્યેક પદાર્થમાં ઉપાદાનકી અનેક યોગ્યતા હૈં, પણ જૈસા નિમિત્ત મિલે ઐસા કાર્ય હોતા હૈ. અરર! નહીં તો એકાંત હૈ.. એકાંત હૈ.. ઠીક પ્રભુ! યે ક્રમબદ્ધમાં ડાલા હૈ. ક્રમબદ્ધકી વિશેષ પુષ્ટિકા કારણ યહ હૈ. આહાહા! યે શબ્દ ઉસમાં ડાલે હૈં ઉસકા કારણ હૈ કિ જે પદાર્થકી જો સમયમાં પર્યાય ઉત્પન્ન હોગી, ઉસમાં ઉત્પાદ-ઉત્પન્ન હોનેલાયક અને ઉત્પાદક દૂસરી (પર)ચીજ ઐસા હૈ હી નહીં. યે આ ગયા હૈ. ઉત્પાદ-ઉત્પાદક. ઉપર. હૈ ન?

જીવ અપને પરિણામોંસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ તથાપિ ઉસકા અજીવકે સાથ કાર્યકારણભાવ સિદ્ધ નહીં હોતા, ક્યોંકિ સર્વ દ્રવ્યોંકા અન્યદ્રવ્યકે સાથ ઉત્પાદ-ઉત્પાદકભાવકા અભાવ હૈ. હૈ? દરેક દ્રવ્યકી પર્યાયમાં પર્યાયરૂપી ઉત્પાદ અને નિમિત્ત ઉત્પાદક—ઐસા અભાવ હૈ. આહાહા! બહુ કઠણ અપૂર્વ વાત છે પ્રભુ! વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમાત્મા ત્રિલોકનાથકી યહ દિવ્યધ્વનિ હૈ. આહાહા! અભી તો બહોત ગડબડ હો ગઈ હૈ. ઐસા હોતા હૈ.. ઐસા હોતા હૈ.. વ્યવહારસે નિશ્ચય હોતા હૈ.. આહાહા! યહાં તો કહતે હૈં કિ અપની નિશ્ચય પર્યાય સ્વદ્રવ્યકે આશ્રયસે હુઈ હૈ ઉસકા કર્તા આત્મા અને કર્મ નિર્મલ પર્યાય-ધર્મ હૈ, ઉસમાં રાગકી યા પરકી અપેક્ષા હૈ હી નહીં. આહાહા! વ્યવહાર રાગકી મંદતા થી, તો નિશ્ચય સમ્યગ્દર્શન ઉત્પન્ન હુઆ (ઐસા અજ્ઞાની માનતે હૈં). ક્યોંકિ જબ સમ્યગ્દર્શન ઉત્પન્ન હોતા હૈ તો ઉસકે પહલે શુભભાવ (હોતા હૈ). અશુભભાવ હો ઔર પીછે સમકિત હોતા હૈ ઐસા હોતા નહીં. ક્યા કહા? જબ સમ્યગ્દર્શન ઉત્પન્ન હોતા હૈ, તબ ઉસકે પહલે શુભભાવ હી હોતા હૈ. અશુભભાવ હો ઔર સમકિત દર્શન હો ઐસા (હોતા) નહીં. ક્યોંકિ મૈ આનંદ હૂં, શુદ્ધ હૂં ઐસા વિકલ્પ આયા યે શુભભાવ હૈ. શુભભાવ હૈ તો સમ્યગ્દર્શન ઉત્પન્ન હુઆ ઐસા હૈ નહીં. સમ્યગ્દર્શન ઉત્પન્ન હોનેલાયક-ઉત્પાદ ને રાગ-વિકલ્પ ઉત્પાદક (અર્થાત્) ઉત્પન્ન કરાનેવાલે—ઐસા હૈ નહીં.

યે ઈતનેમાં લિખા હૈ. ભાઈ આવ્યા છે કે નથી આવ્યા? જ્ઞાનચંદ્રજી નથી આવ્યા. ભાઈ કહેતા હતા કે આવવાના છે. નથી આવ્યા. દિખ નહીં રહે. આવવાના હતા. બહોત નરમ માણસ હૈં જ્ઞાનચંદ્રજી. નરમ માણસ. હુકમચંદ્રજી, જ્ઞાનચંદ્રજી, બાબુભાઈ ઉનકા પ્રભાવનામાં બહોત

હાથ હૈ, નિમિત્ત હૈ. (શ્રોતા: નિમિત્તસે કામ હોતા નહીં). જહાં જહાં પ્રભાવનાકી પર્યાય હોનેવાલી હૈ વહાં નિમિત્ત કહનેમેં આતા હૈ, પણ નિમિત્તકી અપેક્ષા પ્રભાવનાકી પર્યાયકો નહીં. આહાહા! હૈ કિ નહીં ઉસમેં? દેખો! **कर्ता-कर्मकी...** કોઈ ભી પદાર્થમેં પદાર્થ કર્તા હોકર કર્મ નામ પર્યાયકા કાર્ય હુઆ, ઉસ સમયકે કાર્યમેં **अन्यद्रव्यसे निरपेक्षतया, स्वद्रव्यमें ही...** પરદ્રવ્યકી અપેક્ષા નહીં ઔર અપને સ્વદ્રવ્યમેં સિદ્ધિ હોનેસે સ્વદ્રવ્યકી પર્યાય વો પર્યાય કાર્ય ને સ્વદ્રવ્ય ઉસકા કર્તા (ઐસા) વ્યવહાર હૈ. બાકી પર્યાય કાર્ય ને પર્યાય કર્તા યે સ્વદ્રવ્યમેં હૈ. પણ પર્યાય કાર્ય ને નિમિત્ત કર્તા ઐસી કોઈ ચીજ હૈ નહીં. આહાહા! સમજમેં આયા? યે દો અધિકાર લિયે હૈ, (એક) કમબદ્ધ લિયા હૈ, (દૂસરા) શુભભાવ અધિકાર. ૪૫ વર્ષ હુએ યહાં. ૪૫ વર્ષમેં શિક્ષણ શિબિર..... ૪૫ વર્ષ, યહાં આને(કે બાદ) ૪૫વાં ચોમાસા હુઆ. ૪૫-૪ ઔર ૫. ૯૧મેં આયે થે. (સંવત) ૯૧ ફાગણ વદ ત્રીજ, તુમ્હારી ચૈત્ર વદ ત્રીજ. તો યહાં ૪૪ વર્ષકે ઉપર ચાર માસ હો ગયે. યહાં તો શિક્ષણ શિબિર હર વર્ષ ચલતી હૈ. કહા, ૪૫ વર્ષ હુએ ઔર બહોત આદમી આયે હૈ. યે બાત પ્રભુ! અંતરમેં બૈઠની (ચાહિયે), ભાષાસે નહીં. આહાહા!

શ્રોતા : સબ બાત તો સોનગઢસે નિકાલી હૈ. આ વાત આપે સોનગઢથી કાઢી છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : યે નિમિત્તસે કથન હૈ. બાત તો ઐસી હૈ. સમજમેં આયા? ગયા હતાને ત્યાં, વર્ષાંજી સાથે ચર્ચા બહોત હુઈ થી. નહીં તો વર્ષાંજી તો દિગંબર સંપ્રદાયમેં બડે આબરુંદાર હૈ. ઉસકો ભી યે બાત નહીં મિલી થી. કમબદ્ધ નહીં. કમબદ્ધ હૈ ખરા, પણ ઈસ પર્યાયકે પીછે યહી પર્યાય હોગી—ઐસા નહીં. કીધું, નહીં, ઈસ પર્યાયકે પીછે યહી પર્યાય હોગી ઐસી કમબદ્ધકી વ્યાખ્યા હૈ. બહોત (લોગ) બૈઠે થે, સબ થે. હમારે રામજીભાઈ થે, બંસીધરજી થે, કૈલાસચંદ્રજી થે. જાત્રા ગઈ થી ન પહલી બાર તેરકી સાલમેં. આહાહા!

યહાં તો કહતે હૈ કિ ભગવાનકે દર્શનસે શુભભાવ હુઆ ઐસા હૈ નહીં. ઉસ સમયમેં શુભભાવ હોનેકે કમમેં આનેવાલી પર્યાય હૈ. નિમિત્ત-ભગવાનકે દર્શનસે શુભભાવ હુઆ ઐસા હૈ હી નહીં. આહાહા! આવી વાત. આ બધું આવું માને પછી કોઈ કરશે નહીં. પણ કરે છે કોણ? ફક્ત ઉસકી સમજણમેં ફેર હૈ. બાકી તો હોનેવાલી (હૈ વો) હોગી પર્યાય. સમજણમેં ફેર હૈ. મેં ભગવાનકા દર્શન કરતા હું, દર્શન કિયા તો મુજે શુભભાવ હુઆ. ઘર પર સ્ત્રીકે પાસ થે તબ શુભભાવ ક્યોં નહીં થા? યહાં મેં આયા, ભગવાનકા દર્શન કિયા તો શુભભાવ હુઆ. જૂઠ બાત હૈ. અને સ્ત્રીકે પાસ થા તબ અશુભભાવ થા વો સ્ત્રીકે કારણસે હુઆ? નિરપેક્ષતયા અશુભભાવ તેરેસે હુઆ હૈ. પરકી અપેક્ષા હૈ હી નહીં. આહાહા! પંડિતજી! આવી વાત છે પ્રભુ! અલૌકિક વાત છે. ઈસ એક શબ્દમેં તો સારા બાર અંગકા સાર હૈ. આહાહા!

કમબદ્ધકી સિદ્ધિમેં યહ આયા હૈ. દરેક દ્રવ્યકી પર્યાય ઉસ સમયમેં કમસે હોનેવાલી હૈ, તો કોઈ નિમિત્તકી અપેક્ષા ઉસકો નહીં, ઉસમેં યે આયા હૈ. આહાહા! **कर्ता-कर्मकी**

અન્યનિરપેક્ષતા... પ્રત્યેક પદાર્થમાં જો સમયમાં જો પર્યાય હોતી હોય... યહાં તો નિર્મલતાકી બાત હૈ ક્રમબદ્ધમાં. નિર્મલ પર્યાય જો હોતી હૈ ઉસમાં કર્તા આત્મા અને નિર્મલપર્યાય કર્મ હૈ. કર્મકા ક્ષયોપશમ હુઆ તો સમકિત હુઆ, ઐસા હૈ નહીં. સમજમાં આયા? જ્ઞાનમાં કમી-બઢી હોતી હૈ... એ ચર્યા થઈ હતી ત્યાં. પુસ્તકમાં હૈ. ઉસને પુસ્તક છપાયા હૈ. જમાદાર હૈ ન બાબુ? કેવા? બાબુલાલ જમાદાર. વર્ણીજીને યહાંકા વિરોધ ક્રિયા થા ન? વો છાપા હૈ ક્રિ દેખો! વર્ણીજી ભી ઐસે કહતે હૈ. યાત્રામાં ગયે થે પહલે, ઉસ વક્ત ભી કહા થા ક્રિ જો સમયમાં પર્યાય હોગી ઉસકો નિમિત્તકી, પરકી અપેક્ષા હૈ નહીં. અપનેમાં... વિકારકા પ્રશ્ન હુઆ થા. વિકાર હૈ ઉસમાં કર્મકે નિમિત્તકી અપેક્ષા હૈ નહીં. દેખો! સંસ્કૃત ટીકા પંચાસ્તિકાય ૬૨ ગાથા. પર કારકકી અપેક્ષા હૈ હી નહીં. ઐસા સંસ્કૃત હૈ પંડિતજી! પર કારકકી-કર્તા-કર્મકી કોઈ અપેક્ષા હૈ હી નહીં. વિકાર હોનેમાં ભી કર્મકી અપેક્ષા નહીં, તો પ્રભુ! ધર્મકી પર્યાય હોનેમાં પરકી અપેક્ષા તો હૈ હી નહીં. આહાહા! આવી વાત છે. આકરી વાત લાગે.

શ્રોતા : વો તો પ્રુફ કરનેકે લિયે વર્ણીજીકી પ્રત્યક્ષતાકા ફાયદા ઉઠાતે હૈ બાબુલાલ.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : હા, ઉઠાવે. દેખા હૈ. માર્ગ તો યહ હૈ. આહાહા! આ તો ઢાંડી પીટીને કહેવામાં આવે છે. અંદર લિખા હૈ ક્રિ નહીં? ક્રમબદ્ધકી પુષ્ટિમાં યે બાત લી હૈ.

પહલે શુરુ ક્રિયા હૈ ક્રિ પ્રત્યેક જીવ ને અજીવ અપને સમયમાં ઉત્પન્ન હોનેવાલી પર્યાયકા ઉત્પાદક હૈ, પર નહીં. અને વો ભી ઉસી સમયમાં, આગે-પીછે નહીં. કોઈ દ્રવ્યકી પર્યાય આગે-પીછે કર સકે ઐસા (હોતા નહીં). સ્વદ્રવ્ય ભી ઐસા ન કર સકે. પરદ્રવ્યકી તો અપેક્ષા નહીં, આહાહા! પણ સ્વદ્રવ્ય ભી પર્યાય આગે-પીછે કર સકે ઐસા વસ્તુકા સ્વરૂપ નહીં. આહાહા! ક્રમબદ્ધકા નિર્ણય કરનેમાં યહ સાર આયા હૈ. ઉસકા સાર યહ આયા હૈ. સમજમાં આયા? પાંચ x પાંચ = પચ્ચીસ, સરવાળા (-પરિણામ) ક્યા આયા? પચ્ચીસ આયા. ઐસે યે ક્રમબદ્ધકા સરવાળા (-સાર) ક્યા? પરમાણુ જડ ને ચૈતન્ય..... લાખ, કોડ, અનંત પરમાણુ હૈં ઐર અનંત આત્મા હૈં... નિગોદકે જીવમાં ભી કર્મસે હીણી દશા હુઈ ઐસા હૈ નહીં.

નિગોદકે જીવમાં... ઐસે કહતે હૈં ક્રિ જબ લગ એકેન્દ્રિય જીવ હૈ એટલે કર્મકા જોર હૈ. મનુષ્યાદિ હોતા હૈ પીછે આત્માકા જોર ચલતા હૈ. યહાં તો કહતે હૈં ક્રિ દરેક સમયમાં અપની પર્યાયકા કર્તા આત્મા હૈ. નિગોદમાં ભી... નિગોદ સમજે? લહસુન, પ્યાજ, લીલફૂગ (આદિ) અનંત જીવ હૈં. અનંત જીવમાં દરેક જીવકે દો-દો શરીર હૈં—તેજસ, કાર્મણ. અંગુલકે અસંખ્ય ભાગમાં અનંત જીવ હૈં, ઉસમાં અનંત શરીર ભી હૈં. એક પરમાણુકી પર્યાય દૂસરે પરમાણુકો નિમિત્ત હો, પણ યે નિમિત્તકી અપેક્ષાસે પરમાણુમાં પર્યાય હો ઐસા હૈ નહીં ઐર કર્મકે ઉદયસે નિગોદકી પર્યાય હુઈ ઐસા ભી નહીં. આહાહા!

निगोदकी पर्याय जो लुई वो उसी समय डोनेवाली थी, वो परकी अपेक्षा बिना (लुई है). परके कर्ता-कर्मकी अपेक्षा बिना उस पर्यायका कर्ता जव है और ये पर्याय उसका कार्य है. आडाडा! त्तारे वात त्तार्ई! मोक्षमार्ग प्रकाशकमें ऐसा आया है कि नदीमें यलते पानीका बडोत जोर डो तो रोक नहीं सकता आत्मा. नदीका द्रष्टांत है. ये तो निमित्तका कथन है. बाकी उस समय त्ती पानीके प्रवाडमें... आडाडा! ऐसा शरीर यलता है वड अपनी पर्यायसे अपने कर्ता-कर्मसे यलता है, पानीके कारणसे नहीं. आडाडा! अक ब्रह्मचारी था तो मोटरमें बैठा था. मोटरमें बैठा तो ऐसा कडा कि सोनगडवाले जैसे कडते हैं कि डम मोटरसे नहीं यलते. मोटर यालती डोय अने अंदर बेडो डोय.... मोटर यलती डो तो शरीर यलता है ऐसा है डी नहीं. अंदर शरीरको गति करनेमें मोटरकी अपेक्षा है डी नहीं. आ वात...

मोटरमें बैठे हैं... मोटर यलती है... मोटर पडियेसे यलती है ऐसी अपेक्षा त्ती नहीं. (श्रोता: पेट्रोलसे तो यलती है). पेट्रोलसे यलती नहीं. नाम सोनगडका देते हैं कि सोनगडकी मोटर पेट्रोलके बिना यलती है—ऐसा सब लोग कडते हैं. आ वात अपूर्व छे. अने आपणी मोटर पेट्रोलथी याले. यडां कडते हैं कि पेट्रोलकी पर्यायका कर्ता पेट्रोल है. मोटर यलती है उसका कर्ता मोटरका परमाणु है. पेट्रोलसे मोटर यलती है ये बात सत्य है नहीं. ये बात बडार आयेगी. सोनगडकी मोटर पेट्रोल बिना यलती है. अरे! सोनगडकी मोटर है डी नहीं. मोटर मोटरकी है. आडाडा! मोटरकी यलने(रूप) पर्याय जो डोती है उसमें ड्राईवरका कारण-अपेक्षा नहीं. उसके नीचे है... शुं कडेवाय? पैडा. उसको त्ती मोटरकी अपेक्षा नहीं. मोटरमें बैठे हैं और मोटर यलती है तो शरीर ऐसा गति करता है ऐसा त्ती नहीं. शरीरकी पर्यायका कर्ता उस समयमें शरीरका परमाणु है. अंदरमें बैठे हैं तो मोटरसे शरीर यलता है ऐसा त्ती नहीं. आरे त्तारे! सोनगडनुं नाम पाडीने कडेने लोको. आडाडा! क्या कडते हैं? देओ न!

कर्ता-कर्मकी... कोई त्ती द्रव्य कर्ता डोकर कार्य उस समयमें डोता है उसमें **कर्ता-कर्मकी अन्यनिरपेक्षतया...** अन्य द्रव्यकी अपेक्षा नहीं. परपदार्थकी उसमें अपेक्षा है नहीं. आडाडा! रोग डोता है ने दवासे मिटता है ऐसी अपेक्षा है नहीं, ऐसा कडते हैं. अरे! गजब वात है. आयुर्वेदका लिया है तत्त्वार्थराजवार्तिकमें. आयुर्वेदकी दवासे मिटता है.. दवासे मिटता है—ऐसा है नहीं. ये तो व्यवडारसे कथन किया है. आडाडा! शरीरमें-परमाणुमें रोग जो डोता है तो अशाताके कारणसे लुआ है ऐसा नहीं. अशाता जड(कर्म) दूसरी यीज है ने ये दूसरी यीज है. रोग डोनेमें अशाताके उदयकी अपेक्षा डी नहीं. आडाडा! आवी वात सांभणवी कडण पडे.

कर्ता-कर्मकी अन्यनिरपेक्षतया... ये तो मडासिद्धांत है. यौद ब्रह्मांडका सिद्धांत है. आडाडा! अनंत तीर्थकरो, अनंत केवलियों, अनंत संतो, अनंत समकितियों ईस प्रकारसे

માનકર દુનિયાકો ઐસે કહા હૈ. 'કહા હૈ' વો કાર્યકા કર્તા ભી વાણી હૈ. આહાહા! કર્તા-કર્મકી અન્યનિરપેક્ષતયા (-અન્યદ્રવ્યસે નિરપેક્ષતયા... પરકી અપેક્ષા બિના દરેક દ્રવ્યકી પર્યાય સ્વદ્રવ્યસે હોતી હૈ. હૈ? સ્વદ્રવ્યમેં હી સિદ્ધિ હોનેસે... ઉસ દ્રવ્યકી પર્યાય ઉસ દ્રવ્યમેં અપનેસે સિદ્ધિ હોનેસે... આહાહા! જીવકે અજીવકા કર્તૃત્વ સિદ્ધ નહીં હોતા. જીવ અજીવકા કાર્ય કરે ઐસા સિદ્ધ નહીં હોતા. જીવ અપની પર્યાયકો કરે અને પરકી ભી કરે (ઐસા માને) તો દો ક્રિયાવાદી મિથ્યાદ્રષ્ટિ હોતા હૈ. સમયસારમેં આતા હૈ.. સમયસારમેં આતા હૈ. અપની પર્યાય ભી કરે ને પરકી ભી કરે, એક દ્રવ્ય દો ક્રિયા કરે (ઐસા માને) તો મિથ્યાદ્રષ્ટિ હૈ. અજ્ઞાની હૈ, જૈનકી ખબર ઉસકો નહીં. વિશેષ કહેંગે.

(પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ)

શ્રાવણ સુદ ૫, શનિવાર, તા. ૨૮-૭-૧૯૭૯

ગાથા-૩૦૮-૩૧૧, પ્રવચન - ૮

પહેલા ભાગનું થોડું લઈએ. બાકી હૈ ન? પહેલાનું બાકી છે. પીછે હૈ. એક લીટી ફિરસે (લેતે) હૈ. એક કલાક રહા હૈ તો થોડા લેતે હૈ. જ્ઞાનચંદ્ર આયે હૈ ન? ઉસને કહા. બહોત સૂક્ષ્મ અપૂર્વ બાત હૈ. કમબદ્ધ જો કહા.... દરેક દ્રવ્યકી પર્યાય જો સમયમેં જબ જો હોનેવાલી હૈ વો હોગી. ઉસકે પીછે સમયમેં હોનેવાલી હૈ (વહી) હોગી. ઉસમેં કોઈ દ્રવ્ય ભી અપની પર્યાયમેં ફેરફાર કર સકતા નહીં. આહાહા! જબ પ્રત્યેક દ્રવ્ય અપની પર્યાયકા ભી ફેરફાર-આગે-પીછે કર સકતા નહીં, તો પરદ્રવ્યસે ઉસમેં પર્યાય હો યે તો હૈ નહીં. એ અહીંયા આપણે કાલ ચાલ્યું હતું.

કર્તા-કર્મકી અન્યનિરપેક્ષતયા... પ્રત્યેક પદાર્થ વર્તમાન સમયમેં અપના કર્તા નામ સ્વતંત્ર હોકર.. કર્તા નામ સ્વતંત્ર હોકર (કરે). વર્તમાન પર્યાય જો હૈ યે ઉસકા કર્મ નામ કાર્ય હૈ. કર્તા-કર્મકી પ્રવૃત્તિ પરદ્રવ્યસે નિરપેક્ષતયા હૈ. પરદ્રવ્ય નિમિત્ત હૈ તો યહાં એસા હોતા હૈ એસા હૈ નહીં. કથન આયે. દોપહરકો કથન આયા થા ન? કિ કર્મકે ક્ષયસે હુઆ ક્ષાયિક(ભાવ). યે તો નિમિત્તકા જ્ઞાન કરાયા. ક્ષાયિક-કેવલજ્ઞાન પર્યાય હોતી હૈ તો પર નિમિત્તકી અપેક્ષા તો નહીં, પણ પૂર્વ પર્યાયકી ભી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! એસી ચીજ હૈ, બહુત સૂક્ષ્મ અપૂર્વ હૈ.

પ્રત્યેક પદાર્થકી અપને સ્વકાલમેં જન્મક્ષણ-ઉત્પત્તિકાલમેં અપને સમયસે પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ, યે આગે-પીછે ભી હોતી નહીં અને પરસે હોતી નહીં. પરકી અપેક્ષા ભી નહીં. જો પર્યાય અપને સમયમેં હોનેવાલી હૈ યે સત્ હૈ. ચાહે તો વિકાર હો કિ અવિકાર હો, યહાં તો અવિકારકી બાત હૈ. ષટ્કારકકે પરિણમનમેં વિકૃતિ હૈ ઉસસે રહિત હોના યે અપના સ્વભાવ-ગુણ હૈ. ષટ્કારકરૂપસે વિકૃત અવસ્થા-પર્યાય હોતી હૈ, ઉસસે રહિત હોના એસા અપનેમેં ક્રિયા નામકા ગુણ હૈ. આહાહા! ભાવ નામકા યા ક્રિયા (નામકા), બેમાંથી એક શબ્દ છે. પરસે રહિત હોના વહ અપના ગુણ હૈ, રાગ સહિત હોના હો અપની ગુણદશા નહીં. આહાહા!

યહાં તો કહતે હૈ, **કર્તા-કર્મકી અન્યનિરપેક્ષતયા...** આહાહા! જો સમયમેં દ્રવ્યકી પર્યાય હોતી હૈ ઉસમેં અન્ય દ્રવ્યકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! કેવલજ્ઞાન હોતા હૈ (ઉસમેં) કર્મકે ક્ષયકી અપેક્ષા નહીં. ક્ષય હો. ક્ષયકી વ્યાખ્યા? કર્મરૂપ પરિણમન જો હૈ યે દૂસરે સમય અકર્મરૂપ હો વહ ક્ષય હૈ. ક્ષયકા અર્થ કુછ નાશ હોતા હૈ એસી ચીજ નહીં. કર્મરૂપ પર્યાય થી વો અકર્મરૂપ હો ગઈ ઉસે કર્મકા ક્ષય કહનેમેં આયા હૈ. તો યહ કર્મકે ક્ષયકી (અપેક્ષા) ભી અપનેમેં કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન હોનેમેં કિ સમ્યગ્દર્શન ઉત્પન્ન હોનેમેં (હૈ નહીં). સમ્યગ્દર્શન ઉત્પન્ન હોનેમેં દર્શનમોહકે અભાવકી અપેક્ષા ઉસમેં હૈ નહીં. આહાહા! યે તો કરનેલાયક અપની ચીજમેં હૈ. અપની પર્યાય અપનેસે હૈ, ઉસમેં પરકી કોઈ અપેક્ષા (નહીં) કિ નિમિત્ત હૈ તો હુઆ. કથન

આયે. ઉચિત નિમિત્ત હોતા હૈ, અનાદિ-અનંત પ્રત્યેક પર્યાયમે જો જો સમયમે જો હોનેવાલી પર્યાય હૈ ઉસમે સામને અનુકૂલ-ઉચિત નિમિત્ત હોતા હૈ, પણ વો ઉચિત નિમિત્ત હૈ તો પર્યાય હોતી હૈ એસી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! સમજમે આયા? બહુત અપૂર્વ બાત હૈ પ્રભુ! આત્માકા હિત કોઈ અલૌકિક હૈ, યે સાધારણ કોઈ રીતસે હો જાતા હૈ (એસા હૈ નહીં). આહાહા!

વૈરાગ્ય કહા ન વૈરાગ્ય? વૈરાગ્ય તબ હોતા હૈ કિ જબ અપની સમ્યગ્દર્શનકી પર્યાય અપને દ્રવ્યકે અવલંબનસે હુઈ, તબ સમ્યગ્દર્શનકી પર્યાયકે કાલમે શુભ-અશુભભાવસે વિરક્ત હોના યે વૈરાગ્ય હૈ.. યે વૈરાગ્ય હૈ. ત્રિકાલી જ્ઞાયકભાવકી જ્ઞાન ને પ્રતીત હોકર અનુભવ હોના... અનુભવ હોકર પ્રતીતિ હોના... આહાહા! ઉસમે પરદ્રવ્યકી કોઈ અપેક્ષા (નહીં) કિ કર્મ.. કર્મ.. કર્મ.. કર્મ ખસે તો એસા હોતા હૈ ઔર કર્મકા ઉદય આયે વિકાર હોતા હૈ. યે સબ બાત જૂઠ હૈ. શાસ્ત્રમે યે કથન આયે તો યે ભી જૂઠ હૈ-વ્યવહાર હૈ. કલશટીકામે બહોત બાર લિખા હૈ. રાજમલજી. જૂઠા વ્યવહાર.. જૂઠે વ્યવહારસે કથન હૈ, સત્ય નહીં. સત્ય વ્યવહાર તો અપની પર્યાય અપનેસે હુઈ યે ભી સદ્ભૂત વ્યવહારનય હૈ. આહાહા! અપને દ્રવ્યસે, ધર્મકી પર્યાય અપને દ્રવ્યકે આશ્રયસે હુઈ યે ભી સદ્ભૂત વ્યવહાર હૈ. નિશ્ચયસે તો ઉસ સમયકી પર્યાયકો દ્રવ્ય-ગુણકી ભી અપેક્ષા નહીં, નિમિત્તકી અપેક્ષા નહીં.—એસી પર્યાય સત્ હૈ ઉસકો કોઈ હેતુકી જરૂર નહીં. અહેતુક હૈ. ઇતના શબ્દ કલ એક કલાકમે લિયા.

કર્તા-કર્મકી... કોઈ ભી દ્રવ્યકી પર્યાયમે કર્તા-કર્મ ભિન્ન હોતા હૈ એસા હૈ નહીં. તે તે દ્રવ્ય કર્તા અને તે તે દ્રવ્યકી અપની પર્યાય કર્મ નામ કાર્ય હૈ આહાહા! કર્તા-કર્મ યે ભી ઉપચારસે કથન હૈ. દો ભાગ પડ ગયે ન? આહાહા! બાકી નિર્વિકારી પર્યાય-ધર્મ હોતા હૈ વો અપનેસે હોતા હૈ, ઉસકો કોઈ અપેક્ષા હૈ હી નહીં. પરકી અપેક્ષા તો નહીં, પણ નિશ્ચયસે સત્ હૈ... સમ્યગ્દર્શન સત્ હૈ અને યે (સમ્યક્) દર્શન દ્રવ્યકે લક્ષસે હોતા હૈ. છતાં દ્રવ્ય અને ગુણકી અપેક્ષા ઉસકો હૈ નહીં. આહાહા! આવી વાત મુશ્કેલ પડે. સમજમે આયા? અરે! ક્યારે સમજે? બાપુ! મનુષ્યભવ અનંતે કાળે મળ્યો છે, ઈસમે યે ન સમજેગા તો સારા મનુષ્યપના વ્યર્થ હો જાયેગા. કહાં જન્મ લેગા ૮૪ લાખ યોનિમે ઈસકા કોઈ પતા નહીં.

યે યહાં કહતે હૈં, **કર્તા-કર્મકી અન્યનિરપેક્ષતયા... અન્યનિરપેક્ષ...** કોઈ અપેક્ષા હી નહીં. આહાહા! શાસ્ત્રમે અપેક્ષાકા જ્ઞાન તો બહોત આતા હૈ. તો કહા કિ નિમિત્ત હૈ ઉસકા જ્ઞાન કરાનેકો કહા. મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમે હૈ. કિ વ્યવહાર કહા હૈ યે નિમિત્તકા જ્ઞાન (કરાયા). વ્યવહાર કહતા હૈ એસા હૈ નહીં. મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમે સાતવે અધ્યાયમે હૈ. વ્યવહાર કહતા હૈ એસા હૈ નહીં. પણ વ્યવહાર નિમિત્તકા જ્ઞાન કરાનેકો કહા હૈ. દૂસરી ચીજ હૈ ઉસકા જ્ઞાન (કરાયા), પણ દૂસરી ચીજસે દૂસરી ચીજમે કુછ હુઆ એસી કોઈ અપેક્ષા વસ્તુકે સ્વરૂપમે હૈ નહીં. પરમાત્મા અપને સ્વરૂપકી... ઓહોહો! પૂર્ણાનંદકા નાથ પૂર્ણ સ્વરૂપ હૈ, ઉસમે પ્રભુતાશક્તિ એક-એક

ગુણમે ભરી પડી છે. એસે અનંતા.. અનંતા.. ગુણ ઈશ્વરશક્તિસે-પ્રભુત્વશક્તિસે (ભરે હેં). અપને પ્રતાપસે સ્વતંત્રપને પરિણમે એસી પ્રભુત્વ નામકી શક્તિ છે, અનંત ગુણમે પ્રભુત્વ નામકી શક્તિકા રૂપ છે. આહાહા!

તો અનંત ગુણ જિતને હેં ઉસકી જો પર્યાય હોતી છે ઉસ પર્યાયમે ગુણકી અપેક્ષા નહીં, પણ દૂસરી પર્યાય હુઈ તો યે પર્યાય હુઈ. સમ્યક્ (દર્શન)કી પર્યાય હુઈ તો સમ્યગ્જ્ઞાનકી પર્યાય હુઈ એસી ભી અપેક્ષા નહીં. દૂસરી પર્યાયકો દૂસરી પર્યાયકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! સમજમે આયા? ક્યોંકિ યે સત્ છે. સત્ છે ઉસકા હેતુ હોતા નહીં. બંધ અધિકારમે લિયા છે, સમયસાર. દ્રવ્ય અહેતુક, ગુણ અહેતુક, પર્યાય અહેતુક. બંધ અધિકારમે છે. એસે યહાં કહતે હેં.... યે સમજના પ્રભુ! યે કોઈ (સાધારણ) બાત નહીં. યે પઠ લિયા કિ એસા કહતે હેં.. એસા કહતે થે.. એસા જ્ઞાન કર લિયા માટે સમજ ગયા, એસી ચીજ નહીં પ્રભુ!

કર્તા-કર્મકી અન્યનિરપેક્ષતા... તીન લોકકે નાથકી ભી અપની પર્યાયમે બિલકુલ અપેક્ષા નહીં. ભગવાન ત્રણ લોકના નાથ સર્વજ્ઞપ્રભુ ઉનકી તો અપેક્ષા નહીં અપને સમ્યગ્દર્શનમે, પણ ઉનકી વાણીકી ભી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! સમજમે આયા? અને શાસ્ત્ર જો બના છે, ઉસકી ભી સમ્યગ્દર્શનકી પર્યાયમે અપેક્ષા નહીં. આહાહા!

શ્રોતા : સુનનેસે ઝટકા સા લગતા છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : યે પુણ્ય.. પુણ્ય નહીં. પુણ્યસે ભી હોતા નહીં. અનુકૂલ નિમિત્ત મિલતા છે યે પુણ્યસે નહીં. ક્યોંકિ પુણ્યકા પરમાણુ-જડ ભિન્ન છે અને આનેવાલી ચીજ ભિન્ન છે. તો આનેવાલી ચીજકો શાતાકા નિમિત્ત છે તો આપી એસી અપેક્ષા છે નહીં. આહાહા! શરીરમે નિરોગતા હુઈ અને સરોગતાકા વ્યય હુઆ, ઉસમે શાતાવેદનીય નિમિત્ત હો, પણ ઉસકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! એમ ભગવાન ત્રિલોકકે નાથકે દર્શન કરનેસે શુભભાવ હોતા છે એસી કોઈ અપેક્ષા નહીં. આહાહા!

યહાં તો શુભભાવકી બાત છે નહીં. યહાં તો શુભભાવકે કાલમે જો અપની જાનનેકી-શાતા-દ્રષ્ટાકી પર્યાય છે ઉસમે શુભભાવકી અપેક્ષા નહીં છે ઔર શુભભાવમે ભગવાનકી વાણી ઔર ભગવાનકી અપેક્ષા નહીં. આહાહા! આવી વાત. યે તો નિવૃત્ત તત્ત્વ છે. પ્રભુ અંદર તો નિવૃત્ત તત્ત્વ છે. નિવૃત્ત તત્ત્વ સમજે? કોઈ રાગકી પ્રવૃત્તિ આદિકા સદ્ભાવ છે હી નહીં. આહાહા! પરદ્રવ્યસે તો નિવૃત્ત છે, પણ રાગ, દયા, દાન, દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રકી શ્રદ્ધાકા રાગ ઉસસે ભી નિવૃત્ત તત્ત્વ છે. આકરી વાત ભાઈ! ફિર ભી વ્યવહાર આતા છે... વ્યવહાર આતા છે ઉસ વ્યવહારકી અપેક્ષા નિશ્ચયકો છે નહીં. અને વ્યવહાર આતા છે.... શબ્દમે એસા આવે કિ જ્ઞાનીકો જબ તક કર્મકા જોર છે તો રાગ આદિ આ જાતા છે. અર્થમે લિખા છે દો જગહ જયચંદ પંડિતને. હેમરાજ.... ધર્મીકો અપને સ્વરૂપકી પ્રતીત અનુભવ સમ્યગ્દર્શન સ્વદ્રવ્યકે અવલંબનસે હુઆ

ઐસા કહનેમે આતા હૈ, પણ ઉસમે ભી સમ્યક્ પર્યાય હુઈ યે ષટ્કારકસે પરિણમન કરતે (હુઈ હૈ). ષટ્કારકમે કર્તાપનેકી બાત હૈ, પર્યાય સ્વયં કર્તા (હોકર) સ્વતંત્રપને દ્રવ્યકા લક્ષ કરતી હૈ યે સ્વતંત્રપને કરતી હૈ. આહાહા! ઐસી કર્તા-કર્મ (આદિ) ષટ્કારકકી પરિણતિ જો પર્યાયમે હોતી હૈ, ઉસમે પરકી અપેક્ષા તો હૈ નહીં, પણ ઉસકે દ્રવ્ય-ગુણકી ભી અપેક્ષા નહીં. આહાહા!

કલ તો દ્રષ્ટાંત-દાખલા બહોત બાર લિયા થા. યે તો જ્ઞાનચંદ્રજીને કહા, કલકા થોડા (લો). હમ દો દિનસે આયે નહીં ન? (—અન્યદ્રવ્યસે નિરપેક્ષતયા અર્થાત્ સ્વદ્રવ્યમે હી) સિદ્ધિ હોનેસે... અપની પર્યાયમે સ્વદ્રવ્યસે સિદ્ધિ હોનેસે... યે સ્વદ્રવ્યકી પર્યાયકા કાલ હૈ—જન્મક્ષણ હૈ. પ્રવચનસારમે ૯૯ ગાથામે હારકા દ્રષ્ટાંત દિયા હૈ. હાર.. હાર.. જો ક્ષેત્રમે જો મોતી હૈ વો વહાં હી હૈ. ૧૦૮ મોતી. જો સ્થાનમે મોતી (હૈ વો) વહાં હી હૈ, આગે-પીછે નહીં. આગે-પીછે કરોગે તો હાર તૂટ જાયેગા. એમ ભગવાન આત્મામે જો સમયમે જો પર્યાય (હોનેવાલી હૈ) વહ હોગી, આગે-પીછે નહીં. આગે-પીછે કરને જાઓગે તો દ્રવ્યકી દૃષ્ટિ તૂટ જાયેગી. દ્રવ્યકી દૃષ્ટિ તૂટ જાયેગી, દ્રવ્ય કહાં (તૂટતા હૈ)? સમજમે આયા? આવી વાત છે બાપુ! યે તો થોડા જ્ઞાનચંદ્રજી..... કાલે તો એક લીટી એક કલાક લીધી હતી. ગજબ વાત હૈ બાપુ! યે તો અપૂર્વ બાત હૈ. યે કોઈ પક્ષકી યા સંપ્રદાયકી બાત નહીં. યહાં તો ઐસી અપેક્ષા કહકર ભી... આહાહા!

ત્રિલોકનાથ.... અસંખ્ય પ્રતિમાયે જિનપ્રતિમા, જિનમંદિર અસંખ્ય હેં. ઇન્દ્રો ભી દર્શન કરતે હેં સમકિતી.. સમકિતી.. ક્ષાયિક સમકિતી. આહાહા! ઐસા વિકલ્પ આતા હૈ તો લક્ષ વહાં જાતા હૈ. ઐસી વસ્તુકી સ્થિતિ હૈ. એક બાજુ કહના કિ ભગવાનકી પ્રતિમાદિકી ભી... અરે! દેવ-ગુરુકી વાણી જો સચ્ચી વાણી હૈ ઉસકી પર્યાયમે અપેક્ષા નહીં. આહાહા! દૂસરે દિન ઐસે કહના કિ અપના સમ્યગ્દર્શન અપનેસે હુઆ, તો ભી શાશ્વત જિનપ્રતિમા હૈ ઉસકા દર્શન ક્ષાયિક સમકિતી કરતે હેં. આહાહા! યે વિકલ્પકે કાલમે વિકલ્પ આતા હૈ. યે વિકલ્પ ઉસસે હુઆ ઐસા નહીં. ઇન્દ્ર જબ જન્મે પહલે..... સિદ્ધાંતમે ઐસા (પાઠ) હૈ..... એક અક્ષર ભી ફેરફાર હો જાયે શાસ્ત્રકા તો દૃષ્ટિ વિપરીત હો જાતી હૈ. ઇન્દ્ર જન્મતા હૈ તો પહલે ભગવાનકી (અકૃત્રિમ) પ્રતિમાકે દર્શન કરનેકો જાતા હૈ ઐસા સિદ્ધાંતમે પાઠ હૈ. એકાવતારી—એક ભવતારી સમ્યગ્દૃષ્ટિ હો, આહાહા! પર જબ જન્મતે હેં... જન્મતે (કહનેસે) ઉનકી કોઈ માતા હૈ નહીં. ફૂલકી શૈયા હૈ ઉસમે એકદમ ઉત્પન્ન હો જાતે હેં. અંતર્મુહૂર્તમે જુવાન શરીર જૈસા શરીર ઉત્પન્ન હો જાતા હૈ.. ફૂલકી શૈયામે એકદમ. આહાહા!

ઐસા ક્ષાયિક સમકિતી જીવ હો, વો ભી તુરંત કહતા હૈ કિ તૈયારી કરો, ભગવાનકે મંદિરમે દર્શન (કરને) જાના હૈ. આહાહા! ઐસા સિદ્ધાંત હૈ શાસ્ત્રમે. શાસ્ત્રમે ન્યાયસે (વિરુદ્ધ) એક ભી અક્ષરકા ફેરફાર કરે (તો) દૃષ્ટિ વિપરીત હૈ. સમજમે આયા? તો ઇન્દ્ર ભી આકર (કહતે હેં), તૈયારી કરો. આહાહા! દેવો હાથીના રૂપ ધારણ કરે, ઇન્દ્ર બેસે ઉપર. હાથીનું રૂપ, ઐરાવત

હાથી. આહાહા! ભગવાનકે દર્શન કરનેકો સારે દેવ કરોડો દેવ સાથમે લેકર જાતે હેં. આહાહા! યે ભાવ આયા વો પુણ્યબંધકા કારણ હૈ. યે આયે બિના રહે નહીં અને યે ધર્મસ્વરૂપ નહીં. આહાહા! સમજમે આયા? ધર્મ નહીં માટે (ન) આયે એસા નહીં હૈ. આહાહા!

સમ્યગ્દષ્ટિકો, ક્ષાયિક સમકિતીકો... શાંતિનાથ આદિ કિતને તીર્થકર ક્ષાયિક સમકિત લેકર આતે હેં, ૮૬૦૦૦ (સ્રીકે) સાથ લગન કરતે હેં. દરરોજ-એક-એક દિનમે સેકડો રાણીસે લગન કરતે હેં. તીન જ્ઞાન ને ક્ષાયિક સમકિત. યે ચારિત્રકા દોષ હૈ. જબ તક વીતરાગતા ન હો તબ તક એસા રાગ આતા હૈ. પણ આતા હૈ યે ધર્મ હૈ એસા નહીં. આહાહા! અહીંયા તો ભગવાનની ભક્તિ કરી, સ્તુતિ કરી, (તો માને કિ) ધર્મ હો ગયા. ધૂળમે ધર્મ નહીં, સુન ન! ધૂળમે નહીં એટલે યે પુણ્યાનુબંધી પુણ્ય ભી નહીં. યે તો પાપાનુબંધી પુણ્ય હૈ. સમકિતીકી પૂજા, ભક્તિકા રાગ પુણ્યાનુબંધી પુણ્ય હૈ. આહાહા! આટલો બધો ફેર છે. સમજમે આયા?

યે યહાં કહનેમે આતા હૈ, **સ્વદ્રવ્યમેં હી) સિદ્ધિ હોનેસે, જીવકે અજીવકા કર્તૃત્વ સિદ્ધ નહીં હોતા.** જીવમેં અપને સિવા પરકા કર્તૃત્વ-કરના (ઔર) પરકો રખના એસા સિદ્ધ નહીં હોતા. **इसलिये जीव अकर्ता सिद्ध होता है.** આહાહા! આ સરવાળો. કમબદ્ધમેં અકર્તા(પના) સિદ્ધ હોતા હૈ ઈસ કારણસે. અપની પર્યાય કમસર હોતી હૈ ઉસમેં પરકી અપેક્ષા નહીં. ઈસ કારણ કમબદ્ધમેં અકર્તા(પના) સિદ્ધ હોતા હૈ. આહાહા! ઉપર અકર્તા કહા ન? ઉપર યે લિયા હૈ. **आत्माका अकर्तृत्व दृष्टांतपूर्वक सिद्ध करते हैं.** ઉપર પહલા શબ્દ હૈ. યે અકર્તૃત્વ સિદ્ધ કિયા. આજ તો આઠવાં દિન હૈ. શનિવારસે શુરૂ કિયા, આજ શનિવાર હૈ. આહાહા! પાર નહીં પ્રભુ! ગંભીરતાકા પાર નહીં. વીતરાગકી વાણી ને ઉસકા ભાવ સામાન્ય પ્રાણી નહીં સમજ સકે. આહાહા!

હમ મલાડ ગયે થે ન? અમને દેખીને, એના માણસો છે એ એકદમ મૂર્તિનો વિરોધ કરવા માંડ્યા. મલાડ ગયે તબ. કારણ કે એ લોકો મૂર્તિને માને નહીં. મૂર્તિ પાસે જાય નહીં એટલે એકદમ મૂર્તિ વિરોધના ગાણા (ગાવા) માંડ્યા. ભગવાનદાસે કહ્યું, બંધ કરી દે. કહાં એકાંત હો જાતા હૈ ઉસકી ખબર નહીં લોગોંકો. આહાહા! પ્રચાર હી એસા હૈ વહાં. મૂર્તિ નહીં.. મૂર્તિ નહીં.. મૂર્તિ હૈ નહીં.. પ્રતિમા હૈ નહીં. યહાં તો કહતે હેં, શાશ્વત અસંખ્ય પ્રતિમા, અસંખ્ય મંદિર હેં. આહાહા! યે મંદિર હૈ તો ઉસસે શુભભાવ હોતા હૈ એસા હૈ નહીં અને વો શુભભાવ હૈ.... જબ તક વીતરાગ ન હો, તો અપની કમજોરીસે શુભભાવ આયે બિના રહતા નહીં, છતાં શુભભાવ ધર્મ નહીં અને ધર્મકા કારણ નહીં. અન્યનિરપેક્ષ. રાગકી અપેક્ષા બિના સમ્યગ્દર્શનકી પર્યાય ઉત્પન્ન હોતી હૈ. આહાહા! ઝીણી વાત ભાઈ! યહાં કોઈ પક્ષ નહીં, વાડા નહીં. યહાં તો તીન લોકકે નાથ સીમંધરસ્વામી ભગવાન ફરમાતે હેં યે બાત હૈ. આહાહા! શું કહે? શું કરે? સમજમેં

આયા? ઇસલિયે જીવ... વો પહલે શબ્દ કહા થા. અકર્તાપના દષ્ટાંતપૂર્વક સિદ્ધ કરતે હૈં. તો ક્રમબદ્ધમે અકર્તાપના સિદ્ધ ક્રિયા.

ભાવાર્થ : **સર્વ દ્રવ્યોંકે પરિણામ ભિન્ન ભિન્ન હૈં..** અર્થ કરનેવાલે હેમરાજજી કહતે હૈં અપની સાદી ભાષામેં. **સર્વ દ્રવ્યોંકે પરિણામ ભિન્ન ભિન્ન હૈં. સમી દ્રવ્ય અપને-અપને પરિણામોંકે કર્તા હૈં.** આહાહા! વાણીકા કર્તા ભી આત્મા નહીં પ્રભુ! આહાહા! વાણી જબ હોતી હૈ, યે અપને સ્વકાલમેં વચન (-ભાષા)વર્ગણાસે ભાષાપને પરિણામના (હોતા હૈ) ઉસ કાલમેં ભાષા હોતી હૈ. આહાહા! સમજમેં આયા? આત્માસે નહીં. યે તો બોલતે બોલતે અહંકાર આ જાય કિ મૈં કેસા બોલતા હૂં, મૈં કેસા લોગોંકો સુનાતા હૂં. આહાહા! અરે પ્રભુ! સર્વ દ્રવ્યકા ઉસકા પરિણામ સ્વતંત્ર હૈ. તેરી ભાષાસે ઉસકા પરિણામ આતા હૈ ઐર ભાષાકી પર્યાય તેરેસે હોતી હૈ (ઐસા હૈ નહીં). આહાહા! બહુ કામ આકરં. આ તો ત્રણ લોકના નાથ સીમંધર પરમાત્મા એમની વાણી છે. સંતો આડતિયા હોકર યે બાત કરતે હૈં. વહાં ગયે થે, ભગવાન કુંદકુંદાચાર્ય ગયે થે.

તો કહતે હૈં કિ **સમી દ્રવ્ય અપને-અપને પરિણામોંકે કર્તા હૈં. વે પરિણામ ઉનકે કર્મ હૈં.** દેખો! જો દ્રવ્યકા જો પરિણામ ઉસ સમય.. ઉસ સમયમેં હોનેવાલા હુઆ. ઉસકા કર્તા વો દ્રવ્ય કહા યહાં. અભી ઇતના ભેદ હૈ. નહીં તો પરિણામકા કર્તા પરિણામ હી હૈ. સમજમેં આયા? આહાહા! ડરવીં ગાથા પંચાસ્તિકાય(મેં આતા હૈ), વિકારકા પરિણામ ષટ્કારકસે અપનેસે હોતા હૈ. કર્મકી અપેક્ષા નહીં, વિકાર અપનેસે સ્વતંત્ર પર્યાયમેં હોતા હૈ. ઐસા પર્યાયકા સ્વભાવ.. સ્વભાવ ઐસા હૈ. ઉસકો પરકી અપેક્ષા નહીં. વિકારકે ષટ્કારક પરિણામનમેં પરકી અપેક્ષા નહીં, તો નિર્વિકારી સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન આદિ પરિણામ... આહાહા! આ તો ધર્મની પહેલી સીઢી છે બાપુ! એ આકરી વાત છે. યે સમ્યગ્દર્શન ને સમ્યગ્દર્શનકા કર્તા કૌન ને વો કિસકા કાર્ય, કેસે હોતા હૈ, યે દશા કેસી હોતી હૈ? આહાહા! ઇસકે બિના સબ શૂન્ય હૈ. સમ્યગ્દર્શન બિના પડિમા, સાધુપના, ૨૮ મૂળગુણ, પંચ મહાવ્રત સબ સંસાર હૈ.. સબ સંસાર હૈ. શુભભાવકો સંસાર કહા હૈ.

યહાં કહતે હૈં, પરિણામ ઉસકા કાર્ય હૈ. પરિણામકા કર્તા વો દ્રવ્ય હૈ અને વો પરિણામ ઉસકા કાર્ય-કર્મ હૈ. આહાહા! કર્તા રાગ ને નિર્મલ પર્યાય-સમકિત કર્મ ઐસા હૈ નહીં. સમજમેં આયા? **નિશ્ચયસે કિસીકા કિસીકે સાથ.. નિશ્ચયસે-યથાર્થસે-વાસ્તવમેં કિસીકા કિસીકે સાથ કર્તાકર્મસંબંધ નહીં હૈ.** આહાહા! ભગવાનકી વાણી કર્તા ને સામને શ્રોતાકો જ્ઞાન હોતા હૈ ઐસી કોઈ (વ્યવસ્થા) હૈ નહીં. અરેરે! આ વાત કબૂલ કરવી... આહાહા! યે તો શાંત માર્ગ વીતરાગકા હૈ. શ્રીમદ્ કહે છે એક વાર 'વચનામૃત વીતરાગના પરમ શાંતરસમૂળ, ઔષધ જે ભવરોગના કાયરને પ્રતિકૂળ રે, ગુણવંતા રે જ્ઞાની અમૃત વરસ્યા રે પંચમકાળમાં.' આહાહા! વચનામૃત વીતરાગના અને પરમ શાંતરસમૂળ... પરમ શાંતિ-રાગ રહિત શાંતિ એ વીતરાગના વચનનો

सार छे. औषध जे भवरोगना... ये वीतरागकी वाणीमें भाव कहे, वो भवके रोग नाश करनेकी बात है. औषध जे भवरोगना, पशु कायरने प्रतिकूल. आडाडा! शास्त्रमें तो वहां लग कडा है कि शुभभावका रुचिवंत है ये नपुंसक है, पावैया-डिजडा है. अपने पुरुषार्थकी उसको भबर नहीं. दो-तीन जगड आया है समयसारमें. 'क्लीब.. क्लीब..' संस्कृतमें 'क्लीव' है. नपुंसक. शुभभावकी रचना करनेवाला और शुभसे धर्म होता है ऐसा माननेवाला नपुंसक-डीजडा है, पावैया है. अे शेठ!

(श्रोता : कहां लिभा है?) समयसारमें लिभा है. ये समयसार नहीं? नाम बताना है? ये समयसार है कि नहीं? ४उके अेक गाथा पडले. ४उ.. ४उ.. ४२ डों. केटलामी? ४उ गाथामें है, देभो! पन्ना ८२ है. ४उ गाथा, पीछे उसकी टीका. ४१, ४२, ४उ गाथा उसकी टीका. आडाडा! इस जगतमें आत्माका असाधारण लक्षण न जाननेके कारण नपुंसकतासे अत्यन्त विमूढ होते हुए.. दूसरी जगड भी है. ये तो अेक जगड... आडाडा! है? ४१, ४२, ४उ गाथा उसकी टीका. टीका. आया डथ? क्या है? इस जगतमें आत्माका असाधारण लक्षण... जानना-देभना ये तो भगवान आत्मा(का लक्षण) है. उसका लक्षण राग करना कि परका करना है डी नहीं और शुभराग करनेसे धर्म होता है ऐसा उसका लक्षण नहीं. आडाडा!

लक्षण न जाननेके कारण नपुंसकतासे अत्यन्त विमूढ होते हुए.. है कि नहीं श्लोक? पाना डेर डो गया. ये डिन्दी है. ये भी डिन्दी है? ८२ पन्ना है डिन्दीमें. टीकाकी पडली लीटी है. आडाडा! दूसरी जगड है, पशु ये अेक नमूना बस है. दूसरी जगड.... पशु अडीया अेटलुं आव्युं. १५४ पन्ना? गाथा. ड. ये सामायिकमें है. सामायिकका पाठ है उसमें है. ड, ड. अे नीकल्युं. अे बंधुं बतव्युं छे. ये कोई नया नहीं है, बडोत बार बतया है पडले. क्या आया? अडी यिडन नथी अेटले भबर नहीं. १५७? कितनी? १५४ गाथा. १५४. आडाडा! ये तो डिन्दी है न, तो यिडन नहीं किया है. जुओ! जुओ, ईसमें है. १५४.

समस्त कर्मके पक्षका नाश करनेसे... १५४की टीका. समस्त कर्मके पक्षका नाश करनेसे उत्पन्न होनेवाला जो आत्मलाभ (निज स्वरूपकी प्राप्ति)... आत्मलाभस्वरूप मोक्षको इस जगतमें कितने ही जीव चाहते हुए भी, मोक्षके कारणभूत सामायिककी-जो (सामायिक) सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्रस्वभाववाले परमार्थभूत ज्ञानके भवनमात्र है... सामायिक ने सम्यग्दर्शन तो आत्माका भवन-आत्माके स्वरूपमें परिणामन है. आडाडा! है? एकाग्रतालक्षणयुक्त है और समयसारस्वरूप है उसकी-प्रतिज्ञा लेकर भी... प्रतिज्ञा लेते हैं कि डमको सामायिक करना मोक्षमार्ग... आडाडा! प्रतिज्ञा लेकर भी दुरन्त कर्मचक्रको पार करनेकी नपुंसकताके... शुभसे पार डोना ये नहीं करते. शुभमें रहना ये नपुंसक है. आडाडा! क्यों? आत्मामें अेक वीर्य नामका गुण है. ४७ शक्तिमें है पीछे. तो वीर्यगुणका कार्य क्या? भगवान

તો વહાં કહતે હૈં કિ અપને સ્વરૂપકી રચના કરે વો વીર્ય. રાગકી રચના કરે વો નપુંસક હૈ. આહાહા! બધા નપુંસક જ છે, ભાન ક્યાં છે? આજનું થોડું થોડું નવું આવ્યું હોં. આહાહા! હૈ અંદર?

અપની સામાયિકકી પ્રતિજ્ઞા કરે કિ હમં નવ કોટિસે રાગકા ત્યાગ ને હમારે ધર્મ.... પણ શુભભાવસે ન હટના યે નપુંસકતા હૈ. હટતા નહીં. નપુંસક વહાં શુભભાવમં રુક જાતા હૈ. આહાહા! આત્મામં વીર્ય નામકા ગુણ હૈ. યે ગુણકા પીછે લખાણ હૈ શક્તિમં. બધા આધાર દેવા જાય તો વાર લાગે. વીર્યગુણકા કાર્ય ક્યા હૈ? કિ અપની જો શુદ્ધ પવિત્ર જો શક્તિયાં અનંત હૈં ઉસકી પર્યાયમં રચના કરના, વીર્યસે શુદ્ધકી રચના કરના યે વીર્યગુણકા કાર્ય હૈ. આહાહા! સ્વરૂપકી શુદ્ધ રચના કરના, આહાહા! યે વીર્ય નામ આત્માકા પુરુષાર્થ હૈ. યે વીર્ય રેત હૈ (જિસસે) પુત્ર-પુત્રી હોતે હૈં યે તો જડ માટી-ધૂળ હૈ. આત્મામં પુરુષાર્થ-વીર્ય નામકા ઐસા એક ગુણ હૈ કિ જો અપની અનંતી શક્તિ-ગુણ નિર્મળ હૈં-પવિત્ર હૈં ઉસકી પર્યાયમં રચના કરે. રાગકી રચના નહીં. આહાહા!

જ્ઞાનીકો રાગ આતા હૈ, પણ રાગકા કર્તૃત્વ મેરા હૈ, રાગ મુજે કરનેલાયક હૈ ઐસા હૈ નહીં. એક વાત. ઔર દૂસરી બાત ઐસે ભી હૈ કિ જ્ઞાનીકો રાગ આતા હૈ ભક્તિ આદિકા, યે પરિણમન હૈ તો રાગકા કર્તા મૈં હૂં ઐસા ભી માનતા હૈ. નયકે અધિકારમં આતા હૈ. ૪૭ નય. કરનેલાયક હૈ ઐસે નહીં, પણ પરિણમન હોતા હૈ ઉસ કારણસે કર્તા કહનેમં આતા હૈ. આહાહા! આટલી અપેક્ષાઓ. પ્રભુ... પ્રભુનો પાર ન મળે. વીતરાગ માર્ગ ગંભીર.. ગંભીર.. ગંભીર.. આહાહા! ઉસકા એક-એક પદ ને એક-એક શ્લોક સમજના બહુત અલૌકિક બાત હૈ. એમને એમ વાંચી જાય, ભણી જાય.... એક જણાએ (કહ્યું), મહારાજ! સ્વામીજી! આપ સમયસારકી બહોત પ્રસિદ્ધિ-વખાણ કરતે હો. હમને તો ૧૫ દિનમં સમયસાર પઢ લિયા. આહાહા! અરે ભાઈ! એક લીટી સમજના, એક ગાથા ને એક પંક્તિ સમજના અલૌકિક બાત હૈ. આહાહા!

કહતે હૈં કિ જો કોઈ અપને સ્વરૂપમં પ્રતિજ્ઞા કરકે.... હમં સામાયિક કરના હૈ ઔર સામાયિક મેરે મોક્ષકા કારણ હૈ ઐસી પ્રતિજ્ઞા લેકર ભી શુભભાવસે હટતે નહીં ઔર અપની પ્રતિજ્ઞા અનુસાર સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રકી પરિણતિ કરતે નહીં ઔર રાગકી પરિણતિમં પડા હૈ, આહાહા! નપુંસક હૈ-પાવૈયા હૈ-હીજડા હૈ. જૈસે નપુંસકકો વીર્ય હોતા નહીં તો પુત્ર હોતા નહીં, પુત્ર-પુત્રી. એમ શુભભાવ નપુંસક હૈ. શુભભાવમંસે ધર્મકી પ્રજા હોતી નહીં. આરે, ભારે વાત આકરી! જ્ઞાનીકો ભી શુભભાવ આતા હૈ. જાનતા હૈ કિ મેરી કમજોરી હૈ. અમારું મૂળ વીર્ય છે એનું કાર્ય છે નહીં. મેરા પુરુષાર્થ હૈ જો અંદર, આહાહા! ઉસકા કાર્ય નહીં. ક્યોંકિ વીર્ય તો પવિત્ર હૈ અંદર. અનંત ગુણકે સાથમં વીર્યગુણ પવિત્ર હૈ. પવિત્રકા કાર્ય તો પવિત્રતાકી રચના યે કાર્ય હૈ. અને રાગકી પર્યાયમં દુઃખ ઉત્પન્ન હોતા હૈ યે મેરે પવિત્ર પુરુષાર્થ-વીર્ય ગુણકા

કાર્ય નહીં. આહાહા! ઝીણી વાત છે ભાઈ! જ્ઞાનચંદ્રજી આવ્યા નહોતાને. કહે, ફરીવાર થોડું લ્યો. તો કાંઈ એનું એ ફરીવાર આવે એવું કાંઈ છે? યે તો આનેવાલા હો વો આયે.

કિસીકે સાથ કર્તાકર્મ સંબંધ નહીં. इसलिये जीव अपने परिणामका कर्ता है और अपने परिणम कर्म हैं । इसी प्रकार अजीव अपने परिणामोंका ही कर्ता है... आहोहा! और अपने परिणाम कर्म हैं । कर्म એટલે કાર્ય. इस प्रकार दूसरेके परिणामोंका अकर्ता है। યે સિદ્ધ ક્રિયા, લ્યો.

'इसप्रकार जीव अकर्ता है तथापि उसे बन्ध होता है, यह कोई अज्ञानकी महिमा है' इस अर्थका कलशरूप काव्य कहते हैं. उसका કલશ છે. અચ્છી બાત છે. એક કલશ લેંગે.

अकर्ता जीवोऽयं स्थित इति विशुद्धः स्वरसतः
स्फुरचिज्ज्योतिर्भिश्छुरितभुवनाभोगभवनः ।
तथाप्यस्यासौ स्याद्यदिह किल बन्धः प्रकृतिभिः
स खल्वज्ञानस्य स्फुरति महिमा कोऽपि गहनः ॥१६५॥

(स्वरसतः विशुद्ध) निजरससे विशुद्ध है भगवान तो. आहोहा! अपनी शक्ति-अपना रस-अपने स्वभावसे तो प्रभु आत्मा पवित्र है. आहोहा! है? निजरससे विशुद्ध और (स्फुरत-चित्त-ज्योतिर्भिः छुरित-भुवन-आभोग-भवनः) स्फुरायमान होती हुई... आहोहा! क्या कहेते हैं? भगवान (आत्मा) तो शुद्ध चैतन्यघन विशुद्ध है और उसमेंसे जो पर्याय प्रगट होती है-स्फुरायमान होती है वो पवित्र होती है. आहोहा! जो स्वभाव सर्वज्ञस्वरूपी है.... आहोहा! जरी सूक्ष्म बात है. सर्वज्ञस्वभावका दरेक (गुण)में उसका रूप है. बहोत विचार किया પણ હમકો બરાબર બૈઠી નહીં. ભગવાનકી વાણીકી ઈતની બાત.... દરેકકા બહોત વિચાર ક્રિયા. સર્વજ્ઞ નામકા સ્વભાવ છે.... પાઠ ઐસા છે કિ પ્રત્યેક ગુણમેં ઉસકા રૂપ છે. અંદર પકડમેં આતા નહીં. આહોહા!

श्रोता : आपको नहीं बैठता तो हमको.....

पूज्य गुरुदेवश्री : पकडमें आता नही. જે હોય એમ કહીએ બાપા! બહોત સૂક્ષ્મ વિચાર કરતે હેં.... સર્વજ્ઞ(ગુણ) છે ઉસકા પ્રત્યેક ગુણમેં રૂપ ક્યા? રૂપ કહા છે, ચિદવિલાસમેં 'રૂપ' કહા છે. અસ્તિત્વગુણકા રૂપ, પ્રમેયત્વગુણકા રૂપ વો તો ખ્યાલમેં આ જાતા છે. જૈસે જ્ઞાન છે ઔર અસ્તિત્વગુણ ભિન્ન છે. જ્ઞાનગુણ છે યે અસ્તિત્વગુણસે છે ઐસા નહીં. અસ્તિત્વગુણ ભિન્ન છે. ક્યોંકિ 'द्रव्याश्रया निर्गुणा गुणाः' ઉમાસ્વામીનું સૂત્ર છે. તત્ત્વાર્થસૂત્ર. દ્રવ્યાશ્રયા નિર્ગુણા ગુણાઃ ગુણકે આશ્રયસે ગુણ નહીં, ગુણકા આશ્રય દ્રવ્ય છે. આહોહા! તો કહેતે હેં, યહાં ચૈતન્યજ્યોતિ પ્રગટ હોતી છે-સ્ફુરાયમાન હોતી છે. સર્વજ્ઞગુણ આદિ સ્વભાવ જો છે યે પર્યાયમેં પ્રગટ હોતા છે. કિસીકી અપેક્ષાસે નહીં, કિસીકે કારણસે નહીં. આહોહા! હૈ?

જિસકી સ્ફુરાયમાન જ્યોતિ હુઈ... ચૈતન્યજ્યોતિયોંકે દ્વારા લોકકા સમસ્ત વિસ્તાર વ્યાપ્ત હો જાતા હૈ... આહાહા! અપને સ્વભાવકી પર્યાય પ્રગટ હોતે હી સારે લોકાલોકકો જાન લેતે હૈં. વ્યાપ્ત હોતા હૈ ઉસકા અર્થ યહ હૈ. સારે લોકાલોકકો જાન લેતે હૈં. કોઈ ચીજકો કરતા તો નહીં, પણ કોઈ ચીજ જાનનેમેં આયે બિના રહતી નહીં. આહાહા! અપને સિવા કોઈ ચીજકા કર્તા નહીં ઓર અપને સિવા અનંત ચીજકો જાને બિના રહતા નહીં. આહાહા! આવો સ્વભાવ છે પ્રભુ! બહુ આકરું કામ છે ભાઈ! વિચાર તો.... અહીં તો આખો દિ' નિવૃત્તિ છે. તો આ જ લઢણ ચાલતું હોય છે. બહોત બાર તો સૂક્ષ્મ બાત પડે તો હમકો પતા નહીં લગતા. સમજમેં આયા?

સર્વજ્ઞ, સર્વદર્શી યે અપના ગુણ હૈ. જ્ઞાનગુણ હૈ વો અસ્તિત્વગુણસે ભિન્ન હૈ. અસ્તિત્વગુણકા જ્ઞાનમેં રૂપ હૈ ઇસકા અર્થ? કિ જ્ઞાન હૈ યે અપનેસે હૈ ઐસા અસ્તિત્વકા રૂપ ઇસમેં હૈ. અસ્તિત્વ ગુણ નહીં. આરે આરે! સમજમેં આયા? ભગવાન આત્મા જ્ઞાનસ્વરૂપી હૈ, ભગવાન આત્મા અસ્તિત્વસ્વરૂપી હૈ. અસ્તિત્વકા જ્ઞાનગુણમેં (રૂપ હૈ). અસ્તિત્વગુણકે કારણસે જ્ઞાનગુણ હૈ ઐસા નહીં અને અસ્તિત્વગુણકા જ્ઞાનગુણમેં રૂપ હૈ. રૂપકા અર્થ જ્ઞાનગુણ હૈ યે અપને અસ્તિત્વસે હૈ. અસ્તિત્વગુણકે કારણસે હૈ ઐસા નહીં. આહાહા! આ વાતો તો ઝીણી છે બાપુ!

શ્રોતા : ... સ્વભાવ જ્ઞાન હી હૈ, અસ્તિત્વ સ્વભાવ જ્ઞાન હી હૈ.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી : જ્ઞાન હૈ યે તો જુદી બાત હૈ. પણ જ્ઞાન સર્વજ્ઞ(સ્વભાવી) હૈ ઓર સબ ગુણમેં ઇસકામેં રૂપ હૈ યે ક્યા—ઇસકા પતા નહીં લગતા. ભાઈ લાલચંદભાઈ! અહીં તો જેવું હોય એવું કહીએ. કારણકે બાત તો બહોત સૂક્ષ્મ વિચાર બહોત લે ગયે..... એક-એક બાત, શાસ્ત્રકી એક-એક ગાથા બહોત સ્પષ્ટીકરણ કરકે હમ સમજતે હૈં અંદર. ઐસે (ઉપરસે) માન લેના ઐસા નહીં. ભાવમેં ભાસન હોના ચાહિયે. જ્ઞાન હૈ ઇસમેં અસ્તિત્વ ગુણ નહીં, પણ અસ્તિત્વકા રૂપ હૈ, યે તો બરાબર હૈ. ક્યોં? જ્ઞાન હૈ તો જ્ઞાન 'હૈ' ન? હૈ તો ઇસકા 'હૈ' પના આયા અપનેસે. તો ઐસા એક ગુણમેં દૂસરે ગુણકા રૂપ ભલે હો, પણ સર્વજ્ઞકા રૂપ ક્યા હૈ? સૂક્ષ્મ પડતા હૈ ભૈયા! ભગવાન કહતે હૈં તો યથાર્થ હૈ, પર ઇસકા પાર લે સકે નહીં. આહાહા!

યહાં કહતે હૈં, યે સ્ફુરાયમાન જ્યોતિ જબ પ્રગટ હોતી હૈ તો લોકાલોકકો જાનતી હૈ. એમ કહતે હૈં. હૈ? સમસ્ત વિસ્તાર વ્યાપ્ત હો જાતા હૈ ઐસા જિસકા સ્વભાવ હૈ... ઐસા તો જીવકા સ્વભાવ હૈ. આહાહા! અંદર સર્વજ્ઞસ્વભાવ હૈ... પર્યાયમેં સર્વજ્ઞપના પ્રગટે યે તો ઇસકા સ્વભાવ હૈ. પ્રાપ્તકી પ્રાપ્તિ હૈ. અંદર પડા હૈ ભગવાન (આત્મા) પૂર્ણાનંદ સર્વજ્ઞ(સ્વભાવી). યે પર્યાયમેં સર્વજ્ઞપના આતા હૈ વો ઇસમેંસે આતા હૈ. યે સર્વજ્ઞપનેમેં લોકાલોક જાનનેમેં આતા હૈ. ભલે ક્ષેત્ર ઇતનેમેં હૈ શરીર પ્રમાણસે. આકાશકા અંત નહીં (કિ) કહાં આકાશ પૂરા હુઆ? (અંત) હુઆ તો પીછે ક્યા? ઇસકા ભી જ્ઞાનમેં (પ્રમાણ) આ જાતા હૈ. તો (પ્રમાણ) આ જાતા હૈ માટે

આકાશકા અંત આ ગયા એસા હૈ નહીં. અનંત અનંતરૂપસે જાનનેમેં આયા. અનંતકો જાના તો અંત હો ગયા? સમજમેં આયા? આહાહા!

(અયં જીવઃ) એસા યહ જીવ (इति) પૂર્વોક્ત પ્રકારસે... આહાહા! (परद्रव्यका तथा परभावोका) (अकर्ता स्थितः) अकर्ता सिद्ध हुआ... અમૃતચંદ્રાચાર્ય. કમબદ્ધકી ટીકા ભી ઉન્હોને કી અને ફિર કલશ ભી ઉન્હોને કિયે. યે કમબદ્ધકા કલશ હૈ. જૈસે મંદિર બનાકર પીછે કળશ ચઢાતે હૈ, એસે યે ટીકા હૈ મંદિર ઔર ઉપર કલશ ચઢાયા. આહાહા! અલૌકિક વાત છે. દુનિયાસે (ભિન્ન) યે વસ્તુ એસી હૈ કિ એસી બાત કહનેવાલેકો પાગલ કહે. પરમાત્મપ્રકાશમેં આયા હૈ. પાગલ લોગ જ્ઞાનીકો પાગલ માને એસી યે ચીજ હૈ. આહાહા! અરેરે! વસ્તુ... યહાં યે કહા. જો અંદર શુદ્ધસ્વરૂપ હૈ... અકર્તાપના ક્યોં હૈ? કિ જ્ઞાનજ્યોતિ ભગવાન પૂર્ણ સ્વરૂપ હૈ, આહાહા! ઉસકી શક્તિમેંસે પૂર્ણ જાનનેકી વ્યક્તતા આતી હૈ, પણ કોઈ ચીજકા કર્તા હૈ અને કોઈ ચીજસે યે કેવલજ્ઞાન સ્ફુરાયમાન હુઆ એસા હૈ નહીં. આહાહા! કર્મકે ક્ષયસે કેવલજ્ઞાન હુઆ એસા હૈ નહીં. યે તો અપેક્ષા હો ગઈ. પહલે તો કહા કિ નિરપેક્ષ (તત્ત્વ હૈ). આહાહા! ભભૂતમલજી! યે કહીં સુના હી નહીં પૈસેમેં. આ બધા લોઢાના ધંધા... લોઢામાં તો કાટ લાગે છે. લોહા.. લોહા.. જંગ.. જંગ.. આહાહા!

કહતે હૈં કિ પ્રભુ! મૈને અકર્તા ક્યોં કહા? કમબદ્ધમેં અકર્તા(પના) ક્યોં કહા? કિ પ્રભુકા સ્વરૂપ તો સર્વજ્ઞસ્વભાવી હૈ ન. યે કહા ન પહલે? નિજરસસે વિશુદ્ધ હૈ... નિજરસસે વિશુદ્ધ હૈ. અપની શક્તિ-ગુણસે પવિત્ર હૈ. આહાહા! પરકે કારણસે હૈ નહીં. અપને રસસે વિશુદ્ધ હૈ. આહાહા! ઔર જિસકી સ્ફુરાયમાન હોતી હુઈ ચૈતન્યજ્યોતિયોંકે દ્વારા... ચૈતન્યકી પ્રકાશપર્યાય હુઈ... આહાહા! ઉસકે દ્વારા લોકકા સમસ્ત વિસ્તાર વ્યાપ્ત હો જાતા હૈ... યે વ્યવહારસે બાત કરતે હૈ. યે જ્ઞાનકી સર્વજ્ઞશક્તિ હૈ વો પર્યાયમેં આપી તો સર્વ લોકકો જાનતે હૈ. લોકાલોકકો જાનતે હૈ (એસા કહના ભી) વ્યવહાર હૈ. ખરેખર તો અપની પર્યાયકો હી જાનતે હૈ. લોકાલોકકો તો પર્યાય છૂતી હી નહીં. પણ દુનિયાને ખ્યાલમાં આવે કે સ્ફુરાયમાન શક્તિકી શક્તિ (તાકાત) કિતની હૈ, યે માપ બતાનેકો 'લોકાલોક જાનતે હૈ' એસા કહા. આહાહા! આવી ધર્મની ચીજ છે ભાઈ! શું થાય?

ચૈતન્યજ્યોતિયોંકે દ્વારા... ચૈતન્યજ્યોતિયોંસે હોં, એક પર્યાય નહીં. અનંતી પ્રકાશ પર્યાય હુઈ. સર્વજ્ઞ જહાં હુએ તો ચૈતન્યકી સબ શક્તિયાં પૂર્ણ પ્રકાશમાન હો ગઈ. ચૈતન્યકી એક સર્વજ્ઞપર્યાય જહાં પ્રગટ હુઈ તો ઉસકે સાથ સર્વ શક્તિકી વ્યક્તતા હો ગઈ. શક્તિકી સ્ફુરાયમાન ચૈતન્યજ્યોતિયાં... જિતની ચૈતન્યજ્યોતિ હૈં ઈતની સબ પર્યાયમેં સ્ફુરાયમાન હો ગઈ. આહાહા! એસા યહ જીવ... આહાહા! પૂર્વોક્ત પ્રકારસે (परद्रव्य तथा परभावोका अकर्ता... દેખો! અકર્તા સિદ્ધ હુઆ. તથાપિ... એસા હોને પર ભી... પ્રભુ! તું એસા હૈ હી. આહાહા!

તથાપિ **उसे इस जगतमें... आडाडा!** कर्मप्रकृतियोंके साथ जो यह (प्रगट) बन्ध होता है.. अरेरे! એવી ચૈતન્યજ્યોતિ ઝળહળ જ્યોતિ.... દેવીલાલજી કહાં બૈઠે હેં? નથી? નહીં હેં. કુછ કામ હોગા. હેં? નહીં હેં. યે તો ચૈતન્યકી સ્ફુરાયમાન જ્યોતિ.... એક જ્ઞાન(પર્યાય) સ્ફુરાયમાન નહીં (હોતી), ચૈતન્યકી સર્વ શક્તિયા હેં.... જૈસે સર્વજ્ઞપના પૂર્ણા હુઆ એસે સર્વ શક્તિકી પર્યાયમેં પૂર્ણતા પ્રગટ હુઈ. આડાડા! અરેરે! એસી વસ્તુસ્થિતિ હૈ તો ભી જગતમેં કર્મપ્રકૃતિયોંકે સાથ બંધ હોતા હૈ! આડાડા! અરેરે! એને કર્મનું બંધન! આડાડા!

કારણ કે (सः खलु अज्ञानस्य कः अपि गहनः महिमा स्फुरति) સો વહ વાસ્તવમેં **अज्ञानकी कोई गहन महिमा...** આડાડા! ઇસકે સ્વભાવકી ગહન મહિમા હૈ, પણ ઉસકે અજ્ઞાનકી ગહન મહિમા (દેખો કિ) એસી ચીજકો બંધ હોતા હૈ! આડા! યે ક્યા આયા? મહાપ્રભુ ચૈતન્યજ્યોતિ અંદર શક્તિસે સ્ફુરાયમાન વસ્તુ તરીકે, લ્યો. સમજમેં આયા? એસી ચીજ હૈ, આડાડા! અનંત ચૈતન્ય શક્તિયોંસે બિરાજમાન, સ્ફુરાયમાન ચૈતન્યજ્યોત પરમાત્મા હૈ, એસી ચીજકો પ્રકૃતિકા બંધ હોતા હૈ! અરેરે! યે ક્યા હોતા હૈ? એસે કહતે હેં.

કર્મપ્રકૃતિયોંકે સાથ પ્રગટ બંધ હોતા હૈ યે વાસ્તવમેં અજ્ઞાનકી કોઈ ગહન મહિમા હૈ. આડાડા! અરેરે! અજ્ઞાન સમજાના.... એસી ચીજમેં.. અજ્ઞાનકી કોઈ ગહન મહિમા હૈ કિ ઉસકો કર્મપ્રકૃતિકા બંધ હોતા હૈ. જિસમેં અનંતી જ્યોતિ સ્ફુરાયમાન-અંદર પ્રગટ હૈ. એક નહીં પણ અનંતી ચૈતન્યજ્યોતિ પ્રગટ હૈ એસા અપના પરમાત્મસ્વરૂપ હૈ ઉસકો કર્મપ્રકૃતિકા બંધન હો યે કોઈ અજ્ઞાનકી મહિમા હૈ. વસ્તુકે સ્વરૂપકા ભાન નહીં. અજ્ઞાનકી ગહન મહિમા હૈ. પાર ન પામે, એસા અર્થ લિખા હૈ ટીકામેં. ગહન એટલે પાર ન પામે. પાર તો પા લેતે હેં સમકિતી. પણ અજ્ઞાનકી એસી ગહન મહિમા હૈ કિ એસા ચૈતન્ય સ્ફુરાયમાન અનંત શક્તિકા પિંડ પ્રભુ, આડાડા! ઉસકો કર્મબંધન હો, યે કોઈ અજ્ઞાનસે હોતા હૈ. અજ્ઞાનકી કોઈ ગહન મહિમા હૈ. યે અજ્ઞાનકા નાશ આત્માકે સ્વભાવકે આશ્રયસે હો સકતા હૈ.

(પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ)

Vitragvani

www.vitragvani.com